

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2007/2008. iskolai évről
az iskola fennállásának 136. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2007/2008. iskolai évről
az iskola fennállásának 136. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA
ÉVKÖNYVE
A 2007/2008-AS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Fábíán László és Mohay Péter

A borítón látható fényképet Fernengel András tanár úr készítette
a 9. b osztály nomád táborában

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola

Felelős kiadó: Poros András
Nyomdai előkészítés: Szabó László

Nyomdai és kötészeti munkálatok: Lap Nyomda Kft., Győr, 2009
Felelős vezető: Lehoczky Antal

Készült 850 példányban

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Kitüntetett tanár	15
Kitüntetett dolgozó	15
Az egyes osztályok tanárai	16
Az iskola szolgáltató testülete	20
A TANÁRJELÖLTEK	21
NAPTÁR	25
Eseménynaptár	26
Trefort-napi előadások, programok	29
Művészeti nap	32
EREDMÉNYEK	33
Tanulmányi eredmények	34
Érettségi eredmények	36
Versenyeredmények	38
[Szögletes zárójelben a felkészítő tanár neve olvasható]	38
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	46
Kolos Dávid Emlékdíj	47
Az iskolánapi vetélkedő eredménye	48
A papírgyűjtés eredménye	49
A sportnap eredményei	50
Öt év húsz programja	54
Iskolai metabajnokságok	56
Diákszínjátzó fesztivál	58
BESZÁMOLÓK	59
Diákcsere	60
Matektábor	61
Német környezetvédelmi diákcsere program	62
Az Európai Parlament Modell	64
A Frankofónia ünnepe – Fête de la Francophonie 2008	67
Kínában voltak	70
Brüsszelben voltak	71
Diákcsere kis kalandokkal, nagy élményekkel	72
Haladó nomád tábor	73
Kémia szakkörösök nemzeti sikere	75
Fertő tavi biciklitúra (9. c)	76
Biciklistábor (10. a)	78
A 10. c kenutábora 2008-ban,	79
Tour de Balcsi (10. c),	88
Balatonfüredi osztálynyaralásunk (8. c)	93
Anglia 2008	94

OSZTÁLYOK.....	95
7. a	96
7. b	99
7. c	100
8. a.....	103
8. b.....	106
8. c.....	108
9. a.....	113
9. b.....	115
9. c.....	118
10. a.....	123
10. b	124
10. c.....	127
11. a.....	131
11. b	135
11. c.....	136
12. a.....	139
12. b	141
12. c.....	142
AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI	143
A diákönkormányzat munkájáról.....	144
A felvételi a Trefortba.....	146
Honlap	148
Komoly és finom.....	150
Ökoiskola pályázati beszámoló 2005–2008	152
Ökovita a Trefortban	157
Teller Ede emlékév	160
Très Fort. A kórus.....	161
Balázs Benjamin (1991–2008).....	167
MŰVEK.....	169
Afrika múltja, jelene és jövője	170
Az ipari forradalom hatásai Magyarországon.....	176
Érettségi dolgozatok magyar nyelv és irodalomból.....	180
ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK.....	185
Gellér Lóránt és Jakó Géza látogatása	186
Igazgatói beszámoló 1957. márciusában	188
Ismertté vagy híressé vált egykori diákjaink	194
Középiskolás fokon.....	202
Lossonczy Tamás látogatása	204
AZ ISKOLA ALAPRAJZA	209

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21–23.

Az egyetem rektora:

DR. HUDECZ FERENC

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

igazgató:

SZÖRÉNYI ZOLTÁN

igazgatóhelyettesek:

DR. SCHRÓTH ÁGNES

FERNENGEL ANDRÁS

SALAMON TAMÁS

Az iskola címe:

1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:

www.trefort.elte.hu

A tantestület^{*}

BODÓ MÁRTON (1996)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 10. b, magyar: 9. a, 10. b, 11. a

BOGDÁN KRISZTINA (2002)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 10. évf., 11. évf.

BOZÓKI GABRIELLA (1996)

- magyar: 8. b, 8. c

BOUQUET MÓNICA (1997)

- könyvtáros

BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, kémia: 10. a, 11. fakt

BUGÁN ILONA (2006)

- spanyol: 10. évf., 12. évf.

CHIKÁN ÉVA (1985)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, fizika: 7. c, 8. a, 10. b, 11. a, 12. fakt

CSABA ORSOLYA (2002)

- osztályfőnök: 10. a, angol: 8. évf., 9. évf., 12. évf., földrajz: 7. c, 8. a, 10. a, 10. b

CSAPODI CSABA (2000)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. a, matematika: 9. a, 10. c, 12. a, 12. a fakt, társadalomismeret: 12. a

CSAPODI ZOLTÁN (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 9. a, történelem: 8. c, 9. a, 9. c, 11. fakt, EU-Klub

DOMOKOS KATALIN (1982)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 11. évf., orosz: 9. évf., 12. évf.

* A nevek mellett zárójelben azt tüntettük fel, hogy az adott tanár mikor kezdett az iskolában tanítani.

EIBEN INGEBORG (1996)

- vezetőtanár, angol: 8. évf., 10. évf., 11. évf.

ELEKES KATALIN (1993)

- vezetőtanár, angol: 9. évf., 11. évf.

ÉLTETŐ PÉTERNÉ (2000)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 11. évf., 12. évf., spanyol OKTV és nyelvvizsga felkészítő szakkör 11. évf., 12. évf.

ÉLTETŐ ÉVA (2007)

- kínai: 9. évf., kínai nyelv kezdőknek szakkör

FARAGÓ NORBERT (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. c, biológia: 7. a, 9. b, 9. c, 11. a, 11. b, 12. b, 11. fakt, Kitaibel Pál biológia versenyre felkészítő szakkör 9-10. évf.

FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- magyar: 10. c, 11. b, 12. fakt, média modul

FERENCZ GÁBOR (2006)

- testnevelés: 7. a, 7. b, 9. b, 10. b, 11. c, 12. évf.

FERNENGEL ANDRÁS (1994)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, osztályfőnök: 8. a, kémia: 8. a, 11. b, biológia: 8. a, kémia szakkör

FODOR ERIKA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, kémia: 8. b, 9. b, 10. c, 11. b, 11. c, kémia szakkör

GEDEON GÁBOR (2003)

- osztályfőnök: 7. b, biológia: 7. b, 8. c, 10. a, 12. c, matematika: 7. b, biológia versenyre felkészítő szakkör

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982)

- vezetőtanár, matematika: 9. c, 11. b, 11. c fakt, matematika („Túró Rudi”) szakkör 7-12. évf.

GOMBOS ÉVA (1977)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, matematika: 7. c, 9. a, 9. b, 10. a, versenyfelkészítő szakkör

GLATZ JÁNOS (1966)

- testnevelés: 8. a, 9. c, 11. a, 12. évf., foci sportkör 8-9. évf.

GONDA ZITA (1993)

- vezetőtanár, francia: 9. évf., 10. évf., 12. évf., francia OKTV és nyelvvizsga felkészítő szakkör: 11. évf., 12. évf.

GÖMBÖSNÉ CSABAY ANNAMÁRIA (1975)

- vezetőtanár, testnevelés: 8. c, 9. a, 10. b, 11. a, kosár házibajnokság: 7-8. évf., leány kosárlabdacsapat versenyfelkészítése

GYERTYÁNFY ANDRÁS (2002)

- osztályfőnök: 11. a, történelem: 7. c, 8. a, 10. a, 11. a, 12. a., 12. c, 12. fakt., társadalomismeret: 12. c

GYORGYEVICS TAMÁSNÉ (1986)

- könyvtáros

HALAS DÓRA (2007)

- ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, énekkar: 7-12. évf., a kórus egyik vezetője

HALMAI EDIT (2002)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf., 10. évf., 12. évf., orosz: 10. évf., angol beszédképesség-fejlesztő szakkör 7-8. évf., versenyfelkészítés

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- osztályfőnök: 7. a, magyar: 7. a, 10. a, 10. c, 11. fakt., média modul

KELETI ILONA (1997)

- vezetőtanár, angol: 10. évf., 11. évf., 12. évf.

KÉRI ANDRÁS (1990)

- vezetőtanár, földrajz: 8. b, 9. b, 9. c

KISSNÉ DR. SPIRA VERONIKA (1984–2008)

- vezetőtanár, magyar: 12. a, magyar érettségire felkészítő szakkör 12. a

KIS KELEMEN ÉVA (1995)

- vezetőtanár, földrajz: 7. a, 7. b, 8. c, 9. a, 10. c

KOVÁCS ÁGNES (1979)

- vezetőtanár, francia: 9. évf., 11. évf., 12. évf.

KOVÁCS GABRIELLA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 7. c, 9. c, 10. a, 10. b, 10. c, 12. fakt

KOVÁCS GÉZA (2004)

- fizika: 7. c, 9. c, 10. c, 11. b, versenyfelkészítő szakkör

KOVÁCS KÁROLY (1978)

- vezetőtanár, matematika: 9. c, 11. b fakt

KOVÁCS LEHEL (2000)

- rajz: 7. a, 7. b, 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, rajzszakkör: 7-12. évf.

KRASSER PETRA (2001)

- angol: 7. évf., 8. évf., 10. évf., 12. évf., angol beszédképesség-fejlesztő szakkör 7-8. évf.

KUBICZA JÁNOS (1983)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. b, testnevelés: 8. c, 9. a, 9. b, 11. b

KUBOVICS ADRIENN (2007)

- német: 11. évf.

KUTROVÁCS LÁSZLÓ (2002)

- osztályfőnök: 10. c, kémia: 8. c, 9. c, 9. a, 10. c, 11. a, biológia: 10. c, 11. c, kémia OKTV szakkör, verseny felkészítő szakkör

LENKEFI FERENCNÉ (1991)

- vezetőtanár, angol: 7. évf., 9. évf., latin: 10. évf., 12. évf., latin szakkör, média modul

LUKASIK ZSÓFIA (2004)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c

MAGYAR TAMÁSNÉ (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, testnevelés: 7. c, 8. a, 9. c, 10. c, kosárlabda házibajnokság: 9-10. évf., gyógytestnevelés: 7-12. évf.

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. b, magyar: 9. b, történelem: 7. a, 7. b, 9. b, 10. c, versenyfelkészítés

MÁRIÁSS MÁRTA (2003)

- német: 8. évf., 9. évf., 11. évf., 12. évf.

MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- ének: 8. a., 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, énekkar: 7-12. évf., a kórus egyik vezetője

MIKÓ EDIT (1992)

- vezetőtanár, magyar: 8. a, 9. c, 11. c

MOHAY PÉTER (1986)

- vezetőtanár, matematika: 12. b

NIKOLICS NOÉMI (1994)

- angol: 8. évf., 9. évf., 10. évf., 11. évf., versenyfelkészítés

PALÓJTAY TAMÁS (1983)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, informatika: 7. a, 7. b., 8. a, 8. c, 9. b, 9. c, 10. c, ECDL vizsgára előkészítő 9-11. évf.

PÁL GERGELY (2002)

- osztályfőnök: 11. c, történelem: 8. b, 11. c, 12. b, német: 10. évf., 11. évf., társadalomismeret: 12. b

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. b, magyar: 7. c, 12. b, 12. b fakt

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- informatika: 7. a, 7. c, 8. a, 8. b, 9. a, 9. b

REGELE GYÖRGY (1993)

- vezetőtanár, informatika: 7. b, 7. c, 8. b, 8. c, 9. c, 10. a, 10. b, honlapszerkesztő szakkör 7-12. évf., videó szakkör 7-12. évf.

SALAMON TAMÁS (2007)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, történelem: 10. b, 11. b

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- vezetőtanár, testnevelés: 7. c, 8. b, 10. a, 10. b, 10. c, kosár házbajnokság: 7-8. évf.

SASVÁRI MÁRTA (2002)

- vezetőtanár, magyar: 7. b, 7. c, 11. fakt

SZABÓ ÁDÁM (1993)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. c, magyar: 12. c, 12. c fakt, érettségire felkészítő szakkör 12. c

SZABÓ ÉVA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 7. évf., 9. évf., 10. évf., német felzárkóztató: 7. évf.

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, biológia: 7. c, 8. b, 10. b, 11. fakt, 12. a, 12. fakt, biológia OKTV előkészítő: 11-12. évf.

SZÉNÁSINÉ DR. STEINER RITA (1998)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 7. c, angol: 7. c., 11. évf., angol beszédképesség-fejlesztő szakkör 7. c, angol nyelvvizsga előkészítő 11. évf.

SZILÁRD GÁBOR (1972)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. c, matematika: 8. c, 10. b, 11. a, matematika versenyre előkészítő szakkör: 8. és 10. évf.

DR. SZITÓ IMRE (2001–2008)

- pszichológus, pszichológia modul

SZÖRÉNYI ZOLTÁN (1996–2008)

- igazgató, vezetőtanár, fizika: 8. c, 9. a., 10. a

TOBISCH MÁRTA (2004)

- osztályfőnök: 8. b, matematika: 8. b, 9. b, 10. c, 12. c, 12. c fakt

TÓTH TÍMEA (2007)

- testnevelés: 7. a, 7. b, 8. b, 11. b 12.

TÓVIZI KATALIN (2000)

- testnevelés: 10. a, 11. c

VARGA GYÖRGY (2002)

- vezetőtanár, matematika: 7. a, fizika: 7. a, 8. b, 9. b, 11. fakt

DR. VARGA LÁSZLÓNÉ (1966–2008)

- vezetőtanár, fizika: 7. c, 11. c

VESZPRÉMI FERENC (1985)

- vezetőtanár, matematika: 8. a, 10. a, 11. c, 11. a fakt

ZSIGMOND ZSOLT (2007)

- történelem: 12. fakt

Kitüntetett tanár

CSAPODI CSABA

Trefort Ágoston Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Kitüntetett dolgozó

OBENDORFER PÉTERNÉ

„Pro Universitate” Emlékérem
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Keisz Á.	Sasvári M.	Pentz A.M., Sasvári M.	Mikó E.
történelem	Magyarné U. Zs.	Magyarné U. Zs.	Gyertyánfy A.	Gyertyánfy A.
társadalomis- meret				
matematika	Varga Gy.	Gedeon G.	Gombos É.	Veszprémi F.
kémia				Fernengel A.
földrajz	Kis Kelemen É.	Kis Kelemen É.	Csaba O.	Csaba O.
biológia	Faragó N.	Gedeon G.	Szászné H. J.	Fernengel A.
fizika	Varga Gy.	Kovács Gé.	Chikán É. Varga Lné	Chikán É.
angol nyelv	Halmai E., Krasser P., Lenkefi Fné		Szénásiné S. R.	Csaba O., Eiben I., Halmai E., Nikolics N., Krasser P.
német nyelv	Szabó É.			Máriáss M.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
latin nyelv				
orosz nyelv				
kínai nyelv				
informatika	Palojtay T., Piláth K.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T., Piláth K.
ének	Halas D.	Halas D.	Halas D.	Mészáros P.
rajz, művé- szettörténet	Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.	Kovács L.
testnevelés	Tóth T., Ferencz G.	Tóth T., Ferencz G.	Magyar Tné, Sapszon J.	Magyar Tné, Glatz J.
néptánc	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Bozóki G.	Bozóki G.	Bodó M.	Magyarné U. Zs.	Mikó E.
Pál G.	Csapodi Z.	Csapodi Z.	Magyarné U. Zs.	Csapodi Z.
Tobisch M.	Szilárd G.	Csapodi Cs., Gombos É.	Gombos É., Tobisch M.	Gerőcs L., Kovács K.
Fodor E.	Kutrovác Z. L.	Kutrovác Z. L.	Fodor E.	Kutrovác Z. L.
Kéri A.	Kis Kelemen É.	Kis K. É.	Kéri A.	Kéri A.
Szászné H. J.	Gedeon G.	Faragó N.	Faragó N.	Faragó N.
Varga Gy.	Szörényi Z.	Szörényi Z.	Varga Gy.	Kovács Gé.
Csaba O., Eiben I., Halmai E., Nikolics N., Krasser P.		Csaba O., Elekes K., Halmai E., Nikolics N., Lenkefi Fné		
Máriáss M.		Máriáss M., Szabó É.		
		Bogdán K., Éltető K.		
		Gonda Z., Kovács Á.		
		Domokos K.		
		Éltető Éva		
Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T., Piláth K.,	Palojtay T., Regele Gy.
Mészáros P.	Mészáros P.	Halas D.	Halas D.	Halas D.
Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.
Tóth T., Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.	Ferencz G., Kubicza J.	Magyar Tné, Glatz J.

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Keisz Á.	Bodó M.	Fábián L., Keisz Á.	Bodó M., Keisz Á.
történelem	Gyertyánfy A.	Salamon T.	Magyarné U. Zs.	Gyertyánfy A., Csapodi Z.
társadalomis- meret				
matematika	Gombos É., Veszprémi F.	Szilárd G.	Csapodi Cs., Tobisch M.	Szilárd G., Veszprémi F.
kémia	Schróth Á.	Fodor E.	Kutrovác L.	Kutrovác L., Schróth Á.
földrajz	Csaba O.	Csaba O.	Kis Kelemen É.	
biológia	Gedeon G.	Szászné H. J.	Kutrovác L.	Faragó N., Szászné H. J.
fizika	Szőrényi Z.	Chikán É.	Kovács Gé.	Chikán É., Varga Gy.
angol nyelv	Eiben I., Halmai E., Keleti I., Krasser P., Nikolics N.			Eiben I., Elekes K., Keleti I., Nikolics N., Szénásiné S. R.
német nyelv	Szabó É., Pál G.			Máriáss M., Mészáros P., Kubovics A., Pál G.
spanyol nyelv	Bogdán K., Bugán I.			Bogdán K., Élterő K.
francia nyelv	Gonda Z.			Domokos K.
latin nyelv	Lenkefi Fné			
orosz nyelv	Halmai E.			
kínai nyelv				
informatika	Regele Gy.	Regele Gy.	Palojtay T.	
ének	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.	
rajz, művé- szettörténet	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	
testnevelés	Tóvizi K., Sapszon J.	Ferencz G., Gömbösné Cs. A. , Sapszon J.	Magyar Tné, Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Glatz J.
néptánc				

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Fábián L., Keisz Á., Sasvári M.	Mikó E., Keisz Á., Sasvári M.	Spira V., Fábián L.	Pentz A. M.	Szabó Á.
Salamon T., Csapodi Z.	Pál G., Csapodi Z.	Gyertyánfy A.	Pál G., Csapodi Z., Zsigmond Zs.	Gyertyánfy A., Csapodi Z., Zsigmond Zs.
		Csapodi Cs.	Pál G.	Gyertyánfy A.
Gerőcs L., Kovács K.	Gerőcs L., Veszprémi F.	Csapodi Cs.	Mohay P.	Tobisch M.
Fernengel A., Schróth Á.	Fodor E., Schróth Á.	Kutrovác L.		
Faragó N., Szászné H.J.	Kutrovác L., Szászné H.J.	Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H.J.	Gedeon G., Szászné H.J.
Kovács Gé., Varga Gy.	Varga Lné, Varga Gy.	Chikán É.		
Eiben I., Elekes K., Keleti I., Nikolics N., Szénásiné S. R.		Csaba O., Halmai E., Keleti I., Krasser P.		
Máriáss M., Mészáros P., Kubovics A., Pál G.		Máriáss M.		
Bogdán K., Éltető K.		Bugán I., Éltető K.		
Domokos K., Kovács Á.		Gonda Z., Kovács Á.		
		Lenkefi Fné		
		Domokos K.		
Tóth T., Kubicza J.	Tóvizi K., Ferencz G.	Tóth T., Ferencz G.	Ferencz G., Glatz J.	Tóth T., Ferencz G.

Az iskola szolgáltató testülete

Obendorfer Péterné	gazdasági vezető
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaitkár
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaitkár
Dely Tibor	gondnok
Pallos B. Richárd	rendszergazda
Kovács Zoltán	rendszergazda
Márton Zoltán	technikus
Juhász András	technikus
Kolláth Ilona	laboráns
Versényi Györgyné	portás
Bergovecz József	portás
Hargitai Sándorné	takarító
Németh Attila	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
Olexa Györgyné	takarító
Sárközi Mihályné	takarító
Tasi Józsefné	takarító

A TANÁRJELÖLTEK

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
angol, amerikanisztika	Eiben Ingeborg	Csányi Viktória Csomor Júlia Dudás Petra	Szikra Orsolya Tobisch Adrienn
	Elekes Katalin	Bisztray Dóra Csizmadia Péter Zoltán Csuba Katalin	Győriné Pataki Judit Kvaszta Ádám Urbányi Eszter
	Keleti Ilona	Benkő Zsuzsanna Danka Virág	Haász Annamária Tóth Bálint
	Szénásiné Steiner Rita	Bakó Tibor Jakab Gabriella Maklári Eszter	Rostás Gábor Tóth Orsolya Varga Judit
biológia	Faragó Norbert	Böddi Zsófia Domján Dóra Erős-Honti Julianna	Sashegyi Judit Tóth András
	Szászné Heszlényi Judit	Hegedűs Tamás Joós Andrea Ilona	Pozsgai Petra Tóth Orsolya
fizika	Chikán Éva	Dalmadi Attila	Körmendy Péter Zsolt
	Varga Lászlóné	Zsíros Tímea	
	Varga György	Bácskay-Nagy Dávid Dániel Csabai Dolores	Csige István Zoltán Kirner Gábor
földrajz	Kéri András	Mattyasovszky Zsuzsanna Varga Ágnes	Várhalmi Márta
	Kis Kelemen Éva	Borsai György Felber János	László Lia Szabadszállási Vera
francia	Domokos Katalin	Dzsida Adrienn Papp Gábor	Zachár Andrea Szederkényi Zita
	Gonda Zita	Sepsey Zsófia Anna Siró Zsófia Kata	Tárczy Balázs
	Kovács Ágnes	Benkő Karolin Besze Katalin Fazekas Katalin	Fehér Anna Huszár Dorottya Edit Szántó Zsuzsanna
környezetan	Chikán Éva	Kovács Beatrix	Tóth Orsolya
	Csaba Orsolya	Kiglics Viola	Kürtösi Szilvia
	Schróth Ágnes	Joós Andrea Ilona	Orbán Ildikó
	Varga Lászlóné	László Lia	
	Faragó Norbert	Bénde Renáta Márta	
	Fernengel András	Tóth András	
	Fodor Erika	Ellenbacher Viktória	
	Kis Kelemen Éva	Pozsgai Petra	Tóth Márton
	Kutrovác László	Kaiser Edina	
	Szászné Heszlényi Judit	Horváth Annamária	Mattyasovszky Zsuzsanna
	Varga György	Feigl Norbert	

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
magyar	Bodó Márton	Balázs Nikolett	Skrapits Melinda
		Fülöp Ildikó	Szentágotai Zita
	Spira Veronika	Balogh Veronika Laura	Dobozi Barbara
		Asztalos Mariann	Hegedűs Fanni Linda
	Mikó Edit	Bányai Réka	Lukács Lilla
		Botta Dorottya	Urbányi Eszter
	Pentz Anna Mária	Boldizsár Ágnes	Nagy Veronika
matematika		Marácz Géza	Szabó Eszter
		Márhoffer Péter	
	Sasvári Márta	Forczek Ákos	Szaplonczay Dóra
		Gyurkovics Éva	Vancsó Éva
		Pataky Adrienn	
	Szabó Ádám	Dala György Dániel	Mézes Dorottya
		Gulyás Melinda Andrea	Pátkai Eszter Rozina
	Csapodi Csaba	Takács Hornung Mária	Kirner Gábor
		Flores Diana Judit	
	Geröcs László	Geszler Katalin	Németh Zsolt Balázs
számítástechnika		Laczkó Erika	Takács Valéria
		Muraközy Anna	
	Gombos Éva	Fodor Erzsébet	Sáfrán Péter
		Máté Dávid Benjámin	Szabó Katalin
		Poros Klára	
	Kovács Károly	Bácskay-Nagy Dávid Dániel	
		Árva Zoltán	Struba Edina
latin	Szilárd Gábor	Gregus Anikó	Tobisch Adrienn
		Horog Zoltán	
		Hamar Gabriella Ilona	Szoták Regina
	Veszprémi Ferenc	Koós Dorián Zoltán	Zágonyi Andrea
		Molnárné Tóth Piroska	
	Palojtay Tamás	Fábián Tamás László	Németh Zsolt Balázs
		Gregus Anikó	Rózsa Gábor
számítástechnika		Duka Árpád	Menczel Dániel
	Regele György	Felföldi Kornél	Petercsák György
		Hadnagy Antal Zsolt	Váci Péter
		Bódai Károly	Schmeiszer Kornél
	Siegler Gábor*	Jagrik Zsuzsanna	Szádeczky-Kardoss Ibolya Éva
latin		Mahler István	Zágonyi Andrea
		Ábrahám Rita	László Emese
	Lenkefi Ferencé	Gödöny Zita	Nagy Bernadett Ágnes
		Kiss Béla	

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
kém.	Fodor Erika	Onestyák Barbara	Tóth Zsuzsanna
or.	Domokos Katalin	Nyakó Mária Nóra	
testnevelés	Gömbösné Csabay Annamária	Jadrasics Borbála Keresztes Anna Kult Brigitta	Svendorf Magdolna Éva Vermes Katalin
	Kubicza János	Bacskai Gábor Királyvári Csaba	Pipó Márton Vásáros László
	Magyar Tamásné	Áschin Petra Dala Erzsébet Erőd Zsanett	Kisteleki Dóra Sponga Mária
	Sapszon József	Havjár Péter Mátyus Csaba Nagy Attila	Sirán Gergely Tesch László Tóth Zsolt
	Kovács Gabriella	Kelemen Zsófia Loch Krisztina Nemesné Kis Tímea	Pálinkás Edit Emília Sepsey Zsófia Anna
	Máriáss Márta	Bendes Enikő	
német	Szabó Éva	Benbrika Lilla Bisztray Dóra Judit Hoffmann Matthias Peter	Jakab Krisztina Ilona Kőrösi Beáta Schnitzer Ágnes
psz.	Szító Imre	Szabó Eszter	Szathmári Edit
spanyol	Bogdán Krisztina	Boda Éva Dragon Orsolya Fedák Zita	Horváth Ágnes Menaker Angelika
	Éltető Katalin	Duma Katalin Győriné Pataki Judit Pápa Ágnes	Skrapits Melinda Végh Dániel
	Gergelyi Ágnes*	Berhidi Edina Divinyi Anna	Fejes Andrea Szabó Attila Gábor
	Csapodi Zoltán	Bartek Dániel Csík Tamás Smudla Katalin	Szalai Levente Szikszai Edina Tihanyi Tímea
történelem	Magyarné Ulrich Zsuzsa	Forczek Ákos Jacobi Viktória Rencsár Román	Rostás Gábor Tóth Bálint
	Salamon Tamás	Stárics Roland	Vincze Vera

* Csillaggal jelöltük iskolánk ún. külső vezetőtanárainak a nevét. Ők nem a Trefortban tanítanak.

NAPTÁR

Eseménynaptár

aug. 30–31.	verébtábor
szept. 3.	évnnyitó, osztályfőnöki órák
szept. 4-től	órarend szerinti tanítás
szept. 28.	verébavatás
okt. 5.	iskolnap a Budai-hegységben (48. old.)
okt. 12.	Kolumbusz-nap (Kodály terem)
okt. 18.	Komoly és finom (Kodály terem) (150. old.)
okt. 20.	iskolai megemlékezés az 1956-os forradalomról
okt. 26.	Halloween-party
okt. 27.	első iskolai métabajnokság a Margitszigeten (56. old.)
okt. 28.–nov. 4.	őszi szünet
nov. 12–15.	papírgyűjtés (49. old.)
nov. 12.	szaktanári fogadóóra
nov. 14.	Trefort-nap (29. old.)
nov. 15–19.	emelt szintű érettségi szóbeli vizsgák az iskolában
nov. 16–18.	matektábor Csobánkán (61. old.)
nov. 19.	Simonyi és Implom helyesírási versenyek iskolai fordulója
nov. 19–25.	német környezetvédelmi diákcsere program (62. old.)
nov. 23.	szalagavató bál a Köröcsarnokban
nov. 26.	szaktanári fogadóóra
nov. 27.	igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
nov. 30.–dec. 1.	ezerperces kosármeccs (53. old.)
dec. 7–10.	a kórus salzburgi útja (164. old.)
dec. 8.	németesek bécsi kirándulása
dec. 17–21.	karácsonyi vásár az iskolában
dec. 18.	Komoly és finom (Kodály terem)
dec. 21.	karácsonyi műsor az ELTE Jogi Kar aulájában
dec. 22.–jan. 2.	karácsonyi szünet
jan. 7–11.	nyílt hét a szülőknek
jan. 25.	félévi bizonyítványosztás, 14 órától a hatodikosok írásbeli felvételi
jan. 26.–febr. 3.	síszünet
jan. 28.–febr. 2.	iskolai sítábor Ausztriában
febr. 7.	angol OKTV második forduló (Pacsuta Dávid (11. a), Tegze Borbála (11. b))

- febr. 8. Trefort-bál az az ELTE Jogi Kar aulájában
- febr. 8. francia OKTV második fordulója (Koczka Krisztina (12. b))
- febr. 15. a műfordítási verseny eredményhirdetése, teadélután
- febr. 18. iskolai szavalóverseny
- febr. 19. spanyol OKTV második fordulója (Stubnya Bence (12. a), Szántó Szabina (12. c), Tolmácsi Regina (12. c), Török Anna (12. a))
- febr. 21. Arany Dániel matematikaverseny második fordulója (24 diákunk részvételével)
- febr. 21. orosz OKTV második fordulója (Szijártó Anna (12. a))
- febr. 21. Komoly és finom - extra (Kodály terem)
- febr. 23–24. szóbeli felvételi a hatodikosoknak reggel 8-tól délután 5-ig
- febr. 26. „Matematika határok nélkül” (9. évfolyam)
- febr. 28.–márc. 5. MEP VI. nemzeti ülése Budapesten (64. old.)
- márc. 5–12. német diákcsera program (kölni diákok Budapesten) (60. old.)
- márc. 14. iskolai megemlékezés az 1848/49-es eseményekről
- márc. 17. a Krétakör előadása az iskolában
- márc. 19. ökovita (Kodály terem) (157. old.)
- márc. 20. iskolai Rubik-kocka bajnokság (45. old.)
- márc. 21–25. tavaszi szünet
- márc. 21.–ápr. 1. öt diák kínai útja (70. old.)
- ápr. 1. francia OKTV döntő (Koczka Krisztina (12. b))
- ápr. 7–10. papírgyűjtés (49. old.)
- ápr. 8–11. hat diák Brüsszelben az Európai Néppárt magyar frakciójának meghívására (71. old.)
- ápr. 10. spanyol OKTV döntő (Stubnya Bence (12. a), Szántó Szabina (12. c), Tolmácsi Regina (12. c), Török Anna (12. a)) (38. old.)
- ápr. 11. a frankofónia ünnepe a Kodály teremben (67. old.)
- ápr. 12. XV. Országos Spanyol Nyelvű Vers- és Prózamondó verseny (40. old.)
- ápr. 17. Arany Dániel matematikaverseny országos döntője (Koloszvári Anna (9. b), Hompot Bálint (9. a), Bodó Kinga (9. c), Kéri Zsófia, Prokop Susanne (10. c), Novák Gergely (10. b)) (39. old.)
- ápr. 17. Komoly és finom (Balázs Benjamin (10. a) emlékének)
- április 18–20. Szilárd Leó országos fizikaverseny döntője Pakson (Koczka Krisztina (12. b)) (39. old.)
- Kitaibel Pál biológaverseny országos döntője Mosonmagyaróvárott (Tóth Eszter (10. c), Juhos Fanni (9. c)) (39. old.)

- ápr. 18–25. német környezetvédelmi diákcsere program (München) (72. old.)
 ápr. 21. egy Oscar Wilde színdarab a 7., 9., 11. évfolyamok számára
 ápr. 21. szaktanári fogadóóra
 ápr. 22. egy Oscar Wilde színdarab a 10. évfolyam számára
 ápr. 26. művészeti nap, délután diákszínjátész fesztivál a Radnóti Gimnáziumban (32., 58. old.)
 ápr. 30. ballagás (ünnepség az iskola udvarán)
 ápr. 30.–máj. 2. Irinyi János kémiaverseny országos döntője Szegeden (Prokop Susanne (10. c)) (39. old.)
 máj. 3–5. Mikola Sándor fizikaverseny országos döntője Sopronban (Kéri Zsófia (10. c)) (39. old.)
 máj. 5–7. írásbeli érettségi
 máj. 5–6. osztálykirándulások, modulok
 máj. 7. sportnap a Margitszigeten (50. old.)
 máj. 13–16. nemzetközi öko parlament Prágában (Maiyaleh Péter, Szász Nóra (11. a), Huszár Barbara (10. b), Tóth Eszter, Kiss Marina (10. c))
 máj. 16. második iskolai metabajnokság a Margitszigeten (57. old.)
 máj. 21–28. Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenye Horvátországban (Prokop Susanne (10. c)) (38. old.)
 máj. 22. Komoly és finom (Kodály terem)
 máj. 23. 50 éves és 10 éves érettségi találkozók az iskolában
 máj. 24–30. a 9. b nomád tábora (116. old.)
 máj. 28. országos kompetenciamérés a 8. és a 10. évfolyamokon
 máj. 30.–jún. 4. a 9. c osztály nomád tábora (120. old.)
 jún. 4.–jún. 9. a 9. a nomád tábora
 jún. 3–9. emelt szintű érettségi szóbeli vizsgák az iskolában
 jún. 10. „Éjszaka a Földön” – a kórus hangversenye az iskola udvarán sötétedés után
 jún. 11–13. modulok (7-8. és 10-11. évfolyamok)
 jún. 12. 48 éves érettségi találkozó az iskolában
 jún. 12. egykori diákunk, a 104 éves Lossonczy Tamás festőművész látogatása iskolánkban (204. old.)
 jún. 13. a tanév utolsó tanítási napja
 jún. 16–24. középszintű szóbeli érettségi
 jún. 17. 18 órakor tanévzáró ünnepély az udvaron
 jún. 20.–aug. 31. tizenhárom különböző, többnapos, iskolai szervezésű tábor (30. old.)

Trefort-napi előadások, programok

(2007. november 14.)

A férfi és a nő

- Varga Péter: Szerelem, szexualitás, párkapcsolatok – előadás, beszélgetés kérdések alapján
- Kozek Lilla pszichológus: Almákok – két fél vagy egy egész?
- Victor András: A magyar népköltészet jelképei
- Fazekas Klára – Fazekas László: Nem kell évről évre lecserélni a párunkat!
- Fiona Egyesület: Nemek arca – a férfiak és a nők ábrázolása, avagy nemi sztereotípiák a médiában
- Acsády Edit: Bevezetés a feminizmus történetébe
- Hoppál Bori: Női létünk ünnepei
- Elek Csaba szülész, nőgyógyász: Szex, szerelem, intimitások – előadás és interaktív beszélgetés
- Molnár Csaba biológus: A nemek darwini harca
- Zboray Géza biológus: Fejlődésbiológiai kaleidoszkóp – kutatási irányok, objektumok, és eredmények
- Turczy Anna és a tanító bácsik: Nő kamionsofőr? Férfi tanító? Igen.
- Szolnoki Jánosné: Férfi és női identitás
- Mattyasovszky Zsuzsa biológus: Amiről a csontjaink mesélnek...
- Frenkl Róbert: A férfi és női sportteljesítmények háttere
- Fábíán László tanár úr: „Hisz mind a kettő mást akar – a férfi nőt, a nő férfit.” – válogatott részletek a filmek világirodalmából
- Novák Julia dúla (születés körüli segítő) A születés természete – filmvetítés és beszélgetés
- Kiss Csilla tanárnő – Gyertyánfy András tanár úr: „Megmutatás, hogy az asszonyi személyek nem emberek” – felolvasás a XIX. századi magyarországi nőviták dokumentumaiból
- Keisz Ágoston tanár úr: Férfi és női szerepek az ókori görög világban
- Halmai Edit tanárnő: Feminizmus régen és most
- Mészáros Péter tanár úr: Férfi és nő a zenében (Gondolatok Bartók Béla A kékszakállú herceg vára című műve kapcsán)
- Bugán Ilona tanárnő: Férfi és nő hogy érthetné meg egymást? Igaz-e, hogy a nők és a férfiak gyakran félreértik egymást, mert másként beszélnek?

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

Időpont	Idő-tartam	A program	Helyszín	Résztevők	Gyereklétszám	Szervező tanár és kísérők	Beszámoló
június 21–27.	hét nap	haladó nomád tábor	Börzsöny	10–12. évfolyam	32	Fernengel András	73. old.
június 24–28.	öt nap	biciklitúra	Fertő-tó	9. c	13	Faragó Norbert, Kutrovác László, Szászné Heszlényné Judit, Kovács Géza	76. old.
június 27.–július 5.	kilenc nap	kenutúra	Németország	7–10. évfolyam	19	Regele György	
június 28.–július 2.	öt nap	kerékpáros tábor	Fertőd	7. c	26	Szénásiné Steiner Rita, szülő	
június 30.–július 3.	négy nap	kórustábor	Diósjenő	kórustagok	20	Halas Dóra, Mészáros Péter	
július 5–9.	öt nap	biciklitúra	Fertő-tó	10. a	32	Csaba Orsolya, Keisz Ágoston, Mészáros Péter; Gedeon Gábor; Krasser Petra	78. old.
július 6–12.	hét nap	kenutúra	Szigetköz	10. c	15	Kutrovác László, Mohay Péter	79. old.
július 14–20.	hét nap	filmes tábor	Ausztria	7–10. évfolyam	16	Regele György	

július 15–20.	hat nap	sátortábor	Szentendrei sziget csúcsa	8. a	8	Fernengel András	
augusztus 7–11.	öt nap	biciklitúra	Balaton	10. c	16	Kurrovác László, Faragó Norbert	88. old.
augusztus 21–26.	hat nap	ökotábor	Börzsönyliget	8–12. évfolyam	32	Szászné Heszlényi Judit, Schróth Ágnes, Kéri András, Gedeon Gábor, Csaba Orsolya, Kurrovác László, Faragó Norbert	
augusztus 23–30.	nyolc nap	angol nyelvtan- folyam	Bideford, Devon (Anglia)	7–10. évfolyam	13	Krasser Petra	94. old.
augusztus 26–27.	két nap	verébtaóbor	Nagykovácsi	leendő 7. a és 7. b	66	Gombos Éva, Ferencz Gábor	

Művészeti nap

(2008. április 26.)

A Nyugat centenáriuma

Az áprilisi művészeti nap témája a száz esztendővel ezelőtt indult Nyugat c. folyóirat volt. A Nyugat egyik központi alakjához, Babits Mihályhoz kapcsolódott a földszinti beugróban elhelyezett, Kovács Gabriella tanárnő által megtervezett és kivitelezett installáció. Babits Jónás könyve című versciklusa kapcsán egy nagyméretű, sötét cethal-forma vette körbe az oda belépőket (ld. a képet a 3. oldalon). A feliratokban Jónás történetét a Bibliából is és Babitsól is idéztük.

Több diák is megbirkózott azzal a feladattal, hogy a Nyugat emblémáját feldolgozza, megfesse a korszak számtalan irányzatának egyikéhez kapcsolódva. Ezek a színes képek többségükben a III. emeletet díszítették.

Néhány terv csak részlegesen vált valóra: időegyesen a korról, a kávéházak bemutatása.

Az élő művészet szempontjából a művészeti napon fontos programpont volt a benne résztvevők számára a mintázási, ill. faragási gyakorlat, amelyet a nap délelőttjén végeztek.

Programok

■ Kéry János: A korszak zenéje – Barók, Debussy koncert	■ Magyarné Ulrich Zsuzsanna: Anyanyelvi vetélkedő
■ Kozocsa Sándor tanár úr: Juhász Gyula és Tóth Árpád költészetéről	■ Kiss Wanda: Az Édes Anna – regény és film
■ Fábián László tanár úr: A filmek és a Nyugat	■ Götz Anna – Rubold Ödön: „Örökkék ég a felhők mögött” – váltogatás Babits Mihály verseiből
■ Filmvetítés: Pacskovszky József: Esti Kornél csodálatos utazása	■ Saly Noémi: A századforduló kávéházi élete
■ Filmvetítés: Mamcserov Frigyes: Tanár úr kérem	■ Beszélgetés Pacskovszky József filmrendezővel
■ Vetítés a Nyugatról (a Nyugat kiállítása és New York Kávéház)	■ Beszélgetés Schein Gáborral a Nyugatról
■ Művészeti gyakorlat (festészet, rajzolás, faragás)	■ Filmvetítés: Szabó István: Rokonok

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c
magyar irodalom	3,97	4,41	4,50	4,41	4,25	4,31
magyar nyelvtan	3,59	3,69	4,09	4,25	4,47	4,09
történelem	3,91	4,19	4,53	3,97	4,22	3,94
angol	3,90	3,96	4,91	4,19	4,56	4,40
német	4,00	4,75		4,00		4,29
francia						
latin						
spanyol						
orosz						
kínai						
matematika	3,41	3,66	4,09	4,06	4,13	3,63
fizika	3,90	4,56	4,53	4,03	3,94	4,25
kémia				4,22	5,00	4,66
biológia	3,56	4,28	4,56	3,88	4,59	4,22
földrajz	3,77	3,75	4,06	3,94	4,09	3,81
ének	4,25	4,34	4,59	3,63	4,22	4,13
rajz/művészettörténet	5,00	4,97	4,75	4,91	4,91	5,00
testnevelés	4,03	4,56	4,34	4,47	4,42	4,39
informatika	4,16	4,06	4,50	4,44	4,66	4,59
néptánc	4,16	4,25	4,44			
pszichológia modul						
társadalomismeret						
média modul	4,35	3,88	4,81			
magatartás	3,88	4,30	4,22	4,09	4,10	4,25
szorgalom	3,75	4,10	4,19	3,66	4,10	3,91
átlag (mag.,szorg.nélkül)	4,00	4,22	4,48	4,17	4,42	4,27

9. a	9. b	9. c	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
3,97	3,79	4,23	4,03	4,47	4,03	4,16	4,29	4,52	4,16	4,65	4,58
3,97	3,82	4,43	3,63	4,34	4,68	4,27	4,61	4,48	4,50	4,52	4,54
4,15	3,91	4,09	3,81	4,31	4,19	3,87	4,17	4,30	4,38	4,68	4,62
4,45	4,38	4,43	4,29	4,65	4,33	4,58	4,42	4,59	4,61	4,87	4,73
4,43	4,00	4,60	3,80	4,10	4,18	3,43	3,50	4,00	4,38	3,63	4,25
4,58	4,86	4,30	4,00	4,83	4,50	4,00	3,22	4,75	3,90	4,60	4,67
			3,50	4,00	4,20				4,33		
4,55	4,44	4,43	4,55	4,43	4,33	4,89	4,42	3,50	4,40	3,93	4,38
4,25		4,43	5,00	2,50	4,00				3,50	5,00	4,00
	5,00	5,00									
3,62	3,82	3,80	3,72	3,50	4,00	3,38	3,52	3,64	4,31	4,55	4,19
3,91	3,58	3,97	4,09	4,31	4,23	4,28	3,13	4,24	3,00	4,63	5,00
3,83	4,18	4,23	4,03	4,44	4,35	3,72	3,29	4,36	5,00		5,00
4,12	4,06	4,26	3,69	4,25	4,58	3,94	3,55	4,09	4,41	4,61	3,54
3,65	3,91	4,31	4,42	4,66	4,39				5,00		
4,41	4,24	4,29	3,97	3,72	4,16						
4,97	5,00	4,77	4,56	4,91	4,71	5,00		5,00		5,00	5,00
4,91	4,59	4,56	4,42	4,90	4,83	4,63	4,35	4,66	4,88	4,79	4,58
4,09	4,03	4,09	3,81	4,50	4,16	5,00		4,60	4,67		5,00
						5,00		5,00			
									4,63	4,48	4,00
			5,00	4,84	4,87						
4,21	4,36	4,10	4,10	4,50	4,39	4,00	3,84	4,40	4,28	4,42	4,65
3,91	3,94	3,90	4,00	3,94	4,19	3,66	3,52	4,00	4,16	4,26	4,50
4,23	4,21	4,35	4,12	4,30	4,35	4,28	3,87	4,38	4,36	4,57	4,51

Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom		32		4,66	2	29	5,00	4,83	2	24	5,00	4,92
történelem	7	25	4,71	4,84	2	29	5,00	4,83	8	18	4,88	4,61
matematika		32		4,75	11	20	5,00	4,95		26		4,42
fizika	2		4,00		4	5	5,00	4,80	2		5,00	
kémia		5		5,00						1		5,00
biológia	4	3	5,00	4,67	5	3	5,00	4,33	3		5,00	
földrajz	1	1	5,00	5,00		3		5,00				
angol	11	18	5,00	4,89	5	19	5,00	4,95	8	17	5,00	4,80
német	3	4	5,00	5,00	3	4	5,00	5,00		2		5,00
francia	1	5	4,00	5,00		3		5,00	2	4	5,00	4,75
latin												
spanyol	1	4	5,00	5,00	1	3	5,00	5,00	2	4	5,00	4,50
orosz	1		5,00			1		5,00				
lengyel		1		5,00		1		5,00				
ének		2		5,00								
informatika		3		4,00		4		4,50		3		4,33
testnevelés										1		5,00
műv. történet						1		4,00		4		4,75
rajz és vizuális kultúra						1		5,00		1		4,00
mozgókép- kultúra és médiismeret		2		5,00								
érettségi átlag			4,75	4,84			5,00	4,81			4,98	4,67

Kitűnő (minden tantárgyból jeles) érettségi vizsgát tett diákjaink

12. a	12. b	12. c
Bárdits Anna	Ávéd Krisztina	Blaskovits Ferenc
Dóczy Júlia	Berkes Árpád	Krizsán Réka
Főző Zsolt	Bognár Katalin	Ligety Sára
Fülöp Máté	Faragó Szilvia	Molnár Piroska
Husztai Réka	Fodor Bence	Szabó Veronika
Kracher Katalin	Gellert Gábor	Tóth János
Márkus Benjamin	Gulyás Levente	Vágó Margit
Metes Dorottya	Jánosi Nóra	
Monori Andrea	Kenesei Krisztina	
Papp Dorottya	Kereszturi Gergely	
Répás Zita	Kéri Annamária	
Rónay Andrea	Koczka Krisztina	
Schüsler Tamás	Kőszegi Flóra	
Szántó Zsolt	Kray Katalin	
Szíjártó Anna	Mihalovits Ervin	
Szilágyi Csenge	Pásztor Gábor	
Szűcs Dóra	Steiner Dávid	
Szűcs Zsófia	Szalay Dániel	
Török Anna	Takács Eszter	
	Vékony Sarolta	
	Zuleta Emese	

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanár neve olvasható]

Nemzetközi eredmények

IFJÚ FIZIKUSOK NEMZETKÖZI VERSENYE

PROKOP SUSANNE (10. c) bejutott az ötfős csapatba, amely Magyarországot képviselte a Horvátországban rendezett nemzetközi versenyen (melyen 21 ország vett részt), a csapat itt a 16. helyezést érte el. [Kovács Géza, Rajkovics Zsuzsa]

NEMZETKÖZI ÖKOVÁROS SZÁMÍTÓGÉPES VETÉLKEDŐ

csapat: HAJIMICHAEL ÁDÁM, JÁNOSI GERGELY, KOVÁCS SOLT,
NGUYEN KHAC HOANG (10. a) (tíz ország legjobbjai között elért eredmény)
1. helyezés [Schróth Ágnes]

EURÓPAI UNIÓS TERMÉSZETTUDOMÁNYOS VERSENY

TAKÁCS HAJNA – HOLÁNYI PÉTER (8. b)
(450 diákcsoport között)
2. helyezés [Fodor Erika]

OLIMPIAI REMÉNYSÉGEK ATLÉTIKAI VERSENYE

KENESEI ZSANETT (9. a) serdülő korosztály, 800 méteres futás (Brünn)
1. helyezés

Országos eredmények

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY

SPANYOL NYELV

TÖRÖK ANNA (12. a)	4. helyezés	[Éltető Katalin]
TOLMÁCSI REGINA (12. c)	13. helyezés	[Éltető Katalin]
STUBNYA BENCE (12. a)	17. helyezés	[Éltető Katalin]
SZÁNTÓ SZABINA (12. c)	24. helyezés	[Éltető Katalin]

OROSZ NYELV

SZÍJÁRTÓ ANNA (12. a)	20. helyezés	[Domokos Katalin]
-----------------------	--------------	-------------------

FRANCIA NYELV

KOCZKA KRISZTINA (12. b)	22. helyezés	[Gonda Zita]
--------------------------	--------------	--------------

ORSZÁGOS SZAVALÓVERSENY**(A NYUGAT C. FOLYÓIRAT CENTENÁRIUMA EMLÉKÉRE)**

SZILÁGYI CSENGE (12. a) 2. helyezés [Fábián László]

ARANY DÁNIEL ORSZÁGOS MATEMATIKAVERSENY

9. oszt.

BODÓ KINGA SÁRA (9. c) 3. helyezés [Kovács Károly]

10. oszt.

KÉRI ZSÓFIA (10. c) 3. helyezés [Csapodi Csaba]

ÁBEL JENŐ ORSZÁGOS LATINVERSENY

KÉRI ZSÓFIA (10. c) 3. helyezés [Lenkefi Myrtill]

HERCEG ZOLTÁN (10. c) kiemelt dicséret [Lenkefi Myrtill]

NAGY ANTAL (10. a) dicséret [Lenkefi Myrtill]

MIKOLA SÁNDOR ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

KÉRI ZSÓFIA (10. c) 14. helyezés [Kovács Géza]

SZILÁRD LEÓ ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

KOCZKA KRISZTINA (12. b) 19. helyezés [Chikán Éva]

KITAIBEL PÁL ORSZÁGOS BIOLÓGIAVERSENY

TÓTH ESZTER (10. c) 21. helyezés [Faragó Norbert]

JUHOS FANNI (9. c) 35. helyezés [Faragó Norbert]

IRINYI JÁNOS ORSZÁGOS KÉMIAVERSENY

PROKOP SUSANNE (10. c) 25. helyezés [Kutrovács László]

ORSZÁGOS FILMMŰFAJ-TÖRTÉNETI VERSENY**(KÖZÉPISKOLÁS CSAPATVERSENY)**

csapat: BÁRDITS ANNA, FÖZŐ ZSOLT, KÓNYA MÁRTON, LAKATOS LEVENTE (12. a)
és HORVÁTH FRUZZINA (11. c) 1. helyezés

ÖVEGES JÓZSEF MATEMATIKA- ÉS FIZIKAVERSENY

A KÉRI ZSÓFIA (10. c), NGUYEN KHAC HOANG (10. a), SZABÓ GYÖRGY (9. c) és
OLAJOS BALÁZS (9. b) tanulókból álló csapat a 9. helyezést érte el.

Közülük a legjobb egyéni eredményeket KÉRI ZSÓFIA érte el: matematikából 18.,
fizikából 5., egyéni összetettben 7. lett.

HATVANI ISTVÁN FIZIKAVERSENY

TAKÁCS HAJNA (8. b) 3. helyezés [Varga György]

LONDON BRIDGE ORSZÁGOS ANGOLVERSENY

BALOGH ANDRÁS (7. c)	1. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
ENZSÖL TAMÁS (7. c)	10. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
DOBREFF ÁRPÁD (7. c)	11. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
HATÓ FANNI (7. c)	15. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]

„TITOK” ORSZÁGOS ANGOL FELADATMEGOLDÓ VERSENY

7. évfolyam

ZAHARIEV OLGA (7. c)	1. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
SZABÓ ORSOLYA (7. c)	9. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
BALATON TAMÁS (7. c)	14. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]

8. évfolyam

TAKÁCS HAJNA (8. b)	9. helyezés	[Csaba Orsolya]
KÉRI ADRIENN (8. a)	18. helyezés	[Csaba Orsolya]

8. évfolyam csapatban

BERTA ÉVA, GÁSPÁR RAMÓNA, HONECZ LUJZA (8. b), KOVÁCS MÁRTA (8. a)		
MAGYAR ÁGNES (8. c)	1. helyezés	[Nikolics Noémi]
HABINA NIKOLETT, BÁLINT LEA (8. b)	14. helyezés	[Halmai Edit]

ORSZÁGOS SPANYOL NYELVŰ VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

kötelező próza

DANYI ESZTER (10. b)	4. helyezés	[Bogdán Krisztina]
DELI-PETE JÚLIA (10. c)	15. helyezés	[Bogdán Krisztina]
MÁDER JENNIFER (10. c)	16. helyezés	[Bogdán Krisztina]

szabadon választott próza

DANYI ESZTER (10. b)	4. helyezés	[Bogdán Krisztina]
DELI-PETE JÚLIA (10. c)	12. helyezés	[Bogdán Krisztina]
MÁDER JENNIFER (10. c)	20. helyezés	[Bogdán Krisztina]

KENGURU MATEMATIKAVESENY

BEREGSZÁSZI LILLA (7. b)	11. helyezés	[Gedeon Gábor]
--------------------------	--------------	----------------

„FÖLD NAPJA” PLAKÁTPÁLYÁZAT

14-15 évesek kategóriája	BÁRDITS ÉVA (9. a)	3. helyezés
--------------------------	--------------------	-------------

**KÖZÉPISKOLAI TANULÓK ELSŐ KÍNAI NYELVI
VILÁGVERSENYÉNEK MAGYARORSZÁGI FORDULÓJA**

KENESEI ZSANETT (9. a)	3. helyezés	[Éltető Éva]
KACSKÓ FANNI (9. a)	dicsérő oklevél	[Éltető Éva]
KOLOZSVÁRI ANNA (9. b)	dicsérő oklevél	[Éltető Éva]

MAGYAR ATLÉTIKAI BAJNOKSÁG

serdülő korosztály, 800 méteres síkfutás

KENESEI ZSANETT (9. a) 1. helyezés

KÖZÉPFOKÚ TANINTÉZETEK ORSZÁGOS DÍJLOVAGLÓ BAJNOKSÁGA

KENESEI KRISZTINA (12. b) 5. helyezés

RÉGIÓK ORSZÁGOS DÍJLOVAGLÓ VERSENYE

KENESEI KRISZTINA (12. b) 3. helyezés

KOSÁRLABDA

junior országos bajnokság

BARTA KOLOS (11. a) (MAFC) 2. helyezés

KARDVÍVÁS

junior országos bajnokság

KAPOSI DOROTTYA (12. a) 3. helyezés

felnőtt országos bajnokság

KAPOSI DOROTTYA (12. a) 7. helyezés

diákolimpia

KAPOSI DOROTTYA (12. a) 2. helyezés

AMERIKAI FUTBALL

Magyar Amerikai Futball Bajnokság

GYÖKERES ATTILA (11. a) 1. helyezés

Osztrák Amerikai Futball Bajnokság

GYÖKERES ATTILA (11. a) 1. helyezés

Budapesti eredmények

FŐVÁROSI INFORMATIKA ALKALMAZÓI VERSENY

7-8.oszt.

DOMBI ANDRÁS (8. b) 1. helyezés [Piláth Károly]

9-10. oszt.

NOVÁK GERGELY (10. b) 8. helyezés [Regele György]

GREGORICS BALÁZS (9. b) 10. helyezés [Piláth Károly]

SCHUSZTER ZOLTÁN (10. b) 13. helyezés [Regele György]

IFJ. REGELE GYÖRGY (10. b) 25. helyezés [Regele György]

KOMPLEX MŰVELTSÉGI VERSENY

(A reneszánsz Magyarországon és Mátyás király udvara)

csapat: MÜLLER BARBARA, FEHÉR VANDA, SALGÓ ESZTER, PALOTÁS PETRA (9. b)

5. helyezés [Magyarné Ulrich Zsuzsanna]

CSAPODY VERA KÖRNYEZETVÉDELMI VERSENY

csapat: FODOR BENCE (12. b), JUHOS FANNI (9. b), KÉRI ZSÓFIA, KISS MARINA,
TÓTH ESZTER (10. c) 8. helyezés [Faragó Norbert]

FLOORBALL DIÁKOLIMPIA

V. korcsoport

csapat: BALOGH KEVIN (7. b), BARNÁ DÁVID (9. a), HOMPOT BÁLINT (9. a),
MIHÁLY ZALÁN (9. b), NGUYEN KHAC HOANG (10. a),
REGELE GYÖRGY (10. b), TÓTH ANDRÁS (9. a) 3. helyezés

VI. korcsoport

csapat: BARNÁ DÁVID (9. a), FÖLDES PÉTER (9. c), HOMPOT SEBESTYÉN (10. a),
MIHÁLY ZALÁN (9. b), NGUYEN KHAC HOANG (10. a), PAUKOVICS
ANDRÁS (10. a), REGELE GYÖRGY (10. b), SZŰCS ANDRÁS (10. b),
SZŰCS GERGELY (9. b), TÓTH ANDRÁS (9. a) 3. helyezés

KOSÁRLABDA DIÁKOLIMPIA

IV. korcsoport

iskolánk fiú kosárlabda csapata 3. helyezés [Ferencz Gábor, Sapszon József]

SÁRKÁNYHAJÓ

iskolák közötti verseny

18 fős sárkányhajó csapat 1. helyezés [Regele György]

*Kerületi eredmények***FŐVÁROSI INFORMATIKA ALKALMAZÓI VERSENY**

FORGÓ BARNABÁS (7. c) 1. helyezés [Piláth Károly]

SIMONYI ZSIGMOND HELYESÍRÁSI VERSENY

GINTER TAMÁS (7. a) 1. helyezés [Keisz Ágoston]

KERÜLETI SZAVALÓVERSENY

BELEZNAY CSENGE (7. b) 4. helyezés [Sasvári Márta]

KERÜLETI PRÓZAMONDÓ VERSENY

HORKAY ALEXANDRA (7. b) 3. helyezés [Sasvári Márta]

DIÁKOLIMPIA

kosárlabda fiúcsapat 1. helyezés

kosárlabda leánycsapat 1. helyezés

*Iskolai eredmények***IMPLOM JÓZSEF HELYESÍRÁSI VERSENY**

9-12. oszt.

FÜZIK MÍRA (9. a) 1. helyezés

LIEBE REBEKA (10. b) 2. helyezés

MAGYAR ESZTER (10. a) 3. helyezés

SIMONYI ZSIGMOND KÁRPÁT-MEDENCEI HELYESÍRÁSI VERSENY

7-8. oszt.

GINTER TAMÁS (7. a) 1. helyezés

MAGYAR ÁGNES (8. c) 2. helyezés

FÁBIÁN BENEDEK (7. b) és UNGER ÁGOTA (7. b) 3. helyezés

KAZINCZY SZÉPKIEJTÉSI VERSENY

7-8. oszt.

SOLYMOS ESZTER (7. c) 1. helyezés

SZLOVÁK MÁTÉ (7. c) 2. helyezés

NAGY JENŐ (7. c) 3. helyezés

és PAP REGINA (7. b)

9-12. oszt.

ZUBOVICS EVELIN (10. c) 1. helyezés

KRICSFALUSY MÁRK (9. b) 2. helyezés

CSÓKÁS BORSIKA (11. b) 3. helyezés

VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

7-8.oszt.

BELEZNAI CSENGE (7. b)	1. helyezés
HORKAY ALEXANDRA (7. b)	2. helyezés
UNGER ÁGOTA (7. b)	3. helyezés
BRAGHINI ROZINA (8. b)	különdíj

9-12. oszt.

FÜZIK MÍRA (9. a)	1. helyezés
BABAI KÁRMEN (12. a)	2. helyezés
IGNÁTKÓ BENCE (9. a)	3. helyezés

TÖRTÉNELEM HÁZIVERSENY

7.oszt.

BALOGH ANDRÁS (7. c)	1. helyezés
ENZSÖL TAMÁS (7. c)	2. helyezés
WITTMANN FRANCISKA (7. c)	3. helyezés

8. oszt.

BÁLINT LEA (8. b)	1. helyezés
DARANCÓ STEFÁNIA (8. b)	2-3. helyezés
KÉRI ADRIENN (8. a)	2-3. helyezés

9.oszt.

SASVÁRI TUNGA (9. c)	1. helyezés
GERGELY KRISTÓF (9. c)	2. helyezés
KENESEI ZSANETT (9. a)	3. helyezés

10-11. oszt.

HERNYES ANITA (11. c)	1. helyezés
BAGAMÉRY FRUZZSINA (10. a)	2. helyezés
SZÁSZ NÓRA (11. a)	3-4. helyezés
KAPOSI DOROTTYA (11. a)	3-4. helyezés

ISKOLAI ANGOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

7-9. évfolyam kezdők

BALOGH ESZTER (7. c)	1. helyezés
NÉMETH ROLAND (7. c)	2. helyezés
FODOR KATA (7. c)	3. helyezés
KISÉRY TÍMEA (7. c)	dicséret

7-8. évfolyam haladók

ENZSÖL TAMÁS (7. c)	1. helyezés
KADI LYES (7. c)	2. helyezés
HATÓ FANNI (7. c)	3. helyezés
BOLONYAI FLÓRA (10. a)	dicséret

9-10. évfolyam

FÜLÖP PÉTER (9. a)	1. helyezés
BALOGH PATRÍCIA (9. a)	2. helyezés
NAGY ANTAL (10. a)	3. helyezés

11-12. évfolyam

LITVÁNI LILLA (11. c)	Dicséret
-----------------------	----------

ISKOLAI NÉMET MŰFORDÍTÁSI VERSENY

7-8. oszt.

VÁRADI SZONJA (8. c)	1. helyezés
MAG LEVENTE (7. a)	2. helyezés
PETERDI JÁNOS (7. a)	3. helyezés

9-10. oszt.

MAGYAR ESZTER (10. a)	1. helyezés
NOVÁK GERGELY (10. b)	2. helyezés
BÁLINT ORSOLYA (9. c)	3. helyezés

11.oszt.

NYÍRŐ MÁRTON (11. c)	1. helyezés
----------------------	-------------

ISKOLAI FRANCIA MŰFORDÍTÁSI VERSENY

SZENTGYÖRGYI BÁLINT (9. b)	1. helyezés
LÁNSZKI CSENGE (11. b)	2. helyezés
DANKA ESZTER (11. c)	3-4. helyezés
KOCZKA KRISZTINA (12. b)	3-4. helyezés

ISKOLAI SPANYOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

ZULETA EMESE (12. b)	1. helyezés
TÖRÖK ANNA (12. a)	2. helyezés
KŐSZEGI ZSÓFIA (11. a)	3. helyezés

RUBIK-KOCKA BAJNOKSÁG

OBRITON SZABOLCS (8. b)	1. helyezés
BÁLINT KATALIN (7. a)	2. helyezés
ELEKES PÉTER (9. a)	3. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Április 30-án a Nemzeti Múzeum előtt rendezett ballagási ünnepségen Szörényi Zoltán igazgató úr a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.

Trefort Ágoston emlékérem

TÖRÖK ANNA (12. a)

Trefort Ágoston emléklap

BAGOLY ANNA (12. c)

JÁNOSI NÓRA (12. b)

KOCZKA KRISZTINA (12. b)

LIGETY SÁRA (12. c)

RÓNAY ANDREA (12. a)

Különdíjak

kiemelkedő osztály- és iskolai szintű közösségi munkájáért

WEISZBURG ZSUZSANNA (12. a)

kitűnő tanulmányi munkájáért és kiemelkedő sporteredményeiért

KENESEI KRISZTINA (12. b)

kimagasló színészi teljesítményéért

SZILÁGYI CSENGE (12. a)

kiemelkedő osztályszintű közösségi munkájukért

KRAY KATALIN (12. b)

KRIZSÁN RÉKA (12. c)

Tompa József-díj

Tudományos kategória

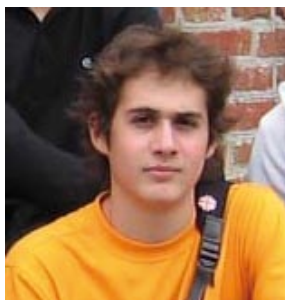
I. MIHALOVITS ERVIN (12. b) *Afrika múltja, jelene, jövője* (170. oldal)

Szépirodalmi kategória

I. SZENTGYÖRGYI BÁLINT (9. b) *Budapest* (kisregény)

II. RÉPÁS SZILVIA (10. b) *Évszakok* (próza)

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson tragikus balesetet szenvedett. Szülei és hozzátartozói létrehozta egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2008-ban a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. FOKOZAT

Reiter Petra (11. c)

II. FOKOZAT

Király Orsolya (11. b) és Major Zsófia (11. a)

Az iskolanapi vetélkedő eredménye

oszt.	csapatnév	pontszám	osztály pontszám	helyezés
7. a	Fürge ürgék	91	187	VIII.
	Kőfejtő túrazuzmók	96		
7. b	Biokoloidos túrórudik	91	190	VII.
	Olim-piások	99		
7. c	Frizuravarjú	93,5	196,5	V.
	Kullancsapat	103		
8. a	Sajt	106,5	206	II.
	Pókmalacok	99,5		
8. b	Nyúlörkölt	100,75	202,5	III.
	Dombonülő halálos fűcsomók	101,75		
8. c	$r2\pi$	85,25	191,5	VI.
	Szublímáció	106,25		
9. a	Jenők	82,5	160	XII.
	Viktor gárda	77,5		
9. b	Pepint	88	171,5	XI.
	Pindur Pandur	83,5		
9. c	Szuper Mario	85	172,5	X.
	Luigi	87,5		
10. a	3gyökalatttíz/1	92,5	185,5	IX.
	Szürke szemek ködben	93		
10. b		96	198	IV.
	Sasmadarak	102		
10. c	Hódító Hódok	111	209	I.
	Kiskutyák	98		
11. a	Mira	71	125,5	XV.
		54,5		
11. b	11b/1	68	135,5	XIV.
	Gyíkok	67,5		
11. c	Tüzifa	67	142,5	XIII.
	Tűzőgép	75,5		
12. b		46	46	XVI.

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	557	336	893	9.
7. b	1338,5	151,5	1490	7.
7. c	1600	363,5	1963,5	5.
8. a	1078	5962,5	7040,5	2.
8. b	805	89	894	8.
8. c	227	38	265	13.
9. a	2573,5	1116	3689,5	4.
9. b	522	340,5	862,5	10.
9. c	1114,5	541	1655,5	6.
10. a	0	181	181	14.
10. b	0	0	0	–
10. c	5263	2032	7295	1.
11. a	146	124	270	12.
11. b	0	0	0	–
11. c	39	233,5	272,5	11.
12. a	3872	237	4109	3.
12. b	0	0	0	–
12. c	0	0	0	–
könyvtár	0	49	49	15.
tanárok	29	9	38	16.
összesen	19164,5	11803,5	30968	

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet a győztes osztály általában együtt tölt el.

A sportnap eredményei

SÚLYLÖKÉS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Palotai Eszter	8. a	13,58 m
		2.	Mészáros Hanna	7. a	11,59 m
		3.	Gór Nagy Zsófia	8. a	9,73 m
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Császár Attila	8. a	11,32 m
		2.	Kiss Márton	8. a	11,14 m
		3.	Szomolányi Arnold	8. a	9,35 m
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Kacsó Fanni	9. a	11,58 m
		2.	Bálint Eszter	9. b	11,10 m
		3.	Prokop Susanne	10. c	10,97 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Illés Tibor	11. a	12,58 m
		2.	Fodor Péter	10. c	12,45 m
		3.	Gór Nagy Endre	11. a	12,39 m
TÖMÖTTLABDA VETÉS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Palotai Eszter	8. a	9,47 m
		2.	Mészáros Hanna	7. a	6,66 m
		3.	Vész Barbara	7. a	6,36 m
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Sárosi Áron	7. c	8,45 m
		2.	Lóránt Márton	8. b	7,92 m
		3.	Schien Balázs	7. b	7,32 m
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Várhalmi Borbála	10. a	9,92 m
		2.	Kacsó Fanni	9. a	9,43 m
		3.	Bálint Eszter	9. b	8,53 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Sótonyi Tamás	11. b	12,12 m
		2.	Kalischky Péter	11. b	9,35 m
		3.	Fodor Péter	10. c	9,25 m
KISLABDAHAJÍTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Mészáros Hanna	7. a	41 m
		2.	Kéri Adrienn	8. a	38 m
		3.	Sütöri Boglárka	8. c	34 m
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Lengyel Norbert	8. b	48 m
		2.	Erdősi Balázs	8. b	47 m
		3.	Obriton Szabolcs	8. b	47 m
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Kacsó Fanni	9. a	39 m
		2.	Bolonyai Flóra	10. a	39 m
		3.	Pallai Orsolya	9. a	35 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Schüsler Tamás	12. a	60 m
		2.	Laky Tibor	9. b	57 m
		3.	Faludy Zsolt	11. b	54 m

TÁVOLUGRÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Hegedűs Anna	7. b	3,83 m
		2.	Palotai Eszter	8. a	3,70 m
		3.	Kéri Adrienn	8. a	3,16 m
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Győri Balázs	8. b	4,38 m
		2.	Kiss Márton	8. a	4,08 m
		3.	Fabók Norbert	7. a	4,03 m
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Tungli Katalin	10. c	4,88 m
		2.	Kenesei Zsanett	9. a	4,02 m
		3.	Kiss Marina	10. c	3,79 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Hetényi Dániel	11. a	4,80 m
		2.	Mihály Zalán	9. b	4,45 m
		3.	Olajos Balázs	9. b	4,37 m
	12. évfolyam	1.	Schüsler Tamás	12. a	4,67 m
		2.	Erdős Gábor	12. b	4,57 m

100 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Ipacs Emese	8. b	12,89
		2.	Honecz Lujza	8. b	13,03
		3.	Palotai Eszter	8. a	13,05
	9–10. évfolyam (leány)	1.	Tungli Katalin	10. c	13,28
		2.	Kenesei Zsanett	9. a	14,21
		3.	Cziráky Viktória	10. c	14,84
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Győri Balázs	8. b	12,75
		2.	Lengyel Norbert	8. b	12,76
		3.	Trombitás Péter	8. a	13,31
		3.	Váraljai László	8. c	13,31
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Kaliskó Péter	11. b	12,72
		2.	Hetényi Dániel	11. a	12,75
		3.	Deák Tibor	9. b	13

4×100 M VÁLTÓ	7–10. évfolyam (leány)	1.	10. c	0:59
		2.	7. b	1:01
		3.	9. a	1:02
	8–10. évfolyam (fiú)	1.	9. b	0:55
		2.	10. c	0:55
		3.	8. c	0:56
10×100 M VÁLTÓ	7–8. évfolyam (leány)	1.	8. c	
		2.	7. b	
		3.	7. a	
	9–10. évfolyam (fiú)	1.	10. c	
		2.	10. b	
		3.	9. a	

600 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Hegedűs Anna	7. b	1:58
		2.	Honecz Lujza	8. b	2:02
		3.	Valovics Ágnes	7. a	2:04
	9–10. évfolyam (leány)	1.	Kenesei Zsanett	9. a	1:49
		2.	Tungli Katalin	10. c	1:50
		3.	Kovács Beáta	9. a	2:06

800 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Kriván András	8. a	2:17
		2.	Sárosi Áron	7. c	2:36
		3.	Erdősi Balázs	8. b	2:37
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Deák Tibor	9. b	2:24
		2.	Sebesi Tamás	10. c	2:27
		3.	Olajos Balázs	9. b	2:38

SZIGETKÖR	7–8. évfolyam (lány)	1.	Perjés Fanni	8. a	26:53
		2.	Szabó Natasa	8. a	29:13
		3.	Schliszka Sára	8. a	29:44
	9–11. évfolyam (lány)	1.	Kovács Bea	9. a	25:47
		2.	Máthé Virág	10. b	31:38
		3.	Kaposi Dorottya	11. a	33:07
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Kriván András	8. a	20:18
		2.	Sárosi Áron	7. c	24:07
		3.	Balogh András	7. c	24:08
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Csáthy Barnabás	10. c	22:03
		2.	Kiss Ákos	11. b	22:17
		3.	Kovács Solt	10. a	22:49

RÖPLABDA	10–11. évfolyam (leány)	1.	11. c	LABDARÚGÁS	7. évfolyam	bajnok	7. a
		2.	10. b		8. évfolyam	bajnok	8. b
		3.	11. b		9. évfolyam	bajnok	9. c
	10–11. évfolyam (fiú)	1.	11. a		10. évfolyam	bajnok	10. b
		2.	10. b		11. évfolyam	bajnok	11. a
		3.	10. c				

ZSINÓRLABDA			
7–9. évfolyam (leány)	1.	9. a	
	2.	7. b	
	3.	8. a	

STREETBALL	7–8. évfolyam (leány)	1.	8. c	A PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE		
		2.	7. c	1.	9. a	241 pont
		3.	8. a	2.	8. b	217 pont
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	8. c	3.	7. b	194 pont
		2.	7. c	4.	8. a	187 pont
		3.	8. a	5.	10. c	175 pont
	9–11. évfolyam (leány)	1.	11. b	6.	9. b	146 pont
		2.	10. b	7.	7. a	140 pont
		3.	9. c	8.	10. a	119 pont
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	11. b	9.	7. c	118 pont
		2.	10. a	10.	10. b	116 pont
		3.	9. a/1	11.	8. c	111 pont

12.	9. c	106 pont
13.	11. b	95 pont
14.	11. a	72 pont
15.	11. c	29 pont

A 9. a osztály sorozatban harmadik alkalommal nyerte meg a pontversenyt, így a vándorkupa végleges tulajdonosa lett.

A 9. a osztály sorozatban harmadik alkalommal nyerte meg a pontversenyt, így a vándorkupa végleges tulajdonosa lett.

1000 PERCES KOSÁRMECCS (NOVEMBER 30.–DECEMBER 1.)									
7. b	7. c	9. a	9. b	11. a	11. b	12. a	11. b	9. a	9. c
8	10	22	5	11	13	13	23	14	17
tanár	diák	8. a	8. c	12. a	12. b	10. a	10. c	8. c	8. a
17	13	12	11	9	12	17	11	10	18
8. b	8. c	9. a	9. b	11. b	11. c	10. a	10. b	9. b	9. c
15	22	18	9	13	7	4	14	11	21
7. b	7. c	10. a	10. c	11. a	12. a	11. a	11. b	9. b	10. a
11	14	7	12	20	11	19	18	11	23
7. b	8. a	7. a	7. b	8. a	8. c	10. b	10. c	9. b	9. c
9	9	5	19	22	2	10	11	24	12
7. a	7. c	10. a	10. b	tanár	dők	9. a	9. c	8. b	8. c
7	21	9	17	17	16	5	22	10	11
8. a	8. b	7. c	7. b	11. a	12. b	10. b	10. c	tanár	diák
9	20	12	10	17	16	26	11	15	13
9. a	9. b	7. b	8. b	12. a	11. c	9. a	9. c	végeredmény	
8	12	22	7	13	6	6	34		
9. c	10. a	11. c	12. a	12. a	11. c	8. a	8. c	pirosak kékek	
18	11	4	19	20	11	6	28	556:622	

Öt év húsz programja

Évtizedes múltra tekint vissza a következő négy program, melyet minden tanévben megrendezünk: a) iskolanap, b) papírgyűjtés, c) diákszínjátészó fesztivál, d) sportnap. Mind a négy – amellet, hogy nem ez az elsődleges céljuk – osztályok közötti versenyt is tartalmaz, így – előbb vagy utóbb – eredményhirdetéssel zárul. Ebben a táblázatban áttekintést látunk arról, hogy az elmúlt öt évben mely osztályok érték el a legjobb eredményeket ezeken a versenyeken. Az i az iskolanapot, a p a papírgyűjtést, az s a sportnapot, a d a diákszínjátészó fesztivált rövidíti. Az előbbi három rendezvény első öt helyezettjeit, az diákszínjátészó fesztiválnak pedig az első három helyezettjeit tartalmazza a táblázat.

Többek között a következő szempontok alapján lehet a táblázatban nézelődni. Egy adott osztály az iskolában eltöltött évek során melyik évben, melyik programon milyen eredményeket ért el? Egy adott osztály egy kiválasztott programon mikor, illetve hány-szor volt a legeredményesebbek között? Egy adott programon egy adott évben mely osztályok vagy évfolyamok voltak a legjobbak? Egy adott évben az összes (szám szerint 18) helyezés hogyan oszlik meg az egyes évfolyamok, vagy évfolyamcsoportok (pl. alsó három év, felső három év) között? Egy adott évben hány osztály között oszlik meg a 18 helyezés? Mikor érte el egy osztály egyetlen évben a legtöbb jó eredményt? Van-e olyan program, amelyen egy osztály vissza-visszatérően eredményes volt?

(A képen látható osztály (9. a) három egymás utáni évben is első lett az osztályok közötti sportnap pontversenyben.)

Iskolai metabajnokságok

Első metabajnokság

2007. október 27-én, szombaton 15 órától Fernengel András és Ferencz Gábor tanárurak szervezésében a Margitszigeten került sor két kategóriában (7-9. évf., 10-12. évf.) az első iskolai metabajnokság lebonyolítására.

I. KATEGÓRIA

A 7-9. osztályosok között öt csapat nevezett, így közülük az egyiknek (a sorshúzás eredményeképpen a 8. a osztálynak) nem kellett selejtezőt játszani. A többi négy csapat párosítása ez volt: 9. b – 8. b, 8. c – 7. b.

Az első mérkőzésen a 9. b 26-18, a másodikon a 8. c pedig 20-10 arányban győzte le ellenfelét. A 8. a, 8. c és 9. b csapatai ezután körmérkőzést játszottak. A 8. c – 8. a mérkőzés végeredménye (rendkívül izgalmas hajrá után) 29-26 lett. A 9. b – 8. a meccs eredménye hasonlóképpen elég szoros volt: 32-27. Ezután került sor a döntőnek is beillő 9. b – 8. c játékra. Az első félidőben a 9. b osztály nagyon jó játékkal igen gyorsan szerezte a pontokat, minden addiginál többet, 39-et gyűjtött össze tíz perc alatt, ezzel ugyancsak feladta a leckét ellenfelének. A második félidőben a 8. c osztály mindent beleadva megpróbált legalább ugyanennyi pontot szerezni. Néhány perccel a vége előtt úgy tűnt, hogy talán sikerül is, végül azonban 35 pont lett belőle. A végeredmény így: 39-35. A 9. b csapata mindhárom mérkőzését megnyerve megérdemelten nyerte meg a bajnokságot. A negyedik helyért játszott mérkőzésen a 7. b és a 8. b osztályok 22-22-es döntetlent játszottak.

A BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE:

első a 9. b, második a 8. c, harmadik a 8. a, negyedik-ötödik holtversenyben a 7. b és 8. b osztály.

A 10-12. osztályosok kategóriájában a benevezett csapatok rögtön a döntőbe jutottak. A döntőt így a 10. c és a 12. a osztály vívta. A versenykiírás szerint az a győztes, amelyik a 20 perces mérkőzésekből hamarabb megnyer kettőt. A szabályok kissé eltértek az I. kategória szabályaitól és a pálya is jóval nagyobb volt, így várható volt, hogy kevesebb pontot szereznek a csapatok. A 10. c osztály kétszer egymás után győzött, először 4-1, utána 8-0 arányban.

A BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE:

első a 10. c, második a 12. a.

A díjkiosztással lezárult a játék. A gálán a vegyes csapatok barátságos mérkőzése a sötétedésig tartott.

7. b	7. a
27	-1
8. a	7. b
1	-2
7. c	7. a
36	9
7. b	7. c
33	31
8. a	7. c
40	26
8. c	7. a
31	-1
8. a	8. c
26	9
8. c	7. c
38	32
8. a	7. a
14	-4

9. b	9. c
24	23
9. b	10. c
14	11
9. c	10. c
10	0
(játék nélkül)	

barátságos
mérkőzések:

12. a	9. b
20	10
12. a	10. c
14	3
12. a	9. c
25	0

Második metabajnokság

2008. május 16-án délután rendeztük a Margitszigeten a második iskolai metabajnokságot. Az első kategóriában a 7-8. évfolyam, a másodikban a 9-10. évfolyam, a harmadikban a 11-12. osztályosok versenyeztek. A táblázatban az egyes mérkőzések eredményeit láthatjuk.

Végeredmény

1.	8. a	4 győzelem
2.	8. c	3 győzelem, 1 vereség
3.	7. b	2 győzelem, 2 vereség
4.	7. c	1 győzelem, 3 vereség
5.	7. a	4 vereség

Végeredmény

1.	9. b	2 győzelem
2.	9. c	1 győzelem, 1 vereség
3.	10. c	2 vereség

Végeredmény

1.	12. a
----	-------

Diákszínhátszó fesztivál

(2008. április 26.)

Abogy tíz éve mindig, úgy a 2008. évi, a X. diákszínhátszó fesztiválnak is Bodó Márton tanár úr volt legfőbb szervezője. A Radnóti Gimnázium dísztermében szombaton 14.30 és 19.30 között a következő darabokat láthattuk (ebben a sorrendben):

- 7. a A pite – rendezte: Pentz Anna Mária
- 7. c Trefort Utca – rendezte: Pentz Anna Mária
- 8. b Molière: Szerelem mint orvos – rendezte: Bozóki Gabriella
- 8. a Lázár Ervin: A fájós fogú oroszán – rendezte: Lenkefi Myrtill
- 8. c Mrozek: Rókavadászat – rendezte: Bozóki Gabriella
- 10. b Rostand: Cyrano – rendezte: Mézes Dorottya és Répás Szilvia (10. b)
- 10. c Nóti Károly: Lepsénynél még megvolt – rendezte: Kutrovác László
- 9. a Karinty: A bűvös szék – rendezte: Németh Krisztina (9. a) és Cserős Borbála

A zsűri a következő díjakat, okleveleket adta át a fesztivál után:

a legjobb előadás:	a 10. c osztályé
a második legjobb előadás:	a 8. a osztályé
a harmadik legjobb előadás :	a 9. a osztályé
a legjobb rendezés:	a 10. b osztály darabjé
a legjobb díszlet:	a 7. c osztályé,
a legjobb női szereplő:	Bárdits Éva (9. a)
a legjobb férfi szereplő:	Kassai Richárd (8. c)
a legjobb mellékszereplő:	Valovics Ágnes (7. a)
Benjamin-díj:	Veres László (8. a)
különdíj:	Váraljai László, Palotás Ákos, Bárdi Bálint (8. a)
	Braghini Rozina, Maiyaleh Petra (8. b)
a közönségdíj:	a 7. c osztályé

BESZÁMOLÓK

Diákcseré

2007. augusztus (Köln), 2008. március (Budapest)

Ki hitte volna, hogy a magyar nyelvnek külföldön ekkora sikere van? Hogy juthat egy német tizenéves arra az elhatározásra, hogy magyarul tanuljon? Ki és mi kell ahhoz, hogy egy német iskolában magyar szakkör induljon? – Nos, kell hozzá Andreas Haenlein.

Kell hozzá az ő elhivatottsága, lelkesedése, kötődése (anyai ágon) Magyarországhoz, nyelvismerete, mely ugyan nem akcentus nélküli (hogy is lehetne az?), de nagyon bájos. Ezen túl kell hozzá egy iskola, melynek vezetése és tantestülete értékesnek tartja a kapcsolatokat, a hidat, mely diákokat és kultúrákat köt össze.

2007 augusztusában, a diákcseré első fázisában 12 fős csoportunk járt Kölnben, ahol az ottani magyar szakkörrel karöltve magyar történelmi emlékek után kutattunk Aachen városában.

A német cserepartnerek fogadására 2008 márciusában került sor. Tanakodtunk, milyen tartalmat adjunk ennek az egy hétnek, mivel szeretnénk megismertetni a német diákokat, mit szeretnénk megmutatni magunkból és a világunkból. Úgy döntöttünk, hogy változtatni szeretnénk a „magyarképen” és megmutatni, hogy Magyarország nem „puszta-csárdás-paprika”, de nem is az, amit a külföldi sajtó és média az utóbbi években közvetített rólunk. Összegyűjtöttük a jól ismert kliséket és néhány együtt töltött nap után kíváncsian tettük fel a kérdést: „Tényleg ilyenek vagyunk?” „Így viselkedünk, ezt esszük, ezt tesszük?” – És akkor jött a felismerés, hogy valóban! Ilyenek is vagyunk. Nem tudunk kibújni a bőrünkől, tejben-vajban fürösztjük a vendéget, és ötször annyit teszünk az asztalra, uzsonnázásukba, mint amennyi elfogyasztható. A nagy paprikás csirkét főz, gulyáslevest, „egyen az a gyerek végre egy jót, hisz’ olyan sovány.”

Vagy mégsem? Hiszen nincs otthon bús nótázás, szívszaggató tárogatómuzsika, és az utcák sem járhatatlanok a felforgatott, kiborogatott kukáktól. Szenvedélyesek vagyunk, de nem harsányak. Kedvesek vagyunk, de nem tolakodóak. Magyarok vagyunk, dallamosan csilingelnek szavaink az idegen fülnek, és európaiak, értünk másokat és megértenek bennünket. Jó ezzel szembesülni, jó, hogy ezt most már tudjuk magunkról.

Jó, hogy nem csak másról, de magunkról is sokat megtanultunk.

Szabó Éva

Matektábor

(2007. november 16–18.)

A matematika szakos tanárok az őszi folyamán matektábor szerveztek azon 9–12. osztályos diákok számára, akik érdeklődésükből fakadóan szívesen elmerültek a kötelező tananyagon túl is a matematika egyes területeiben. A Budapesttől tíz kilométerre, Csobánkán rendezett kétnapos programon huszonnégy diák vett részt. A matektábor programja röviden a következő volt.

- Érdekes számok (Gerőcs László)
- Matematika határok nélkül (Gombos Éva)
- Matematika szeminárium (Kovács Károly)
- Rövid kirándulás, séta
- A háromszög néhány nevezetes objektuma (Gerőcs László)
- Pitagorasz tétele és egyebek angolul (Tobisch Márta)
- Versenyfeladatok (Csapodi Csaba)
- Film: Egy csodálatos elme
- Feladatmegoldó szeminárium (Gombos Éva, Veszprémi Ferenc)
- Rejtélyes matematika (Kovács Károly)
- Egy érdekes tétel és alkalmazásai (a Ptolemaiosz tétel) (Gerőcs László)
- Milyen az angol iskola – beszélgetés (Csapodi Csaba és Tobisch Márta)
- Film: Good Will Hunting

Német környezetvédelmi diákcsere program

(Budapest, 2007. november 19-25.)

19.11.2007. Montag/ hétfő:

16:30 Keleti PU. Ankunft unserer Gäste: 16.43

Spaziergang in die Burg/auf den Gellertberg: Treffpunkt um 20 Uhr vor dem Hotel Gellert

20. 11. 2007. Dienstag/ kedd: Schultag für Ungarn

Vormittag: Budapester Stadtbesichtigung durch Stadterkundungsspiel

Treffpunkt Deák Platz, U-Bahnstation vor dem Bäcker

(ungarische Schüler gehen in die Schule, Begleiter: Ádám Gellert)

Anschließend 11:00 Führung im Parlament

Treffpunkt gegen 13:45 bei der Schule

Nachmittag: 14:30 Nationalbank Besucherzentrum nur für 15 Personen/ Hundertwasser-Ausstellung im Szépművészeti Múzeum, Eintritt: 1000-1100 Ft.

Abend 17:30 – 19:00 Budavári labirintus=Labirinth, II. ker. Úri u. 9., Schülereintritt: 1000 HUF

21.11.2007. Mittwoch/ szerda – Recherchetag in der Budapester Metro

Treffpunkt: etwa 8:45 Min.

Abendprogramm: Schlittschuhlaufen, 1146 Budapest, Olof Palme sétány 5.

Öffnungszeiten: 16:00 - 20:00 Eintritt: 700,- HUF, +Heldenplatz und Stadtwäldchen

22.11.2007. Donnerstag/ csütörtök

Vormittag (8-12: Schulbesuchstag, Sprachstunden)

14:00 Gemeinsames Pizza-Essen in der Schule

Nachmittag: Schreiben für die Projektzeitung etwa bis 17:30

Abend: zur freien Verfügung mit den Gastgebern

23. 11. 2007. Freitag/ péntek

Vormittag: Schule für die Gastgeber, Stadtbummeln/Badbesuch Gellért/Széchenyi – Badeanzug mitnehmen!/Synagoge

Nachmittag: Vorbereitungen für den Abend

Abend: 18 Uhr Bandweiheball mit den Gastgebern, danach Afterparty

Polo Étterem, 1023 Budapest, II. kerület, Árpád fejedelem útja 8.

24. 11. 2007. Samstag/ szombat:

8:00 Treffen, Gemeinsamer Ausflug mit Bus nach Visegrád-Dobogókő (Wanderung)
– Schifffahrt - wetterabhängig

Ankunft in Budapest um etwa 17:00

Abend: 19:00 Ungarisches Tanzhaus (Halbpreis) und Salsa-Club (1000 HUF) in
Aranytíz Művelődési Központ, 1051 Arany János u. 10.

25. 11. 2007. Sonntag/ vasárnap:

Vormittag mit der Gastgeberfamilie, Shopping

12: 45 Heimfahrt unserer Gäste, um 13:10 Keleti PU.

Schlittschuhe, Abendkleid mitnehmen, oder man kann sie ausleihen, guter
Wanderschuh ist auch empfehlenswert!

Alternative Programme für Freitag Vormittag:

Synagoge: 1074 Budapest, VII. kerület, Dohány u. 2. Sonntag-Do.: 10-15 Uhr, Fr.:
10-14 Uhr

Az Európai Parlament Modell

(2008. február 28. – március 5.)

Kora tavasszal egy héten át Budapesten zajlott az Európai Parlament Modell hatodik nemzeti ülése, melynek Csaba Orsolya tanárnő és Csapodi Zoltán tanár úr, illetve rajtuk keresztül iskolánk is szervezője volt. Az ülésen a Trefort diákjai Észtország álláspontját képviselték a bizottsági és plenáris üléseken a következő témákban: az Európai Unió és az Afrikai Unió kapcsolata, a nemzetközi terrorizmus elleni közös fellépés emberi jogi vonatkozásai, a stratégiai ágazatok privatizációjának kérdése, felkészülés a klímaváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra.

A Model European Parliament (MEP) nevű nemzetközi projekt egy holland középiskolai tanárnő kezdeményezésére indult, és néhány év alatt nemzetközi méretűvé szélesedett. A mozgalom az Európai Parlament működésének modellezése kapcsán az európai közös értékeket, az integráció kérdéseit és az együttműködés során felmerülő problémák lehetséges megoldásairól való közös gondolkodás élményét kívánja közelebb hozni a középiskolás korosztályhoz. A magyarországi MEP - ülések koordinálását a 2007-ben alapított Diákok egy Felelős Társadalomért Alapítvány vállalja magára. A DFT Alapítvány számára székhelyet és infrastruktúrát a Budapesti Német Iskola Alapítvány biztosít. Az Alapítvány kurátorai gimnáziumi tanárok, akik már évek óta társadalmi munkában tevékenykednek hasonló célokért. Az idei ülés házigazdái a Budapesti Német Iskola mellett az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola és a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium.

A modell lényege, hogy középiskolás tanulók egy hétre „EP-képviselőkké” válnak, s az „igazi” Parlament munkájához hasonló módon (bizottsági munkával és plenáris ülésen elfogadott határozatokkal) közelítenek meg olyan problémákat, amelyek az Európai Unió polgárait érintik. Idén Budapesten ülésezett a MEP február 28-tól március 5-ig, amelyen többek között a következő témákról zajlott a vita: felkészülés a klímaváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra, minőségi hírközlés a tömegmédiában, a nemzetközi terrorizmus elleni közös fellépés emberi jogi vonatkozásai.

Ahhoz, hogy ezt a munkát jól végezzék, a diákoknak természetesen meg kell ismerniük az európai integráció történetét és intézményeit, az egyes tagállamok és tagjelölt országok sajátosságait, olykor eltérő érdekeit, amihez a magyarországi külügyi képviseletek naprakész és alapos segítséget nyújtanak. Ráadásul mindezt képviselni is kell, méghozzá az integrációs intézményekben megszokott szabályok és szokások szerint. A munka során a diákok teljesen önállóak, önmagukért felelnek: a tanárok a vita tartalmi részébe egyáltalán nem szólhatnak bele; az üléseket diákok vezetik, a határozatokat ők fogalmazzák stb. Azok a diákok, akik a nemzeti üléseken jól szerepelnek, bekerülhetnek az egyes országok nemzeti küldöttségébe, s immár saját országuk képviselőiként vehetnek részt az angol munkanyelvű nemzetközi üléseken.

Magyarországon tíz jó hírű gimnázium 110 tanulója vesz részt minden évben ezen a rendezvényen, amelyen minden iskola egy országot és annak érdekeit képviseli.

A MEP ülésein jól felkészült diákok komolyan vitatkoznak számukra fontos kérdésekről, s mindeközben nemcsak a képviselt országot, hanem a politikai munka természetét és technikáját is megismerik, éppúgy, mint magukat és társaikat.

Volt egyszer egy MEP...

JELENTÉS A MEP VI. ÜLÉSÉRŐL

Az egész az EU-klubon kezdődött. Év elején még teljesen nyugodtan érkeztem társaimmal az említett foglalkozásra. A nyugalom legfőbb oka az lehetett, hogy úgy gondoltuk, hogy első évesekként (illetve kilencedikesként, ahogy tetszik) kicsi az esélye, hogy Csapodi tanár úr és Csaba Orsolya tanárnő minket nevez ki a Trefort képviselőinek.

Egyik este kaptuk az e-mailt Csapodi tanár úrtól, hogy a tanárnővel úgy döntöttek, hogy hagynak minket, kezdőket érvényesülni. Én személy szerint ezt a levelet többször is elolvastam, azt hittem, hogy a késői időpont miatt kimaradt valamelyik szó, illetve mondat, például az, hogy „az idén még nem a kezdőket küldjük”. De amikor megláttam a résztvevők névsorát... Kaposi Dorka (aki a delegáció-vezetői posztot is betöltötte), Gubicz Flóra, Lengyel Zsanett, Kovács Bálint, Szabó Misi, Hompot Bálint, Hompot Sebestyén, Kovács Solt, Kazai Viktor, Sinka Gabriella, a delegációból a bizottsági vezető, Rosner Dániel, és az alelnök, Szántó Zsolt... Ezek után tudatosult bennem, hogy nem a szemem rossz. Ezek tényleg mi vagyunk.

Megkaptuk a témákat is, majd elosztottuk, hogy ki melyik témakörben fogja képviselni Észtországot. Majd megkezdtük a felkészülést; gyűjtögettünk a neten, sőt, még ellátogattunk az Európa-pontba is, ahol „személyre szabott segítséget” kaptunk. Mikor már valamennyit tudtunk a témánkról, illetve valahogyan sikerült megtalálnunk az észt álláspontot (ez nagyon érdekes volt, már amennyiben meg lehetett találni – eszemben, a borreiformnál ez nem volt zökkenőmentes...), a szakkörön próbaüléseket tartottunk. Mindenkinek kellett írnia egy rövid összefoglalót a saját témájáról, és ezek közül párat megvitattunk. Február 27-re a Thomas Mann Gimnásiumba (Budapesti Német Iskola) szólta a meghívónk. Az Magyar Televízió kettes csatornája kívánt rövid interjúkat készíteni velünk, illetve felvette egy rögtönzött vitánkat, továbbá a MEP-es előkészületeinket.

A nyitónap délutánján az észt nagykövetségre látogattunk, ahol egy órán keresztül faggattuk a nagykövetet, a kora esti órákban pedig már a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium falain belül ismerkedhettünk a vidéki vendégekkel, diákokkal.

Február 29., szökőnap. Mi különösebben nem ünnepeltünk, délelőtt a megnyitón voltunk a Régi Városházán, figyelmesen hallgattuk a meghívottak beszédét (többek

között dr. Szájer Józsefét is), majd a delegációk egyenként röviden bemutatkoztak. Ebéd után a csapatépítés következett, melynek iskolánk adott otthont, illetve a sulis tanárai is vezették azokat. Jót szórakoztunk, csak az idő volt rövid.

Másnap és harmadnap bizottsági ülések következtek a Thomas Mann iskolában. Először mindenkinek röviden be kellett mutatnia saját országának álláspontját. Ez a „feladat” kicsit hirtelen ért engem, s mint később megtudtam, társaimat is. A bizottsági társaim közül páran egy-két oldalas beszédet vettek elő, esetleg egy lapra készített jegyzetet. Nem baj, ezt is megoldottuk, gyorsan összekapartunk valamit fejben... Ezek után összeírtuk, hogy mik legyenek a napirendi pontok, vagyis hogy milyen problémákat tárgyaljunk meg. Az ülések lényege az volt, hogy összehozzunk egy elfogadható határozati javaslatot, melyet a plenáris ülésen kellett megvédenünk az esetleges támadásoktól.

Vasárnap amolyan zárásként egy kulturális est volt a program, amelyen minden szervező iskola (vagyis a Thomas Mann, a Szent Imre, és a Trefort) egy-egy programot prezentált. Végezetül a Trés Fort-tal ismerkedhettek meg a többiek. Most is egy fantasztikus előadását hallhattuk Halas Dóra tanárnő és Mészáros Péter tanár úr vezényletével (az EU több hivatalos nyelvén is énekeltek egy-egy dalt).

Hétfőn delegációs megbeszélések, majd délután lobby, egy biliárdozóban. Lényegében itt írtunk módosító beszédeket mások határozatai, javaslatai ellen, s gyűjtöttünk hozzá aláírásokat. Meg persze biliárdoztunk is. Majd következett a lényeg: kedd és szerda.

A Régi Városháza dísztermében plenáris ülés keretében vitattuk meg a határozati javaslatokat, megszavazva, illetve elvetve azokat. Zárásként a Thomas Mann Gimnáziumban volt az a nagyszabású fogadás, melyet az Európai Bizottság magyarországi képviselete adott a tiszteletünkre. Utána pedig következett a hajnalig tartó buli...

Nem bántam meg, hogy mi kaphattunk lehetőséget. Nagyon jól éreztem magam, ha jövőre is ránk esik a választás, akkor még keményebben belevetjük majd magunkat a vitákba. Szóval mindenkinek csak ajánlani tudom a MEP-et.

Akkor jövőre MEP Szegeden! Mi már most elkezdtünk küzdeni egy befolyásosabb országért, de ha MEP-re nem jössz, legalább EU-klubba ugorj be.

Sinka Gabriella (9. c)

A Frankofónia ünnepe – Fête de la Francophonie 2008

(2008. március 20.)

Március 20-a a Frankofónia Nemzetközi Napja, amelyet Kanadától Belgiumig, Madagaszkártól Vietnamig szerte a világon mindenütt megünnepelnek azok, akik kötődnek a francia nyelvhez és kultúrához.

A Trefortban az idén kissé megcsúszva, április 11-én, pénteken rendeztük meg a Frankofónia ünnepét. Ennek persze jó oka volt. Vendégeket is hívtunk: francia szakos tanárjelölteket, Erasmus-ösztöndíjon Magyarországon tartózkodó francia egyetemistákat, és végül, de nem utolsósorban az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola francia nyelvű színjátszó társulatát, akik ekkorra készültek el Molière-előadásuk felújításával. A Molière életét színpadra állító saját darabbal tavaly, 2007-ben a Pécsi Francia Diákszínjátszó Fesztiválon közönségdíjat nyertek, és az a hír járja, hogy csak azért nem első díjat, mert a verseny szabályai szerint két egymást követő évben nem nyerhet ugyanaz a társulat. A Trefortban tartott előadás mintegy főpróbaként szolgált a májusi franciaországi, La Roche sur Yon-ban megrendezett Fesztiválok fesztiválján történő fellépésükhöz, ahová a Pécsi Diákszínjátszó Fesztiválon szereplő társulatok közül évente mindig egy csapatot delegál a zsűri. Az egyik radnóti főszereplő a következőképpen emlékszik vissza a Trefort utcai előadásra (ld a képet) és a darab utóéletére.

Már nagyon vártuk, hogy előadhassuk a darabunkat. Több hónap nehéz munka és próbálás után elérkezett az idő, amikor a Nagyérdemű előtt is lelepleződhetett a Nagy Mű, Molière élete a mi feldolgozásunkban. Mivel ezt a színjátszó kör ebben a szereposztásban és ezekkel a tagokkal még nem mutatta be, nagy volt az izgalom. A franciaországi La Roche-sur-Yonban megrendezésre került Festival des Festivals előtt ez volt a tulajdonképpeni főpróba.

Örömmel tettük ezzel is színesebbé az ELTE gyakorlóiskolájaként szinte testvériskolának számító Trefort francianapi programpalettáját. Nagyon jó érzés volt a közönség hálája, a jutalom a befektetett munkáért, ami minden fáradozásért kárpótolt.

A Fesztiválok Fesztiválja is csodálatosan sikerült Franciaországban, hiszen több száz hasonló korú és érdeklődési körű emberrel találkoztunk. Tizenöt állam leendő polgárai, akiket mind a francia nyelv ismerete és szeretete kötött össze.

Az egész színjátszó kör nevében köszönöm előadásunk kedves fogadtatását.

Baksa Máté (ELTE Radnóti Színjátszó Kör)

A délután Edith Piaf-vetélkedővel folytatódott. A győztes csapat Edit Piaf CD-ket nyert. A vetélkedőt zenehallgatás és daltanulás követte. Persze a szokásos evés-ivás sem maradt el. A vetélkedő után filmet néztünk. Annak öröme, hogy Marion Cotillard 2008-ban elnyerte a legjobb női alakítás Oscar-díját, levetítettük Olivier Dahan *La Môme* (Piaf) című filmjét (ld a képen a plakátját) francia nyelven, magyar felirattal.

Quizz (Edith Piaf)

- Selon la légende où Édith voit-elle le jour?
 - a) dans un cabaret parisien, b) sous un lampadaire de la rue de Belleville, à Paris, c) à l'hôpital d'une banlieue parisienne
- Quel est son vrai nom?
 - a) Édith Gassion, b) Édith Piaf, c) la Môme Piaf
- Par qui Édith est-elle élevée?
 - a) par sa mère qui est chanteuse lyrique, b) par son père qui est acrobate de rue, c) par sa grand-mère
- Qui lui donne son pseudonyme?
 - a) son père, b) le directeur de cabaret Louis Leplée, c) Simone dite Momone, sa meilleure amie
- Que signifie la Môme?
 - a) une momie, c'est-à-dire un cadavre desséché et embaumé, b) en français familier c'est une jeune religieuse, c) en argot, ça signifie une jeune fille, une jeune femme
- Que signifie le mot Piaf ?
 - a) en argot, ça signifie un petit oiseau de ville, un moineau, b) toute sorte de nez, c) une belle voix
- Édith mesure combien?
 - a) un mètre quarante-sept b) un mètre soixante-quatorze c) un mètre soixante-cinq

8. A quel âge décide-t-elle de voler de ses propres ailes?
 ■ a) à 15 ans, b) à 18 ans, c) à 21 ans
 9. Qui la découvre ?
 ■ a) sa meilleure amie, Simone avec qui elle chante dans les rues, b) Louis Dupont, le père de sa première fille, Marcelline, c) Louis Leplée, directeur d'un des cabarets les plus élégants de Paris
 10. Comment Édith participe à la Résistance française?
 ■ a) elle ne chante pas du tout jusqu'à la Libération, b) elle écoute la BBC c) elle fait travailler les musiciens juifs
 11. Quel est le bilan de sa tournée aux États-Unis?
 ■ a) d'abord elle n'a pas de succès, mais une excellente critique change tout, b) elle a tout de suite un succès fou, c) Sa tournée aux États-Unis reste un grand échec
 12. Avec qui Edith vit-elle la plus grande histoire d'amour de sa vie?
 ■ a) avec le boxeur Marcel Cerdan, b) avec le musicien Théo Sarapo, c) avec le jeune acteur et chanteur Yves Montand
 13. Quel est la chanson écrite à son plus grand amour?
 ■ a) la vie en rose, b) Hymne à l'amour, c) a quoi sert l'amour ?
 14. De quoi est mort le boxeur Marcel Cerdan ?
 ■ a) il est mort de vieillesse, b) il est mort d'un accident de voiture, c) il est mort dans un accident d'avion.
 15. Qui lui a écrit Milord?
 ■ a) son dernier mari, le jeune musicien Théo Sarapo, b) le jeune chanteur et compositeur, Charles Aznavour, c) le jeune chanteur et compositeur, Georges Moustaki
 16. Comment Édith réagit-elle quand Charles Dumont lui propose Non, je ne regrette rien?
 ■ a) Elle ne veut pas chanter la chanson car elle se sent gravement malade, b) après avoir écouté la chanson, elle s'évanouit, c) elle en est ravie et elle décide de la chanter à tout prix.
 17. Qui est son dernier mari?
 ■ a) un chanteur et acteur d'origine italienne, Yves Montand, b) un chanteur et compositeur d'origine grecque, Theophanis Lamboukas, dit Sarapo, c) un chanteur et compositeur d'origine grecque, Georges Moustaki
 18. A quel âge est-elle morte?
 ■ a) à 47 ans, b) à 40 ans, c) à 52 ans
 19. Où est-elle enterrée?
 ■ a) dans le Midi de la France, à Plascassier, b) au cimetière Père-Lachaise, à Paris, c) dans le pays natal de son dernier mari, à Athènes
- Solutions:** 1-B; 2-A; 3-C; 4-B; 5-C; 6-A; 7-A; 8-A; 9-C; 10-C; 11-A; 12-A; 13-B; 14-C; 15-C; 16-C; 17-B; 18-A; 19-B.

Kínában voltak

(2008. március 21. – április 1.)

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola az ország első – és most még egyetlen – középiskolája, amelyben kínai nyelv oktatása folyik délelőtti órarend szerinti tanítás keretében (nem kötelező tárgyként). Március végén iskolánk öt, a kínai nyelvet tanuló diákja (Kacsó Fanni, Kenesei Zsanett, Mónus Gergely (9. a), Kolozsvári Anna (9. b), Szabó György (9. c)) Pekingben töltött tíz napot az európai Konfuciusz Intézetek társiskoláinak szervezett Olimpiai Táborban. Sok egyéb program mellett meglátogatták Peking főbb nevezetességeit (Tiltott Város, Ég Temploma, Beihai Park, olimpiai stadionok, Nyári Palota – csak néhányat kiragadva a hosszú listából), a Nagy Falat, megismerkedtek a kínai (asztali) kultúra jellegzetes vonásaival, valamint nyelvet tanultak a kínai fővárosban.

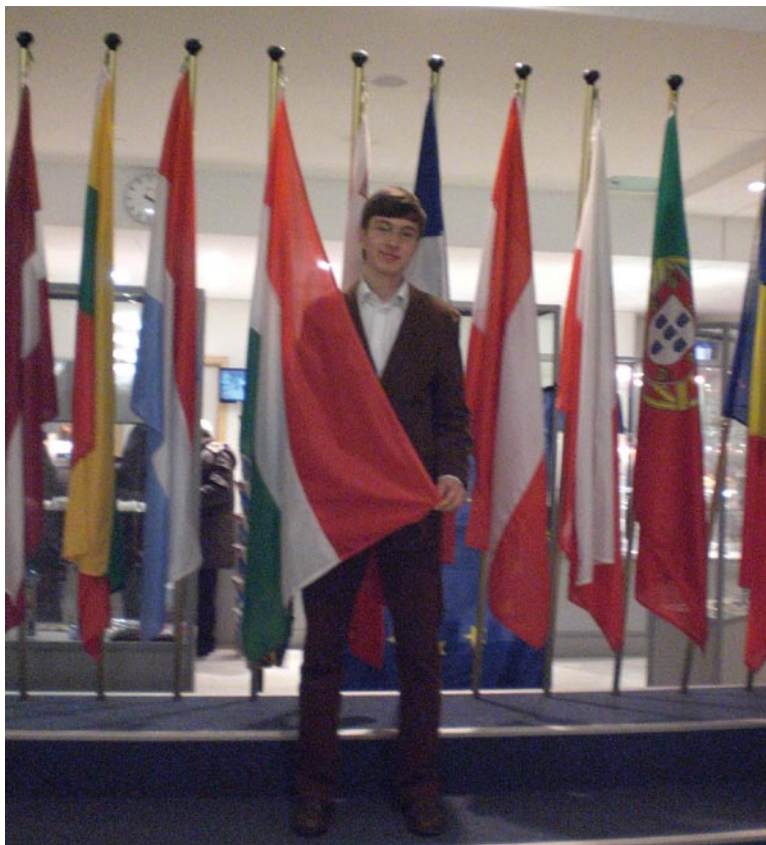

Brüsszelben voltak

(2008. április 8–11.)

Főző Zsolt (12. a), Lengyel Zsanett (9. a), Hompot Bálint (9. a), Hompot Sebestyén, Kovács Solt (10. a), Sinka Gabriella (9. c), Schuszter Zsófia (tavaly végzett) áprilisban néhány napot Brüsszelben töltöttek az Európai Néppárt magyar frakciójának meghívására.

Hajnaltól tartó egész napos utazás után este 10 óra körül érkeztünk meg Antwerpenbe. Másnap reggel Brüsszelben először a Régiók Bizottságának munkájával ismerkedtünk, majd a Magyar Állandó Képviselőten hallottunk a diplomaták feladatairól. Délután az Európai Parlamentben ismerkedtünk a tolmácsok feladataival és fogadott minket vendéglátónk, Szájer József. Vele és munkájával később egy egész estét betöltő vacsora keretében ismerkedhettünk. Ellátogattunk még az Európai Parlament plenáris ülésére is, itt az épp aktuális Libanoni kérdéseket tárgyalták (amit mindenki a saját nyelvén hallgathatott). Utunk során megtekintettük Brüsszel, Brugge és Gent városok nevezetességeit, és Antwerpenben is sétálhattunk egyet. Köszönjük meghívóinknak ezt a különleges és érdekes három napot.

Diákcsere kis kalandokkal, nagy élményekkel

(2008. április 18-25.)

Ha nincs Oktoberfest, akkor van Frühlingsfest, környezetvédelmi kalandtúra, alpesi hó és szikrázó napsütés, a nyelvkönyv országismereti leckéjéből megelevenedik a bajor weißwurst (bajor fehérkolbász), a fleischpflanzerl (fasírt ínycsecknek), és körözöttünk rokona, az obazda. Münchenben mindig történik valami, s ebből most sem akartunk kimaradni, így a tavasz derekán húsz németessel felkerekedtünk, hogy meglátogassuk immár régi barátainkat és új környezetvédelmi témákkal küzdhessünk meg. Megmásztuk a Tegernsee kék víztükre fölötti magaslatokat, megrendültünk Dachauban, elgondolkodtunk azon, hogy 1945 után az ottani anyák inkább más településre mentek szülni, hogy gyermekük adatai között ne szerepeljen a város neve. Bepillanthattunk tanórákra, hogyan (nem) ismerik meg a német diákok 56-os forradalmunk hátterét az internetről, megnéztük a Tarka Estét, az ottani 11-esek beszámolóját egyhetes szociális munkájukról kisegítő iskolákban, idősotthonokban, bejártuk a világörökség gyöngyszemét, Regensburg utcáskáit és templomait, majd fergeteges búcsúbulit csaptunk, és végül átélhettük, milyen az, ha önhibáján kívül lemarad valaki a hazainduló vonatról. Ende gut, alles gut – minden jó, ha vége jó –, nem jártunk hiába! Aki nem hiszi, járjon, nézzen utána. Műveink a Népszabadság 2008. május 29-i, csütörtöki számának zöld oldalán és online is olvashatók voltak.

Haladó nomád tábor

Ha új év akkor új helyszín... No nem kell megijedni, ez az állítás nem az iskoláról szól, csak a haladó nomád táborról. Hisz a tábor minden évben máshol ver tanyát. Idén a Börzsönyön volt a sor. Aki már volt nomád táborban, az tudja, hogy miről szól ez az egész. Fogjuk magunkat, kiköltözünk az erdő közepébe, és elhagyunk mindent (vagy legalábbis megpróbálunk elhagyni mindent), ami egyébként kitölti civilizált hétköznapijainkat. Nincs se számítógép, se tv, se mikro, se vezetékes víz, se fürdőkád, se mag-nó, se villany. Helyette van csillagos ég, madárcsicsergés, erdő, hideg patakvíz, sátor, tábortűz, no és persze sok-sok kirándulás.

Idén az északi Börzsönyben, a Kalakocs völgyben vertünk tábort, laza 55 perces sétára Bernecebarátitól, ahová este hétkor megy az utolsó busz. A tábor és a falu közti utat több alkalommal is szerencsénk volt megtenni, hisz ha valaki követni akarta a foci EB eseményeit, akkor annak vállalnia kellett, hogy esténként beszél „Sisa Pista kocsmájába.” A meccsek alatt sikerült barátságot kötnünk a „törzsvendégekkel”, akik az oroszok kiesésekor felállva énekelték az Internacionálét és szerelmesek lettek Pankába. Ennyit a faluról, most lássuk a tábort. Aki látott már nomád tábort, annak nem okoz újdonságot a „látvány”. Félig a földbe ázott tűzhelyek, szersátor, konyhasátor, esőpony-vák, fürdősátrak, budik és persze a lakósátrak.

A tábor talán legemlékezetesebb eseménye Panka és Zsolt érkezése volt, akik egy nappal később csatlakoztak hozzánk. A két trefortos „mintadiák” vonattal utazott Nagymarosig, ám ott elfelejtettek leszállni. Nagy nehezen sikerült bebizonyítaniuk a kalauznak, hogy nekik nem állt szándékukban potyázni Párkányig, hogy így spóroljanak egy nagy rakat pénzt a jegyen. Ezután úgy döntöttek, hogy mivel az utolsó buszt Nagymarosról lekésték, ezért inkább átmennek Esztergomba egy jó kis sztrapacsára, és majd csak eljutnak valahogyan a táborba (azaz értük megyünk kocsival a táborból). Végül egy hangulatos és másnapba nyúló út végén sikeresen meg is érkeztek.

A tábor idei slágerei a polifón szamurájkard illetve a bang voltak. Azoknak, akik nem tudják, elmondom, hogy a bang egy westernes kártyajáték, a polifón szamurájkardot meg remélem mindenki el tudja képzelni.

A vállalkozóbb szelleműek a nógrádi várban töltöttek egy éjszakát. Szerencsétlen-ségükre aznap éjszaka óriási vihar volt, és mivel sátrat nem vittek magukkal, így a pad alá húzódtak be (mint a gombás mesében), de az gyakorlatilag semmi védelmet nem nyújtott, így hajnalban szárazon és kipihenve tértek vissza a táborba.

Az pedig magától értetődő, hogy idén is sokat kirándultunk (hisz azért járunk „nomádba”), gyűjtöttük a hajtásokat, vizsgáltuk a patak élővilágát, megpróbáltunk tüzet rakni papír nélkül két szál gyufával, esténként pedig a tábortűz mellett okos (vagy épp kevésbé okos) gondolatokat osztottunk meg egymással.

Aki volt már „nomádban” az ismeri azt a furcsa érzést, ami akkor tölti el az embert, mikor „visszatér a civilizációba”. Amikor a vonat, vagy éppen a busz beér Budapestre, akkor engem is mindig elfog ez a furcsa érzés. Kell egy kis idő, hogy újra felvegyem a város ritmusát, hogy ne csodálkozzak a sok emberen, aki első ránézésre érthetetlenül rohángál „fel-alá”, hazaérve rácsodálkozom, hogy „nahát mennyi elektromos kűtyű” van mindenhol, és nagyon örülök mindennek. De aztán pár hónap múlva mindig elkezd visszatérni az érzés, hogy de jó lenne már újra „nomádba” menni ...

Szántó Zsolt (12. a)

Kémia szakkörösök nemzetközi sikere

(2007/2008. tanév)

Az Xperimania (www.xperimania.net) nemzetközi projekt a 14-16 éves fiatalok kémia és fizika iránti érdeklődését kívánta felkelteni, és ezzel hosszú távon a kutatói és szakember utánpótlást segíteni. A pályázóknak az volt a feladatuk, hogy valamilyen nem közismert természettudományos témában „minikutatást” folytassanak, majd ennek eredményeit elküldjék a verseny központjába, Brüsszelbe, illetve feltöltsék az Európai Sulinet (European Schoolnet) honlapjára. Ebben a projektben hazánk kiemelkedő eredményt ért el, a legtöbb pályázatot (a közel ötszázból százötvennégyet) Magyarországról küldték be.

A nemzetközi zsűri először kiválasztotta országunként a legjobb öt-öt pályamunkát (hazánkban mind az öt iskolánk nyolcadikos kémia szakköröseinek a kutatásait mutatta be), majd ezek között is a legjobbakat meghívta Brüsszelbe, hogy ott egy prezentációt tartsanak munkáikról az ünnepélyes díjkiosztó ceremóniáján. Holányi Péter és Takács Hajna (8. b) így 2008. szeptemberében az „Ég-e a víz, vagy csak úgy látszik? (nyomozás a polietilén után)” című gondolkodásra serkentő látványos kísérletükről Brüsszelben számolhattak be angol nyelven neves uniós oktatási szakemberek, nemzetközi vállalkozások és cégek képviselői, illetve vezetői előtt. A zsűri döntése alapján a második helyet érték el. Kiemelkedő teljesítményük a rádióban és a televízióban is nyilvánosságot kapott. Holányi Péter az MTA-n is bemutathatta a kísérletet a magyar tudomány ünnepén. Felkészítő tanáruk Fodor Erika tanárnő volt.

Fertő tavi biciklitúra (9. c)

(2008. június 24–28.)

2008. június 24-én reggel elindult tizenkét 9. c-s és négy tanár a Fertő tó körüli biciklitúrára. Név szerint: Szászné Heszlényi Judit tanárnő, Kovács Géza tanár úr, Kutrovác László tanár úr és osztályfőnökünk, Faragó Norbert tanár úr, továbbá Petra, Gabi, Zsanett, Juli, Sacy, Flóra, Lilla, Tibi, Bálint, Gyuri, Fanni és Kanga. A továbbiakban tömondatokban olvashatjátok élményeinket.

1. nap

Szállásunk: Fertőrákos – kemping, biciklizés. Fürdés a Tómalomnál. Biciklizés a szállásra. Petra felborul. Elered az eső. Mindenki elázik. Érkezés a szállásra. Eső eláll. Tójasos lecsó. Sátorverés. Sok-sok szúnyog. Kutrovác tanár úr megérkezik. Alvás.

2. nap

Ébredés. „Lóra!” Gyors telefonok a szülőknek. Áttekerés a határon. „Hozzál Fánkot!” Biciklizés. Előkerül Kovács Géza tanár úr fehér sapkája. Szállásunk: Oggau – kemping.

Kanga szülinapja. Tortaevés a fűben. Tanárnőnek biciklibérlés. Út a strandra. Névre szóló fürdőkártya. Pancsolás. Büfék: német kérdésre magyar válasz. Harc a röpipályáért. Hazahajtás. Menza vacsi. „Apfelmuss mit wasser!” Fiúk kérésére lehozza a magyar pincér a TV-jét az ebédlőbe. Török-német (vagy német-török, kinek ahogy tetszik) meccs. Hatalmas zuhé. Mágneskártyás mosdók és telefontöltés. Alvás.

3. nap

Ébredés. Tanárnő lekvárjával kent szendvicsek. Indulás. Nagy strandolás. Csúszdák és centrifuga. „Na, ki a király?” „Bitte Fánke!” – by Kutrovác tanár úr. Szállásunk: St. Andrä – kemping.

Pár csepp eső. Esőben sátorverés. Este pizza. Nyuszi. Csúszkálás a „játsszótéren”. Kacsázás. Űcsörgés a tó mellett napnyugtakor. Vihar, mellettünk egy villám. Alvás.

4. nap

Ismét „Lóra!”. Kutrovác tanár úr névnapi buborékfújója. Hazatérés Magyarországra. Göröngyös utak. „Tibcsi, állj közelebb...” „Hozzál Fánkot, Bréko, bréko!!!” Dupla emelkedő. Levegőért kapkodás. Fertődi kastély. Hegykő fürdőkemping. Schnappi örület. Labdázás a vízben. Termálfürdő. „Fiúk, ki a meleg vízből!” Kutrovác tanár úr kap fánkot. Röpízés. „Somd meg jól!” „Hát ez már mócsing” – by Kovács Géza tanár úr. Medence mellett a sátrak. Szundi.

5. nap

Ébredés Kutrovác tanár úr Schnappi-jára. Palacsintázás és lángosozás. Állomásra telerés. Hazaút. Mindenki alszik a vonaton. Előkerül „kuki”, alias puffasztott kukorica. Rózsaszín Nintendo. Kis késéssel 18:40 körül beérkezik vonatunk a Keleti pályaudvarra. Megérkezik mind a négy tanár és a tizenegy diák. A tizenkettedikért pedig ne aggódjanak, kedves tanárok, szülők és ti sem, jól van, él és virul, ő is megérkezett pár nappal később, szülőkkkel.

Nagyon jól éreztük magunkat! Köszönjük az egész túrát minden kísérőtanárnak, főként osztályfőnökünknek!

Juhos Fanni és Farkas Kinga

Biciklistábor (10. a)

(2008. július 5–9.)

Július eleji táborunk hasonló volt a tavalyi biciklis túránkhoz a Balaton körül. Ezúttal a Fertő-tó környékére vitt az utunk. Sopronba érkezvén leucucoltunk és áttekertünk a szállásra, Fertőrákosra. Itt egy kempingben sátoroztunk egy parasztházikó mögött. Hogy csak párat említsek a látnivalók közül, meglátogattuk a Kőfejtőt és egyik nap áttekertünk egy ausztriai kisvárosba is. Itt egy egész napon keresztül strandoltunk. Természetesen egyik nap Sopronba is visszatértünk, de nem biciklivel, hanem busszal. Ott mindenki mehetett amerre látott, aztán a nap végén újra összegyűltünk és visszabuszoztunk.

Köztudottan a legtöbb tanár velünk utazott (habár inkább váltották egymást) de, hogy biztosra menjünk, még pár volt 12. b-s is csatlakozott népes csapatunkhoz.

Habár volt, hogy az eső megzavarta programjainkat, kellemesen telt az idő. Ilyen nap volt az is, amikor Nagycenkre bicikliztünk át. Odafele megmáztunk egy 10%-os emelkedőt és a városba érve megnéztük a kastélyt. Hazafelé eláztunk, és volt, akinek defektje is volt. Kárpótlásul a szálláson már várt minket a meleg vacsora, amit a tanárokkal együtt a biciklizésből kimaradtak készítettek. Az esti programok is szuperek voltak leszámítva a szünyoghadakat, amelyek elleptek minket.

Este lefekvésnél, ha már nagyon fáradtak voltunk, egy páran verseléssel próbáltuk elütni az időt, ami rendszerint véget nem érő nevetésbe fulladt. Utolsó nap még újra körbejártuk Sopront és felpattantunk a vonatra, hogy még utoljára örületbe keressünk pár mit sem sejtő utast.

A 10. c kenutábora 2008-ban,

avagy Evelin, alszol már?

(2008. július 6–12.)

Osztályunk életének harmadik nyári kenutúrájáról Orsival közösen tudósítunk.

Marina, mint veterán kenutáboros, immár harmadjára járta meg (a szó minden értelmében) ezt a már-már „Kutrovácztanárúr-osztály-hagyományyá” váló tábort, én meg, mint zöldfülű kezdő szálltam vízre a Szigetközben.

– De nem is voltál olyan rossz...

– Kösz, de ez csak a látszat... mindegy, térjünk vissza az elejére.

– Július 6-án nagyon kalandos utazás után érkeztünk meg táborunk helyszínére, Doborgazszigetre, ami Dunasziget nevezetű falu külvárosa (mint ahogy ezt megtudhattuk Mohay tanár úrtól, de kérdem én: egy falunak hogyan lehet külvárosa?).

Megkönnyebbülve lepakoltuk a cuccokat, felállítottuk a sátrakat, megtörtént a napos csoportok beosztása, satöbbi...

– Aztán jött a fekete leves, Pisti személyében...

– Na igen, a Pisti, ő volt a kempingünk egyik tulajdonosa, és ő lett későbbi vezetőnk túráink során. Nos, meglehetősen érdekes figura volt, de hát mi próbáltunk pozitívan hozzáállni... Pisti mellett még két fiú, Máté és Lala kísérték minket néhányszor, például az első vízre szállás alkalmával is. Elindultunk, békésen evezgetünk egészen addig, amíg nem állunk meg az első normális partszakaszon, mindenki kiszáll, kipakoljuk a csónakokat és mindenki felveszi a mentőmellényét (igen, ezúttal már az is volt nálunk). Hihetetlenül izgalmas dolog következett. Játsoztunk. A lényeg: hárman vagytok a kenuban, két evezővel. A harmadik borít, illetve harcol, hogy ti ne boruljatok be. Nos, legyen elég annyi, hogy mindannyian ázottan és szomorúan jöttünk ki a vízből, leszámítva három lelkes vezetőnket, akik az évek során nagy gyakorlatra tettek szert e remek játék területén...

– Szerintem azért a két utolsó csónak csatája igen lelkesítő volt... Bár lehet, hogy csak azért mondom ezt, mert az embernek igazán nincs nap mint nap alkalma rá, hogy beborítsa az öfőjét a Dunába. Bár meg kell hagyni, alapvetően Kutrovácztanárúr borított fel minket Lalával és Mátéval, de annyi víz volt a csónakjukban, ami már a Titanicnak is sok lett volna, úgyhogy elmaradt az első helyezett diadalittas partra evezése. Bár mondanom sem kell, ezek után legtöbbször megkönnyebbülve indult vissza a táborba... De Pistink nem elégedett meg ennyivel. Egy hatalmas, irtózatoss robajjal rendelkező, vérszomjas zúgó előtt megálltunk, felvetette velünk a mentőmellényeket, majd ötperces kiselőadásban kifejtette, hogy miként kellene feljutni a „vízesés” túloldalára. Halkan hozzátette, hogy valószínűleg mindenki vagy háromszor be fog borulni, mire feljut, de természetesen (helyel-közzel) az összes kenu elsőre is sikeresen vette az akadályt.

– Bár lehet, hogy ez drága vezetőnk lelkesítési stílusának tudható be. Idézem: „Micsinálsz fiam?! Oda nézzé’ má’! Húzzad má’ fiam!!! Normális vagy, hallod?! Ökör...”

– Na igen. Ehhez nincs mit hozzáfűzni. Szerencsésen megérkeztünk a partra, kipakoltuk a cuccokat, majd visszaindultunk a táborba. De nem is akárhogyan! Néhányunk elmésen felpattant a kenuzállítóra, és kocsival visszavonszolódott (szép magyarosan) a kempingbe, fotósunk, Robi nagy öröme. Dehát senki se ítélné el ezért minket, igenis mindenkinek szüksége van egy kis pihire...

– Jut eszembe... kezdtünk éhesek lenni, és sírni a vacsoráért, ugye?

– Igen... az is egy érdekes sztori volt...

– Ó igen, az érdekes állagú, szójás-krumplis massa. Emlékszem, órákon keresztül készült a kaja, de tényleg. Rakott krumplinak indult (gondoltuk mi), de volt benne a krumplin kívül hagyma, szójapor, zsemlemorzsa, majonéz, sőt, még cukkini is... De ennek ellenére egész jó volt, valószínű, hogy idegenkedésünket a „nevenincsségének” köszönhette, valamint hogy akárhányszor kérdeztük, mi lesz a vacsora, senki sem tudott pontos választ adni rá.

– Vacsora után elkészült ugyan a tábortűz, de nem sokat időztünk mellette, mivel eléggé elfáradtunk, úgyhogy mindenki hamar betalált a sátrába, és álomra hajtotta a fejét...

– Táborunk második napja csupa új kihívás elé állított minket. Bár a fix táborhely jelentősen megkönnyítette az elindulást és a felkelést is. (Ugyanis az embernek nem volt leküzdhetetlen vágya, hogy minél inkább késleltethesse a sátorbontást azzal, hogy frissen partra vetett vízhullának tettei magát a hálózásákja bugyraiban, igaz, azok nem morognak, ha elkezdik rugdosni őket.) Ezenkívül az is sürgető erővel bírt, hogy a nap igen korán kelt, és nem bírta elviselni, hogy a táborlakók nem feltétlenül akarták követni a példáját. Értsd – miután az ember kettőt pislogott, általában minden átmenet nélkül lerúgva magáról hálózásakat-hálótársat, feltépte a cipzárt, kivetődött a ponyvák közül, csak azért, hogy megmeneküljön a benti kánikulától...

– Míg előző táborainkban a vöröshangyákkal gyűlt meg legtöbbünk baja, idén a darazsak kínoztak minket a leginkább. Általában rögtön reggel, de egyébként napszaktól függetlenül bármilyen étel mágnesként vonzotta őket – minket meg a vágy, hogy párat kilapíthassunk. Bár akadt pár elszánt állatvédő...

– Hja, mint például te, Marina...

– Nos, igen... Szóval voltunk páran (könnyebb erről többes számban beszélni), a szép lelkek, akik mindenáron meg akarták menteni az összes kis csíkos potrohút. Hadd egyen, mondtuk mi, és legyintettünk, ha rárepültek a kicsöppent lekvárra.

– Ehhez képest igen nagy meglepetésként ért minket, hogy osztályunk „főbioszosa”, Tóth Eszter mindenkit megszegényítő vadászszenvetéllal próbálta bezárni őket a dunsztosüvegekbe...

– Az egyetlen nézeteltérésünk ebből fakadt a táborban, mert én meg elszántan szabadítottam ki őket, amikor Eszter figyelme kissé lankadt...

– Szóval a reggeliért folyó küzdelem után, amit egyébként nem csupán a darazsakkal, hanem néhány osztálytársunkkal is folytattunk, összekapkodtuk az evezőinket, zsákjainkat, mellényeinket, meg volt rá példa, hogy önként cipeltünk közös cuccot is (nem sűrűn), majd elindultunk a folyó felé, hogy vízre tegyük a csónakokat. Pisti a mai napon is jött minket boldogítani Pomi nagy szerencsétlenségére, mivel ketten osztottak egy csónakon. Pisti rendszerint száz méterrel haladt előttünk el-el-tünedezve a kanyarok mögött; csak találgatni mertünk, Pomi miként bírja a kiképzést.

– Viszont a programok nagyon jók voltak! Kezdtük azzal, hogy kikötöttünk egy hídnál, aminek az egyik fele összesen egy betoncsík volt – a víz alatt. A játék lényege az volt, hogy, szigorúan mellényben, araszoljunk át az úton, lehetőleg anélkül, hogy elcsúsznánk az algákon, beledöntenénk egymást a vízbe, illetve kitörnénk a bokánkat a lyukakban. Izgalmas volt. De tényleg. A második játék pedig arról szólt, hogy aki akar, a sebes sodrással átúszhat a híd alatt, csak azután ügyeljen a forgókra, ellensodrásra, meg arra, hogy hol lesz esélye kimászni a vízből.

– A következő kikötés előtt legelőször a furcsa zúgásra, na meg az óriási, nyálkás susnyásra lettünk figyelmesek. Majd Lala integetésére, hogy az istenért, ne menjünk már annyira jobbra, mert levisz minket a víz a duzzasztón keresztül. Majd következett maga a kikötés...

– ...ami ugyancsak kalandosra sikeredett. Be kell vallanom, nem könnyű úgy parkolni egy kenuval, hogy közben a partról így üvöltöznek: „Vigyázz, ne arra, ott szikla van! Kicsit jobbra... még egy kicsit... neee, túl sok, vigyázz, ott a szikla! Kicsit tolass... De tedd ki az evezőt, mert nekimész a mögöttes lévőnek!” De végül is megérte. Egy óriási duzzasztógáthoz érkezünk, aminek a tetejénél legnagyobb döbbenetünkre nem volt rács, ahol a víz vagy ötven méteren keresztül zubogott le a mélybe, halálos iramban...

– Mivel a halak ezen képtelenek feljutni, illetve leúszni (legalábbis szabad akaratukból), kiépítettek mellette egy 270 méteres csatornát, a lejtése sokkal szelídebb, alkalmassá téve a halak közlekedésére...

– Ezek után következett a harmadik játék, avagy „Aki akar, lemehet a hallépcsőn”. A fiúk nagyjából egyöntetűen le akartak, bár volt pár vállalkozó szellemű lány, szám szerint kettő (Kassa Eszter és én), akik szintén bevállalták a megpróbáltatásokat, persze Eszter csak előre küldött, hogy derítsem fel a terepet, és utána eldönti, le akar-e majd menni...

– Ezenkívül érdemleges és említésre méltó volt még a napban a jégeső, ami szerencsére nem a nyílt vízben kapott el minket, hanem egy cikolai néni házában, aki meghívott minket palacsintára.

– Sebi eleinte elszántan küzdött a természet erőivel, és úgy gondolta, hogy ő majd átvészeli a vihart egy kerti bokor alatt. Osztálytársunk körülbelül tíz percig ragaszkodott az elhatározásához, utána egy nyulat is megszégyenítő gyorsasággal vetette be magát a meleg előszobába... De a nap utolsó megpróbáltatása még hátra volt: életünk második zúgóján kellett keresztüleveznünk – sodrással szemben.

– Pisti mindenkivel felvetette a mentőmellényét, mi meg pánikszerűen kezdtünk megszabadulni a ruháinktól, ha esetleg az elkövetkező percekben úsznunk is kellene... Aminek a fele sem volt tréfa, ugyanis a kiadós jégzápor jelentősen csökkentette a hőmérsékletet.

– Így hát, miután meghallgattuk a vezetőnktől származó taktikai jó tanácsokat, (avagy, ha minden oké, esetleg nem borulunk elsőre sem, de azért nem valószínű, hogy feljutunk) érthető okokból kifolyólag enyhén letargikus állapotba kerültünk. Ami engem személy szerint kétségbe ejtett, ugyanis Kutrovác tanár úrral és (Tóth) Eszterrel megosztott lélekvesztőnkben az enyhe letargia átcsapott mérhetetlen pesszimizmusba. Amit Eszter szimplán realizmusnak nevezett. Itt következett egy heves vita, aztán a kiselőadásom, miszerint olvastam, hogy Amerikában a néger gettókból sokkal nagyobb eséllyel szabadultak ki azok, akik fanatikusan hittek az álmaikban és optimisták voltak. Ezt (osztatlan) röhögés követte a csónakunkban, én meg földhöz, pontosabban csónakhoz vágtam az evezőmet, hogy én márpedig nem fogok beborulni. Az pedig egyszerűen nem érdekel, hogy a másik kettő mellettem mit csinál, hideg van, fázom, éhes vagyok és a fenébe is, felmegyünk azon az istenverte zúgón... Ami ezután következett, azt elkönnyelhetjük a hét legvidámabb pillanatainak, ugyanis orbitális röhögés közepette kaptattunk fel a hullámokon, miközben jóofőnk kormányosi pozíciójában lelkesített minket, mondván: „Húúúúzd meg! Húúúúzd meg! Kitorúnk a néger gettóból, előre feketék, Húúúúzd meg!” Nap végén nem sokat totojáztunk, üldögéltünk egy keveset a tábortűz körül, de talán más érdekes már nem is történt aznap.

– Már hogy ne történt volna? Hát nem emlékszel Evelinre? Tudod, akinek minden éjszaka üvöltött az apja, vagy a nagyapja, hogy „Eveliiiiin, alszoooool?, kéne egy kis WC papír...”. Komolyan, el sem tudjátok képzelni, hogy milyen idegesítő volt...

– De akkorákat röhögtünk rajta másnap, hogy érdemes volt megőrizni a hidegvérünket. Emlékszem, minden reggelt azzal kezdtünk, hogy megvitassuk Evelin éjszakai beszélgetéseit... Vicces volt.

– Harmadik nap, tekintettel az előző napi viharra és hisztire, otthon maradtunk. A program egyébként egész jó volt, hiszen kora délutánra kisütött a nap, úgyhogy lementünk a partra fürdeni, napozni, illetve métázni. Ez utóbbi vicces volt, mivel ütőnk nem lévén, egy fa vágódeszkával és ofőnk ütőjével játszottunk. Az ütőt sajnos elhagytuk, de a deszka szerencsésen megúsza a játékot.

– A játék után néhányan bemerészkedtek a vízbe, ami csak Mohay tanár úrnak nem bizonyult hidegnek. Orsi elmésen el is keresztelte leendő matektanárát jegesmedvének, ami a tábor végéig szlogen maradt.

– De most miért? Nem volt igazam? Tényleg olyan volt, mint egy jegesmedve...

– Jah, mi meg a kis jegesmedvék...

– Igen, de térjünk vissza a lényeghez. Szóval, a fürdés után hazaszállingóztunk a kempingbe és valaki hirtelen ötletétől vezérelve elkezdtünk maffiázni.

– Hihetetlen sorozatot elindító játék volt az aznap délutáni, ugyanis a következő napokon éjszakába nyúlóan gyilkolásztuk egymást. Például Dodó Orsival egy hálózsákban nyírta ki a fél csapatot, amiből Orsi semmit sem vett észre.

– Sejtettem, hogy ezt bele kell írni... Emlékszel, mikor Bálint gyilkos volt, de még WC-re meg enni is kiment közben? Vagy amikor kialakult a Bálint-Balu közötti érdekellentét?

– Hát igen, jó kis játékok voltak, de ne feledkezzünk meg a rapper-klán megalapításáról sem.

– Igazad van. Bár én a mai napig nem jöttem rá, hogy az igazából mi is volt és mire volt jó, de szerintem volt valami köze a te előző napi, nagyon elmés néger-gettós filozofálgatásaidhoz...

– Lehet, hogy van benne valami. De ez akkor is valós eset, hidd el nekem!

– Oké, de ezt most hagyjuk, térjünk rá a következő nap eseményeire.

– A negyedik nap reggelére virradóan (még az előző napi szieszta után is) úgy éreztük, hogy Pistit minden további nélkül szívesen nélkülöznénk az aznapi túránkon. Így is történt, vezetőnk Mohay tanár úr lett, és úti célunk Dunakiliti.

– De már az oda vezető út is elég kalandosra sikeredett...

– Hát igen. Kezdtük azzal, hogy Kutrovác tanár úr, a nagy ho-ho-ho horgász, miután az előző napokon semmit sem fogott (pedig még hangosan szurkoltunk is hozzá, mert elvileg a rablólhalat nem zavarja, ha veszettül üvöltöznek mellettük a parton), ezúttal a csónakunk végébe kötözte a botját, és kidobta a horgot. Itt végighallgattuk, hogy halászták le a barátaival egy terület halfaunáját a motorcsónakjuk végébe kötözött horgászbottal, és igazán bizakodóan álltunk hozzá a mai naphoz. Mígnem kifogtunk egy erősen hínárformájú halat. Mindenkinek a génmutáció egy érdekes példányáról tartottunk előadást, aki röhögni merészelt.

– Jóóőőnk pedig a tábor végéig semmit sem fogott (bár mentségére legyen mondván, alig volt hal), de azért mindig akkor kezdtek sűrűn rabolni (értsd: kiugrálni a vízből) a halak, amikor behúzza a horgot.

– Mielőtt elértük volna Kilitit, át kellett cipelnünk a csónakokat egy betongáton, aminek a tetején azért átcsoordogált a víz. Itt útjára bocsátottunk egy szikszalaggal megerősített papírhajót, amelynek (igazán kreatívan) a Trefort nevet adtuk, tervezői pedig főként Mohay tanár úr, Cucu és Tóth Eszter voltak.

– Elérve Kilitit először is uzsonnáztunk, majd meghódítottuk a röpipályát. Ekkor jóóőőnk kegyetlen oldalát is megismerhettük, mivel egy szelíd, a röplabdatehetségére vonatkozó negatív töltetű megjegyzésem után hirtelen a homokban találtam magamat, recsegő nyakcsigolyákkal, de azért nem történt cserbenhagyásos gázolás, a tanár úr végül segített felállni.

– Röpítés után elmentünk megnézni egy nagyon nagy duzzasztógátat, ami tulajdonképpen közvetve-közvetlenül az egész Szigetköz vízszintjét szabályozza. Mini kirándulásunkról visszatérve ismét röpizni kezdtünk, páran lementek a partra fejeseket ugrálni egy ugródeszkának átalakított fatörzsről.

– A parton viszont igen érdekes látvány fogadott: Vicu békésen sziesztázott egy felfordított csónak tetején, magára húzva a törülközőjét. Ez még rendben is lett volna, de Mohay tanár úr azon volt, hogy Vicut minél inkább lekötözze a csónak mellett talált kötelekkel...

– Gondolod, hogy bármilyen hátsó szándékkal tette? Például szép csendben lelécünk, amíg Vicuka alszik, aztán rákapcsolunk, amíg a csomókkal bajlódik...

– Hát, a kíváncsiságomat nem tudtam legyőzni, úgyhogy megkérdeztem. Végül kiderült, hogy Vicura a törülközőt próbálta a tanár úr ráerősíteni, mert mindig lefújta róla a szél.

– Szegény Vicu...

– Végül az utolsó röpimeccsünk vad homokozásba fulladt Máté, Bálint és Barni vezetésével, úgyhogy nemsokára elindultunk hazafelé. Hallottam már fanatikus versenyszellemről, de amit Bálinték hajója az előbb említett egyén kormányzásával lecsapott, az hihetetlen volt. Bár meg kell hagyni, Barniék sem maradtak el sokkal mögöttük. Előszeretettel előzték le az egész csapatot, amivel nem is lett volna baj, ha nem a három méter széles holtágakban próbálkoztak volna ezzel. Így rohamuk elszenvedői jó eséllyel találták magukat a parti csalánosban.

– Hát igen. Fogjuk az összetartásra, hogy senki sem vágta fejbe őket, de szerintem ebben nagyobb szerepe volt annak, hogy az evezők hossza véges.

– Meglehet. Viszont történt egy kisebb baleset, mikor is Barni meglegette az evezőjét és fejbe vágta vele Cucut.

– Jaj, az elég félelmetes volt. Rádadásul három hajó megállt, de a többiek nem vették észre, hogy lemaradtunk, így csak távolabb vártak be minket. Miután Cucunak készítettünk egy hideg borogatást, Barni pedig sűrű bocsánatkérések közepette újra kézbe vette az evezőjét, hazaindultunk.

– Végighallgattuk a már ismert opust: „Evelin, fürödtél? Evelin, nem vagy éhes? Evelin, hozd már ide a könyvemet”... Üldögtünk még és játszottunk a tűz körül, ezek után pedig nyugovóra tértünk.

– Táborunk ötödik napján Cicolára eveztünk. Az egészben leginkább a Tarzan-kötél vonzott minket, bár sajnos hűvös volt, úgyhogy nem ugráltunk, csak lengedeztünk, szépen, komótosan.

– Aztán valamelyikünknek eszébe jutott a páros kötelezés, de az ötlet megvalósítását természetesen hosszadalmas vita előzte meg.

– Idézet következik. Tanár úr: „Én nem megyek Zolival, az ki van zárva!” Zoli ekkor vérszomjasan vigyorog... Máté: „Én nem megyek tanár úrral, bár Bálinttal sem...” Végül tanár úr, és a rá annyira hasonlító ifjú kémikus, Mátéka lengett.

– A lengedés után birtokba vettük a röpipályát, ahol a békés játék egy idő után kudarcba fulladt, ugyanis játékosaink bedurvultak, de ez egy másik történet. Ez idő alatt Mohay tanár úr megpróbálta Cucu és Máté damillal összekötözött karjait kiszabadítani a szorításból.

– Hazaindulásunk előtt még ellátogattunk a helyi boltba, ahol mindenki jól bevásárolt csokiból és fagyiból. Hát igen, jellemző...

– Ez nem is olyan lényeges. A legizgalmasabb az volt, amikor egy túrázó csapat vagy húsz kenuval kikötött a parton, és szó szerint elárasztotta a kempinget. Rengetegen voltak... Kész invázió...

– Ja, én negyven embernél már megálltam a számolásban...

– Durva volt. De az volt a vicces az egészben, hogy találkoztunk egy új Mohay Péterrel, aki szintén matektanár, véletlenül éppen egy pesti középiskolában tanít. És ismerte az általunk is ismert Mohay Pétert. Félelmetes.

– Az esetet emésztgetve kenukba szálltunk, meg sem álltunk a sátrainkig illetve a zuhanyzásig, majd ezt a napot is egy kellemes, éjszakába nyúló maffiázással zártuk.

– A hazaindulásunk előtti utolsó napon hosszabb túrát szerveztünk, Pistit végleg száműztük környezetünkéből. Viszont szerencsére a folyón csak lefelé kellett eveznünk, ugyanis miután megérkeztünk ...-be, fogalmunk nincs, hogy hova, busszal indultunk haza.

– Ez a nap viszonylag eseménytelenül telt el, bár utunk közben elgondolkoztunk a szitakötők nemiségén. Egész pontosan azt találgattuk, hogy a zöld és kék rovarok közül, melyik a hím, melyik a nőstény.

– Kikötés után, ami újfent nem volt könnyű, tekintve, hogy meredek, ráadásul iszapos part fogadott minket – valódi csúszda, hős fiaink elkeseredett kísérleteket tettek a környező szűnyogpopuláció kiirtására, hajtógázos szűnyogriasztóval.

– Ami bevallhatjuk, semmit sem ért, de mi minden további nélkül dőltünk ki mellőlük az orrfacsaró bűztől. Az uzsonna keretében újfent megbizonyosodhattunk arról, hogy Barnink igazi „egómanó”: a pilótakekszek kiosztásánál egy hatalmas „B” betű fogadott minket...

– Sajnos a busz, ami bevitt minket a városba, ott le is tett, át kellett szállnunk egy másik járatra, ami elvitt minket Doborgaszzigetre, a kempinghez. A városban szembe találtuk magunkat egy Tesco-val. Hadd idézzem ofönket: „Gyerekek! Mi lesz az első dolgom a Tesco-ban? Elmegyek WC-re, itt legalább tiszta, nem úgy, mint a kempingben...”

– Visszatérve a táborhelyre, konzervet főztünk magunknak, a szó legszorosabb értelmében. Örült tülekedés alakult ki köztünk, amikor jóofnök megjelent a kezében egy konzervlistával és elhangzott, hogy ki mit kér enni. Egy kis vita és veszekedés után (te gonosz, hé, azt én már lestopoltam, hé, hát ez nem igaz...) lenyugodtak a kedélyek, és éhesen vártuk a tápot.

– Kaja után újfent a tábortűz körül maffiáztunk, majd sorban bemásztunk a sátrakba, hogy eltöltsük utolsó doborgazi éjszakánkat.

– Végül elérkezett az utolsó nap. Mindenkit kiűzött a sátrakból a meleg, úgyhogy sajnos elég korán fel kellett kelniünk. De ennek is volt előnye, ugyanis Kassa Eszter és én egy gyönyörű ébresztő dallal örvendeztettük meg kedves ofönket. Tudjátok, azzal, amivel ő szokott minket, és amit mindig mérges üvöltözés kísér a sátrakból.

– Sátorbontás után sokan letámadtuk a kemping helyes kis vendéglátó-ipari egységét (pontosabban azt az öreg bácsikkal teli, bűdös, koszos kocsmát) némi fagyíért. Mivel a hét során már megettük az összes fagyit, csak Calippo maradt, úgyhogy mindenki azzal rohángált, kihúзва magát a közös cuccok pakolása alól.

– Szerencsére hamar elkészültünk mindennel, végre elindulhattunk a hőségben a buszmegálló felé. Búcsút vettünk a kempingtől és drága vezetőinktől, név szerint Pistitől, Mátétól és Lalától, majd elhagytuk szálláshelyünket.

– A megállóban várakozva Orsinak nagyon elege és melege is volt egyszerre, ezért haját előredobva lehajolt, hátha így hűvösebb. Ekkor támadt egy korszakalkotó ötletem és elkezdtem fonni a hosszú haját. Nos, az eredményt Robi fotói örökítették meg...

– Hát, mondjuk úgy, hogy úgy néztem ki, mint valami idióta. Ezután befutott. Öhm, majdnem azt mondtam, hogy a busz, de az szokás szerint késett. Szóval, egy lovas kocsi haladt el mellettünk, mire Cucu remegve rohant a hátunk mögé, fedezéket keresve... Nos igen, nincsen jóban a lovakkal.

– A lovas kaland után végre megérkezett a buszunk, megkönnyebbülve vettük birtokba a járművet. Osztályunk most sem olvadt be a helyi utasok közé, Zoli és Balu előadták a Hip Hop Metal Boyz egyik számát, többször is, amely egy ideig nagy sikert aratott, de aztán legszívesebben hipp-hop eltűntették volna őket a buszról...

– De éppen, mikor már nagyon untuk az előadást, szerencsére megérkeztünk Mosonmagyaróvárra, ahol eredeti terveink szerint át kellett volna sétálnunk a város másik végére, a vonathoz. Az ördög a részletekben rejlik, tehát ott tartunk, „volna”. Ugyanis mit ad Isten, mint már az első nap utaltunk rá, ismét nem sikerült tartanunk magunkat a megbeszélt időpontokhoz, tehát a sétából orbitális száz meg száz meg még-pár-száz-méteres síkfutás lett, hátha elérjük még időben a pályaudvart. Szerencsénkre így történt, szóval nem sokkal később megérkeztünk Győrbe, majd onnan Pestre...

– Majd ott, a csomagok átvétele előtt a már-már kínos „hajrá-hajrá-tízcé” kiáltással búcsúztunk el egymástól...

– Furcsa volt hazamenni, ágyban aludni, a hűvös lakásban, de ami a legjobban hiányzott az első néhány otthoni éjszakából... Na kitaláljátok?

– Én tudom... Csak nem Evelin?

Kiss Marina, Temesvári Orsolya

Tour de Balcsi (10. c), *avagy egy csipetnyi nosztalgia*

(2008. augusztus 7–11.)

Na, álljon meg a menet! Most akkor mi folyik itt?! Mielőtt bárki is ütlegelni kezdene, nem, azért annyira még nem vagyok szétszórta, hogy a friss helyett egy régebbi krónikát írjak az évkönyvbe... Bár azok, akikben felöltött ennek a lehetősége, nem tévedtek vészesen nagyot: valóban létezik a krónikás mappámban egy ugyanilyen című fájl a gépemen. S ha már megemlítettem, remélem nem gond, ha a következőkben néha-néha felhasználom majd a fenti firkálmányt, még ha annak minősége néhol hagy is némi kívánnivalót maga után.

Gondolom, senkit nem ér meglepetésként, ha azt mondom, hogy a 7.15-re kiírt gyülekezőn a társaságnak jó, ha a fele jelent meg, és hogy Bubu már előre eltervezte: valamivel 7.30 után fog megérkezni. Hét óra negyven perc körül, mikorra már mindannyiunknak sikerült valahogy, vérrel és verítékkal felcipelnie jól megrakott biciklijét a Déli pályaudvar lépcsőin, csodálkozva tapasztaltuk, hogy jóval kevesebben vagyunk a szokásosnál: mint utóbb kiderült, csak a túra előtti héten négyen mondták vissza a részvételt. Túl sok időnk persze nem maradt ezen szomorkodni, hiszen 7.45-re már fel kellett szuszakolnunk kerékpárjainkat, egy heti csomagjainkat, és nem mellékesen, magunkat is a már amúgy is zsúfolásig telt balatoni vonatra. S közben felderengetek az első emlékképek, akár egy régi krónika lapjai...

Drága osztályfőnökünk a hagyományos, tiszta és kulturált utazás érdekében egy egész kocsit ülőhelyet gondosan lefoglalt számunkra. Mi viszont inkább a kerékpárgyőztes padlóján ücsörögtünk, s egy nyitott ajtón keresztül néztük a tájat.

Hát, igen. Úgy tűnik, Kutrovácz tanár úr tanult a leckéből, és végleg lemondott arról, hogy kulturált utazókat faragjon belőlünk. Így utólag nézve viszont lehet, hogy örültünk volna annak a kocsinak, mikor a vasúti vécé mellé préselődve próbáltuk valahogy kikapcsolni a szaglásunkat...

Hogy azért mégse legyen minden ugyanolyan, mint korábban, Akarattya helyett idén Fonyódon hagytuk el a vonatot, ahol az idő bőségében még egy kis fürdözést is megengedhettünk magunknak. Már az aznapi 35 kilométeren kialakult idei biciklitúránk újfajta formációja: a fiúk jó része a Tour de France-t is megszégyenítő sebességgel húzott el tőlünk, mi pedig a kísérőkkel együtt alkottuk a csöppet sem lassú „maradék” bolyt. Keszthelyre érve viszonylag gyorsan sikerült megtalálnunk Lucák nyaralóját (Luca nélkül!), és felvernünk a sátrakat a jól ismert kertben. Vacsoraidőben hosszas beszélgetést tartottunk olyasféle dolgokról, mint az erdélyi kirándulás, a faktválasztások (most már veszett fejsze nyele...), vagy más iskolák pszichés gondokkal küszködő tanulmányi versenyzői, akik leginkább csak poénokként tértek, térnek vissza a 11. c

„ősziesedő” napjaiba. Ha mindez még nem lenne elég, a lemenő nap fényében még azt is kipróbálhattuk, milyen tusfürdővel mosakodni a Balatonban – természetesen nem ökoiskolai tanulókként.

Másnap reggel, nomád tábori önmagunkat meghazudtolva, nem sikerült véglegesen eltüntetnünk a reggeli minden apró hozzávalóját (mint például a másnapra vett lekvárt, vagy a szalvétákat), így ki-ki kénytelen volt egy-egy darab plusz nehezéket vállalni az aznapi útra. Néhányan igencsak nehezteltek is emiatt, főként Bálint, aki az üveg Nutella mellé már nem igazán tudta bezsúfolni a még este vásárolt magyaros vajkrémet. Néhány apró, szokásos kerülő után, a bicikliútra érve már mindnyájunkban ott motoszkált valamicske aggodalom, hiszen rég tudtuk már, mi vár ránk...

Akinek nem esett nehezére a Széplak-Keszthely táv, már reménykedhetett, hogy megússza izomláz nélkül. Sajnos mindez hiú reménynek bizonyult. Örvényesig olyan terepen kellett átvágnunk, ahol még az „egyenletes” úton is több emelkedő volt, mint lejtő.

S ha azt hinnénk, ehhez már nem nagyon lehet mit hozzátenni, jócskán elhibáztuk a dolgot: mert a java még csak most következik. Az emelkedőkön túljutván, mikor már reménykedni kezdtünk volna, Edit egyszer csak – hogy, hogy nem – úgy döntött, már unja a betonutat, és a főre fordult, majd egyenes úton az árokba. Szerencsére nem esett baja, de miközben mi aggodalmaskodva fékeztünk le az út közepén, Vicu igyekezett kikerülni minket, s talán szolidaritásból, ő is oldalára fordult a biciklivel. A véresebb részeket inkább cenzúráznám, mindenesetre elég annyi, hogy Vicu, Pomi és Kutrovác tanár úr nagyjából negyed órán át végeztek orvosi kezelést, így maradt idejük arra, hogy bevárják a lassan már recsegő bringáját tologató Robit. Eközben a hátulsó mezőny maradéka (Eszter, Regi, Sebi, Faragó tanár úr és jómagam) folytatta útját a lankák között, egészen addig, míg Faragó tanár úr le nem ültetett minket egy füves placcon, mondván „boltba megyek, mindjárt jövök”. A boltból másik bolt lett, abból pedig röpké egy órás várakozás, a helyi üzletek sajátosságainak köszönhetően... Mi ezalatt békésen ücsörögtünk, két zacskó szőlőcukrot (Elyüs Barbara, miss Hastánc Hungary ajánlásával) szopogatva, s békésen néztük, ahogy elrobog mellettünk a vonat, rajta a „hátrahagyottakkal”, akik Robi harmadik defektje, és néhány szerszám sínre dobálása után úgy döntöttek, aznapra felhagynak a tekeréssel.

Este, miután mindannyian nagyjából épségben odataláltunk Katiékhoz (Örvényesre), szemügyre vehettük, hogyan is segítenek a fiúk, nagy dünnyögve, a vacsora elkészítésében. A kis létszámra való tekintettel csak a kíséreknek kellett a kertben aludniuk, a lányoknak pedig sikerült bepréselniük hat fős csapatukat Kati szobájába. A továbbiakban felfedezhettük, hogy Sebi majdnem annyit eszik, mint Bálint vagy jómagam (ez azért szép teljesítmény...), Vicu egyik bokája szörnyen sebes, és háromszor akkora, mint a másik, és hogy bár Tóth Eszter nem mindig a társaság legbeszédesebb tagja, de ha egyszer megszólal, embert próbáló feladat abbahagyni a nevetést. A legkülönösebb újdonság mégis az volt, hogy Örvényesen – bármily különös is – nincs kocsmá, így

végül lemaradtunk az olimpiai megnyitó közvetítéséről (természetesen ezért kerestük a kocsmát).

A túra harmadik napján úgy gondoltuk, jól esne végre egy kis pihenés, így aztán nem kerestünk következő táborhelyet, hanem a szemerkélő eső ellenére átugrottunk a Balatonfüredi aquaparkba, ahova már jó előre lefoglaltuk a csoportos belépőket. Nos, igen, a visszamondások miatt ezzel támadt egy apró problémánk: mégpedig, hogy tizennégyen sehogys tesszük ki az előre bejelentett csoportlétszámot... Mi mégsem adtuk fel a reményt az ezer forint kedvezményre, s mialatt kísérőink Robi kerekét vették a szervizbe, megfűztünk a bejárat előtt egy nyaraló családot, hogy várjanak még öt percet, és spóroljanak egy kicsit velünk együtt.

A nap további részében kiélveztük, hogy csúnya időnk van, s így nem állnak a csúszdák előtt kígyózó sorok: kipróbáltunk minden fellelhető alkotmányt, lett légyen az csempéből, műanyagból, vagy fából (mint néhány szauna). Az örült folyó, amin hatalmas úszógumikkal csúszkálhattunk, kifejezetten borulásveszélyesnek bizonyult, így ott minden kanyarban felverhettük visításunkkal a szomszéd falut is, amíg pontban zárórákor el nem kellett hagynunk a parkot. S hogy a lazálás teljes legyen, még az esti főzőcskézést is levettük a programról, hiszen Faragó tanár úr örülten finom marhagulyást készített a kertben, mialatt mi Füreden pancsoltunk.

A negyedik napon fájó szívvel vettünk búcsút az örvényesi háztól, s egy időre Pomitól, a sajnos még mindig fájós lábú Vicutól, valamint Katitól, aki úgy döntött,

mégis csatlakozik hozzánk az utolsó pár napra – ők hárman a tihanyi komppal vágták le az utat, hogy bevásároljanak vacsorára. A társaság maradéka néhány rövid megálló után Kenesén pihent meg elkölteni ebédjét, és megnézni a vendéglői televízióban néhány olimpiai vívómeccset. Itt villámcsapásként ért minket a felismerés, hogy Zámbo Jimmy bizony még mindig halhatatlan: képe már ki tudja, hány éve ott virít a kenesei dodzsem falán...

Az ebéd után rögtön bringákra pattantunk, bár sokakhoz hasonlóan Eszter és én akkor még bicikli nélkül is tudtunk volna gurulni egy keveset. Teli hassal kissé váratlanul ért minket, hogy találkozhattunk régi, jó barátunkkal, a jó öreg akarattyai emelkedővel. Valahol egyes-kettes környéki váltóval tekerve talán mindannyian hasonló dolgokra emlékeztünk, mint:

Az Akarattyáig tartó utolsó szakaszt mindenki könnyűnek gondolta volna (lévén csak 22 km), de ismét szembekerültünk egy kiadós emelkedővel. A Balatoni Bringakörút tehát így búcsúzott el tőlünk, hisz a domb tetejéről már meg is láttuk Akarattya vasútállomását. Kimerülten, fáradtan, lihegve és szitkozódva, de végül mindenki megérkezett a végállomáshoz.

Mikor egy jól ismert kereszteződéshez érkeztünk, úgy az emelkedő kétharmadának tájékán, Kutrovác tanár úr megálljt parancsolt, és megnyugtattott minket, hogy ezúttal levágjuk a legrosszabb útszakaszt. Némi halovány éljenzés után éles jobbkanyart vettünk, hogy leguruljunk egy lankás domboldalon, átvágjunk egy-egy vonatsínen és alagúton, majd elinduljunk... egy minden eddiginél meredekebb emelkedőn. Végül pedig, mikor kicsit fáradozva felértünk a dombtetőre, becsatlakoztunk a bicikliútba – nagyjából a tavalyelőtti „csúcspont” magasságában. Levágtuk...

Természetesen most sem szalasztottuk el az alkalmat, hogy gyönyörködhessünk a magas-partról nyíló kilátásban, de a balatoni csobbanást már hanyagolnunk kellett. Egy apró dátumproblémának köszönhetően ugyanis Bubuék széplaki házánál, Pomiék korai odaérkezésekor az ott nyaraló család meglepve tapasztalta, hogy egy diákhorda készül felforgatni ott töltött utolsó estéjüket. A család végül lemondott a maradásról, s mi, miután birtokba vettük a házat, hozzáfogtunk a paprikás krumpli elkészítéséhez. A korábbi krónikát olvasva úgy tűnik, ez a menü már örökre Széplakhoz fog kötődni. Az ottani vacsoránkról csak ennyit olvashatok vissza:

Az esti főzés nyomott hangulatban telt el. A paprikás krumplit készítő lányok jó része hosszú percekig sírdogált a szomorúságtól – vagy talán csak nem kellett volna annyi hagymát aprítanunk?

A lányok ezúttal a bicskával való krumplipucolás rejtelseivel ismerkedhettek meg, a hagyma szegény Sebinek maradt. Utolsó esti programként Kutrovác tanár úr felviláglott előttünk egy pár érdekes fizikai feladványt (mint például a vízszint kérdése egy vasgolyó hajóból tóba dobásánál), majd elmeséltem az azóta már sokakkal ismertetett csigás rejtvényt – mint kiderült, ezzel nem csupán nekem támadtak gondjaim első hallásra...

Az utolsó nap reggelén lázas készülődés után végül sikerült elcsípnünk Zamárdiban a hazafelé tartó vonatot, de azzal a lendülettel repülhettünk is róla lefelé. A történet bővebben kifejtve: felszállásunkkor a biciklis kocsi már tömve volt, így a kocsik végébe pakoltuk fel cuccostól a kerékpárokat. Sajnos egy bájos és segítőkész kalauznő szemében ezzel a fel- és leszállás akadályává váltunk, ezért közölte, miattunk késik a vonat, szálljunk le róla, egy óra múlva úgyis jön a következő, amin biztos lesz hely, hiszen az Siófokról (itt kényszerültünk leszállni) indul. Leszállás után aztán kiderült, hogy a következő vonaton nemhogy biciklis vagon nincs, de csak Székesfehérvárig közlekedik, így Budapestre legközelebb három óra múlva indulhatunk el egy, az előzőhöz hasonlóan tömött vonaton. Hirtelen támadt szabadidőnkben felfedeztük Siófok rejtelseit, s közben véletlenül betévedtünk abba a bizonyos gyorsétterembe, ahova sosem tennénk be a lábunkat önszántunkból. Itt örömmel tapasztaltuk, hogy egy kivetítőn Szávay Ágnes olimpiai meccsét adják, és a fagyi is finom. Végül, mikor a fagyalt elfogyott és Ági zsinórban vesztett három pontot, útra keltünk, vissza a pályaudvar felé.

A vonatunk késett egy keveset, mi mégis kitörő örömmel fogadtuk, ahogy azt is, hogy délután fél ötre ugyan, de végre mégis hazaértünk...

Kéri Zsófia

Balatonfüredi osztálynyaralásunk (8. c)

Osztályunk híres aktivitásához híven nyáron sem akartunk unatkozni. Épp ezért Csáthy Dóri rendkívül kedvesen megszervezett nekünk egy sátorozást Balatonfüreden augusztus 21-től 24-ig. A vonat korai indulása miatt fáradtan ugyan, de annál több jókedvvel kezdtünk bele a nyaralásunkba.

Megérkezve Füredre, szembetalálkoztunk a vidéki tömegközlekedés csodájával, az óránként járó helyi járattal. Persze, hogy mi pont lekéstük a buszt, ennek következménye egy jó kiadós séta lett. A séta közben akárhányszor érdeklődtünk Dórinál az út hosszát illetően, mindig a „mindjárt ott vagyunk”, vagy a „már csak egy bő negyed óra” válaszokat kaptuk. Ezeket a válaszokat eddig Mészáros Péter tanár úrtól hallgattuk kirándulásaink alkalmával, de most újdonsült osztályfőnök-helyettesünkre csak így gondolhattunk, emlékeket idézve, hiszen a tanár úr épp Salzburgban tartózkodott.

Első napunk így kezdődött, s miután átverekedtük magunkat a sátorállítás nehézségein is, belevetettük magunkat a Balatonba. A víz kellemes volt, az idő tökéletes a strandoláshoz. Elérkezett a vacsora ideje és a versengése is, hogy ki vacsorázik olcsóbban. Ha jól emlékszem 60 forint volt aznap este a győztes összeg. Elérkezett az este, és a mindig rettegett megbeszélés, amikor kiderül, mikor lesz takarodó, és mennyire vigyáznak majd ránk az éj leple alatt. Meglepődtünk, mert ez elmaradt. Ennek öröme az osztályfőnökünket felkarolva indultunk el felfedezni a helyi szórakozási lehetőségeket. Na és mit találtunk? Egy táncgépet és egy karaoke bárt. Élet ugyan csak akkor volt, ha a 8. c ott volt, de nekünk ez is tökéletesen megfelelt. Innentől kezdve teltek a napok, mintha gyorsan elrepültek volna.

Fürödtünk, pancsoltunk, napoztunk, versenyeztünk a „legolcsóbban étkező személy” címéért, és persze a táncgépes szereplésünkön is minden este javítottunk. Természetesen Bozóki tanárnő mindenhová velünk tartott, és egyik este még ő is felmerészkedett az állóképességet igen csak próbára tevő táncparketre, nagy sikert aratva. Egyik reggel már 20 forint volt a rekord reggeli ára, ez meg is maradt a tábor végéig.

Harmadik napon, meglepetésünkre és mindenki nagy öröme Kovács Lehel tanár úr nézett be hozzánk, a kempingbe. Néhány óracska maradt, majd visszatért festeni a közeli művésztelepre. Újra elérkezett az este, de most borult volt az ég és mindenki előre elkezdte sajnálni, hogy az utolsó napunkat a Balaton mellett elrontja az idő. Így is lett, az éjszaka nagy részén esett az eső, reggel azonban az erős szél megszáritotta a sátrakat. Gyorsan összeszedtük a sátorfánkat és olyan gyorsan eljöttünk, ahogy csak tudtunk, nehogy elázzunk.

Remek nyaralás volt, remek hangulattal és viszonylag jó idővel. Mindenki nevében köszönöm Dórinak ezt a fantasztikus szervezést és kirándulást.

Gencsi Katalin

Anglia 2008

(2008. augusztus 23–30.)

2008. augusztus 23-án indultunk el huszonegyen Angliába. Sok furá dologra felkészültünk, mégis volt, ami váratlanul ért minket. Például az, amikor észrevettük, a buszokra nem a jobb, hanem a bal oldalon kell felszállni. Buszozás közben többször rám jött a szívbaj, például akkor, amikor elindult a busz, és a vezetőt nem láttam a baloldalon, vagy amikor a busz a körforgalomba balra hajtott be. Hétfvégére már mindenki tudta, hogy a zebránál először nézünk jobbra, utána balra.

Lassan eljutottunk Londonba, ahol mindössze néhány órát töltöttünk, megnéztük a város nevezetes helyeit. Többek között mackósapkás katonákkal fotózkodtunk a Buckingham palotánál, és olimpiai közvetítés keretében baseballt néztünk a Trafalgar téren, miközben a szökőkút vizes szélén ültünk. Később Oxfordban is megálltunk.

Második este értünk Barnstaple-be, ahol már a Tesco parkolóban vártak minket a host family-k. Mindenki hazament a saját házigazdájával. Másnap reggel az iskolában találkoztunk. Barnstaple kis folyója (a Taw) valószínűleg távoli rokona a Dunának, ahogy ezt megállapítottuk a színéből. Ennek köszönhetően reggelente nagyon vicces látványt nyújtottak az apály miatt csaknem száraz földön „parkoló” hajók, ahogy ezt útbán az iskola felé láthattuk. Az angolórák mellett minden nap meglátogattunk egy közeli helyet, így Barnstaple-t, Tintagel-t, Lynton-t, Lynmouth-t, Woolacombe-t, és Ilfracombe-t. Akinek szerencséje volt, láthatta Ilfracombe-ban a mentőhajó vízre bocsátását, akinek nem, az búcsút inthetett a cipőjének, ami egy hirtelen érkező dagály áldozata lett Woolacombe-ban, a strandon. „Viszlát Amerikában!” (Bár az illető ragaszkodik ahhoz, hogy az ő cipője Spanyolországba tart). Az utolsó napon volt a kvíz. Ez igazi csapatmunka volt. Mindössze egy dolog volt fontos: a bizalom (például hidd el Áginak, hogy Londonba az 502-es busz megy, nem az 512-es.) Ekkor voltak az előadások is, amelyek igen szokatlanra sikerültek. De legalább nevtünk egy jót.

2008. augusztus 30-án hajnalban indultunk haza a Barnstaple-i Tesco parkolójából. Mindenki könnyes szemmel búcsút vett a host family-jétől és felszállt a buszra immár rutinosan a baloldalon. Hazafelé átgondoltuk az utunkat. Egy hét alatt Angliában megtapasztaltuk az angol időjárás viszontagságait, hol bőrig áztunk, hol a liquid shine mosta az arcunkat, néha láttuk a napot, de melegünk nem volt. Túléltek az angol reggelit, a host family-ket (ki nevetve, ki nem), elvesztettünk egy fényképezőgépet, egy kanalat és egy pár cipőt, de legfőképpen látszott rajtunk, hogy turisták vagyunk.

Magyar Ágnes (8. c)

OSZTÁLYOK

7. a*Osztályfőnök: Keisz Ágoston*

1. Bálint Katalin	17. Németh Pálma
2. Fabók Norbert	18. Novák Balázs
3. Farkas Gergely Mátyás	19. Paál Orsolya Réka
4. Gerszi Dóra	20. Pákozdi Dávid
5. Ginter Tamás	21. Peterdi János
6. Gróf Dániel András	22. Rohály Sára Mária
7. Horváth May Dániel	23. Simon Tamara
8. Horváth Réka	24. Szakolczai Diána
9. Iványi Barbara	25. Szalma Dalma
10. Kassai Klaudia	26. Szegedi Dóra
11. Király Orsolya	27. Tornyai József
12. Kovács Tamara	28. Tóth Bendegúz
13. Mag Levente	29. Trautmann Gábor
14. Mendly Miklós	30. Valovics Ágnes
15. Mészáros Gergő	31. Vargha Tamás
16. Mészáros Hanna	32. Vész Barbara

A LEGJOBB TANULÓK:

VALOVICS ÁGNES 5,00

ROHÁLY SÁRA 4,92

MÉSZÁROS GERGŐ 4,85

NOVÁK BALÁZS 4,85

VÉSZ BARBARA 4,85

GERSZI DÓRA 4,77

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 30-31.	verébtábor Nagykovácsiban
szeptember 28.	verébavatás
december 1-2.	osztálykirándulás (Mátra)
december 14.	néptáncbemutató
december 20.	osztálykarácsony
június 12-14.	osztálykirándulás (Arló)

AZ ELSŐ ÉV

Nagy izgalommal készültünk az első napra. Az utolsó hét gyorsan eltelt, és máris ott álltunk együtt egy kicsit megszeppenve az esőben. Pont a verébtábor napján kezdett el esni az eső. Sok minden elmaradt emiatt, de ez a kis eső hozzájárult ahhoz, hogy jobban megismerjük egymást.

Az első néhány hétben csak ismerkedtünk az iskolával, a tanárokkal. Nehéz volt megtanulni a rendet, a szokatlanságot. Később, a verébavatás közeledtével inkább a lázadás érzése lobogott fel bennünk, nem pedig a félelem. Nem nagyon akartuk, hogy megalázzanak minket, de mégis sikerült, mivel mi lettünk az utolsók a versenyben.

Közeledett az október és el kellett kezdeni tanulni: valakinek sikerült, valakinek nem. Az őszi szünetben és az iskolanapon kicsit elengedhettük magunkat. Mindannyian jól éreztük magunkat azon a János-hegyi kiránduláson. Ez volt az utolsó nap még a tél előtt, amikor igazán kirándulóidő volt.

Az osztály decemberben ment el egy kicsit kései osztálykirándulásra. Nem volt ott mindenki, hisz ez lehetetlen lett volna, mivel egész évben négy olyan nap volt, amikor

az egész osztály együtt volt. Mégis, a kirándulás nagyon jól sült el. Hideg is volt, eső is volt, de nagyon jól éreztük magunkat a házban tornyosodó kályhák miatt, amelyekben hárman az osztályból mindig táplálták a tüzet. A karácsony előtti utolsó tanítási napon már szinte senki sem figyelt az órákra. Délután mindenki megkapta az ajándékát a párjától. Elbúcsúztunk egymástól, és mindenki ment haza.

Január 2-án, immár 2008-ban megint összegyűlt a felfrissült, boldog osztály. A sítáborba hárman mentünk el az osztályból. Ez az izgalmas tábor nagyon jó élmény volt mind a hármunknak. Minden egyes nap, amikor megbeszéltük, hogy együtt maradunk, valahogy mindig csak ketten maradtunk. Szerda este a vacsoránál minden tanár figyelmeztetett minket, hogy csak óvatosan, a csütörtök kritikus nap mindig, vigyázzunk. Nekem természetesen sikerült összehoznom életem legnagyobb esését. Mindkét osztálytársam a nap végéig velem maradt, ami elég nehéz lehetett számukra, nekem mégis jól esett, hogy nem hagytak ott a hóban.

A sítábor után nagyon gyorsan elteltek a hetek. Az osztály lázasan készülődött a diákszínházi fesztiválra, amelyen Valovics Ági el is nyerte „a legjobb mellékszereplő” díját, ami ugyan nem a mi érdemünk volt, de azért nagyon büszkéek voltunk rá, hogy elhalászott egy díjat.

Áprilisban, a művészeti napon az egész osztály izgult, hogy vajon jó előadást választottunk-e? Többször igen. Négy napra rá elballagtak a tizenkettedikesek, és ezzel együtt hirtelen tavasz lett. Tavasszal aztán eljött a sportnap is. A sportnapon mindent csináltunk, csak nem sportoltunk. Bohóckodtunk, játszottunk, miközben a végzősök életük egyik legfontosabb három napját töltötték az iskolában.

Az osztályterem díszítése is nagyon jól haladt: megszavaztunk egy csomó mindent, amiből fél év alatt még mindig nem lett semmi, de legalább eltöltöttünk két osztályfőnökit és szavaztunk valamiről. Termünk díszlett négy elszáradt virágtól, a tanári asztalt birtokló, föld nélküli szobanövénytől.

Szerencsére az osztálykabala elfeledtette ezeket a kis hibákat, és elmaradhatatlanul figyelte az osztályt a búra alól. Az év végén szarvasunk azt látta, amint ott hagyják egyedül a búrája alatt két párnával. Az osztály ugyanis elment az erdei iskolába. Az egyik napon az osztály hivatalos sztrájkot hirdetett: nem ment tovább az úton, vagyis inkább leült és nem állt fel. Ez kicsit leherasztotta azt a kis magot, akik kirándulni akartak volna, de az osztály demokráciájának engedelmeskedni kellett. Később aztán a kirándulni vágyók is kárpótolva lettek, amikor másnap, egy másik kirándulás alkalmával az osztály közösen fölrohant egy domb tetejére.

Az osztály számára ekkor ért véget az év, és arra nem gondoltunk, hogy a következő évben mindenkinek meg kell másznia a saját maga „Hegyét” az iskola ranglétráján, amelyen csak egyetlen jó kötélen van.

Június 17-én aztán mindenki új elhatározásokkal kezdte meg a nyarat, miután megkaptuk a bizonyítványokat, és akkor már arra gondoltunk, milyen nehéz lesz majd megmászni azt a hegyet.

Peterdi János

7.b

Osztályfőnök: Gedeon Gábor

1. Ábrahám Enikő	17. Klein Lilla
2. Balázs Lili	18. Klinda Roland
3. Balogh Kevin János	19. Maracskó Ádám
4. Beleznai Csenge	20. Meszerics András
5. Beregszászi Lilla	21. Nagy Ábel
6. Csóka László	22. Németh Marcell
7. Csuja Nándor Miklós	23. Pap Regina
8. Darvas Júlia	24. Pataki Tamara
9. Durucskó Dorottya	25. Rajkai Krisztián
10. Fábián Benedek	26. Schien Balázs Rudolf
11. Fazekas Máté	27. Szauer Janka
12. Fehér Mária Melinda	28. Szél Daniella
13. Hegedűs Balázs	29. Takács Luca
14. Hegedűs Anna	30. Tokaji Máté
15. Horkay Alexandra	31. Udvardy Bence
16. Karancsi Borbála	32. Unger Ágota

A LEGJOBB TANULÓK:

PAP REGINA 5,00
BEREGSZÁSZI LILLA 4,93
FÁBIÁN GÁBOR 4,86
UNGER ÁGOTA 4,79
DURUCSKÓ DOROTTYA 4,71

7. c

Osztályfőnök: Szénásiné Steiner Rita

1. Bakos Máté	17. Nagy Jenő
2. Balaton Tamás	18. Németh Miklós
3. Balogh András	19. Németh Roland
4. Balogh Eszter	20. Óry Kornél
5. Berger Zsófia Anna	21. Pákozdi Dóra
6. Blazsán Dóra	22. Rudas Dorottya
7. Boczkó Zita Laura	23. Ruzsonyi Csenge
8. Burján Máté	24. Sárosi Áron
9. Dobreff Árpád Imre	25. Solymos Eszter
10. Enzsöl Tamás	26. Szabó Barnabás
11. Fodor Katalin	27. Szabó Orsolya
12. Forgó Barnabás	28. Szlovák Máté Ákos
13. Földi Viktóra	29. Takács Kristóf
14. Ható Fanni	30. Valovics Nikolett
15. Kadi Lyes	31. Wittmann Franciska
16. Kiséry Tímea	32. Zahariev Júlia Olga

A LEGJOBB TANULÓK:

BALATON TAMÁS 5,00
ZAHARIEV JÚLIA OLGA 5,00
BALOGH ANDRÁS 4,93
KISÉRY TÍMEA 4,86
NÉMETH ROLAND 4,86

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus	verébtábor (Nagykovácsi)
november	kétnapos kirándulás (Leányfalu)
december	színházlátogatás – A fősvény (Új Színház)
február	látogatás a Planetáriumban
március	osztálykirándulás (Budai-hegység)
április	színházlátogatás: A Padlás (Vígyszínház), The Canterville Ghost (Új Színház)
május	háromnapos tanulmányi kirándulás (Alsónána)
június	ötnapos kerékpáros tábor (Fertőd)

EGY OLDAL NEM ELÉG AZ EMLÉKEZÉSHEZ

Azt hiszem, kimondhatom: hetedikesnek lenni fantasztikus volt. Harmincketten kerültünk egy teljesen új közösségbe, év végére aztán igazi osztály lettünk. A kezdeti szorongások, félelmek helyét hamar átvették a boldog, vicces emlékek. Elsőként a verébtábor, ami az eső ellenére is maradandó emlék marad számunkra. A gyilkolás, a kakaó és persze a legendás kampó. Minden megvolt, ami kellett. Ezek után nem csoda, ha szeptember 3-án már lényegesen bátrabban léptünk be új osztályunkba, ismertük tanárainkat, akiknek nagyon köszönjük egész éves türelmüket és segítségüket.

A tanévkezdés utáni első nap megszereztük az osztály legendássá vált emléktárgyai közül az elsőt. Megtaláltuk azt a bizonyos rénszarvast, amely ezután egész évben trófeaként foglalt helyet az osztályteremben. A rénszarvason kívül persze egyéb dolgokat is találtunk a szekrényekben, amelyek így az elődeinkről is meséltek egy kicsit.

Következett a verébavatás. Itt aztán minden volt! Májkrém, irodai csipesz és persze punkok a Blahán. Erről mindannyiunknak ugyanaz jut az eszébe: fantasztikus élmény marad! Annak ellenére így gondolunk az eseményre, hogy a Múzeumkertben kevert „ital” borzalmas íze nem volt éppen pozitív élmény. Ezúton gratulálok mindenkinek, akinek sikerült legyűrnie!

Első igazi osztálykirándulásunk Leányfalon volt, és remekül sikerült. Együtt főztünk, mosogattunk és fedeztük fel a szekrényben az elemmel működő széfet. Az a szekrény örök emlék marad! Azt gondolom, az osztállyá kovácsolódás hosszú folyamatában ennek a kirándulásnak nagyon fontos szerep jutott.

Aztán az 1000 perces kosár, ami nekem személy szerint a legnagyobb élményem. Sokan bent maradtunk, különböző dolgokkal foglalkoztunk a hosszú éjszaka ideje

alatt. Volt, aki órák hosszat rizikózott, volt, aki rohangált a semmibe, vagy a D-nyelviben énekelt. Hajnaltájt már fáradtunk, de kár lett volna kihagyni! Sokan tudnának mesélni sítáboros élményeikről, a nagy vizicsatákról.

A vízről jutott eszembe. Milyen emlékezetes marad a sok rajzóriai „vízcseré”! Furcsa volt, hogy egy órán százszor kell elzarándokolniuk a lányoknak a mosdóba. De az ablakból való kilátás legalább kárpótolt minket!

Szintén felejthetetlenek a közös „kajálások” a Vas utcában, a kedves kiszolgálók. A mindig ropogós sült krumpli igazi emlék marad hetedikes korunkból.

Közeledett az év vége, az osztály nagy része próbált még hajrázni a tanulásban, ugyanakkor készültünk a nyári szünetre, a táborokra is. Utolsó kirándulásunk alkalomával – osztályfőnkünk jóvoltából – Fertődre mentünk, tökéletes megkoronázása volt ez az egész évnek. Együtt szurkoltunk a foci EB ideje alatt és tekertünk le sok-sok kilométert, hogy a végén felállhassunk az úszóstégre. Innen örült módon lökdöstük be egymást a tóba! Elképesztően jó hangulat volt, remekül éreztük magunkat! Persze nem szeretnék megfélekezni Earlről, a szobánk falát díszítő megboldogult vaddisznóról. A vele való foglalkozásnak külön szertartása volt.

Mielőtt azt hiszi mindenki, hogy elfelejtettem valamit, közlöm, hogy nem. Az osztály gazdagodott egy nemzeti hőssel is. Ő az, akit nem nevezünk néven, de ha mégis, akkor Bendzsuszként említjük. A természetfölötti matek kistanár, akiről szinte mondanak teremtettünk. Természetesen más emlékezetes jelöltek is felbukkantak. (Például Körmeny tanár úr, meg a tojásai.) A gyakorlótanítás ebben az iskolában mindennapos, így ebben az évben azt is meg kellett szoknunk, hogy néha-néha mások – ráadásul fiatalok – tanítanak bennünket.

Érdeklődéssel, izgalommal vártuk ezt az évet és azt hiszem, a várakozásainkat messze felülmúlta.

Pákozdi Dóra

8. a

Osztályfőnök: Fernengel András

1. Balogh Dániel	17. Lakner Krisztina
2. Baróti Tamás	18. Palotai Eszter
3. Császár Attila	19. Perjés Fanni
4. Cseh Péter	20. Ridly Tünde
5. Doszpod Gergely	21. Sapszon Péter
6. Fehér Anna Gyöngyvér	22. Schliszka Sára
7. Górnagy Zsófia	23. Seregi Henrietta
8. Gyalog Eszter	24. Szabó Bence
9. Hetesy Gabriella	25. Szabó Luca
10. Hollósy Lázár	26. Szabó Natasa
11. Kelemen Márta Anna	27. Szent Orbán Csanád
12. Kéri Adrienn	28. Szolnoki Péter
13. Kiss Márton Örs	29. Szomolányi Arnold
14. Kósik Anita	30. Szomolányi Brigitta
15. Kovács Márta	31. Trombitás Péter
16. Kriván András	32. Veress László

A LEGJOBB TANULÓK:

FEHÉR ANNA GYÖNGYVÉR 5,00

KÉRI ADRIENN 5,00

KOVÁCS MÁRTA 5,00

SCHLISZKA SÁRA 4,76

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

filmklubok a tanév során:

Bacsó Péter: A tanú

Pálffy György: Hukkle

Tony Ricsardson: A hosszútávfutó magányossága

Franco Zeffirelli: Rómeó és Júlia

november 2.	kirándulás (Vértes)
november 3.	vízilabda szuperkupa döntő a Kőér utcában
november	múzeumlátogatás: Anna Frank kiállítás
december 3.	színházlátogatás (Katona J. Színház: A karnevál utolsó éjszakája)
december 14.	Mikulás buli
február 29.	barlangászat (Solymár Ördöglyuk barlang)
április 12-13.	kirándulás (Bakony)
április 26.	színhátszövegszínház (Lázár Ervin: A fájós fogú oroszlán)
május 4-6.	tanulmányi kirándulás (Pécs)
július 15-20.	nyári tábor (Kisoroszi)

NYOLCADIKOSOK VOLTUNK

Évnyitó. Erőltetnem kell a nyelvemet, hogy ne a sokkal „dallamosabban” hangzó évről használjam. Hiszen mennyivel jobban szeretünk bezárni valamit, főleg egy bizonyos tanulásra szakosodott intézményt...

De a „filózás” helyett térjünk vissza a múltba, és éljük át újra a tavalyi év jó (az idő mindent megszépít) pillanatait!

Miután egymást eleget bámultuk napi hat órában, eljött az ideje, hogy kicsit a hetedikeseikkel is foglalkozzunk. Megszerveztük a verébavatást, aminek keretein belül kóktélpártit adtunk a verebek tiszteletére (kóla, narancslé, tej, tejszínhab...), illetve mentettük a saját életünket a Klauzál téren a feldühödött helyiektől, akik pár jól irányzott kavicsal adták tudtunkra, hogy nem vagyunk szívesen látott vendégek.

A csillagtúrán persze annál szívesebben láttak minket: reggel hétkor már frissen és üdén álldogáltunk a Moszkva téren további „parancsokra” várva. A túrának egyébként (most is) akadályverseny jellege volt, kosár-érzékünket, illetve 1848-as ismereteinket tesztelték. De ezt a két akadályt már könnyen vettük, hiszen akkor már túl voltunk a legjobban kitervelt, legnehezebb feladaton: a hajnali fél hatos kelésen...

Majd visszatért a szokott rend: óra, szünet (leckeírás), megint óra, megint szünet, és csak a felelések vittek egy kis izgalmat az életünkbe.

December elején úgy döntöttünk, hogy megkíméljük magunkat a korai felkeléstől, ezért inkább le se fekszünk! Erre az 1000 perces kosár adott alkalmat. Nagyon jól éreztük magunkat, örültünk-dühöngtünk, természetesen a meccsek eredményétől függően. Éjszaka arra is lehetőségünk nyílt, hogy megmutassuk igazi arcunkat: egyes források szerint szívószállal estünk neki az osztályunkban található médiaszekrénynek. Mit ne mondjak, nem vagyunk még elég profi bűnözők, komoly felszereltségünk ellenére a szekrényt nem sikerült kinyitni...

A jó dolgok természetesen gyorsan elrepültek: a karácsonyi szünet másodpercek alatt elszállt, és hirtelen arra ébredtünk, hogy bevertük a fejünket az iskolapadba. És aki még erre sem ébredt volna fel, azt ga-

rantáltan felrázta a félév, a hajtás a jobb jegyekért. De megérte szenvedni, ugyanis január végén jött a sítábor, és sokan kiutaztunk Ausztriába, hogy a Gerlitzenen töltsünk egy hetet. Nagyon jó volt, átsíeltük a napokat, esténként pedig fürödtünk.

És ezzel megkezdődött a második félév. Mondhatnám, hogy „milyen gyorsan elrepült az első”, de én nem írok le közhelyeket... Pedig így volt!

Az év első osztálykirándulását Pénzesgyőrbe szerveztük. Egy bio-házban laktunk: szelektíven gyűjtöttük a hulladékot meg hasonlókat... Ám a kirándulás igazi tanulsága az volt, hogy a hosszú néha a rövidnél is rövidebb... Történt ugyanis, hogy az osztály kétfelé vált aszerint, hogy ki akart a hosszabb, ki a rövidebb túrán részt venni. Mi, akik nagy keményen bevállaltuk a hosszabb túrát, félúton feladtuk, és a buszból vigyorogva integettünk a fáradt rövidtúrásoknak, miközben leelőztük őket.

A nagybetűs Osztálykirándulás helyszínéül Pécs-et választottuk. Első nap megnéztük azt, „amit kötelezően látni kell”, ha az ember Pécsen jár. Értsd ez alatt a Vasarely és a Csontváry Múzeumot, illetve a Dómot. Az utolsó nap délelőttjén városismereti tesztet töltöttünk ki, azaz hat órán keresztül ismerkedtünk a belvárosi kávéházakkal.

Ennyi volt az év. Ennyi volt? Még sokkal több. Hiszen amit én most egyetlen oldalon elmeséltem, azt akár megírhatnám kétszáz oldalon is. De szerencsére nem teszem.

Szabó Natasa

8. b

Osztályfőnök: Tobisch Márta

1. Antal Jakab Erik	17. Katona Réka
2. Bálint Lea	18. Kővári Zsombor
3. Berta Éva	19. Kubik Livia
4. Braghini Luciana Rozina	20. Lengyel Norbert
5. Csepura Zsolt	21. Loránt Márton
6. Darancó Stefánia	22. Maiyaleh Petra
7. Dombi András	23. Nagy Dániel
8. Erdősi Balázs Máté	24. Obriton Szabolcs
9. Gáspár Ramóna	25. Sándor Soma
10. Ghimessy Attila	26. Schmolcz Gergely
11. Győri Balázs	27. Sklánitz Réka
12. Habina Nikolett	28. Soponyai Viktória
13. Holányi Péter	29. Szénási Barbara
14. Honecz Lujza	30. Takács Hajna
15. Hosszú Klaudia	31. Tóth Sally Ágnes
16. Ipacs Emese	32. Török Réka

A LEGJOBB TANULÓK:

ERDŐSI BALÁZS 5,00
 CSEPURA ZSOLT 5,00
 LENGYEL NORBER 5,00
 NAGY DÁNIEL 5,00
 SKLÁNITZ RÉKA 5,00
 TAKÁCS HAJNA 4,85

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 27-29.	nyári tábor (Tiszapüspöki)
október 6.	métázás az osztállyal és a szülőkkel (Népliget)
május 17-18.	osztálykirándulás (Gánt)
június 11-13.	tanulmányi kirándulás (Sopron, Kőszeg, Szombathely)

A 8. B JÚNIUSI OSZTÁLYKIRÁNDULÁSÁRÓL

Mint minden osztálykirándulásunk előtt, most is nagy volt az izgalom... Már a vonaton is adódtak problémák: hol is ülünk, hogy fogunk elférni? Sopronban városnéző túra lett volna egy kis vetélkedővel (énekeljük a főtéren kedvenc dalunkat, a „Boncidait”, fotózkodjunk szobrokkal...), de az időjárás közbeszólt: jégeső, szél, egyebek. Végül bemenekültünk egy kávézóba, ahol elég jó lett a hangulat. A Dalí-kiállítás pedig méginkább sikert aratott. Megérkeztünk a szállásunkra, ahol egyetlen szobában volt tv, abban, amelyikben én is aludtam... Este viszont mind a húszan ott nyomorogtunk, de megérte. Emlékezetes este volt...

Köszegen a vár bejárása után célba vettük a Marcipánmúzeumot, ezzel sikerült elérnünk, hogy a nagy ámuldozás mellett nagyon megéheztünk. Végül sikerült meg-egyeznünk egy pizzázóban. Ezután vetélkedő (szólítsunk le piros ruhában levő embereket...), majd irány vissza a szállás. Estére sem fogytunk ki az ötletekből. Rozi elázott a szökőkútban, mi pedig még este 10-kor is vízpisztolyoztunk és vízbombáztunk a kút körül, aminek eredményeképpen megjelent két rendőr, és el kellett hagynunk a területet. Szombathelyen már mindenki unta magát, ráadásul eléggé hűvös volt. Ez azonban nem tántorított el minket attól, hogy a város megismerése után megrohamozzuk a strandot.

A visszaút is jól sikerült, így ezt a kirándulást is a legjobbak közé írhatjuk.

Tóth Sally és Sklánitz Réka

8. c*Osztályfőnök: Szilárd Gábor*

1. Ács Norbert	17. Kiss-Leizer Márton
2. Bali Zita	18. Lengyel Róbert
3. Bárdi Bálint	19. Ligety Hanna
4. Csáthy Dorottya	20. Magyar Ágnes
5. Érdi Gábor	21. Martin Kovács Ákos
6. Farkas Zsuzsanna	22. Palotás Ákos
7. Gencsi Katalin	23. Schusztér Eszter
8. Gencsi Katalin	24. Sütöri Boglár
9. Halász Anna	25. Szabó Dávid
10. Heim Ágoston	26. Szentes Zsófia
11. Herceg Dóra	27. Sziráki Botond
12. Inotay Réka	28. Tasnády Kinga
13. Irmalós Bence	29. Tóbiás Dóra
14. Juhász Dorottya	30. Tóth Hanga
15. Kalmár Dóra	31. Váradi Szonja
16. Kassai Richárd	32. Váraljai László
	33. Vörös Kristóf

A LEGJOBB TANULÓK:

CSÁTHY DOROTTYA 5,00
MAGYAR ÁGNES 5,00
LENGYEL RÓBERT 4,86
LIGETY HANNA 4,80
PALOTÁS ÁKOS 4,80
VÁRALJAI LÁSZLÓ 4,80

A 8. C OSZTÁLYRÓL

Szalagavató tánc, avagy az osztály rock and roll

Az, hogy ez az ötlet honnan jött, már nem emlékszem, de nem volt nehéz megálmodni, mivel ebbe az osztályba sok zene-, tánc- és mozgásmániás gyerek jár, és ezek az emberek minden osztályprogramban benne vannak.

Miután megtudtuk a szalagavató időpontját, rögtön nekiálltunk munkálkodni, először is a stílust kiválasztani, a zenéket megszerezni, ezeket összevágni, a ruhát kitalálni és megcsináltatni, meg az embereket összeszedni, termet keresni, magnót kérni, és egy megfelelő időpontot találni. Mikor ezzel a „kevéske” feladattal végeztünk, jöhettek a próbák, azaz a rendkívül bonyolult koreográfia megtanulása. Mit is mondjak nem volt egyszerű megoldani azt, hogy az osztálytársaim „tanárként” nézzenek, hallgassanak rám, de ezt is sikerült.

Ahogy hallottam: senki nem számított valami nagy durranásra, kis nyolcadikosok tanár nélkül, mi lesz itt – gondolták sokan. Bevallom nekem sem volt kis kihívás szembenézni azzal, hogy mi lesz itt, ha nem jön minden úgy össze, ahogy szeretném. És végig tudtuk csinálni, nagyon sok bizalomra volt szükség, igen én bíztam az osztályban, hogy ügyesek lesznek, még akkor is, ha volt egy-két falábú a csapatban. A bizalmamnak volt eredménye, az utolsó próbákon már mindenki teljes erőbedobással táncolt, javította a mozdulatait, és készült a nagy napra.

Ezen a bizonyos szalagavatón – ami valójában nem rólunk szólt, mégis kicsit a magunkénak éreztük – adtuk elő a művünket. Azért nem táncnak neveztem, mert ebben annyi minden más is volt (hajkreációk, sminkek, öltözékek), teljesen úgy éreztem, mintha premierre készülünk a színházban.

És ott álltunk a megszámlálhatatlan mennyiségű szülő, tanár és diák előtt. Akkor már nem volt kérdés, hogy valami egészen különlegeset csináltunk. Mindenki élvezettel, mosolyogva adta elő, amit betanult, és jó érzés volt összenézni, figyelni a másikat, bízni egy mosollyal. Az óriási tapsviharban szinte megszűnt az osztályon kívül álló világ. Mindenkinek nagy kő esett le a szívéből, amikor rontás nélkül táncolta el a koreográfiát és ezzel közösen bebizonyítottuk, hogy bármire képes a mi kis osztályunk!

Még egyszer szeretném nekik megköszönni, hogy táncoltak és azt is, hogy fontos volt számukra ez a munka. Nagyon büszke vagyok rájuk.

Inotay Réka

Egri „tanulmányi” kirándulás

A 8. c osztály Egerbe indult „tanulmányi” kirándulásra Bozóki Gabriella tanárnővel és Mészáros Péter tanár úrral. Összekötöttük a kellemest a hasznossal. Színházlátogató-

son vettünk részt, amelyen Csizmadia Tibor az egri Gárdonyi Géza Színház igazgatója vezetett minket a kulisszák mögé. Este a Nagyratörő című előadást néztük meg, majd ezek után a mű szerzőjével, Márton Lászlóval beszélgettünk az élményeinkről. Azt is megtudtuk, hogy ez a történet egy trilógia egyik darabja, társalogtunk a mű történelmi háttéréről. A helyi újság érdekesnek találta, hogy egy egész osztály színházlátogatásra megy Egerbe, ezért riportot készítettek Bozóki tanárnővel. Természetesen nem csupán hasznos, hanem kellemes dolgokat is csináltunk, sokat játszottunk, beszélgettünk. Ezek közé tartozik az ereklyezés is, ami meghatározta egész kirándulásunkat. Persze megnéztük Eger nevezetességeit is, nehogy műveletlenek maradjunk.

Azt hiszem ez a kis kiruccanás is jól sikerült.

Irmalós Bence

Szuperbuli

Csatári Bence tanár úr, korábbi osztályfőnökünk váratlan távozását követően, osztályfőnöki-team alakult, Szilárd Gábor tanár úr vezetésével, aki a „hivatalos” osztályfőnökünk lett. A tanórákon kívüli programjainkat Bozóki Gabriella tanárnő szervezte. Az osztályfőnök-helyettesi posztot Kovács Lehel tanár úr és Szörényi Zoltán igazgató úr vállalta el. Az osztályfőnöki órák során tartalmas beszélgetésekben volt részünk, amelyeken előadás vagy felszólalás formájában mindig elmondhattuk véleményünket az adott témáról. (Beszélgettünk többek között a rasszizmusról is.) A tanár úr gondosan követte, jegyzetelte osztályprogramjainkat és azon emberek nevét, akik valamilyen többletfeladatot „csináltak” az osztályközösség részére. (Például tablókat, osztálytáncot, egyéb műsorokat, előadásokat...) A tanár úrral együtt szervezett karácsonyunkon, aki tudta, bemutatta iskolán kívüli tudását (tánc, ének, hangszer, vers...), és a lányok sütit sütöttek. Ez a programunk is jól sikerült.

Egyik elmaradt óránkon belépett az osztálytermünkbe, és egy mosoly közepette felszólított minket, hogy menjünk le a Kodály Zoltán terembe. Bütykölt valamit a kivetítővel, majd megjelent Lagzi Lajcsi a képernyőn. Őt egymást után követték a „sztárok”. Bunyós Pityu, Baby Gabi, Flipper Öcsi, Matyi és a hegedűs, és még sokan mások... Csodálkozásunkból hamar vidám hangulat lett és együtt énekeltünk a matektanárunkkal. Közkíváncsiakra a tanév folyamán még további két alkalommal is szuperbiliztunk. A tanár urat így egy új oldaláról ismertük meg, ugyanúgy, mint az osztályfőnöki órákon.

Az osztály nevében ezúttal is szeretném megköszönni Szilárd tanár úr előző évi munkáját.

Bali Zita

Szeged

Május 31-én reggel indultunk a Keleti-pályaudvarról Szegedre. Idén nem hagytunk el senkit, sőt még a bőröndjeink is végigkísérték az utunkat. A táborba Bozóki tanárnővel és Mészáros tanár úrral mentünk. A vonaton szokás szerint körbejárt az a híres papíros, amelyet Mészáros tanár úr szokott írni a közös együttlétről, a tábor szabályairól...

Pár óra múlva véget ért az út és leszállhattunk a forró, komfort nélküli vonatról... Végre megérkeztünk!

A szálláson ledobáltuk a cuccokat és elindultunk várost nézni. (Bár előtte megismerkedtünk a portás 4 éves kislányával, akiből leginkább azt tudtuk kihúzni, hogy: „12 éves vagyok!”)

A városban először szereztünk néhány vízzel töltött lufit, aztán megtaláltuk a szökőkutat. (Ezt talán nem kellett volna.) A kis pancsolásunk után a tanárnő megmutatta, hogy hova járt egyetemre, majd megtekintettük a szegedi Dómot. Végül megtámadtunk egy Gödör nevű éttermet. A délutánt a csúszdás–hideg-meleg vizes–vízforgatós–szaunás strandon töltöttük. Este vacsit csináltunk, aztán csobbantunk a camping medencéjében. A pancsolás igazán hangulatosra sikerült, köszönhetően a gyertyának, gitárnak és persze Mészáros tanár úrnak, akivel közösen énekeltük a Nyál-kánont. Természetesen nem szabad megfélekezniük a csak számunkra fellőtt tűzijátékról sem, amelyből kettő is volt.

Másnap reggel (akadtak, akik örültek ennek, voltak, akik nem) Szonja, Hanga vezényletével felhangzott a reggeli ébresztés! Aztán következett a reggeli, majd mikor indultunk a strandra kiderült, hogy már órák óta el kellett volna hagyni a szállást. Ennek következtében átköltöztünk a strandra... Egész nap lubickoltunk, majd délután kénytelenek voltunk elindulni a szegedi pályaudvar felé. Este értünk a Keletibe, ahol mindenki szomorúan gondolt a másnapi hat órára...

Tasnády Kinga

Várbükkön a 8. c

Az osztályunknak, kis zűrzavar után (ami az egészségtan modul idejének meghatározása miatt volt) sikerült elindulnia 2008. június 11-én, korán reggel. A buszt Dorci majdnem lekészte, de a sofőr kedvessége miatt megvártuk. A buszos utazás nem volt hosszú, mert jól elszórakoztunk, Mészáros tanár úr tökéletesen megfogalmazott hűségnyilatkozatát most is aláírtuk, de a gyaloglás, ami a szállásig vezetett a nagy hőségben, hát kicsit sem volt kellemes...

Megérkeztünk, ledobtuk batyuinkat és magunkat is az ágyra, és kis pihenés után izgalmas meglepetések vártak ránk, amit Bozóki tanárnő és Mészáros tanár úr agyafúrt

észjárásukkal találtak ki. Az osztályt négy lovagrendbe osztották, és ez képezte a tábor alapját. Minden nap a hét lovagi erény (bátorság, erkölcsösség, állhatatosság, stb...) közül ismertünk meg egyet-kettőt, érdekes feladatok formájában. Volt dalszövegírás, színelőadás, zenés-gitáros művek tömkelegének alkotása, ez főként Marci jóvoltából.

A sportot sem hagyhattuk ki: reggel tornáztunk, ereklyéztünk, kirándulni próbáltunk, ami nem teljesen jött be, mert elindulásunk után 20 perccel elkezdett esni, szakadni az eső. Rohantunk vissza a szálláshelyünkre, miközben a cipőnkben a víz, mint egy folyó hömpölygött. A csuromvizes ruhánkat kiterítettünk, de ez ekkor már a hűvös időjárás miatt kevésbé száradt meg. Másnap a picit még vizes fadarabokból tüzet rakott a gondnok néni, (aki egyébként nem volt valami szimpatikus), nekünk ugyanis nem engedte a tűzrakást, mert a pesti „panelgyerekek” nem tudják megcsinálni. A lobogó tűznél jókat énekeltünk, közöttük az énekórán tanultakat és a Dávid születésnapjára írt dalt is. Ezen az estén bátorságpróba is volt, melynél a fiúk próbálták ijesztgetni a bátrakat, kisebb-nagyobb sikerrel. Másnap még sokat játszottunk, és 14-én délután hazatértünk, megint igen csak hosszú gyalogút után.

Az esti beszélgetések, játékok, fekvőzések a csúnyabeszéd miatt, még sokáig meg fognak maradni az emlékezetünkben. A sok nevetés, melyből a tanárok is kivették a részüket, nagyon felvidította az osztályt, egy egész éves munka után. Úgy gondolom, aki ott volt, az maximálisan jól érezhette magát.

Tóbiás Dóra

9. a*Osztályfőnök: Csapodi Zoltán*

1. Balogh Anna	18. Kenesei Zsanett
2. Bagdy Ábel	19. Keszthelyi Boglárka
3. Balogh Patrícia	20. Kovács Beáta Eszter
4. Barborják Zorka	21. Labodics Viktor
5. Bárdits Éva	22. Mónus Gergely
6. Barna Dávid	23. Muzsay Boglárka
7. Boldizsár Célia	24. Nagy Nóra
8. Dankházi Ádám	25. Németh Krisztina
9. Dőry Bálint	26. Pallai Orsolya
10. Elekes Péter	27. Pápai Lőrinc
11. Fülöp Péter	28. Réti Csaba
12. Fűzik Míra	29. Steiner Luca
13. Hompot Bálint	30. Szöllősi Zsófia
14. Ignátkó Bence	31. Takács Péter
15. Juhász Dorottya	32. Tóth András
16. Kacsó Fanni	33. Varga Boglárka
17. Kassai Mercédesz	34. Zavec Zsófia

A LEGJOBB TANULÓK:

BÁRDITS ÉVA 5,00
 IGNÁTKÓ BENCE 4,93
 FÜLÖP PÉTER 4,86
 KENESEI ZSANETT 4,86
 ZAVECZ ZSÓFIA 4,71
 PÁPAI LŐRINC 4,71

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

január 25-27.	téli túra (Bakony)
április 26.	diákszínjátzó fesztivál (Karinthy Frigyes: A bűvös szék)
május 5-6.	osztálykirándulás (Börzsöny)
június 4-9.	nomádtábor (Börzsöny)

ÖDÖN

Ha valaki egy osztályról beszél, nem különbözteti meg az osztály tagjait. Például: „A 13. f egy rossz osztály”, mondja az elkeseredett tanár. Nyilván nem gondolja, hogy mindeki rossz, aki a 13. f-be jár, egyszerűen ez az általános benyomása.

A mi osztályunkat valószínűleg Ödönnek hívják. Ödön egyáltalán nem buta, sőt, elég jó képességű gyerek, alapjában véve jóindulatú, sokszor kreatív, humoros, és kétségtelenül sportos is. Viszont mindezek mellett nem szereti otthon megírni a háziját, ha valami nem érdekli, ha valamit un, akkor elkezd mást csinálni (pl. zajong, beszélget, nevet, rágózik, hátat fordít a tanárnak, felteszi a lábát a székre, dobálja a teával átitatott tesizokniját, ami így kellemes fröcsköléssel csattan a falon).

Ha Ödönnel csak ennyi probléma lenne, akkor valószínűleg nem keltene különösebb feltűnést. Viszont van még valami: Ödön nem jelentkezik. Tudna, ha akarna (nyolcadikos korában tanulta meg, addig még a jelentkezés mechanizmusát sem ismerte), csak egyszerűen nem látja, hogy miféle előnyei származhatnak belőle, nincs kedve hozzá. És mivel nem jelentkezik, ezért elkezd unatkozni. Ha pedig unatkozik, akkor bekövetkeznek a fent leírt események. Ez egy ördögi kör, amin nem segít sem a plusz-mínusz rendszer, sem a cukorka, vagy másféle pozitív vagy negatív motiváció. Csak Ödön dönthet úgy, hogy másképp viselkedik. Viszont mivel már Ödön elérte, hogy szinte minden tanár úgy gondoljon rá, mint a punyiság és a rosszaság megtestesítőjére, vagyis a viszonya ezekkel a tanárokkal cseppet sem felhőtlen, csak elég komoly változtatások javíthatnának a helyzeten. (Ez azért is nehéz, mert Ödön így sem érezte magát rosszul a tavalyi évben.)

Persze azért Ödön nem reménytelen eset. Bizonyíték erre a diákszínjátász fesztivál, amelyen a harmadik legjobb előadást produkálta, a sportnapon elért első helyezés (amely már zsinórban a harmadik volt, és így elnyerte a „Legaktívabb Osztály” címet viselő kupát, ami elég ironikus), a téli túra, ahol Ödön csodálatos összhangban volt önmagával, és persze a nomád tábor, amelyen nagyon rendesen viselkedett, és amit a legnagyobb vihar sem tudott elmosni (igaz, a „belső tüzet” itt is hiányolták).

Vagyis Ödönt nem szabad leírni. Nem kell beskatulyázni olyan mondatokkal, mint hogy „A 9. a-sokat nem érdekli semmi,” vagy hogy a „A 9. a-ban nem lehet tanítani.” Talán ez az év volt a mélypont (amihez biztosan hozzájárult az is, hogy elment Cserős tanárnő, aki nagyon sokat segített Ödönnek). Innen már csak felfelé vezet az út, és remélhetőleg újra olyan lesz, vagy még jobb, mint az első két évben.

Bárdits Éva

9.b

Osztályfőnök: Magyarné Ulrich Zsuzsanna

1. Balaskó Dávid	17. Kolozsvári Anna
2. Bálint Eszter	18. Kricsfalusy Márk Péter
3. Bálint Orsolya	19. Magyar Dóra
4. Barta Klára	20. Mihály Zalán
5. Béres Roland	21. Müller Barbara
6. Deák Tibor	22. Olajos Balázs
7. Fehér Vanda Rebeka	23. Orbán Balázs
8. Furák Fanni	24. Palotás Petra
9. Gregorics Balázs	25. Petri Dominik
10. Harsán Réka	26. Reményi Réka
11. Hatlaczki Ádám	27. Salgó Eszter
12. Horváth Fábián	28. Soponyai Alexandra Bianka
13. Jaczkó Dániel	29. Széman Szidónia
14. Kádár Zita Ágnes	30. Szentgyörgyi Bálint
15. Karsai Szófia	31. Szűcs Gergely
16. Koczor Kata	32. Temesi Fruzsina
	33. Vadászi Henrietta

A LEGJOBB TANULÓK:

PALOTÁS PETRA 4,93
JACZKÓ DÁNIEL 4,86
OLAJOS BALÁZS 4,86
PETRI DOMINIK 4,86
VADÁSZI HENRIETTA 4,77
BÁLINT ORSOLYA 4,71

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

Leonarda Da Vinci kiállítás Debrecenben
osztálykarácsony

Trefort-bál szervezése

látogatás a Művészetek Palotájában

Nemzeti Múzeum

nomád tábor (a tábor megépítésével)

kirándulás Visegrádra

A NOMÁD TÁBOR

Egy verőfényes szombat hajnalon úgy gondoltuk, mindenre elszántan, a fogkefénket egy erőteljes mozdulattal betuszkolva, hogy elindulunk otthonról a Börzsöny-hegységben található Szalajka-völgybe. Ám, ami ezután következett, az nem tűr nyomdafestéket... Na jó, mégis.

A Nyugati pályaudvar peronján jókat nevettünk egymás régi csővázás hátizsákjain, melyekre gumicsizmákat és ásványvizes palackokat erősítettünk. Mikor felszálltunk az „Anticivilizáció Expressz”-re, az osztályfőnökünkre segélykérő pillantásokat vetve állapítottuk meg, hogy társaságunk akadt 10-15 idős hölgy személyében, akik szemrebbelés nélkül magukévá tették vagonunkat. „Mi nem láttuk a foglalócetliket, aranyoskám” – nyilatkozta egyikük. A vonat- és buszút után röpke 5 km várt ránk, melyet 10-15 kilós táskáinkkal megpakolva kellett megtennünk, mindössze egy pihenőállomás beiktatásával. Időközben (a kétszázadik méternél) elrobogott mellettünk a Fernengel András, Ferencz Gábor tanár urakból, valamint a 11. b-s Petiből és Antiből álló konvoj, megannyi élelemmel és felszereléssel. (Sajnos az utánfutójukra nem lehetett feldobnunk a hátizsákokat, be kellett látnunk, a cipekedés is a „nomádképzés” része.) Miután megérkeztünk az Ígéret Földjére, azonnal munkához láttunk. Ki vécét eszkábált, ki sátrat épített (természetesen először a két tároló sátrat, az alvósátrak felállítását csak sötétedéskor fejeztük be), ki emésztőt ásott, ki földbevájtt tűzhelyet, csakis a megadott instrukciókat követve. Munkánk gyümölcse az ízletes fokhagymás lecsó volt, amit az összes többi étellel együtt Fanni, Nóri és Orsi főzött nekünk. (Ugyan senki nem értette a fokhagyma szükségességét a lecsóba, de Fernengel tanár úr meg volt róla győződve, hogy ez a szakácskönyvben is így szerepelt... Az általa írt kiadásban?)

A munkálatok csak másnap délutánra fejeződtek be, (eredmény: 3 tűzhely, 4 vécé, 2 fürdősátor, 1 emésztő, 2 derítő) s napunkat egy 3 km-esre beharangozott, de 7 km-esre nyúlt sétával koronáztuk meg.

A harmadik napon elkezdtük elsajátítani a tájoló és a térkép használatát egy öt órás túra keretében, Drégely vára környékén. A 4. napon már mesterfokra fejlesztettük egymás pimasz kullancsainak eltávolítását. Az 5. napon belénk hasított a felismerés, hogy másnap kettesével (többnyire lány-fiú párokban) vágunk neki az ismeretlennek, de nem igazán aggódtunk, mivel eddig sikeresen teljesítettük egyre kisebb csoportokban a megadott távot (egy határmenti falucskában végződött fagyizástól eltekintve). A nagy napnak izgatottan vágtunk neki, azonban amikor szembekerültünk az első emelkedővel, kicsit lankadt a lelkesedésünk, nem is beszélve kedvenc szakaszunkról, az azóta is oly sokat emlegetett 4. és 5. állomásról, amit sajnos nem mindenkinek sikerült teljesíteni a (szerintünk) hibás iránymenet miatt...

Fernengel tanár úr szerint a 21 km-es távot alig 5 óra alatt is megtehetik a legjobbak, az osztályátlag azonban valahol a 8-9 óra körül ingadozik. De senki sem volt elkeseredve, hiszen mindenki visszaért épségben, egészségben (újabb kullancsok társaságában), teljesítményünket pedig a tizenegyedik lányok friss ebéddel honorálták. A túrák után megváltásra várva vetettük bele magunkat a tűzforró (8 Celsius fokos) csermelybe, ahol nagy munkamegosztásban sikáltuk le egymásról az út porát. Esténként a tábortűz körül vetélkedtünk, mesét olvastunk, énekeltünk, az örültebb beállítottságúak még tűzkörüli táncot is jártak. Utolsó éjszakákon a tábortűz mellett adódott lehetőségünk aludni, olyan jó időnk volt. És ha netán reggel valaki a túl álmosnál is álmosabban ébredt, a tanárnő ellátta instant kávéval.

Habár a jeges vízben haját mosni, pihe-puha párnánk helyett kimi-kemény földgörgöngyökön aludni, különböző számú lábakat birtokló élőlényekkel találkozni nem mindig volt felemelő érzés, ám az egész nomád tábor így volt egész. Mert kizökkentett minket a mindennapjainkból (bár akadt pár lázadó lélek, akik nem tudták mobiljuk használata után érzett kényszerüket kordában tartani). A 9. b nagyon jól érezte magát...

Nomád tábor TOP 5

1. Rőzsegyűjtés (1 öl/fő = 10%- „Fernengel tanár úrnyi” öl).
2. 4-5. állomás.
3. Johnny afférja a rőzsemennyiségekről Fernengel tanár úrral (amúgy szinte mindig teljes volt az összhang).
4. A 400 méteren keresztül húzóódó enyhe 75°-os lejtő, melyen összesen hozzávetőleg 5 liter vizet izzadtunk ki.
5. A vetélkedő veszteseinek büntetőfeladata: rakd arrébb egy méterrel a 3 m átmérőjű, 1,6 m magas rőzsekupacot.

Fehér Vanda és Palotás Petra

9. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ádám Sándor	18. Kovács Bálint
2. Adamik Dóra	19. Laky Tibor
3. Bakos Csenge	20. Lengyel Zsanett
4. Bodó Kinga Sára	21. Mester Barnabás
5. Bognár Petra	22. Nagy Petra
6. Dombi Eszter	23. Piller Emese
7. Farkas Kinga Réka	24. Pistyán Jutka
8. Földes Péter	25. Reményi
9. Gergely Kristóf	26. Sasvári Tunga
10. Gubicz Flóra Anna	27. Sinka Gabriella
11. Herczeg András	28. Sipos Júlia
12. Jánosi Lilla Éva	29. Suba Gábor
13. Juhos Fanni Hanna	30. Szabó György
14. Kalocsay Noémi Petra	31. Szabó Mihály
15. Karvalics Ákos	32. Szilágyi Krisztina
16. Kátai Kristóf	33. Szilvai Zoltán
17. Kónya Kinga	34. Szüle Ildikó
	35. Tóth Bence

A LEGJOBB TANULÓK:

BODÓ KINGA SÁRA 4,93
JUHOS FANNI HANNA 4,93
SIPOS JÚLIA 4,93
KALOCSAY NOÉMI 4,86
SINKA GABRIELLA 4,79

A KILENCEDIK

A kilencedik különleges év a Trefortban. Megváltozik az addig megszokott rend: hirtelen mindenki felvesz egy második nyelvet (először a mi évfolyamunkon lehetett kínait is), és ténylegesen elkezd közelegni a rettegett, várt nomádtábor, amiről már mindenki sokat hallott, amióta csak ide került.

A tanárok azt szokták mondani, hogy a kilencedik nehezebb, mint az előtte lévő két év. Gondoltuk, végre megtudjuk, hogy ez igaz-e, vagy csak ők szeretik rémisztgetni szegény gyerekeket nyolcadik vége felé. Sajnos a válasz nincs meg, nem tudok kapaszkodót adni a leendő kilencedikeseknek. Szerintem személyfüggő a dolog, de ha Fannikiborulásokban mérnénk az év nehézségét, akkor el lehetne mondani, hogy ez az év nehezebb volt, mint az előző. Egy biztos: a tanulás mindig fárasztó.

A második nyelv tanulása már azt is jelezte, hogy kezdünk nagyok lenni.

De azért is jó, mert az első órától kezdve tud mindenki (akár franciás, akár nem) a franciaórák történéseiről, és ez az egyik kedvenc beszédtema az osztályban. Év végére kiderült, hogy osztályunk a kínai nyelv területén a legsikeresebb, átlagunk 5,00.

Szokásos év eleji zamárdi osztálykirándulásunkon az egyik legelső dolog az „újak”, Csege és Jurka avatása volt, ami teljesen fájdalommentesen (bár részükről néhol kicsit vizesen) zajlott. Barnabást sajnos nem avattuk, mivel nem tudott eljönni, de úgy hallottam, ezt a fiúk a következő osztálykiránduláson elintézték.

Karácsonykor a táblán már angolul, németül, spanyolul, franciául, oroszul, és kínaiul is ott díszelgett a „Boldog karácsonyt”.

A tavaszi szünet első napja eltért az eddigiektől: ez volt az a történelmi jelentőségű nap, amelyen megtanultunk métázni. Erről persze mi nem tudtunk, az osztály a szokásos húsvéti Nyúlváróra ment ki a Margitszigetre. Pomi és tanár úr a tojások megtalálása után avattak be minket e játék rejtelmeibe (ami nem ment könnyen ahhoz képest, hogy igazából milyen könnyű, és szerintem a homályról még most sem tudjuk pontosan, hogy mi az).

Májusban elmentünk a Csodák Palotájába, bár már egy kicsit kilógtunk az alsós gyerekek közül. Na nem abban, hogy már nem érdekeltek volna minket az ott lévő dolgok (nagy küzdelmek folytak hatévesekkel a forgó szobába való bejutásért, ahol labdázni lehet).

Tavasszal volt a legjobb kirándulás az évben. Bakonyban voltunk, majdnem a semmi közepén, de nem emiatt volt rendhagyó, hanem mert mi főztünk. Pénteken a fiúk, szombaton a lányok. Mindkét nap finom volt, ami meg is lepte azokat, akik azt hitték, a fiúké rossz lesz. A fiúk főzését nagy figyelem kísérte, és rengeteg dokumentum készült az utókor meggyőzésére (ha valaki nem hinné el, ők is tudnak krumplit pucolni, bár az biztos, hogy egy kicsit extrémebben, mint ahogy a lányok szokták). Az alatt a két és fél nap alatt játszottunk, megmáztuk a cseszneki várat, főztünk, megtudtuk, hogy a fiúk álmukban beszélnek, jó nagyot kirándultunk, újraélesztettük a mosogatót,

(ami átlagosan öt tányér után feladta a küzdelmet és eldugult), újra játszottunk, aztán sajnós hazamentünk.

Április elsejére persze idén is elterveztünk jó néhány (szerintünk) nagyon vicces dolgot. Többségük meghiúsult, vagy mert ott jöttünk rá, hogy nem kivitelezhető a dolog, vagy sikerült osztályfőnökünknek még időben megakadályoznia, vagy ott valahogy mégsem tűnt annyira jó ötletnek. De azért voltak sikerélményeink is, például amikor (humoránál éppen nem lévő tanerőnél, ha csak 15 percre is, de) jól megkavartuk a második nyelvi csoportokat, mindenki más nyelvórára ment, mint ahova kellett volna (én például Domonkos tanárnő oroszóráján tanultam sok szépet és jót).

A nomádtáborról Kriszti és Tunga ír részletesebben, én csak annyit, hogy megtudtuk, mennyire nagyon nagyra szereti Kutrovác tanár úr a túrógombócot (éppen túrógombóc-napon sántult le, de azért mindenkihez odabicegett egy kanálnyiért, senki nem menekülhetett el előle). Rájöttünk, hogy egy öl fa nem olyan kevés, mint gondolkánk.

Érdekes volt a nomád: fogkrémköpdösés a gödörbe, oldalmetszés, puklik a sátorban, sorbaállás a kajáért... nagyon más volt, mint otthon. De jó volt.

Ez az év biztos, hogy nem volt átlagos, de van még egy dolog, ami miatt különleges volt: valaki úgy fogalmazott, hogy a Trefortba sétálásunk utolsó éve ez, tizedikben már kifelé fogunk elkezdni sétálni, ugyanolyan lassan és bizonytalanul, ahogy hetedikben befelé. De van egy nagy különbség a kettő között: hetedikben akartunk befelé jönni, de tizedikesként elmondhatom, hogy egyáltalán nem akarunk még kisétálni, és addig fogjuk húzni, amíg csak lehet.

Sipos Júlia

NOMÁD TOP 10

1. Tájséta

Utolsó előtti nap párban jártuk végig az addig megismert, feltérképezett útvonalakat a Börzsönyben. Állomásokat kellett megkeresnünk, melyeknek megtalálása esetenként több időt vett igénybe, mint az odajutás. Legalább öt pár kereste már a Cigány-kútnál található második feladatot, mikor feladtuk és továbbindultunk. És láss csodát – megtaláltuk!

Az állomásokon egy madárkép, egy zsírkréta és egy aranyköpés várt ránk.

Amikor a második állomásra tartottunk, egy hatalmas saras pocsolyához értünk. Itt egy osztálytársam – aki neve elhallgatását kéri –, nem vette észre a közelgő veszélyt, egyenesen a sárba rontott. Mivel nagyon benne volt a tempóban, először az egyik, majd a másik cipőjéből is kilépett, végül lépett még kettőt a mocsokban, az egyébként eredetileg fehér zoknijában.

2. Éjszakai bátorságpróba

Egyik este a tanárok kitalálták, hogy egy rövidebb távot egyedül vagy párban kell megtennünk. A hangulat a tetőfokára hágott, főleg tanár úr rémtörténetét hallgatva. Elég rémisztő volt társaink távolból jövő sikolyait hallani. Mindenki más taktikát alkalmazott a félelmek legyőzésére... Mi például a „Lenn a prérin” kezdetű dalt énekeltük torunk szakadtából... Szerencsére a többiek nem hallották...

3. Pancsi- pancsi

A nomád tábor – mivel nomád – sajátos fürdőzős élményekkel (is) gazdagított minket. Eleinte „kannából” fürdöttünk, de egy-két nap után áttértünk a PET-pisztolyokra, azaz 0,5-1,5 literes palackokat töltöttünk meg vízzel, amit aztán bicskával kiszúrtunk, és ezekkel lövöldöztük egymásra a patakvizet.

4. Túrógombóc és az eper

A legnagyobb sikere mind a tanárok, mind a diákok körében a túrógombócnak volt. Nem csupán azért, mert finom volt, hanem azért is, mert mindenkinek keményen meg kellett dolgoznia érte. Ugyanis ahhoz, hogy megkapjuk a vacsoránkat, ki kellett találnunk mind a három térképi jelet, amit éppen elénk tettek. Kutrovác tanár úr állt elsőként a sorba, őt küldték elsőként a sor végére. Pocok kapta meg elsőnek a jól megérdemelt túrógombócot (senki ne gondoljon gombócokra...), amit Kutrovác tanár úrral szívesen meg is osztott. Persze végül mindenki kapott enni, és még meg is tanultuk a térképjeleket. A legjobb az volt, amikor egyik osztálytársunk a K+ jelzésre azt mondta, hogy szerinte kerékpárút (amúgy K+ a kék kereszt jelű turistaútvonalat jelöli).

Örömteli meglepetést okozott osztályfőnökünk bejelentése, hogy friss epret kapunk, amiből – többszöri repetával – kiehettük magunkat. Nagyon finom volt!

5. Élet a sátorban

Amint megérkeztünk, első dolgunk az volt, hogy újabb sátrakat állítsunk fel, a magas osztálylétszám miatt. Utána megkaptuk a beosztásokat, hogy ki, kivel lesz együtt. Általában olyanok kerültek össze, akik az iskolában korábban nem sokat barátkoztak egymással. Külön öröm volt, ha két olyan lány került össze, akik mindketten irtóztak a rovaroktól. Elég sok sátorajtónak nem működött rendesen a cipzárja, olyan is volt, hogy be sem lehetett csukni. Az első éjszakánk is kalandos volt, próbáltuk megszokni a természet közelségét és az ott élő állatfajtaikat. Előfordult, hogy a sátor alatt megmozdult a föld, vagy egy róka nyomta meg a sátor oldalát.

6. Rőzsegyűjtés

Első nap, amíg a fiúk a pócegdöröt ásták, a lányoknak rőzsét kellett gyűjteniük a főzéshez. Kacsu és Pocok univerzális technikáját alkalmazva a lányok lelkesen gyűjtötték a rőzsét, a terepen körbe-körbe rohangálva. Másnap a fiúk és a lányok közösen gyűjtötték a rőzsét, igen nagy eredménnyel, így még a következő osztálynak is bőven maradt.

7. Na, akkor most iránymenet!

A túrák alkalmával volt szerencsénk megismerkedni a térképpel és a tájolóval, segítségükkel tudtunk tájékozódni. Kutrovác tanár úr felkészített minket a tájsétára, a megadott utasítások szerint kellett megtalálnunk az állomásokat. Az iránymenet volt a kedvencünk. A megadott szög irányában kellett áthatolni bokrokon, patakon, csalánon, úttalan utakon keresztül.

8. Kidőlő fák, avagy miért nem kerestünk meg minden állomást...

Nem tudtuk merre kell menni. Amerre jártunk, csak kidőlt fákat láttunk. Fák recsegése hallatszott. Hirtelen hatalmas robajjal egy madár reppent fel a zizegő avarból. Ez már sok volt. Visszafordultunk és inkább megkerestük a +1 állomást.

9. Naposság

A naposság intézményét mindenki ismeri, aki volt már nomádban, vagy járt óvodába. A naposság nem is volt annyira jó, inkább tanulságos. Jó páran megtanultuk becsülni a csapból folyó vizet, a tiszta vízben való kézmosást (!) és a mosogatást (!!)

10. Oda-visszaút

Az oda-visszaút azért tartozik a „top” dolgok közé, mert odafelé nagyon izgatottak voltunk, vártuk a tábor hivatalos megkezdését. Visszafelé pedig jó volt tudni, hogy ezen is túl vagyunk, most már felavatottnak éreztük magunkat az elkövetkező Trefortos évekre.

10. a*Osztályfőnök: Csaba Orsolya*

1. Bagaméry Fruzsina	18. Krausz Sarah
2. Balázs Benjamin	19. Magyar Eszter
3. Bolonyai Flóra	20. Misák Zsófia
4. Császár Zoltán	21. Mocsár Fruzsina
5. Darvas Eszter	22. Nagy Antal Balázs
6. Durucskó Luca	23. Nyitray Dániel
7. Friesel Éva	24. Nguyen Khac Hoang
8. Hajimichael Ádám	25. Paukovics András
9. Ható Réka	26. Simkó Kitti
10. Hevesi Ildikó	27. Slezák Anita
11. Hompot Sebestyén	28. Sükein Alex
12. Horti Réka	29. Szabados Borbála
13. Horváth Viktória	30. Teravágimov Róbert
14. Illés Csaba	31. Várhalmy Borbála
15. Jánosi Gergely	32. Végh Tímea
16. Kereszturi Enikő	33. Veress Dávid
17. Kovács Solt	34. Zahariev Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

JÁNOSI GERGELY 5,00
BOLONYAI FLÓRA 5,00
NGUYEN KHAC HOANG 4,93
DURUCSKÓ LUCA 4,86
MAGYAR ESZTER 4,79
NAGY ANTAL 4,79

10. b*Osztályfőnök: Bodó Márton*

1. Abdullah Sarah	17. Máthé Virág
2. Árvai Alexandra	18. Mézes Dorottya
3. Békefi Eszter	19. Nagy Nóra
4. Csőke Anikó	20. Németh Péter
5. Czikora Hanna	21. Novák Gergely
6. Danyi Eszter	22. Paár Marcell
7. Demeter Marcell	23. Regele György
8. Fodor Mónika	24. Répás Szilvia
9. Fülöp Ádám	25. Schönek Tamás
10. Hocza Tímea	26. Schusztér Zoltán
11. Huszár Barbara	27. Sikari Dorottya
12. Imre Réka	28. Soha Péter
13. Jakab Cintia	29. Szöllősi Judit
14. Kovács Márton	30. Szunyogh András
15. Liebe Rebeka	31. Szűcs András
16. Malek Tamás	32. Varga Orsolya

A LEGJOBB TANULÓK

LIEBE REBEKA 5,00
MÁTHÉ VIRÁG 5,00
NOVÁK GERGELY 5,00
NAGY NÓRA 4,93
RÉPÁS SZILVIA 4,93
JAKAB CINTIA 4,87

A TIZEDIK ÉV

2007 szeptember elején mindenki szomorúan vette tudomásul, hogy egy újabb tanév vette kezdetét, és már tizedikesek vagyunk, s ez talán már nem lesz csupa móka és kacagás, nem mintha eddig az lett volna. Szinte állandóan dogákat írtunk vagy feleltünk, ezért nagy népszerűségnek örvendett a november 10-én, a Halmi-erdőben megrendezett osztályolimpia. Volt röplabda, természetesen foci minden mennyiségben, és ping-pong is, bár ez nehézkesen indult, de Rékának végül is sikerült labdát szereznie. Nem feledkezhetünk meg a métázásról sem, amit az osztálynak sikerült valahogy túlélnie (Szinti fejelése a tüskés bozótba és hasonló finomságok). Méltó befejezőként említhetjük meg a palacsintázást, és a húsos krémet, mely a jelek szerint elnyerte a tanár úr tetszését. Utólag is köszönet Gyurinak, Suszinak és Gergőnek a szervezésért.

Ezek után ismét a suliban tengettük napjainkat, átadtuk magunkat a matek szépségeinek és a felejtethetetlen kémia óráknak. Elérkezett a várva várt Trefort-nap, melynek témája a férfi és a nő volt. Egyesek röhögtek, mások kicsit pironkodtak a jelentkezéskor, de néhány diák megőrizte komolyságát, legalábbis az előadásokig. A nemi betegségek vizuális bemutatása után nem volt kedvünk nevetni, s ebből okulva a gyengébb idegzetűek a második sávban már a lelkizős előadásokra ültek be. Mindent összevetve érdekes volt.

A 2007-es év végéhez közeledve még hátra volt

az osztálykarácsony. Talán erről az ünnepről a legtöbb embernek először a karácsonyfa jut az eszébe, kivéve minket, hiszen a fenyőfa valahogy lemaradt. Hála a tanár úrnak, végül lett egy műfánk, melyre közös programként felakasztgattuk a díszeket, azok is, akik nem hoztak, hiszen Orsi (ismerve az osztály) vagy egy tucat dísz hozott magával. Ezután egy rövid filmet néztünk meg az alkalomhoz illő témában. Végre valahára előkerült a vacsora, hála Virágéknak. Ezután mindenki megajándékozta azt, akit húzott, ez néha tényleg nagy meglepetést okozott. Ádám és Rebi zenés műsorral készültek, sajnos Rebi zongorás előadását nem élvezhettük felháborodás nélkül, ugyanis holmi puccos nőszemély betepegette a terem közepére, ott szöszmötölt egy ideig, majd a kutyájával tovacsattogott. Ezt leszámítva egy meghitt délutánt töltöttünk együtt.

Visszatérve a téli szünetről újra belevetettük magunkat az iskola teendők tengerebe, szorgosan készülve a félévi témazárókra. A félévi hajrá után pihenésképpen sort kerítettünk például a farsangra is, amit néhányan a „gyerekes” jelzővel illettek. Nagy sikert aratott a tanár úr plüsslibája a jelmezversenyen, amelyen végül Kovács Márton és Máthé Virág lettek a bátkirály és bátkirálynő, illetve Gergő nyerte el a legjobb jelmez díját. Ezután kettes-hármas csoportokban muffint ettünk, majd tradicionális kőjátékba fogtunk. A tombolán értékes nyeremények kerültek sorsolásra, például naplófelelős-mentesség. Ezúton is köszönet Barbiéknak a szervezésért.

Április 26-án került sor a diákszínházi fesztiválra, melyen az osztály színészcsapata a Cyranót adta el, így a legjobb rendezés kategóriában az előkelő első helyet mi szereztük meg. Az osztály többi tagja a művészeti nap programjait élvezhette.

Mivel már közeledett az év vége, már mindenkin álmos fáradtság lett úrrá, de még hátravolt két kirándulás és a sportnap.

A kétnapos kiránduláson bicikli- és kenutúrákat szerveztünk. Úgy terveztük, hogy odafelé Szentendrére tekerünk, majd visszaúton kenuba pattanunk. Voltak olyan profán semmiségek, hogy nincs mit enni és nincs hol aludni, de a 2010b lehetetlent nem ismer, (majdnem) minden jól sült el. Bongyinak hála nem lettünk hontalanok és ételt is sikerült szerezni. Természetesen kulturális fejlődésünk sem maradhatott el. Az éjszakai biciklizés komoly veszélyekkel járt a kátyúk és/vagy a hiányos világítás miatt, de végül is mindenki épségben tért haza.

A sportnap hagyományosan a Margitszigeten zajlott, ahová reggel mindenki meglepő pontossággal érkezett. Sokan képviselték az osztályt a váltófutáson és szép eredményeket értünk el röplabdában is. Persze más sportágakban is aktívan részt vettünk, így ez a nap is kellemesen telt.

Az egyhetes kiránduláson Tiszafüredre ment az osztály, újabb bicikli- és kenutúra volt terítéken. Első nap tekertünk, utána felváltva volt bicikli és kenu a többi napon. Talán a legkellemesebb élményeink egyike az esővel szemben biciklizés volt, amiért kárpótlásul a tanár úr mindenkit meghívott egy lángosra. A másik ilyen élménynek a kenuval a Tiszába történő beborulás tekinthető. Az utóbbit két négyes, a tanár úr és Bongyiék csapata szenvedte el. Sok érdekességet tekinthettünk meg, például a Kilenclyukú hidat. Ám a legnagyobb sikert a Spar aratta, ahova minden nap elzarándokoltunk feltölteni a készleteinket. Szabadidőnkben röplabdáztunk, EB-meccseket néztünk a fiúk legnagyobb örömeire, és focitunk. Utolsó nap énekeltünk a tábortűznél. Ezt Réka gitárszólóval kísérte, ami nagyon szép volt. Ismét élményekben gazdagon tértünk haza.

Már véget is ért egy újabb tanév. Remélhetőleg a következő is ilyen vidám és eseménydús lesz, de ez már a jövő zenéje.

Abdullah Sarah, Jakab Cintia

10. c*Osztályfőnök: Kutrováczi László*

1. Andrási Sebestyén	17. Kovács Dorina
2. Barta Andrea	18. Máder Jennifer
3. Briski Edit	19. Majoros Viktória
4. Csáthy Barnabás	20. Márton Simon
5. Cziráky Viktória	21. Mihalovits Máté
6. Darvas Angéla	22. Németh Luca
7. Deli Pete Júlia	23. Pintácsi Dániel
8. Fodor Péter	24. Prokop Susanne
9. Forgó Regina	25. Reszkető Róbert
10. Göloncsér Adrienn	26. Sebesi Tamás
11. Herceg Zoltán	27. Temesvári Orsolya
12. Idei Márton	28. Tóth Bálint
13. Kassa Eszter	29. Tóth Eszter
14. Kéri Zsófia	30. Tungli Katalin
15. Kiss Marina	31. Vigh Balázs
16. Klinger Zita	32. Zubovics Evelin

A LEGJOBB TANULÓK:

CZIRÁKY VIKTÓRIA 5,00

KÉRI ZSÓFIA 5,00

PROKOP SUSANNE 5,00

TEMESVÁRI ORSOLYA 5,00

ZUBOVICS EVELIN 5,00

NÉMETH LUCA 4,93

KASSA ESZTER 4,86

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

november	színház (És a nyolcadik napon)
február 1.	korcsolyázás
március	osztálytábor (két nap, Kismaros)
június 7-8.	kenuzás (Dunakanyar)
június 11-15.	erdei iskola (Kehidakustány)
július 6-12.	kenutúra (Szigetköz)
augusztus 7-11.	biciklitúra (a Balaton körül)

AZ ÖNISMERET ÉVE

(vígjáték két felvonásban – rendezte Kutrovács László, főszerepben a 10. c osztály)

A színpad idén is ugyanaz. Harmadik emelet hét. A stáb névsorában némi változás állt be. Simon egy évre fizetés nélküli szabadságra ment Mexikóba, ő nem szerepelt velünk. Egy évig társulatunkban játszott Kovács Gabriella tanárnő, majd néhány hét múlva csatlakozott hozzá(nk) Ulrich Zsuzsanna tanárnő (Csatári Bence tanár urat kiírták a színdarabból), de a tanárnő még mindig velünk játszik.

Szóval, a negyedik előadás a Trefortban. Bevallom, segítségül kellett hívnom Robi internetes képtárát a visszaemlékezéshez, ugyanis olyan mozgalmas, élményekben gazdag színdarabot tudhatunk magunk mögött, hogy bizonyos részletek csak így bukkantak elő a sötét homályból.

Az első felvonás elején, szeptemberben igyekeztünk visszaszokni a tanuláshoz, elkezdtünk papírt gyűjteni (sok-sok könyörgéssel és hisztivel fűszerezve), tanultunk (már aki...).

Októberben mindez folytatódott, de kiruccantunk egyet kirándulni az iskolánapon, illetve részt vettünk az első Trefort Métabajnokságon, ahol (azt hiszem) egész jó helyen szerepeltünk (két csapatból utolsó előttiek lettünk). Néhányan elugrottak Kismarosra ökotáborba is, ahonnan szokás szerint jó élményekkel tértek haza.

Az őszi szünet után beköszöntött a november, amely a szalagavatót hozta magával. Itt nekünk is kötelező volt a megjelenés („gyerekek, jövőre ti szervezitek, muszáj jönni, nincs vita...”). Szép bál volt, már a helyszínen elkezdtek tervezgetni, hogy majd annak idején a miénk milyen lesz, miket fogunk táncolni.

Idén is megrendezésre került az 1000 perces kosár, ahol másodszorra is megnyitottuk Laci Bácsi Süteményezőjét, ami újfent nagy sikert aratott, rengeteg sütit eladtunk.

Decemberben volt közös osztálykarácsony, mézeskalácsoszás Eszter anyukájával, aztán kicsit később félévi biziosztás. Majd behúztuk a függönyt, vége lett az első felvonásnak, egy kis szünet következett.

Társulatunk nem bírta egymás nélkül, a síszünetben elsuhanjunk korizni egyet a műjégre, majd szaladtunk vissza a színpadra, mert kezdődött a második felvonás. Februárban újra belevettünk magunkat a tanulásba (már aki), illetve színházba mentünk. Egy down-kóros kislány igaz történetén alapuló előadást láttunk, ami mindannyiunkat elgondolkodtatott.

A tavasz első napsugarai arra bízattak minket, hogy Kismarosra kiránduljunk egy hétvégén, ahol végig zuhogott az eső, de azért élvezték a jelen lévők (sajnos nem lehettem ott, csak a fotókról tájékoztam újfent).

Telt-múlt az idő, és beköszöntött a március és mi már a nyár közeledtét vártuk... mi szokott ilyenkor lenni? Tavaszi papírgyűjtés! Hát persze. Nem túl lelkesen, de belevágtunk. És megnyertük. Köszönhető ez elsősorban a körülbelül egy kezemen megszámolható leánygyermeknek. Hála nekik, ügyesek vagytok!

Papírgyűjtés után eljött az április, ami magával hozta a jubileumi, a tizedik diák-színjátész fesztivált. Ebben az évben elég kevesen vállalkozhattak színpadi alakításra, lévén hat szereplős volt a darab, de akik szerepeltek, azok a szó minden értelmében jól tették azt.

„Lepsénynél még megvolt” című darabunkban Barni, Robi, Marina, Máté, Juli és végül, de nem utolsó sorban Cucu alakított – még ha két mondattal is. Elég sikeres előadásnak mondhatjuk, ugyanis életünkben először (és reméljük, nem utoljára!) nyertünk. Illetve ők. A szereplők. Tortát, tapsot, tapasztalatot, élményt, gratulációkat...

Ezekkel a zsebünkben vágunk neki a tanév utolsó (teljes) hónapjának, a májusnak. Hoppá, bocsánat... szóval, a belevágás után még ballagtattunk. Illetve nem mi, mi csak ültünk a múzeum lépcsőjén és néztük őket. Őket. Az április végén

ballagó tizenkettedikes diákokat. Azokat, akiknek pár nap múlva egy teremben összecsúfolódva, szorongással és görcsökkel a gyomrukban kell leküzdeniük az egész évben rettegett veszedelmes ellenséget... az érettségit.

A beszédek és az ajándékozások meg az éneklés alatt végig az járt a fejemben, hogy két év múlva majd én fogok ott állni virágokkal a kezemben, az én szüleim fogják kattogatni a fényképezőgépeiket, az én nagymamám szeme lesz könnyes, hogy a pici unokája elballag. És akkor eszembe jutott az is, hogy talán ez az év volt az utolsó gyermeki, gondtalan évünk. Furcsán hangzik, de jövőre jönnek a faktok, az OKTV-k, az előrehozott érettség (Marcinak és nekem már idén is jött egy), a nyelvvizsgák... Fel kell majd nőnünk.

Na jó, kanyarodjunk vissza a mostani 12. évfolyamhoz. Elballagtak. Majd visszajöttek és velünk együtt az iskolában ültek az érettségi ideje alatt.

Kérdem én: mit kerestünk mi az iskolapadban május 5-én és 6-án? A válasz: nem kerestünk mi senkit, Fábián tanár úr keresett minket. Meg is találta osztályunkat az első emelet nemtudomhányban, és megtartotta nekünk a rég várt (vagy kevésbé várt, ki-ki húzza alá a megfelelőt) médiamodult. Megnéztünk két filmet, beszélgettünk érdekes és kevésbé érdekes dolgokról, megcsináltuk a házit (mert média házi is volt, bizony!) és a többség ötössel, vagy Robi esetében dicsérettel zárta médiás 18 óráját.

Másnap következett a sportnap, amiről nem beszélek szívesen. Nem azért, mert nem szeretek sportolni, hanem azért... nos igen, teljesítményünk és lelkesedésünk korunk előrehaladtával egyenes arányban csökken. De ennek ellenére jót napoztunk és beszélgettünk a Margitszigeten aznap, kipihentük a modul fáradalmait, nyertünk 7-8 „érmet”, és újult erővel néztünk szembe az év végi hajrával.

De még mielőtt szembenéztünk volna vele, részt vettünk a második Trefortos Métabajnokságon. Igaz ugyan, hogy elég hamar kiestünk és csak a napsütést élveztük az egészből, de azért vicces volt, és jó képek születtek. Furcsa dologgal kellett szembe-sülnünk a színdarab végéhez közeledve. Néhány szereplőnk búcsúzni készült tőlünk. Így tehát nekünk is búcsúznunk kellett tőlük. Dodóval verseket írtunk Kis Kelemen Éva tanárnőnek, Mészáros, Pajojtay, Keisz és Fábián tanár uraknak. Ők sajnos (szép magyarsággal szólva) kiíródtak a darabunkból, nem játszották tovább a segítő szerepét, nem egyengették tovább utunkat. (Igaz, Keisz és Fábián tanár urak még igen, de mindenki választott magának egy szimpatikus tanárt – oké, tantárgyat – és folytatta alakítását a választott pedagógus keze alatt.) Megható utolsó órák voltak ezek, Mészáros tanár úrnak még dalt is énekeltünk, ki mosolyogva, ki meghatódva, ki sírva, ki Kassa Eszter híres neves muffinjaival teli szájjal. Emlékezetes búcsú marad mindkét fél részére.

Időközben Simont is visszaírták a darabba, megjelent az iskolában néhanapján.

A sok búcsúzkodást kiheverendő egy röpke 5 órás vonatút segítségével eljutottunk Kehidakustány nevű településre, ahol négy napot töltöttünk (valójában kettőt, a másik kettő utazással telt).

Meglátogattuk az élményfürdőt, filmeket néztünk, játszottunk, beszélgettünk, jól éreztük magunkat.

Ezután már csak egyetlen dolog maradt hátra: a bizonyítványosztás és a darab megoldása, azaz az évről. Nem részletezem, mindenkinek a saját fantáziájára bízom a végkifejlet elemzését.

Meghajlás, tapsvihar. És a rendező úr a színpalak mögül összehúzta a függönyt. Vége.

Temesvári Orsolya

11. a

Osztályfőnök: Gyertyánfy András

1. Barta Kolos	17. Lévay Zsombor
2. Bus Nikolett	18. Magyar Anna
3. Dékány Szilvia	19. Magyar Miklós
4. Doszpod Zita	20. Maiyaleh Péter
5. Filep Bence	21. Major Zsófia
6. Garamvölgyi Bence	22. Órfi Erik
7. Górnagy Endre	23. Pacsuta Dávid
8. Gyökeres Attila Ádám	24. Rétallér Andrea
9. Hetényi Dániel	25. Rosner Dániel
10. Illés Tibor	26. Siska Veronika
11. Kaposi Dorottya	27. Szász Nóra
12. Kármán Bianka	28. Virág Laura
13. Kárpáti Péter	29. Vogronics Sára
14. Könczöl Fanni	30. Walter Bálint
15. Könyves-Tóth Zsuzsanna	31. Windt Tímea
16. Langó Péter	32. Zana Veronika

A LEGJOBB TANULÓK

SZÁSZ NÓRA 4,90
 DÉKÁNY SZILVIA 4,80
 FILEP BENCE 4,80
 MAJOR ZSÓFIA 4,80
 DOSZPOD ZITA 4,70
 MAIYALEH PÉTER 4,70

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- október 5-6. osztálykirándulás (Balaton-felvidék)
 december 19. osztálykarácsony
 május 1-6. tanulmányi kirándulás (Erdély)
 június 11-14. tanulmányi kirándulás (Miskolc, Sárospatak)

ITT A VÉGE FUSS EL VÉLE. VAGY MÉGSE?

Feljebb léptünk az utolsó előtti lépcsőfokról. Azon lépcső fokait tapossuk tizenegyedik éve, amely tetején lévő ajtó (reméljük, hogy ott van), a nagybetűs életbe vezet minket. Már csak egy év van hátra és itt az érettségi, de ez még a jövő zenéje. Ráérünk vele aktívan foglalkozni jövőre is.

Nos, 2007-ben is becsöngettek, folytattunk mindent ott, ahol a tizedik év végén befejeztük, némi változásokkal. Igen sok dolgozattal, feleléssel és kiselőadással a hátunk mögött véget ért a tizenegyedik is. Előző évben mindenki maga dönthette el a sorsát; milyen tantárgyat jelöl meg, amiből nagyon sok órája lesz az alapon kívül is. Fakultálódtunk, mindenki ment valamire, persze év elején megvoltak a leadások és felvételek, 'mert azt mégsem szeretném, de a másikat igen'...

Ez volt az utolsó év a fizika, a biológia és a kémia tantárgyakkal és tanárokkal. Chikán tanárnő mindig is az osztály része marad és reméljük, még sok kirándulásra elkísér minket. Faragó tanár úrral épphogy belejöttünk volna a közös munkába, amikor is épp a szörnyű etológia és evolúció után szétváltak útjaink. Kutrovács tanár úr órái mindig sajátos hangulatban teltek el, még én is élveztem, aki nem szeretem a kémiát. Ezúton is szeretném minden volt tanárunknak megköszönni az esetenként öt illetve két év közös munkát, a segítséget és a rengeteg türelmet.

Hála osztályfőnökünknek és a szerető osztályközösségnek, jó sokat jártunk mindenfelé. A kulcsos házaspáros kirándulásaink száma sajnos nagyon megcsappant a korábbiakhoz képest, összesen egyen voltunk, méghozzá a tanár úr házában Pécselyen. Kevesen voltunk, családias légkör és nagyon jó hangulat jellemezte azt a hétvégét. Pluszpont, hogy keveset kellett menni. Mindig a legrövidebb verziót választottuk, ennek a tanár úr nem örült, de muszáj volt beletörődnie. Volt osztálykarácsonyunk, mint mindig. Énekeltünk, mint mindig. Pont olyan volt, amilyennek lennie kellett, mint mindig. Képnézegetéssel, filmvetítésekkel. Tanács: sose ülj két hihetetlenül énekelni nem tudó ember közé, miközben azok a Mennyből az angyalt kántálják. Rossz ötlet. Hidd el nekem, csak te járhatasz rosszul. Az év nagy élménye mégis a hatnapos erdélyi kirándulás volt, de arról majd máshol többet beszél valaki más. Az utolsó sportnapunkról nem tudok beszámolni, mert nem voltam ott, de az osztály biztosan remekelt. Mint mindig. Idén végre aktívan vettünk részt a szalagavatón, ki tálcátartó, ki jegyszedő, ki ruhatáros volt. Ballagásra mi borítottuk virágba az öreg iskolát. Szép lett és illatos, méltó lehetőséget adva a tizenkettedikeseknek, hogy elköszöjenek. Összegezve, idén sokszor szervezkedtünk, mert kellett, és mert jó is szervezkedni. 1000 perces kosár idén is volt, valamint Trefort-nap és művészeti nap is. Ezeken kívül Nyugat-lázban égett az iskola.

Az utolsó kirándulás a miskolci utunk volt. Négy nap messze a sulitól júniusban, a nagy finisben, akkor, amikor már látjuk a végét. Nagyon jó volt. Ami nénivel és tanár úr családjával egészült ki az osztály. Máréka teljes értékű tagja lett a csapatunknak.

Mindenki figyelt rá, tulajdonképpen a szülőkön kívül 33 bébiszitter vette körül. Jó helyünk volt, és a pingpongasztal közelsége is számított. No, meg a tévé, amin esténként az Európa-bajnokságot néztük. Csak „kidrukkoltuk” a holland-francia meccset...

Így az év végén már mindenki a jövő éven, az utolsón gondolkodik. Jövőre még több órárn lesz abból, amit választok, még nehezebb lesz minden, és minden véget ér. Megint előre gondolkodom, és ezeken tényleg elég lesz majd csak jövőre görcsölni.

Hazatérésünk után jött az évszázó, ami most is hosszú volt, de kivételesen nem egyenként kaptuk meg a bizonyítványokat, szóval én sem voltam ott zárásig. Megkaptuk a jó és sosem elfeledhető tanácsot, hogy a nyár alatt csak pihenjünk. Arra való, hogy ne tanuljunk, csak henyljünk naphosszat. Hát, mi betartottuk. Mi mindig azt tesszük, amit a tanár úr mond.

Zana Veronika

AZ ERDÉLYI KIRÁNDULÁSRÓL

Osztályunk idén májusban Erdélybe tett egy hatnapos eseménydús kirándulást. Miatán a busz elindult, elkezdődött az, ami túránknak a döntő részét alkotta: buszoztunk reggeltől estig. Ez nem valami költői túlzás: tényleg mindenhova busszal mentünk, és mivel hat nap alatt keresztül-kasul végigjártuk Erdély egyik felét, ez nem kis távolságot jelentett. Az első közel hatórás utat letudva, máris ripsz-ropsz kinn voltunk a határon. Itt megálltunk, hogy pénzt váltsunk, ami nagyon viccesre sikeredett, lévén a román pénz – bocsánat a kifejezésért (túllépek a hatásköröm) – leginkább a műanyag monopoly-pénzekre hasonlít. Röviddel ezután megérkeztünk Nagyváradra, ahol csak egy kicsi kajaszünetet tartottunk, körbejártunk egy templomot, amelynek nagyon szép volt a parkja. Az este pedig egy kis magyar faluban, Kalotaszentkirályon talált minket, ahol megállapítottuk, hogy az internet és a faberakásos díszítés egész jól megférnek egy tető alatt.

A második nap reggelén újabb emberes buszozásba fogtunk bele, áthaladtunk Kolozsváron, ahol két templom volt a fő látnivaló. Végállomásunk Székelyudvarhely lett, azon belül egy református kollégium. Itt ért az a kellemes meglepetés, hogy találkoztam jó két éve nem látott unokatestvéremmel, aki szintén osztálykiránduláson volt (egyébként mindketten Budapesten lakunk).

A harmadik nap a Szent Anna-tóhoz mentünk el, és a körülötte lévő természetvédelmi területet is bejártuk. Igaz, hogy esett az eső, és rajtam kívül majd' megfagytak az emberek, de azért egy fürdés a potya töri ötösért sok mindenkinek megérte. Az idő egész végig borús volt, de jól éreztük magunkat.

Negyednap felkelés után Segesvár felé vettük utunkat, ahol szászok is laknak (nekem sajnos a három év némettanulás egyelőre kevésnek bizonyult ahhoz, hogy egyál-

talán köszönni tudjak nekik). A váruk viszont nagyon szép volt, és itt föl is tankoltunk ajándékokkal. Ez után pedig ismét fölszálltunk a buszra és irány Torockó! Ez volt a kirándulás számomra legszebb része. A táj, amit a buszból néztünk, lélegzetelállítóan gyönyörű volt. Csupa sziklás, szirtes dombos rész, én valahogy így képzeltem el Erdélyt. Torockó nagyon barátságos kis falu, és csakúgy, mint oly sokan mások, ennek a falunak a lakói is a turizmusra álltak rá – igen nagy sikerrel.

A vendéglátás a házakban csodás volt és a közelben volt egy magas hegy is, amit másnap reggel meg is másztunk. Itt megemlíteném Chikán tanárnő kiváló teljesítményét, amit sokan megirigyelnének. Ez a hegy több szempontból is a túránk csúcának tekinthető, hiszen szinte mindenki szerint ez volt a legszebb az egész kirándulás alatt. A nap hátralévő része is kirándulósabb jellegű volt: elmentünk a Tordai-hasadékhhoz. Két barlang is volt benne, ahova tilos volt bemenni, így természetesen három barátommal bemásztunk. Ennek eredményeképp láttunk denevéreket, illetve csak hallottunk őket, mert vaksötét volt, lámpa, mobil meg természetesen senkinél (amúgy se használtuk volna).

Túránk utolsó napján pedig egy tíz-tizenkét órás buszos úttal búcsút intettünk Erdélynek, elindultunk hazafelé Budapestre. Szerintem ez volt osztályunk egyik legjobb kirándulása, természetesen a felejthetetlen római után.

Lévay Zsombor

11. b*Osztályfőnök: Kubicza János*

1. Antoni Luca	17. Kertész Lilla Anna
2. Beák András	18. Király Orsolya
3. Cseh Petra	19. Kiss Ákos
4. Csókás Borsika	20. Lánszki Csenge
5. Demény Edina	21. Lázár Nóra
6. Faludi Zsolt	22. Lucz Balázs
7. Farkas Antal	23. Naphegyi Szabolcs
8. Fehér Nóra	24. Pistyán Eszter
9. Forray Dorottya	25. Rác Dániel
10. Földes Barbara	26. Rajkai Tamás
11. Hangyás Orsolya	27. Sapszon Ildikó
12. Héra Szilvia	28. Sótónyi Tamás
13. Horváth Fanni	29. Szél Zsuzsanna
14. Kaliszky Péter	30. Tegze Borbála
15. Kántás Eszter	31. Vámos Gergely
16. Kazai Viktor	32. Várhalmy Balázs

A LEGJOBB TANULÓK:

TEGZE BORBÁLA 5,00

KALISZKY PÉTER 4,73

PISTYÁN ESZTER 4,70

SAPSZON ILDIKÓ 4,70

11. c

Osztályfőnök: Pál Gergely

1. Bakos Csaba	17. Klein Zsófia
2. Bereczki Benedek	18. Kovács András
3. Csizmadia Dorottya	19. Kovács Veronika
4. Csöndes Dániel	20. Kötél Tamás
5. Csörögi Barna	21. Litváni Lilla
6. Danka Eszter	22. Maracskó Brigitta
7. Darvas Alexandra	23. Maros Eszter
8. Győri Bettina	24. Monori Dorottya
9. Győri Imre	25. Nyíró Márton
10. Hargita Kristóf	26. Pallai Márton
11. Hernyes Anita	27. Reiter Petra
12. Horváth Dániel	28. Süveg Eszter
13. Horváth Fruzsina	29. Szilágyi Anna
14. Káplár Eszter	30. Toldi Márk
15. Keszthelyi Kristóf	31. Váraljai Veronika
16. Kiss-Leizer Bence	32. Végh Nándor
	33. Villányi Szilvia

A LEGJOBB TANULÓK:

HERNYES ANITA 5,00
 SÜVEGH ESZTER 5,00
 DANKA ESZTER 4,90
 HORVÁTH DÁNIEL 4,90
 LITVÁNI LILLA 4,90
 HORVÁTH FRUzsina 4,80

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- december 17. osztálykarácsony
 március 8. teadél előtt az osztályfőnöknél
 április 26. meglepetés-ünnepség az osztályfőnök születésnapjára
 június 12-15. osztálykirándulás (Felvidék)

AZ OSZTÁLYRÓL

„A következő megálló: Astoria” - mondja be a női hang a metrón, és akkor realizálódik bennem, hogy újra itt vagyunk. Újra be a kapun, újra fel a lépcsőn a másodikra, megint el balra, és hopp, megérkeztem. És ti is itt vagytok! Kezdődhet a tizenegyedikes életünk!

Szeretem az évnnyitót. A nyár utolsó hetében már mindig epekedve várom, hogy itt lehessenek, és ezt nem ironikusan mondom, tényleg így vagyok vele.

Idén is minden a szokásosan zajlott az első napon, végigpusmogtuk az igazgatói beszédet és az azt követő osztályfőnöki órákat is. Csak kétszer figyeltünk oda, amikor új osztálytársunk, Eszti bemutatkozott, és amikor bejött Veszprémi tanár úr, hogy megossza velünk az órarendet. Na, akkor aztán a légy zümmögését is hallani lehetett, annyira figyelt mindenki, hogy megtudja melyik nap, hány órákor lesz az első fakultációja. Hiszen ez a tizenegyedik legnagyobb különlegessége: emelt óraszámiban tanulhatod azt, amit szeretsz.

Nos hát, elkezdődött az új tanév. Időközben még egy taggal bővültünk, Csabi is csatlakozott hozzánk, és tette még színesebbé kis osztályunkat...

Aztán belevágtunk a munkába rendesen. A faktokat felvettük, meggondoltuk, leadtuk, ritkább esetekben változtattunk rajtuk. Készültünk óráról órára házi feladatokkal, esszéikkel, prezentációkkal.

Novemberben aztán fontos megbízatást kaptunk. Ahogy az lenni szokott, a 11. évfolyam feladata volt a szalagavató bál lebonyolítása, amiben mindenkinek jutott szerep. Voltak, akik jegyet árultak, voltak, akik kabátokat akasztottak, voltak táncos kedvűek is, akik egy hip-hop bemutatóval lepték meg a végzősöket, de mindenki kivette részét a munkából, és azt hiszem, nyugodtan elmondhatom, hogy felejthetetlen eseménnyel gazdagítottuk idén is a Trefort történelmét.

Később sor került még kirándulásokra, kisebb-nagyobb összejövetelekre. Egyet ki is emelnék, amikor az eső miatt lemondtunk a túrázásról, és inkább sütítettünk, teáz-tunk, beszélgettünk és történelmi könyvek sokaságát lapozgattuk a tanár úr lakásán. Na és persze idén is egy kis közös karácsony keretében brüllíroztunk húzottainkról szóló költeményeinkkel.

Mentünk Bécsbe egy napra, iskolanapon a Normafához eltévedni, de Szlovákiát is megjártuk, ahol eltöltöttünk négy napot év végi osztálykirándulás gyanánt. Kár, hogy a technika még nem tart ott, hogy ide videókat szűrjak be az olvasónak, mert hiába mesélném él, nem tudom visszaadni, milyen volt – ha átélted, tudod, ha nem, akkor még várj egy-két évet, és megértesz!

Végezetül szeretném megemlíteni a „18éveseklettünk” folyamatot, amin először én mentem keresztül, még szeptember végén. Sose felejttem el a meglepetés-bulimat, amit tulajdonképpen végigbőgtem a meghatottságtól...

Ennek a folyamatnak bizony sokan „áldozatává” váltak az év során. Mármost nem a sírásnak, hanem az ünneplésnek... Ment a szervezés rendesen. És (szinte) mindig sikerült meglepnünk a kiszemeltet. Aki vagy sírt, vagy nevetett, de mindenképpen örült az eseménynek.

Áprilisban aztán kicsit eltértünk a „hagyományoktól”. Összegyűltünk a Nyugatinál egy kávézóban, feldíszítettük annak galériáját, sürgöttünk-forogtunk, és lestük a bejáratot, amikor is belépett... a tanár úr, a – buliba előzetesen beszervezett – kedvese oldalán. Annyira meglepődött, hogy amikor meglátott minket, inkább sarkon fordult és kiment. Aztán szerencsére visszajött, és kellőképpen megünnepeltük 30. születésnapját, de ennek a reakciónak etológiai magyarázatát máig is fejtegetjük.

Év végén virágba borítottuk az egész iskolát, elballagtattuk a végzősöket, és visszamentünk oda, ahol minden elkezdődött, az Astoria metrómegállóba.

Darvas Alexandra

12. a*Osztályfőnök: Csapodi Csaba*

1. Babai Kármén	17. Nyári András
2. Bárdits Anna	18. Papp Brigitta
3. Bartus István	19. Papp Dorottya
4. Bessenyei Dávid	20. Répás Zita Anita
5. Dóczy Júlia	21. Rónay Andrea
6. Főző Zsolt	22. Schüsler Tamás
7. Fülöp Máté	23. Stubnya Bence
8. Huszti Réka	24. Szántó Zsolt
9. Kónya Márton	25. Szijártó Anna
10. Kovács Flóra	26. Szilágyi Csenge
11. Kovács Ádám	27. Szűcs Dóra
12. Kracher Katalin	28. Szűcs Zsófia
13. Lakatos Levente	29. Tamás Réka
14. Márkus Benjamin	30. Török Anna
15. Metes Dorottya	31. Vitányi Bálint
16. Monori Andrea	32. Weiszburg Zsuzsanna

A LEGJOBB TANULÓK:

METES DOROTTYA 5,00

MONORI BARBARA 5,00

RÓNAY ANDREA 5,00

SCHÜSZLER TAMÁS 5,00

STUBNYA BENCE 5,00

SZIJÁRTÓ ANNA 5,00

TÖRÖK ANNA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember 5-8.	osztálykirándulás (Diósjenő)
november 23.	szalagavató bál
december 20.	osztálykarácsony
január 25-27.	téli kirándulás (Cselőtepuszta)
június 19.	érettségi bankett
július 24.	ponthatárvonó osztálytalálkozó

HOGYAN KÉSZÍTSÜNK 12. A-T?

Hozzávalók: 1 db osztályfőnök, 32 db tanuló, ízlés szerint 20-30db tanár, 2 osztálykirándulás, 1 szalagavató, 1 osztálykarácsony, 1 tabló, 1 ballagás, 1 érettségi, 1 bankett, extrák: dupla matek, tripla magyar

Szeptember 1-én fogjuk a 32 gyereket és mixeljük össze az osztályfőnök segítségével. Válogassunk a tanárok közül az egészen éretlenből a „túlérértig”, minden fajtából. Fűszerezzük meg az extrákkal. Lehet, hogy ez enyhe hővel jár, ne ijedjünk meg!

Ezután használjuk föl az osztálykirándulást (ajánlatos a Diósjenő márkát használni), azt is keverjük bele. Ha ez kész, a szalagavató előkészületei következnek. Készítsünk párokat, és lassú tűzön időnként megkeverve várjuk meg, amíg összeér az ízük. Ehhez ajánlatos egy hozzáértő kóstoló mestert használni. Közben ki fog alakulni főzetünk színe. Ha minden rendben megy, akkor egy pirosas-lilás árnyalatot kapunk. November 23-ára már készen lesznek a különbözően összeállított párok, színesen, ízesen. Folyamatosan főzzük továbbra is, s mielőtt levennénk a tűzről, rakjuk bele az osztálykarácsonyt. Ez kicsit megédesíti és egy kis narancsos ízt ad neki. Fedjük le, hagyjuk pihenni két hetet.

Újabb szakasz következik, január végén forraljuk fel, hiszen elérkeztünk a főzési idő feléhez, amikor szükséges egy méregtelenítő leforrázás. Ezek után vegyük ki a folyadék felét, rakjuk át egy másik lábasba, és tegyük bele a másik osztálykirándulást is (használjuk a Börzsöny nevű biokészítményt).

Rövid párolás után öntsük megint össze a két edény tartalmát. Adagoljuk bele a tablót óvatosan. Főzzük egy kicsit a ballagással, hogy kellően jó halmazállapotú legyen, mikor beleaprítjuk az érettségit. Hirtelen forraljuk fel megint, rakjuk bele a bankettet. Előfordulhat, hogy felismerhetetlenné válnak a legfontosabb alkotók, ez azonban csak még pikánsabbá teszi a – már amúgy is – finom főzetet.

Jó étvágyat!

Weiszbürg Zsuzsanna

12. b

Osztályfőnök: Pentz Anna Mária

1. Ávéd Krisztina	16. Kertai Márk
2. Berkes Árpád	17. Koczka Krisztina
3. Bodnár Domonkos	18. Kőszegi Flóra
4. Bognár Katalin	19. Kray Katalin
5. Czeibert Edit	20. Madár Mária
6. Erdős Gábor	21. Mihalovits Ervin
7. Faragó Szilvia	22. Pásztor Gábor
8. Fodor Bence	23. Paulus Marcell
9. Gellert Gábor	24. Steiner Dávid
10. Gulyás Levente	25. Sternád Anita
11. Imrich Wanda	26. Szalay Dániel
12. Jánosi Nóra	27. Szekulesz Judit
13. Kenesei Krisztina	28. Taba Henriett
14. Kéri Annamária	29. Takács Eszter
15. Kereszturi Gergely	30. Vékony Sarolta
	31. Zuleta Emese

A LEGJOBB TANULÓK:

JÁNOSI NÓRA 5,00
KENESEI KRISZTINA 5,00
KÉRI ANNAMÁRIA 5,00
KOCZKA KRISZTINA 5,00
PÁSZTOR GÁBOR 5,00
TAKÁCS ESZTER 5,00

12. c*Osztályfőnök: Szabó Ádám*

1. Bagoly Anna	14. Molnár Piroska
2. Báron András	15. Németh Zsolt
3. Blaskovits Ferenc	16. Pap Erika
4. Deák Rita	17. Sebestyén Marcell
5. Doszpod Orsolya	18. Szabó Veronika
6. Kicsiny Zsóka	19. Szabolcsi Gergely
7. Komjáthy Ádám	20. Szántó Szabina
8. Kovács Lili	21. Szegedi Dániel
9. Krizsán Réka	22. Széman Tessza
10. Kundrák Villő	23. Szőnyi Balázs
11. Lantos Balázs	24. Szuhai Krisztína
12. Ligety Sára	25. Tolmácsi Regina
13. Molnár Ágnes	26. Tóth János
	27. Vágó Margit

A LEGJOBB TANULÓK:

KRIZSÁN RÉKA 5,00
BAGOLY ANNA 5,00
VÁGÓ MARGIT 5,00
MOLNÁR PIROSKA 4,89
KOVÁCS LILI 4,89

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzat munkájáról

A 2007/2008-as tanévben a diákönkormányzatot a Kaposi Dorottya (11. a) – Könyves-Tóth Zsuzsanna (11. a) páros vezette. Hosszú évek után változás történt a szervezetet segítő tanár személyében is, Csapodi Csaba tanár úrtól Ferencz Gábor tanár úr vette át stafétabotot.

Az osztályok diákönkormányzati képviselői október elején egy kétnapos táborban vettek részt Zegebényben. A táborban egy jól sikerült túra és tábortűz melletti beszélgetés közben kialakítottuk a tanévre tervezett programokat, meghatároztuk a feladatokat.

Októberben a diákpolgármesterek részt vettek az Országos Diákparlament budapesti ülésén, illetve Könyves-Tóth Zsuzsanna a zánkai országos találkozón is képviselte iskolánkat.

Segítséget nyújtottunk Weiszburg Zsuzsanna (12. a) és Csapodi Csaba tanár úr főszervezőknek az egyre nagyobb sikerrel megrendezett Komoly és finom rendezvény-sorozathoz. Bárdits Éva (9. a) vezetésével életre hívtuk e program párját Könnyű és finom néven, amelyet két alkalommal is megtartottunk.

Az őszt végén (nov. 30.-dec.1.) – az elmúlt évek hagyományait követve – ezer perces, éjszakán átívelő kosárlabda meccset szerveztünk. Az osztályok közötti mérkőzéseket kiegészítette két tanár-diák és egy tanár-dők mérkőzés, valamint három helyszínen filmvetítés, két helyszínen teaház, büfé, sütiző, társasjáték-ház, csillagvizsgáló program is.

Kovács Dorina (10. c) ötletére részt vettünk a Teleki Blanka Gimnázium országos adománygyűjtő akciójában. Az egy- és kétforintosok forgalomból történő kivonása során iskolánk százezer forint értékben több mint 156,28 kg ilyen pénzermét gyűjtött, melyet a szervezők a Gyermekétkeztetési Alapítvány javára ajánlottak fel. Az iskolai gyűjtésből Horkay Alexandra vezetésével a 7. b osztály vette ki leginkább a részét, hiszen az osztály az iskolai gyűjtés kb. egyötödét adta. Az országos akcióban a 114 adománygyűjtő iskolából a negyedik legtöbbet gyűjtő iskola lettünk.*

Diákönkormányzatunk ősszel és tavasszal díjakkal, tárgynyereményekkel segítette a Fernengel tanár úr által szervezett iskolai métabajnokságot, és csakis színházlátogatásra felhasználható húszezer forintot adományozott a diákszínházi fesztivál közönségdíjasának, a 7. c osztálynak.

A technikai problémák miatti leállásig hosszú heteken keresztül minden szünetben néhány lelkes diák segítségével újra működött az iskolarádió.

A dők képviselőikön keresztül szervezési segítséget nyújtottunk az iskolai „zöld dők” szervezet kialakításához.

* Az iskolán belüli verseny végeredménye: első helyezett: 7. b osztály, második helyezett: 9. b osztály, harmadik helyezett: 10. c osztály, negyedik helyezett: 10. a osztály, ötödik helyezett: 12. b osztály.

Az iskola drogprevenciós pályázatához diákönkormányzatunk véleményezte az iskola egészségnevelési programját, a pályázaton nyert összegből pedig kb. ötvenezer forint értékben irodaszerek, papírok, kartonok, filcek stb. vásárlására nyílt lehetőségünk.

Sajnos ebben a tanévben egyszer egy iskolai fegyelmi ügyben is állást kellett foglalnunk.

A tanév végén diákönkormányzatunk részt vett a 2008. szeptemberében második alkalommal megrendezésre kerülő Gyakorlóiskolák Kavalkádja (GYIK) elnevezésű országos gyakorlóiskolai diáktalálkozó előkészítésében, programjának kialakításában.

Az év folyamán folyamatosan működtettük a diákok rendelkezésére álló diákfenyő-másolót, a befolyó és fennmaradó összegből finanszíroztuk a diákönkormányzat működését.

A tanév végén Kovács Dorinát (10. c) választottuk a következő tanév diákpolgármesterének.

A jövőben szeretnénk továbbvinni hagyományait, bővíteni programjaink körét és szorosabbá kívánjuk fűzni a diákkapcsolatokat a másik két budapesti gyakorlóiskolával.

Kaposi Dorottya (11. a), Ferencz Gábor

A felvételi a Trefortba

A felvételi szerkezete, menete ebben a tanévben lényegében ugyanaz volt, mint a korábbi években.

Októberben közzétettük az iskola honlapján a felvétellel kapcsolatos tudnivalókat, részletezve külön az írásbeli és külön szóbeli vizsga rendjét. A november 27-i igazgatói tájékoztatón mintegy 220 szülő és 120 hatodikos diák volt jelen az iskolában. A szülők számára a székekkel berendezett tornateremben tartottuk a tájékoztatót. A gyerekeknek eközben a 10. a osztály az iskolát megismertető játékos vetélkedőt szervezett. Ennek keretében a leendő felvételizők hat különböző helyszínen ismerkedtek azokkal a lehetőségekkel és követelményekkel, amelyekkel a Trefortban találkozhatnak majd. Az írásbeli felvételi vizsga matematikából és magyarból 2008. január 25-én volt. Iskolánkban 201 diák írt dolgozatot ezen a napon. Hetedikes diákjaink segítettek a hatodikosok eligazításban. Februárban az írásbeli dolgozatok eredményeit kódszámmal a honlapra is feltettük. A kijelölt februári határidőig 440 diák jelentkezett a Trefortba.

Mindazok, akik legalább 85 százalékosra teljesítették az írásbelit (a jelentkezők között 106 ilyen diák volt), mentességet kaptak a szóbeli alól. (Később kiderült, közülük 33 választotta a Trefortot első helyen a jelentkezésnél.)

Az írásbelin 78% és 85% között teljesítők, összesen kétszázan vehettek részt a szóbeli vizsgán. A szóbeli felvételi vizsga február 23-24-én, szombat, vasárnap volt 8-tól kb. 5-ig: a) egyéni beszélgetés, b) közösségi játékok, c) egyszerű figyelem-, szókincs-, koncentrációs feladatok. A rendszeren tavaly óta nem változtattunk. A vizsgáztatásban a tantestületből mintegy harmincan vettek részt. Márciusban megtörtént az értékelés, a diákok értesítése, az eredmények közzététele a honlapon kódszámmal. A felvételin az elérhető maximális pontszámok a következők voltak: magyar írásbeli 50, matematika írásbeli 50, egyéni beszélgetés 20, közösségi játékok 20, figyelem, szókincs, koncentráció 16, korábbi bizonyítványok érdemjegyei 10 pont. Március közepén az eredmények ismeretében a szülők a korábban a felvételi jelentkezési lapon megjelölt iskolák közötti rangsort módosíthatták. Áprilisban elküldtük a győri központba azt a listát, amelyen a felvételiző tanulók szerepelnek az elért eredményük szerinti sorrendben. Néhány héttel később visszakaptuk, hogy valójában kik járhatnak majd az új tanévtől az iskolánkba. Májusban a felvételi eredményéről levélben értesítettük a szóbelin (is) részt vett diákokat. Júniusban a felvett diákokat osztályokba soroltuk. A beiratkozás június 21-én volt.

A 2008/2009-es tanévre a következő tanulók nyertek felvételt
a három hetedik osztályba:

Baán Tamás	Jánosi Kinga	Paulovics Dániel
Beke Péter Tamás	Kalapos András	Penha Felizardo Dániel
Benda Krisztián	Kalota Domonkos	Petri-Lukács Simon
Benke Kristóf	Kása Barnabás	Princz Ákos
Bereczki Márk	Kertész Virág	Provits Gergely
Berky Attila Zsolt	Kiss Barnabás	Rekvényi Kamilla
Blázsovics Petra	Kocsis Orsolya	Ritli Zsanett
Borbíró Ádám	Kovács Boglárka	Seo Anna
Bózsing Szabolcs Botond	Krizsán Sára	Sipos Ágota
Braun Tímea Ildikó	Laczkovszki Gyöngyvér	Sklánitz Péter
Császár Tamás	Lantos Viktor	Soós Blanka
Cynolter Zsófia Réka	László Dániel	Sow Ábrahám Péter
Darvasi Flóra	Magyar Márta Szilvia	Sörfőző Nóra
Demszky András	Majoros Káldor	Stark Livia Zsuzsanna
Erdélyi Dániel	Mályinkó Lóránt	Szabados Márton
Földesi Csaba Rudolf	Máriáss Blanka	Szabó Andrea
Gallwitz Ádám	Marouf Dániel	Szabó Dea Réka
Garamvölgyi Eszter	Medveczky Fanni	Szatmári Eszter
Gaskó Judit	Mógor Fruzsina	Szikszai Anna
Gáti Stefánia	Nagy Ádám	Szladek Katalin
Gay Katalin	Nagy Gabriella Alexandra	Szőke Zsuzsanna
Gergely Noémi	Nagy Róbert	Szücs Evelin
Glavinics Judit Réka	Nyikos Olívia	Takács Levente
Gombos Krisztián	Ocskay Eszter Anna	Török Dóra
Gyetvai Dániel	Oláh Bence	Tran Hoang László
Győri-Molnár Bence Soma	Oláh Tímea	Traore Sibien Youssouf
Gyurkovics Zoltán	Onodera Daigoro Péter	Turóczi Fanny
Hegyvári Gábor Sándor	Orbán Balázs	Uzonyi Anna
Hoffmann Ráhel	Palchuber Enikő	Varga György
Horváth Lilla	Palotás Péter Bence	Várhelyi Hanga Ráhel
Hőgye Bence	Papp Ádám	Városi Dominika
Iritz Márton	Papp Dóra	Veibli-Magyari Ágost
Jackli Zsófia	Papp Trixi	Zanathy-Pintér Anna
Jánosi Blanka		

Honlap

Ebben a tanévben jelentős mennyiségű iskolatörténeti adattal, dokumentummal, írással gyarapodott a honlap. 2007 decembere óta a honlapon megtekinthetjük az iskola 1872-es alapításától kezdve az összes tanárt, akik valaha a Trefortban tanítottak. Konkrét neveket megkereshetünk, és egy adott év teljes tanári karát megjeleníthetjük. Másutt az összes végzős évfolyam összes diákja (szám szerint mintegy 6,5 ezer) fel van sorolva, közöttük is név, évszám, illetve osztály szerint kereshetünk. A több száz archív fénykép között majdnem száz tablóképet nézhetünk meg (a legrégebbi 1910-ből való), de legalább ilyen érdekesek a hatvan-nyolcvan évvel ezelőtti alsóbb éves osztályokról, és a tanári karról különböző időkből készült felvételek. Nyolc, sokszor személyes hangú visszaemlékezést olvashatunk iskolánk régi diákjaitól vagy tanáraitól, ezek az 1900-tól 1959-ig terjedő időszakot fogják át. Olyan is van közöttük, amelyik itt került először a nyilvánosság elé. Egy másik helyen 230, valamilyen területen ismertté vagy híressé vált öregdiákunk neve és néhány rövid életrajzi adata olvasható. Mindezek mellett áttekinthetjük, hogy milyen változásokon ment keresztül az iskola neve és kik voltak az igazgatók az elmúlt 136 évben. (A szövegek, nevek, adatok túlnyomó többségét Briski Edit, Deli Pete Júlia, Göllöncsér Adrienn, Kovács Dorina, Máder Jennifer, Temesvári Orsolya, Zubovics Evelin (10. c) gépelték be, a fényképeket pedig Reszkető Róbert (10. c) készítette.)

Vörös László tanár úr kutatómunkájának köszönhetően 2008 áprilisától az iskolatörténet címszónál áttekintést kaphatunk az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken iskolánknak a legjobb eredményeket elért tanulóiról. Az első OKTV-től (1965/66) napjainkig az első tíz között végzett valamennyi egykori diákunk neve fel van tüntetve. A táblázat mellett a név, tantárgy és évszám szerinti kereső is használható. (Az OKTV több mint negyven éve az egyik legrangosabb középiskolai verseny. Azok, akik bejutottak az első tíz közé, évtizedeken keresztül bizonyos mentességet kaptak az egyetemi felvételi alól, de a kétszintű érettségi bevezetése óta is komoly előnyt élveznek a felsőoktatási intézményekbe való jelentkezésnél.) Szintén Vörös tanár úr járt utána a legrangosabb állami és civil kitüntetéseknek és díjaknak, amelyeket iskolánk tanárai munkájukért, életművükért az elmúlt évtizedekben kaptak. 2008 májusa óta ez is megnézhető a honlapon.

Kovács Veronika, Monori Dorottya és Maros Eszter (11. c) munkái eredményeképpen az Iskolatörténet / Tanárok menüpontban iskolánk azon, 1965 előtti egykori tanárainak legfontosabb életrajzi adatai is elolvashatók, akik ismertté vagy híressé váltak akár az itt töltött éveik, évtizedeik alatt, akár azután, hogy megváltak a Treforttól.

Mindezek mellett a jobb oldali menüsorban a tanév elején Mészáros Péter tanár úr szerkesztésében megjelent a kórus oldala a Trés Fort logónál.

A tanévben az iskolai honlap szerkezete a következő volt:

Bal oldali menüsor

Nyitólap
 Bemutakozás
 Iskola
 Elérhetőség
 Igazgatóság
 Dokumentumok
 Szerv. és műk. szabályzat
 Pedagógiai program
 Házirend
 Dök SZMSZ
 Tűz- és bombariadó terv
 A könyvtár működése
 Alapítvány
 Trefort Alapítvány
 Alapítvány adószáma
 Támogatási lehetőségek
 Alapító okirat
 Pályázati Adatlap
 Kuratórium
 Kolos Alapítvány
 Térkép
 Tanáraink
 Tanáraink
 Tanári órarend
 Diákság
 Tanulók
 Osztályok
 Osztályhonlapok
 7. c
 9. b
 10. a
 10. c
 11. a
 Órarend
 Diákönkormányzat
 Pszichológiai tanácsadás
 Programok
 Versenyeredmények
 2003/2004
 2004/2005
 2005/2006
 2006/2007
 2007/2008
 Felmérés

Felvételi
 Az iskoláról
 Az írásbeli
 A szóbeli
 Értékelés
 Nyílt nap
 Felvételi feladatok
 Előkészítő
 Jogszabályok
 Érettségi
 Tudnivalók
 Pontszámítás 2008-tól
 Magyar
 Történelem
 Matematika
 Fizika
 Informatika
 Testnevelés
 Tanárképzés
 A gyakorlótanításról
 Iskolánk vezetőtanárainak
 Külső vezetőtanároknak
 Igazolólapp letöltése
 Ütemterv letöltése
 Ütemterv nyelvszakosoknak
 Ütemterv környezetszakosoknak
 Szakdolgozat követelmények
 Regisztráció vizsgatanításra
 Minősítésséma letöltése
 Órarend
 Évkönyvek
 2003/2004
 2004/2005
 2005/2006
 2006/2007
 Média
 Fotóalbumok
 Iskolaújság
 Rádiófelvételek
 E-tesztek
 Teszt szerkesztés
 Teszt írás
 Informatika óra
 Tantárgyak
 (17 tantárgy külön-külön)
 Könyvtár
 Admin
 Lejárt kölcsönzések
 Új könyvek
 Keresés

Iskolatörténet

Az iskola névváltozásai
 Egykori igazgatók
 Diákok
 Összes egykori diákunk
 Ismertté vált régi diákjaink
 Kitüntetett diákok
 OKTV 1-10.
 Tanárok
 Összes egykori tanár
 Ismertté vált régi tanárok
 Kitüntetett tanárok
 Visszaemlékezések
 1900-1908, diák
 1911-1919, diák
 1914-1922, diák
 1925-1937, tanár
 1934 tj., 1946-1949 tanár
 1936-1950, tanár
 1940-1948, diák
 1952-1959, igazgató
 Archív fényképek
 Tanári csoportképek
 Érettségi tablók
 Osztályok
 Dokumentumok
 Egyéb képek

Jobb oldali menüsor

Névnap kiemelt
 Eseménynaptár
 Levelezőlista
 Trefort mail
 Innovatív iskolahálózat
 Ökoiskola
 Trés Fort
 Kínai nyelv az iskolánkban
 TrefortUtca
 Treff Érettségi felkészítő
 Repeta matek
 Hasznos oldalak
 Trefort.net
 Ajándéktárgyak

Komoly és finom

A Komoly és finom koncertsorozatot 2006 őszén indították Weiszburg Zsuzsanna és Csapodi Csaba tanár úr, a diákönkormányzat akkori vezetői. Akkor még nem tudtuk, hogy ilyen tartalmas és színvonalas programsorozat előtt állunk. Zsuzsi – aki tizenkettedikesként már nem volt dök elnök – ebben a tanévben is újra és újra megkereste a zenét szerető diákokat, akik azután igent mondtak a felkérésre. A 2008. május 22-i volt az utolsó (egyben a tizenkettedik) műsor, amit Zsuzsi – immár érettségizőként – szervezett. A koncerteket hallgató tanárok és diákok ezen alkalommal ajándékkal is megköszönték neki, hogy a kis hangversenyek által értéket teremtett és ezen értékek őrzőjévé is lett. Megköszönték továbbá mindazokat a finomságokat, amelyeket a koncertek előtti napokban készített (társaival együtt), hogy a hallgatók a zene után süteményekkel és teával is jól lakjanak.

Az idei alkalmak időpontjai ezek voltak:

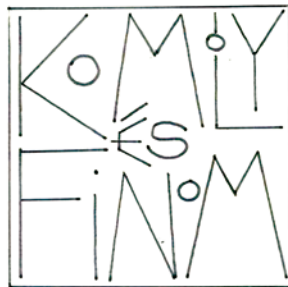
2007. október 18.

2007. december 18.

2008. február 21. (Ezen léptek fel a tanárok.)

2008. április 17.

2008. május 22.

Az utolsó koncerten Weiszburg Zsuzsi átadta a stafétát Magyar Eszter és Friesel Éva 10. a osztályos tanulónak, akik a következő tanévben folytatják a Komoly és finom hagyományait.

Az idei fellépők listája:

Ginter Tamás (7. a) tangóharmonika, Valovics Ágnes (7. a) zongora, Blázsán Dóra (7. c) hegedű, Valovics Nikolett (7. c) zongora, Szabó Bence (8. a) tekerőlant, Irmalós Bence (8. c) zongora, Magyar Ágnes (8. c) zongora, Schuszter Eszter (8. c) fuvola, Fülöp Péter (9. a) gitár, Bálint Eszter (9. b) hegedű, Krícsfalusy Márk (9. b) tuba, Horti Réka (10. a) ének, Magyar Eszter (10. a) zongora, Sükein Alex (10. a) zongora, Kovács Dorina (10. c) hegedű, Könyves-Tóth Zsuzsanna (11. a) zongora, Monori Barbara (12. a) ének, Szilágyi Csenge (12. a) ének, Török Anna (12. a) hegedű, Weiszburg Zsuzsanna (12. a) hegedű, zongora, ének, Czeibert Edit (12. b) hegedű, Kereszturi Gergely (12. b) gitár, Koczka Krisztina (12. b) zongora, Pásztor Gábor (12. b) gitár, Très Forte – az iskola énekkara, Bugán Ilona tánc, Csapodi Csaba cselló, Halas Dóra zongora, Máriáss Márta alt-szaxofon, Mészáros Péter zongora, Mohay Péter zongora, Szító Imre zongora, tanári vegyeskar, Kiss Melinda mv. hegedű, Muntag Lőrinc mv. brácsa, Széplaki Márk mv. gordonka.

Ökoiskola pályázati beszámoló 2005–2008

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola hároméves ökoiskolai tevékenységének bemutatása

Ökotábor

A tábort tizenhatodik éve szervezzük meg. Célunk, hogy a közös tevékenység során hozzájáruljunk ahhoz, hogy a gyerekek tudatos környezetvédővé, a természetet féltő, óvó felnőttekké váljanak. A táborban az adott terület komplex megfigyelésére törekszünk. A szemléletformálás érdekében fontos a komplex természetvizsgálatok eredményeinek sokoldalú feldolgozása, értelmezése. Minthogy nem minden nap azonosak a feladatok, ezért esténként minden csoport beszámol az általa elvégzett munkáról. Az egyes szakterületek vezetői úgy építik fel a tábori munkát, hogy a tábor végére mindenki számára teljes kép alakuljon ki a vizsgált területről.

Nomád tábor

Nomád tábornak olyan önellátó sátoztábort nevezünk, melyet lakott településtől messze, egy nagy, összefüggő erdőség tisztásán állítunk fel, és amely semmiféle közművel, műtárggyal nincs ellátva. Kilenc éve a kilencedik évfolyamos osztályok az utolsó tanítási hetek egyikét (nyolc éve a pedagógiai program részeként) nomád táborban töltik. Olyan téma köré szervezzük a nomád tábort, amely egy kis elvonulást igényel, egymásra figyelmet követel a gyerekektől, és összhangba hozható a természeti környezet tiszteletben tartásával.

Minden évben több osztályban van nyári kenutábor és/ vagy kerékpártúra.

Iskolanap

A 2007/2008-as tanévben kilencedik alkalommal rendeztük meg az iskolanapot. Minden évben választottunk egy témát, ehhez igazítottuk a feladatokat. Az évfolyamok különböző helyszínekről indulnak útnak, és ugyanarra a helyre érkeznek. Minden útvonalon három állomás van, ezeken a gyerekek feladatokat kapnak: komolyat, játékosat, kreatívat, sportosat. Az állomások feladatait az egyes szaktárgyi munkaközösségek, az ún. útvonal feladatokat a környezettan tanár szakos hallgatók állítják össze.

Hulladék- és papírgyűjtés

Hosszú évek óta a diákok bármikor behozhatják az iskolába a használt elemeket, alumíniumot, és a konyhai használt olajat. Tíz éve ősszel és tavasszal papírgyűjtést szervezünk. Az összegyűjtött papír mennyisége évente 18-20 tonna. Rendszeresen használjuk az ún. féloldalas papírokat az irodai munkában, a fénymásolásoknál, dolgozatok írásához, íratásához. Víztakarékos csapokat szereltettünk fel a korábbi átépítések során

az új mosdókban és öltözőkben. A tanórai munkák során keletkező vegyszereket hivatalos úton elszállítatjuk. A takarításhoz foszfátmentes tisztítószeret használunk.

A „Környezetvédelem hidakat épít”

A német IZOP Institut GmbH. (pedagógiai módszertani intézet) és a DBU – Deutsche Bundestiftung Umwelt (Német Szövetségi Környezetvédelmi Alapítvány) szervezésében és az utóbbi finanszírozásával, továbbá a résztvevő országok köztársasági elnökeinek – így Sólyom Lászlónak – fővédnökségével iskolánk egy-egy diákcsoportja négy éven keresztül (2004-2008) részt vehetett az Umwelt baut Brücken (a Környezetvédelem hidakat épít) elnevezésű nemzetközi környezetvédelmi témájú és újságírói gyakorlattal összekötött diákcsere programban.

Ökoparlament

Az Ökopannon Kht szervezésében 2004-től veszünk részt az ifjúsági ökoparlament hazai és nemzetközi ülésein. A diákok 3-5 fős csapatokban hónapokon keresztül méréseket végeztek, vizsgáldtak. Eredményeiket, tapasztalataikat egymás között megvitatták, majd a Parlamentben előadták. A legjobb diákok a Nemzetközi Ifjúsági Ökoparlament ülésein képviselték Magyarországot.

GLOBE Nemzetközi Környezeti Nevelési Program

(Global Learning and Observation to Benefit the Environment)

A szervezet célkitűzései: „Segítse elő a környezet iránti érzékenység növekedését, működjön közre a Föld tudományos megértésében, minden diáknak segítsen abban, hogy a természettudományokban és a matematikában magasabb szintet érjen el.” A program keretében a tanulók meghatározott útmutatások szerint végeznek környezeti méréseket, megfigyeléseket. Az eredményeket és tapasztalatokat – a számítógépes feldolgozás után – a hazai és a nemzetközi központokban tárolják. Iskolánk 2004-ban kapcsolódott be a mérésekbe. Naponta küldünk meteorológiai megfigyelési adatokat, ezen kívül különböző táborokban ismerkednek meg a gyerekek víz- és talajvizsgálási módszerekkel.

Klíma-fogadás

A projekt keretében a Magyar Természetvédők Szövetsége (MTvSz) szervezésében három iskola diákjai 2006. szeptember 22-én fogadást kötöttek a környezetvédelmi miniszterrel. Ennek tartalma, hogy az iskolák a tanév végéig nyolc százalékkal csökkentik üvegházgáz-kibocsátásukat. Ehhez különböző energiatakarékossági és energia hatékonyságot növelő feladatokat kellett elvégezni.

Philips-program

A program egy olyan gyakorlati kutatás (small size research project), amely a hazai

oktatási intézmények energia hatékonyságának fejlesztését tűzi ki célul a Philips fényforrások felszerelésének és működtetésének mérésével és kiértékelésével. A projekt elindításakor felszerelt Philips márkájú világítástechnikai berendezések illetve a hagyományos berendezések energia fogyasztását mérték két hazai oktatási intézményében, majd azokat összehasonlították az energia felhasználás hatékonysága, a megbízhatóság, az egészségügyi hatások, a szín alapján. A gyerekek rendszeresen leolvasták a mért adatokat.

Föld napja 2004, 2005, 2007

Egyes jeles napok alkalmából a rajz és művészettörténet tanárok vezetésével az épület „jelmezbe” öltözött. A dekoráció hetekig, néha hónapokig megmaradt. 2004-ben: tablók a Föld életével kapcsolatos szövegekkel, képekkel, elrendezésében az épület szintjeit kihasználva a kezdetektől napjainkig. 2005-ben: tablók szövegekkel, képekkel a nem-euklideszi geometriákkal foglalkozó matematikusokról, tudósokról. A Világegyetem tere görbült tér, nem euklideszi, így kapcsolódott ez a téma a Föld bolygóhoz. Ez valójában az előző évi bemutatók folytatása, kiegészítése volt. 2007-ben: képek a Föld napjához kapcsolódóan az épület különböző pontjaihoz tervezve. Illúziókeltő festések: mintha belátnánk egy, a falon vagy egy oszlopon nyíló ajtón, festett boltívek ajtóik felett. Állatalakok körvonalaik mentén kivágva.

Ebben az évben az iskolában egy természettudományi vetélkedőt is megrendeztünk. A 7-11. évfolyam tanulói közül háromfős csapatok alakultak, melyeknek kreatív, kísérleti feladatokat kellett megoldaniuk a környezet- és természetvédelem témakörben.

Víz világnapja 2006

2006. március 22-én az ESZTER program keretében az iskolában sok, az ivóvízzel, a vízzel kapcsolatos tanóra volt. Ezzel párhuzamosan az egész iskola a diákok által készített „víz jelmezbe” öltözött kifejezve, hogy a víz nem csak a természettudomány, hanem a művészetek témája is. Ennek része volt a gyerekek méréseiből készült poszterkiállítás is. Minden tanár és diák hallhatta az iskolarádióban elhangzott gondolatokat, amelyek – zenei aláfestéssel – arra hívták fel a figyelmet, hogy az emberiség nem létezhetne víz nélkül. Ebben az évben tavasszal iskolánk 8. a és 8. c osztályos tanulóiból álló csapata megnyerte a Fővárosi Vízművek „Legjobb a vízben” című országos vetélkedősorozatát. A döntő március 22-én a Fővárosi Állatkertben volt.

Tanítás, tanulás

Az iskola pedagógiai programjában megjelenik a környezeti nevelés. A pedagógiai program 2007-es felülvizsgálatakor a nevelési programba, valamint az egyes tantárgyak helyi tantervébe beleillesztettük a NAT-ban megadott kulcskompetenciákat, valamint az egyes tantárgyak speciális kompetenciafejlesztési területeit. Ezeknek a fejlesztése egyben a környezeti nevelés során alkalmazott kompetenciák fejlesztése is. A

munkacsoport tagjai áttekintették, hogy a saját tantárgyukban miként jelennek meg a környezeti tartalmak. Ennek az alapja a „Környezeti nevelés a középiskolában” című egyetemi jegyzetben található táblázat volt. A természettudományos tantárgyakat kiegészítette az angol munkaközösség által összeállított tematika. Az iskolában félévenként 8-10 környezettan tanár szakos hallgató végzi iskolai gyakorlatát. Ez azt jelenti, hogy félévente 45-50 kimondottan környezeti témájú tanóra van. Folyamatosan nyomon követjük, hogy az egyes osztályokban melyik jelölt milyen témában tart órát, hogy ne legyenek átfedések.

Személyi feltételek, belső kapcsolatok

2005. szeptember 19-én megalakult az iskolai környezeti nevelési munkacsoport. A szűken vett munkacsoport tagjai a biológia, a fizika, a földrajz és a kémia munkaközösség tanárai, rajtuk kívül rajz-, idegen nyelv- és testnevelés szakos kollegák is. Jelenleg 14 fős a csoport. Egy-egy feladatra, egy-egy program megvalósítására szívesen kapcsolódnak be a közös tevékenységbe más kollegák is. A munkacsoport minden félév elején megbeszéli a legfontosabb teendőket, szétosztja a feladatokat, a tanév végén pedig a nyári ökotábor programját rögzíti. A diákönkormányzatnak 2005. szeptembere óta van környezetvédelmi felelőse. Az iskolai diákönkormányzaton belül a 2006/2007-es tanévben kialakult egy kis csapat, melynek tagjai tudatosan foglalkoztak környezeti kérdésekkel, felméréseket végeztek. 2007. szeptemberében megalakult a „zöld dök.” Az iskola egyik igazgatóhelyettese elvégezte a „Vezetőképzés az ökoiskolák vezetői számára – a fenntarthatóság pedagógiájának menedzselése” továbbképzést. Az egész nevelőtestületre kiterjedő belső továbbképzés a drogprevenció és a kompetenciaalapú oktatás témakörében volt.

Társadalmi kapcsolatok

A diákok a Civitas Egyesület által szervezett verseny keretében kidolgozták a Trefort utca rehabilitációjának tervét, melyet bemutattak a kerület polgármesterének is. A programhoz az elvi támogatást megkapták, de kivitelezésére a kerület anyagi helyzete miatt egyelőre nem kerülhet sor.

Fizikai környezet

Az iskola folyosóira lassanként dísznövényeket telepítettünk. Az iskola egyik rajz és művészettörténet szakos tanárának tervei alapján a harmadik emeleti folyosót színes festéssel barátságosabbá tettük. Az épületben több helyen állandóan láthatók a Föld napjára készített dekorációk. Az újonnan telepített udvari kerékpártárolót többen használják. A diákönkormányzat szabadtéri pingpongasztalt vett. A 2006-ban épült új termék ablakai hőszigetelők. Az új (magyar szakos) tanári szoba kellemes, hangulatos helyet biztosít az iskolai munkához. Több osztály (pl. szobanövények telepítésével, ápolásával) valósítja meg az ökoiskola arculatba illő teremdekorációt is.

Az iskola működtetése

Az alábbi területeken léptünk előre a környezettudatos működtetésben. A vízőrát naponként leolvassuk az esetleg bekövetkező meghibásodások gyors felderítésére. Egyes radiátorok mögé hőtükröt tettek a diákok a hővesztesség csökkentésére. Új számítógép beszerzéseknél kis fogyasztású LCD monitorokat állítunk üzembe. Az új épületrészben fa ablakok vannak vízbázisú festékkel bevonva, 4-12-4 mm hőszigetelt üvegezéssel. Hat tanteremet felszereltünk korszerű, energiatakarékos, fényérzékelős kapcsolókkal és világítótestekkel. A fénymásolóban nem fehérített papírt használunk.

2004 és 2006 között készült egy általános szülői, tanulói és tanári elégedettségi vizsgálat, utána egy intézkedési terv, majd 2007-ban annak felülvizsgálata. A környezeti nevelés területét érintően a szülők a táborokról, tanórán kívüli programokról igényeltek folyamatos és részletes tájékoztatást, valamint az iskolai környezet javítását és az iskolabüfé választékának bővítését kérték. A tájékoztatás jelentősen javult az iskolai honlap fejlesztésével. A környezet javításában kiemelkedő az épület harmadik emeletének „emberbarát” kifestése. Az iskolabüfé – napjainkban is elég egészségesnek mondható – kínálatában, működésében akkor várható alapvető változás, ha a 2008. januárjában beadott KMOP pályázaton nyer az iskola. A diákok azt jelezték, hogy az iskolai környezet állapotát jelentősen javítani kellene. Elindultak a megbeszélések, hogy miként tudnak ebben a diákok és a tanárok együtt dolgozni. A tanári vizsgálat értékeléséből – az ökoiskolai programhoz kapcsolódva – az derült ki, hogy az információáramlás területén voltak hiányosságok. A belső levelezési rendszer kialakítása és működtetése, az információk főlórák, valamint a honlap fejlesztése azt szolgálják, hogy az információ mindenkihez megfelelő módon és időben eljusson.

Schróth Ágnes
igazgatóhelyettes

Ökovita a Trefortban

A kora tavasszal megalakult „zöld dök” készítette elő az újszerű fórumot. 2008. március 19-én, szerda délutánra ökoparlamentes diákjaink egy kisebb csoportja – Huszár Barbara (10. b), Kiss Marina (10. c), Maiyaleh Péter, Szász Nóra (11. a) és Tóth Eszter (10. c) – megfogalmazták javaslataikat iskolánk energiatakarékossága, zöldítése, hulladékgazdálkodása, valamint a környezeti nevelés ügyében a résztvevő diákoknak és tanároknak

A vita moderátora (és diákjaink felkészítő tanára) Csaba Orsolya tanárnő volt. A megjelentek feltehették kérdéseiket, jelezheték fenntartásaikat, illetve kifejtették véleményüket és meglátásaikat az ökoparlamenteseknek. A „zöldeknek” ezek után lehetőségük nyílt reagálni és esetenként vitatkozni a résztvevőkkel, illetve minden kérdést szavazásra bocsátottak, így átfogóbb képet kaphattak a megjelentek véleményéről.

Ezzel azonban még nem volt vége, ugyanis a diákoknak (kiegészülve további ökoparlamentesekkel: Kaposi Dorotttyával, Rosner Dániellel (11. a) és Tóth Bencével (9. c)) később még egy, de már nehezebb megmérettetésen kellett részt venniük (az Országházban). Ezen élesben vitatták meg politikusokkal, civil szervezetek vezetőivel, illetve a Magyar Energia Hivatal és a Fővárosi Kertészeti Zrt. munkatársaival fenti javaslataikat.

A Kodály teremben megrendezett fórum tartalmi összefoglalója olvasható itt.

Vitakérdések, és a diákok, illetve a tanárok észrevételei

- 1.) Ha a Trefort utca sétálóutcává lenne alakítva, hajlandó lennél-e részt venni az iskola által kihelyezett növények gondozásában?
- A diákokban e témával kapcsolatban felmerült egy fontos kérdés: nyáron, illetve évközben ki gondozná a növényeket? Erre több ötlet is született: a) a mellettünk lévő hotel, b) központilag gondoskodna az iskola viráglocsolókról, c) büntetőmunka lenne, d) önálló vállalat alapján dőlne el. Eddig azonban nem született döntés az ügyben. A szavazás alapján tudjuk, hogy 22-ből 11 diák önként vállalná a növények gondozását.
- Felvetődött, hogy a rendeletek, törvények szerint mi lenne a következménye, ha például egy diákunk a sétálóutcán szétzúzna egy cserepes növényt. Kinek a hatáskörébe tartozna az ügy?
- Nagyon fontos szempont volt a sétálóutca ötletének a megítélésében, hogy mi történne az eddigi parkolóhelyekkel. Ezt a kérdést tovább vizsgáljuk, korábbi kutatómunka alapján úgy tudjuk, hogy a Trefort utcára nincs szüksége az autóforgalomnak, illetve az utcát nem feltétlenül sétálóutcává, de korlátozott forgalmú utcává is lehetne alakítani.

- 2.) Van-e értelme elkészíteni az iskolák energiatérképeit? Hajlandó lennél-e részt venni egy olyan csoportban, mely más iskolák számára készít energiatérképet? (Ezzel a kérdéssel kapcsolatban nem született lényeges gondolat.)
- 3.) Szerinted szükség van-e vertikális (falra felfuttatott) kertre, illetve tetőkertre az iskolában? (A kérdést összevontuk egy lentebb következővel.)
- 4.) Támogatnád-e a tetőkert létesítését, akkor is, ha nem mehetnél fel a tetőre annak szerkezeti gyengeségei miatt?
- A diákok nagy része támogatná a tetőkert kiépítését, bár felvetődött, hogy mi értelme van ennek abban az esetben, ha nem lenne látogatható. Ökoparlamenteseink egy huszárvágással megoldották a kérdést: példamutató jellegű, esztétikus, illetve elképzelhető, hogy a tető egy kis hányadára mégiscsak ki lehetne járni. Az is felmerült, hogy mi módon gondolnánk a kertet, ha nem bírja ki a tetőszerkezet a ránehezedő súlyt, valamint hogy miként akarjuk az egészet kiépíteni. A válasz a következő volt: néhány ember súlyát a tető még elbírja, illetve a tetőkert kiépítését szakszerű mérési folyamat előzné meg, amelynek segítségével megállapíthatjuk, hogy mit bír el a szerkezet és mit nem.
- 5.) Mit gondolsz, szükség van-e az iskolai udvar zöldítésére? Ha igen, milyen mértékben zöldítenéd? a) az egész befűtésével, b) elég lenne csak a beugrókat zöldíteni, c) csak vertikális kertet építenénk.
- Az egybegyűltek az egész udvar fűvel való beborítását gyorsan elvetették kivitelezhetetlensége, illetve hosszú távú fenntarthatatlansága miatt. Felvetődött azonban a kérdés, hogy megbékélünk-e a mostani betonborítással, vagy érdemes lenne-e ezen változtatni. Az ökoparlamentesek felvetették a műfű ötletét, azonban gyorsan el is kellett vetniük: kiderült, hogy az esős időben jobban csúszik, mint a beton.
 - Volt olyan diák, aki a zöldítés egész ötletét, úgy, ahogy van, elvetette, mondván, hogy nem gondolja, hogy egy talpalatnyi zöld terület hozzájárulna a környezet szebbé tételéhez, meg különben is, hogy néz ki egy parányi zöld a betontenger közepén. A többi megjelent azonban erősen támadta ezen észrevételt, mivel bizonyított, hogy bármilyen kicsi zöld terület is kifejezetten hatásos hangulatjavító, sok kis zöld terület pedig együtt igen nagy területet alkot, valamint véleményük szerint a betontengerben is kifejezett jól tud kinézni egy fa, így felszólalónk egy idő után kénytelen volt visszavonulót fújni.
 - Felvetődött, hogy megkapnánk a szomszéd iskola tornatermét jövőre, ez pedig számos további kérdést felvetett. Megkapnánk-e az épület tetejét is, amely már most is tetőteraszként funkcionál. Amennyiben ez bekövetkezik, a tetőteraszt átalakíthatnánk tetőkertté, az épület iskolánk udvarára néző falát vertikális kertté, valamint a kisudvar „tornatermi” szerepét átválthatná a másik iskola tornaterme, ez pedig felvet bizonyos kérdéseket a kisudvar használatát illetően.

- Nyilvánvalóvá vált, hogy az ökoparlamentesek fontos feladata, hogy vázlatrajzot készítsenek az iskolának a különböző növényfajokkal történő zöldítéséről, ezáltal is bemutatva elképzeléseiket.
 - A kis beugrók zöldítését 2, a vertikális kertet 2, mindkettőt 16 diák támogatná a 20-ból.
- 6.) Szívesen indulnál-e környezetvédelemmel kapcsolatos pályázatokon, versenyeken (pl. plakátkészítés)?
- A 20-ból 8 diák indulna szívesen ilyen pályázaton.
 - Az ökoparlamentesek célja ezzel a kérdéssel annak a felmérése volt, hogy egy általuk kiírt pályázaton körülbelül hányan indulnának.
- 7.) Szívesen vennél-e részt az iskola által szervezett hétvégi szabadidős programokban, túrákban?
- 11 diák jönne el szívesen a 20-ból.
- 8.) Szerinted van-e szükség szelektív hulladékgyűjtésre az iskolában? Ha igen, csak a folyosókon vagy minden osztályteremben? Részt vennél-e az összegyűlt hulladék elszállításában?
- A diákok általános véleménye az volt, hogy szükség van szelektív hulladékgyűjtésre. A szeméthyűjtők folyosón való elhelyezését 7, osztálytermekben való elhelyezését senki, folyosókon és osztálytermekben való egyidejű elhelyezését 4 diák támogatná a 17-ből. Hat diák venne részt önként az ürítésben a 17-ből.
- 9.) Támogatnád-e a környezeti nevelés külön tantárgyként való bevezetését?
- A diákok általánosan úgy gondolják, hogy alsóbb tagozaton mindenképpen szükség lenne egy ilyen tantárgy bevezetésére.
- 10.) Szerinted milyen módon lehetne jobban felhívni a diákság figyelmét az energiatakarékosságra: a) plakátokkal, b) felelősök választásával, c) házirendbe iktatással?
- A felelősök választását többnyire támogatta a diákság, a plakátokkal való figyelemfelhívással kapcsolatban konkrét elképzelések is megfogalmazódtak: több, nagyobb, színes és időtálló plakátot kellene tervezni (például egy plakátpályázat keretében) úgy, hogy azok feltűnőek legyenek, valamint lehessen cseréltetni őket, hogy a szem ne szokja meg azokat egy adott helyen, így a diákok mindig észrevehessék őket.
 - Többen támogatták a házirendbe iktatást, mivel ez példamutató intézkedés lenne.
 - A 16 diák közül mindenki támogatná a plakátok elhelyezését, 7 támogatná felelősök kiválasztását, 8 támogatná a házirendbe iktatást, 3 támogatná, ha mindez kizárólag tanári felelősség lenne.

Teller Ede emlékév

Teller Ede, a világhírű tudós, atomfizikus, iskolánk egykori (1917–1925) diákja 1908-ban született. A centenárium alkalmából a Magyar Nukleáris Társaság pályázatot hirdetett iskolák számára, melyben a pályázóknak dokumentálniuk kellett a 2008. január és október közötti, Teller Edéhez, illetve munkásságához kapcsolódó, önállóan szervezett tevékenységeiket. Iskolánk a következő programsorozattal pályázott.

- Január 15-én, Teller Ede születésének 100. évfordulója alkalmából emléktáblát avattak lakóházának falán. A megemlékezésen tizenkét diák és négy tanár képviselte iskolánkat.
- Január 16-án a Magyar Tudományos Akadémián tartott emlékülésen húsz diákunk vett részt Chikán Éva tanárnő vezetésével.
- Március 5-én a Mindentudás Egyeteme televíziós sorozat keretében a fizika előadó teremben dr. Hargittai István tartott előadást a tudósról. Az előadó – aki Teller Edét személyesen ismerte – korábban könyvet is írt róla. A terem zsűfoglalásig megtelt az érdeklődő diákokkal, tanárokkal.
- Október 8-án kísérleti fizikai versenyt rendeztünk az iskolában (osztályonként két-két fő vett részt) abból az alkalomból, hogy a fizika labort Teller Ede nevét vette fel. Ugyanezen a napon a diákság az iskolanap keretében emléktúrát tett a „marslakók” (azaz egykor az Egyesült Államokban élt nagy magyar fizikusok) tiszteletére.
- Október 18-án Teller munkásságához kapcsolódó előadások voltak az iskolában: Zoletnik Sándor: A fúziós reaktor, Sükösd Csaba: Csernobil 22 éve, Horváth Dezső (CERN): Az isteni részecske keresése

2008. november 17-én az MTA alelnöki tárgyalójában hozott döntés alapján iskolánk a Teller-centenárium megünneplésére meghirdetett pályázaton harmadik díjat (és ezzel százezer forintot) nyert, valamint megnyerte a SIF alapítvány százezer forintos különdíját is. A következő tanárok munkájának eredménye a kitüntetés: Chikán Éva, Kovács Géza, Varga György, Varga Lászlóné, Kovács Gabriella, Regele György.

feladó: TresFort@trefort.elte.hu

címzett: evkonyv0708@trefort.elte.hu

Très Fort. A kórus

tárgy: Impressziók a 2007/08-as év eseményeiből

Kedves Évkönyv!

Ezúton küldök az elmúlt tanév számos emlékezetes pillanata közül egy kis válogatást. Mindezt olyan igazi potpourri módjára: ömlesztve, néhol képpel, máshol anélkül, sokszor információtartalom helyett csak hangulattartalommal, ugyanis ha visszaemlékezem erre az évre, főként nem konkrét programok vagy eredmények jutnak eszembe, hanem sokkal inkább ezernyi felfűtött érzelmi pillanat... Fogadd szeretettel!

üdv: Très Fort, a kórus

tárgy: Kórustábor

2007 őszi, Telki

Egy novemberi hétfévén a Très Fort hadtestület befészkelte magát Telki általános iskolájába. Birtokba vettük az összes aulát, tantermet, ebédlőt, portásfülkét, majd kezdetét vette az első összpórá: a kvadrát-kotta olvasásának alapjai, egy csipetnyi gregorián, és egy kis zulu nyelvlecke. Az ebédszünetben percek alatt fogyott el az otthonról hozott elemőzsia, túlzás volt egy órát szánni rá, bár talán a gondos szervezők tudat alatt is érezték, hogy az ebédlőbe visszavezérelt disznóól-takarító brigádnak szüksége lesz az extra időre. A sziesztát követően jött a délutáni énekes szeánsz: a négy főből álló férfikar bekuckózta magát az első osztályos tanterem napközis sarkába (egy jól felszerelt játékrezsó és a nagy piros pattogó labda mellé), ahol olyan eredményesen tellett a szólampróba, hogy ezek a lelkes, forrongó, sztahanovista ifjak még a szünet ellen is harsányan tiltakoztak. Végül aztán egy kis szünet után maradék erőnket és eddigi tudásunkat bedobva összeférceltük az összes szólamot, és bár mindenki hősiesen küzdött, semmi nem feleltette a vérprofi tizenkettedikesek hiányát, akik ekkor éppen még valahol Budapest határain belül ropták a szalagavatós bugit.

Vacsorára finom meleg levest és perkeltet kaptunk, továbbá rögtönzött koncertet is hallhattunk tányérok, evőeszközök és poharak hangszerelésében (hát igen, ez aztán egy ízig-vérig muzsikussal). Befutottak az öregek is, majd esti próba következett a megduzzadt kóruossal, komoly, szívós munka, a végére desszertnek egy kis Tangaree, frissítőnek egy kis Sale kole malaya, és relaxációnak jöhetett volna az A csitári hegyek alatti Wawawawa, ha a fiúk szájából nem rottweiler-szerű csaholás bugyogott volna kifelé, minek következtében gyomormasszázsra inkább elment a nóta, mint bármi

egyébnek. Vannak dolgok, amik még a tanárokból is kihozzák az idétlenül vihogó tinédzserlelket.

A tímilding fejezet következett – a céges hétvégék hasznos része –, építettünk is csapatot, összesen négyet, méghozzá a korábban kiosztott nótafoslányok szerint. A csoportok az óriási szőnyegen szabályos körökbe helyeződve, térdepelve, előredőlve, kisilabizálták a borzasztóan drámai történetű nóták szövegét és egymásról tudomást sem véve harsogták saját dallamaikat. Ha kortárs zeneszerző lennék, aki valami nagyon szokatlan és mégis kifejező dolgot akar létrehozni, a következő receptet írnám a kottapapírra: „Végy 42 darab 12 és 18 év közötti gimnazistát, helyezd el őket csoportokban egy nagy szőnyegen egymástól pár méternyi távolságra, és kérd meg őket, hogy maguk között önfeledten daloljanak négy különböző dalt. Lehetőség szerint az egyik csoportban valaki magasba tartott lábakkal heverésszen, egy másik csoport szélén valaki szomorúan terüljön el a hasán, a harmadikban katonásan üvöltsenek, mint a disznó, a negyedikben pedig két fiú kezdjen bele John Denver Country Roads című slágerébe.” A hatás minden bizonnyal megemészthetetlenül sokkoló és elgondolkodtató lesz, ugyanakkor meghatóan nemes és szép.

Kiszakadva ebből az idilli állapotból, a versenyzőknek prezentálniuk kellett csapatnevüket és a begyakorolt dalokat. Végigkövethettük Árszike depis történetét, egy hadnagyocska keserű sorsát, Lazaroni, a gondolás fiú kegyetlen életét, (felrémlik előttem Kármén drámai alakja, ahogy az énekesek előtt térdepelve, karját magasba tartván, szívet szorítóan érzéstelenül kiejtje kezéből a már elhasznált kottafecniket), és végzetül megtudhattuk, hogyan járt a büszke és gyönyörű hercegasszony, akiért megbolondult az apród. Ez utóbbinál a közönség soraiban spontán kialakult egyfajta csettintő kíséret, melyet a szigorú zsűri 5 külön ponttal értékelt.

A Műszakilag Antigóné csapat szcenikus előadásával megelőlegezte a következő nagy harci feladatot: a dalok színre vitelét. Röpké 15 perc állt a versenyzők rendelkezésére, hogy minél színesebb és ötletesebb látványtervet dolgozzanak ki a zenei aláfestésére. A cél érdekében a csapattagok szinte azonnal lecsaptak az iskola összes mozgatható berendezési tárgyára, például a hosszú, citromsárga hernyóra, amely rezgetetett állapotban tengerként funkcionált, a gördülő irodai székre, melyet velencei gondolaként vetettek be az ifjú rendezők, a kisebb méretű targoncára, melyen holt szerelmét húzta maga után az esztét vesztett apród, de csakis miután kitépte saját vérző, lüktető szívét, azaz a nagy ugri-bugri piros labdát az elsős osztályteremből. Az est fénypontja mégis-

csak Alex jobb keze volt, melyet Bubu jobb keze testesített meg, aki hátulról szorosan Alexhez simult, kezét hol a főhős jobb zsebébe dugta, hol szívéhez szorította, hol pedig az égnek emelte. Egészen addig, amíg belé nem csapott egy német gránát – Vicus alakításában –, aki egy Linda-szerű karatés sikollyal elsodorta Bubut, otthagyván a karjától elszakított hadnagyocskát, aki meglepett arccal bámult pólójának piros és egyben üres ujjára. Tragikus. Szörnyű. Rettenetes.

Nos, ilyen vidám hangulatban folytattuk a csapatmérkőzést, még hozzá a ritmus-háborúval. Bizonyára senki nem számított olyan szintű esze-ment, kaotikus humorparádéra, mint amilyenre ez az egész sikeredett. A Kereszturi-Pásztor páros tankolási taktikáját lehetetlen szavakba önteni, a zsűri minden elismerése az övék volt.

Miután a csapattagok tanúbizonyságot tettek erejükről, következett az ész játéka: kérdezz-felelek futárral. Itt is voltak érdekességek: a szőnyeg közepén lágyan összetalálkozó futók látványa (rajzfilmszerű kupacok), az elhamarkodott válaszok értelmetlensége, és egyesek meglepő tájékozottsága. Aztán egyszer csak elfogytak a kártyák, véget ért a móka, eredményhirdetés jött meg díjkiosztó gála, és aztán lassan elcsendesültünk egy nagy körben a szőnyegen, közepén a tábortűzként szolgáló kicsinyke lámpással. Esti dalt tanultunk rögtön két szólamban, A nap nyugodni tér kezdetűt, meg egy Weöres Sándor versre írt előéneklős nótát, az Arany ágon ül a sármányt. Aztán voltak kívánságok is: az Erdő mélyén kezdetű kánon, a 12. a osztály saját esti dala, meg egy hihetetlenül szép népdal. A nap záróakkordja pedig a most már mindannyiunk által ismert esti ének volt, amit azt hiszem, ezennel kinevezhetünk a Très Fort kórus esti búcsúdálának.

Lassú előkészületek következtek, 42 ember lefektetése tudniillik igencsak időigényes, ám a tanári kegyetlen szigor ismét hasznosnak bizonyult, sikerült kihalászni a bepízsamádzott lényeket a fürdőszobák mélyéről, egymás szobáinak bugyraiból, az aulából (ahol a tizenkettedikesek úgy ítélték meg, hogy feltétlenül szükség van még egy utolsó táncpróbára). A lányok közben már rég Varró Dani meséjét hallgatták, eleinte vihogva, majd fokozatosan egyre nagyobb nyugalomban, melyet már csak egyszer-kétszer zavart meg a nagy fiúk zuhanyzási vágya, minek késztetésére át kellett kelniük a sötétbe burkolózó nőkkel tömött hálózsákok tengerén.

Mindezek ellenére másnap reggel mindenki frissen és üdén ébredt, számítottunk is a fiatalság bombasztikus energiáira. Reggeli előtt egy gyors torna á la Kármén, egy kis várvédő játék, amely a létszámnak köszönhetően inkább unalmasra sikeredett, mint regeneráló hatásúra, de se baj, addig előállt a reggeli. A délelőtt szintén próbák sorozatával telt, szólampróba, összpróba, minden, mi szem-szájnak-fülnek ingere, néhol meg-megszakítva egy kis szünettel, ami alatt megrohantuk a kinti meglepetésszerű novemberi havat, és lelkesen dobáltuk egymás pofájába a hógolyókat. A hó pedig csak esett és hullott és lebegett és zuhogott, míg mi bent a meleg aulában házi koncertet adtunk magunknak, és a muzsikaszó alatt a tanár úr elnézett a fejünk felett, nézte a hatalmas kerek ablak kivágásában a szállingózó havat, és elérzékenyülve „csápolt”.

Halas Dóra

tárgy: a salzburgi DVD-ből

Emlékek

Amikor 2007 nyarán felmerült az ötlet, hogy miért is ne utaznánk-e el szépen a Très Fort-ral Salzburgba, akkor még nem sejtettem, mire vállalkozunk. És most nem csak a szervezésről meg a megtanulandó műsorról van szó: akkor még azt sem tudtam elképzelni, hogy milyen lesz az a négy nap, hogyan fog sikerülni, milyen élmény marad az egész a kórus számára.

Visszatekintve a négy napra, azt hiszem, nem is lehetett volna ezt előre kitalálni... Valamennyire ismerjük egymást – jobban vagy még csak kevésbé –, de valamit már vártunk egymástól, hisz mi másért lettünk volna ott. Persze tudom, hogy Salzburg szép, meg hogy jó fejek társaságában még jobb ott eltölteni pár napot, és hogy kórusban üvöltözni, (a)vagy valami egészen szépet létrehozni felemelő érzés, de a kö-zöset kell megtalálni mindebben: azaz egymást. No meg azt a másikban, ami ott van mindannyiunkban, ami miatt más lényegűvé válik az, aki zenél, akkor is, amikor zenél, és akkor is, amikor normális tudatállapotban rója a hétköznapi sokszor kiábrándítóan hétköznapi köreit.

De ez a közös nem azonos a megkülönböztetés nélküli tucat-egyenlőséggel!

Nagyon is messze van a huszadik-huszonegyedik század emberének társadalmi tapasztalataitól, félig-meddig utópisztikus vagy már valóra vált félelmeitől: a közös itt nem az egyéniség hiánya, az egyediség feladása. Nem csak egy téglá vagyunk a falban, egy fogaskerék a gépezetben. A közös itt nem feloldódás valami egészben, hanem összeadás a már fent paradox módon éppen „közösként” emlegetett egyéninek. Ami ráadásul – és ez szent meggyőződés – meg tudja menteni az egyes embert, most, mikor a tömegigény eltapossa az individuum, a személy akaratát. És hogy miként ment meg ez a „közös, de mégis egyéni”? Szinte valami legális, veszélytelen és javallt tudatmódosító szerként visz boldogító körtáncba, hogy aztán mindenki képes legyen egyedül megharcolni a csatáját a külvilággal, és persze leginkább saját magával.

Talán erre a közösre esett fény többször is a négy nap alatt. Ez sugárzott át mindenkin az esti gyertyaláng nélküli táborlámpákon, a dómban és a hétfői „csodakonzerten”. Ezért voltunk ott. És – reményeim szerint – leszünk is ott még egymás mellett jó ideig...

Mészáros Péter

tárgy: Salzburg 2007, leltárvers

*Leltárvers,
avagy csütörtök esti készülődés*

Na, mindjárt vége a csütörtöknek,
már szezonja sincs a süttőknek,
hiszen december van, hatodika,
kell egy bőrdöglő metodika:
Végy egy táskát, semmi laca-faca,
így pakoljon mind pasi, mind maca,
az alábbi lista kötelező:
sétára való kényelmes cipő
a pénteki útra pia, s kaja
gyógyszer, ha valakinek van baja
turisztikai célra hátizsák
meleg cucc (jó időhöz kell a más)
közösbe egy doboz süti
hangszer ha van (grand et petit)
kották (Domine az első)
fekete alsó, fekete felső
és a karnagyok legnagyobb vágya:
otthonotok leggiccsesebb tárgya;
legyen csúnya és vicces,
ocsmány és giccses;
ne túl apró, sem ám túl méretes,
min. 10, max. 40 centiméteres.

És ha mindez bepakolva,
a giccses tárgy jól eltitkolva,
útlevét is lecsekkolva,
hús eurót a pénztárcába,
magadat meg gyorsan ágyba.
Másnap reggel már nyolckor áll
a busz a parkolóban, s vár.
(Ez most egy enjambement volt,
bár biztos mindenki mást gondolt.)
A Mátyás pincéhez gyertek mind,
a tali ideje nyolc-harminc (8.30).
Hétfőn kábé este hatra
érünk be a Duna-partra,
de legjobb, ha a határra érve
telcsin szólunk, a busz hányra ér be.
Kyrie eleison:
én a Très Fort-ra iszom!
Jór sájnig ájsz és Tangaré:
Salzburgba megyünk (taps) juhé!

tárgy: névsor 2007/08

szoprán: Gáspár Ramóna, Honecz Lujza, Friesel Éva, Magyar Eszter, Zahariev Anna, Danyi Eszter, Cziráky Viktória, Kovács Dorina, Zubovics Evelin, Babai Kármén, Szilágyi Csenge, Weiszburg Zsuzsanna, Czeibert Edit, Jánosi Nóra;
alt: Paál Orsolya, Rohály Sára, Fehér Mária, Szél Daniella, Ungár Ágota, Perjés Fanni, Katona Réka, Takács Hajna, Juhász Dorottya, Magyar Ágnes, Schusztter Eszter, Tóth Hanga, Váradi Szonja, Bárdits Éva, Boldizsár Célia, Bakos Csenge, Horti Réka, Mocsár Fruzsina, Hocza Tímea, Liebe Rebeka, Nagy Nóra, Forgó Regina, Németh Luca, Bárdits Anna, Török Anna, Krizsán Réka, Bognár Kata;
tenor: Lóránt Márton, Sükein Alex, Veress Dávid, Pintácsi Dániel, Főző Zsolt, Pásztor Gábor;
basszus: Kricsfalusy Márk, Mihály Zalán, Gergely Kristóf, Herczeg Zoltán, Lakatos Levente, Kereszturi Gergely, Szalay Dániel.
kórusvezetők: Halas Dóra és Mészáros Péter

Balázs Benjamin (1991–2008)

Balázs Benjamin (10. a) 2008. április 9-én, szerdán délelőtt az iskolában váratlanul szívinfarktust kapott, és meghalt.

Döbrent csendet hagyott maga után...

Nehéz elmondani, mit is jelent ez, olyan ügyetlenek a szavak...

Ha valaki elmegy közülünk, mindig megbénul kicsit az ember, annyi kérdés marad megválaszolatlanul, annyi szál elvarratlanul. Most sem volt másképp.

Akik ismertük, mindig fogunk emlékezni egy-egy villanására: mosolyára, eldörmögött félmondatára, egy-egy mozdulatára, történetére.

Minden átértékelődött.

Mindennél erősebb kötelék ez.

Szép emlékek vesznek minket körül.

S reméljük, Őt is.

Emlékvrs

Egy perc leperreg, letelik egy óra,
S itt ülünk együtt, várván egy szóra.
Egy szóra mi elkísér végtelen úton,
Hogy Neked most már csak boldogság jusson.

Lepereg egy óra, s egy nap eltelik,
Majd fájdalmunkat szép emlékek elfedik.
A sok emlék, mi örökké bennünk él,
Míg csak felettünk a nap nyugszik, s kél.

Egy nap leperreg, s eltelik egy hét is,
S nem ülsz mellénk, velünk vagy mégis.
A szék a sarokban mindig üres marad,
Bár a Föld forog és az élet halad.

Lepereg egy hét, s az élet eltelik,
A gyógyuló sebeket könnyen feltéphetik,
A sebet, mi örökké sajogni fog bennünk,
Attól a naptól, hogy elmentél közülünk.

írták: Bagaméry Fruzsina,
Bolonyai Flóra, Horti Réka,
Várhalmi Borbála, Végh Tímea (10. a)

Búcsúztatójára az Új Köztemetőben április 21-én került sor. Egyik tanára (Schróth Ágnes igazgatóhelyettes) az iskola nevében így köszönt el tőle.

Az elmúlt tíz nap sokszor úgy éreztük magunkat az iskolában, mintha nem is a jól ismert folyosókon, tantermekben járnánk, hanem egy ismeretlen helyen.

A két héttel ezelőtti hét még úgy kezdődött, mint a többi, majd szerdán megállt az idő, és minden megváltozott. Megtörtént a hihetetlen, a megtörténhetetlen, Benjámín, Bazsi elment közülünk. Váratlanul, hirtelen, búcsú nélkül.

Az itt maradókban kavargó érzések kifejezésére kevés minden szó, szavakkal kifejezhetetlen. Mindannyiunkból másként törtek elő a gondolatok, az érzelmek, a megdöbbenés. Az elmúlt napokban a maga módján mindenki elbúcsúzott Bazsitól.

Engedjék/ engedjétek meg, hogy néhány gondolattal felelevenítsem az emlékeimet Benjámínról.

Három éve tanítottam őt, egymást elfogadva, tisztelve, talán mondhatom, szeretve. Szeretett az iskolába járni, szerette osztálytársait, barátait, tisztelte tanárait. Jó barát volt, lehetett rá számítani. Ha a szemem becsukom, egy mosolygós, a világba vidáman, huncutul tekintő arc jelenik meg előttem. Hát, a tanulás.... bizony a sport és a társasági élet mögé szorult sokszor. Elfogadta, hogy változtatnia kell. Hogy miként gondolta ezt, sajnos már sohasem tudhatjuk meg.

Hosszú ideig nem is tudtam mit kezdeni a hírrrel, hogy elment Bazsi. Még most is megfoghatatlan és hihetetlen számomra, minden porcikámmal tiltakozom ellene.

Az ismert életbölcsélet sokat segített abban, hogy tudomásul vegyem aényt. Ezt szeretném Önökkel/ Veletek megosztani.

„Legyen erőm arra, hogy változtassak azon, amin tudok,
Legyen lelki békém, annak elfogadására, amin változtatni nem tudok,
És legyen bölcsességem, hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.”
Kedves Benjámín!

Az iskola tanárai nevében búcsúzom tőled. Nem tehetünk mást, elengedünk, menj utadra, ami immáron eltér a mienktől. Útajaink időnként biztosan találkoznak, megálunk, és emlékezünk arra, hogy Te is velünk voltál.

Isten veled!

Kovács Solt (10. a) rajza

MÚVEK

Afrika múltja, jelene és jövője

*Mihalovits Ervin (12. b) társadalomismeret házi dolgozatának egy részlete,
mellyel a Tompa-pályázatot is megnyerte*

A JELENKORI PROBLÉMÁK

A következőkben Afrika jelenébe nyújtok bepillantást. Először néhány kiragadott, meglepő statisztikai adat: a lakosság körében az analfabetizmus 70% feletti; a népesség fele napi egy dollárnál kevesebből él; minden tizedik másodpercben éhen hal egy ember. Ezek mind a gazdaság fejletlenségére utalnak. A földrésznek a nemzetközi kereskedelemből való részesedése 1970-ben még 3%-os volt, mely 1990-re 1%-ra olvadt (az emberiség 15%-a él a régióban). A visszaesés leginkább a Fekete-Afrika országaiban tapasztalt recesszió hatása volt. Ugyanakkor az arab országok fejlődése is elmaradt a világtól, bár ezek ellenére is fejlettek mondhatók. Fekete-Afrika GDP-jének alakulása az elmúlt ötven évben hasonló tendenciákat mutatott, mint a világkeresedelemből való részesedésének aránya, ugyanis átlagosan az export a nemzeti összjövedelem egyharmadát adja, azaz nagyban befolyásolja azt. Ennek hátulütője, hogy a nemzetgazdaságok így fokozott mértékben ki vannak szolgáltatva külső hatásoknak. Ráadásul a kiviteli 50%-a is két nyersanyagcsoportra korlátozódik. Ezek a trópusi esőerdőben termesztett növények (olajpálma, kakaó, kávé) és az ásványkincsek (a legjelentősebb az olaj és a földgáz, de van nagy mennyiségű nemesfém, réz, bauxit és gyémánt is).

Sokan túlságosan pozitívan látják Afrika jövőjét arra alapozva, hogy a nemzeti össztermék az egymást követő elmúlt néhány évben öt százalék felett nőtt. Tény, hogy ilyen még nem volt a régió történetében. Azonban azt sem szabad elfelejteni, hogy ez egy átlagérték, melyet a kőolajjal és földgázzal rendelkező országok messze túlszárnyaltak (köszönhetően az energiahordozók árnövekedésének), míg a többi állam meg sem közelített. A kiegyenlítetlen fejlődés önmagában még nem lenne probléma egész Afrika jövőjének szempontjából, de a nemzetgazdaságok fejlődése közötti különbségek már hatalmasnak mondhatók. Továbbá a kontinensen eddig még nem tapasztalt „szárnyalás” ellenére is a növekedés lassúnak és törékenynek mondható. Ezt azért lehet kijelenteni, mert tartós befektetői érdeklődés esetén ilyen mélyről induló országoknak az iparban is nagyobb fejlődést kellene mutatniuk.

Fekete-Afrika országaiban ezen kívül további gazdasági problémák mutatkoznak. Általánosan elmondható, hogy a magánszektor gyenge, a piacokat nyugati multinacionális cégek uralják, szinte teljesen kiiktatva a versenyt. Mellettük vannak kisvállalatok, de a feltörekvő hazai közép vállalatok hiányoznak. Az infrastruktúra romokban hever. 1960 és 1980 között 160 milliárd (!) dollárt költöttek kétféle kilométernyi út épí-

tésére, aminek egyharmada ma már használhatatlan az elmaradt fenntartási munkák miatt. Az elektromos hálózat csak minden negyedik embert ér el.

A gazdasági eredetű problémáknál talán még elszomorítóbbak a politikai instabilitásból fakadóak. Még manapság is nagyon sok országot diktátor vezet, aki katonai puccsal került a székébe. Azok pedig, akiket elűldöztek, az ország valamely őket támogató részében mint kiskirályok uralkodnak milíciákra támaszkodva. Ugyanígy a diktátorok is tartanak fenn katonai csoportokat, akiket fegyverekkel támogatnak, bár ezt természetesen hivatalosan tagadják. A két tábor között polgárháborús helyzet van, amit a lakosság szenved meg leginkább; gyakoriak a népirtások, az asszonyok meggyalázása. A harcoló felek közben azokon élösködnek, akikért elvileg harcolnak. Ez egy végtelenül leegyszerűsített képlet, de a helyzet Afrikában sok helyen hasonló, és ebbe már az arab országok közül is néhányan beleértendőek.

Az előbb vázolt problémával szorosan összefügg a terrorizmus. A milíciák gyakran kicsúsznak vezetőjük kezéből és önállósodnak. Ilyenkor általában még radikálisabb irányba fordulnak, a maguk feje után mennek, és mindenkire veszélyes terroristacsoportok lesznek. Fekete-Afrikában ezek a szervezetek inkább megmaradnak lokálisnak afrikai kapcsolatokkal. Azonban az arab államokban más a helyzet. Etnikai és vallási alapon szoros az észak-afrikai országok kapcsolata közel-keleti rokonaikkal. Így Fehér-Afrikában is vannak például Al-Kaida sejtek, de mivel ez a terület nem esik az Amerikai Egyesült Államok „beavatkozási politikájának” célpontjai közé, ezért az itteni terroristák nyugati szemmel inaktívnak tűnnek, valójában ez a megállapítás csak globális tevékenységükre igaz. A régióban virágzik többek között az emberkereskedelem, ami a helyi terroristacsoportok egyik legnagyobb bevétele.

További problémát jelent a szegénységből és népességrobbanásból fakadó migráció. A falvakból a lakosság a városokba települ, azonban azok eltartóképessége is véges, így a betelepülők csak a szegénynyegyedek lélekszámát növelik. A nemzetközi migráció már az Európai Uniót is érinti, ugyanis az Afrikából kívándorlók nagy része a kereszténység bölcsőjének valamelyik országát választja új lakhelyéül, azon belül is leginkább a volt gyarmattartó államokat. Afrikának a szakképzett munkaerő elvándorlása, azaz a „brain drain” minden évben több mint négy milliárd dolláros kárt okoz. Ez az öreg kontinensre nézve kedvező, viszont a szegények áradata már nagy problémát okoz. Ők leginkább illegáli-

Menekültek – a háttérben a darfúri menekülttábor sátorvárosával

san jutnak az európai országba, és hasonló módon vállalnak munkát is, már ha nem bűnözéssel foglalkoznak. Elég, ha csak a nem is oly rég történt párizsi zavargásokra gondolunk, amelyekben leginkább a külvárosokban nyomorgó algériai és marokkói bevándorlók vettek részt. De hozzájuk köthetők a szinte hagyománnyá vált szilveszteri autógyűjtogatások is.

Ugyanakkor sok téren pozitív hozzávéka is van az afrikaiak betelepülésének. Ilyen például a sport. Mindenkinek ajánlom, hogy nézzen meg egy francia-angol válogatott labdarúgó-mérkőzést, amin a fantasztikus élmény mellett érdemes figyelni arra is, hogy kevesebb fehér bőrű játékos van, mint színes. Természetesen az előnyök hosszú sora nem merül ki ebben, okos politikával, nyitottabb társadalmakkal a demográfiai problémákra is megoldást jelenthetne a migráció.

A fekete-afrikai egészségügyi helyzet kilátástalansága szintén közismert. Bár azon vitatkoznak a tudósok, hogy a kontinensről indult-e ki a betegség, az tagadhatatlan, hogy a világon itt él a legtöbb AIDS-fertőzött. Ezen felül a malária és a tífusz is olyan betegség, ami tizedeli a régió lakosságát. Az átlagéletkort is nagyban befolyásolja az egészségügy minősége. A várható átlagéletkor az 1960-ban jegyzett 40 évről 1990-re 52 évre nőtt. Most azonban ez a tendencia megfordult, és 48 év körül mozog, mint 1980-ban. A Szahara alatti Afrika átlagembere most 14 évvel rövidebb életre számíthat, mint a másik legszegényebb vidék, Dél-Ázsia, és 30 évvel kevesebbre, mint a fejlett világ polgára. Az AIDS által letarolt Zimbabweban és Ugandában a várható életkor az 1960-ban elkezdődött „fejlődő időszakban” mért szint alá csökkent. A demográfiai adatok is amorf képet festenek. A fentebb olvasottakból következik, hogy igen kevés a magas életkort elért ember, ugyanakkor nagyon nagy a 18 éven aluliak aránya a társadalmakban. Ennek oka a népességnövekedés, és az, hogy már nagyon fiatalon dolgoznak a gyerekek. Többek között emiatt is kevesen érik el közülük a felnőttkort.

A PROBLÉMÁK OKAI

Az országok társadalmaiban áthidalhatatlan törésvonalak húzódnak a már említett etnikai, vallási és kulturális alapokon. Ezek az arabok és a feketék között a legismertebbek, de az azonos rasszba tartozó törzsek sem egységesek, annak ellenére, hogy az európai köztudatban ez így él.

A probléma manapság kimerülhetne a világon gyakori, országok közötti nézeteltérésekben, ha történetesen az államhatárok megegyeznének az etnikaiakkal. Hogy ez miért nem így van, ahhoz egészen a XIX. századig, Afrika belsejének gyarmatosításáig kell visszatekintenünk. A földrészt elfoglaló európai nagyhatalmak az etnikai határokat figyelmen kívül hagyva osztották fel azt. Ezen, sokszor vonalzóval meghúzott határok adják a mai országok körvonalait is. A problémák az európaiak jelenléte alatt is gyakran jelentkeztek fegyveres összecsapások formájában, azonban azokat elfojtották.

A gyarmatosítás tovább színezte Afrika etnikai és vallási térképét. Megjelentek a fehér telepesek, akik elkezdték terjesztetni a kereszténységet.

A kontinens államai a XX. század második felének elejére kiharcolták függetlenségüket. Akkoriban kevesen gondolták úgy, hogy a földrész sok tekintetben rosszabbul fog állni az új évezredben, mint a hetvenes években. Ekkor Afrika jobb gazdasági mutatókkal rendelkezett, mint a legfejletlenebb Dél-Ázsia, és például a „mintagyarmat” Belga-Kongó olyan szinten állt, mint a közép-olaszországi régió.

Külső és belső körülmények szerencsétlen egybeesése mégis romláshoz vezetett. A függetlenség kiharcolása után az ellentétek nem csitultak, sőt, ezeket kihasználva ideológiailag túlfűtött diktátorok vették át az irányítást, polgárháborúba taszítva az országokat. Ez párhuzamosan zajlott a gazdasági recesszióval, és az ezzel járó társadalmi elégedetlenséggel, így nehéz eldönteni, melyik volt előbb, mi miből következett: a polgárháborús helyzetből a hanyatlás, vagy fordítva. Még az is elképzelhető, hogy egymás támogatása nélkül is bekövetkezett volna mindkettő. Mindenesetre az elemzők szerint ezek a fő okok.

A jelenlegi helyzet kialakulásában a fejlett világnak is nagy „érdemei” vannak. Bár Afrika független lett, a gyors dekolonizáció után a fejlett európai országok egyfajta hatalomátmentést akartak véghezvinni, azaz gazdasági hatalmukat fenntartani. A multinacionális cégeknek akartak régi-új piacokat szerezni, hogy azok növekedhessenek. Ehhez a befolyásuk alatt álló Világbankot és a Nemzetközi Valutaalapot használták fel. Fejlesztési hitelt csak akkor adtak, ha az országok liberalizálták gazdaságukat, és megnyitották kapuikat a nemzetközi befektetők előtt. Azonban a helyzet nem javult, a termelési mutatók csökkentek, így esély sem mutatkozott arra, hogy visszafizessék a kölcsönöket. Az országok adósságcspadába kerültek, már a kamatokat sem tudták fizetni.

A segélyezési politika is kudarcot vallott. Hiányzott az összehangoltság a szervezetek között, és az alkalmi élelmiszer és egészségügyi adományok hosszú távon nem hozhattak változást az emberek életébe. Ráadásul az adományok nem egyenlő mértékben voltak elérhetőek a különböző államok számára, azok felén ugyanis tíz ország osztozott. A segélyezés hatékonyságát nagyban rombolta, hogy figyelmen kívül hagyták a kontinens földrajzi, történeti, etnikai, mentális és képzettségbeli realitását. Gyakori volt az is, hogy a segélyek milíciák kezébe kerültek, és azok a saját érdekeikre használták fel azokat. Egyre többen mondják, hogy nem hogy nem segített, még rontotta is a gazdaság helyzetét a kiszámíthatatlan segélyezés.

AZ AFRIKAI UNIÓ (AU):

Most kövessük nyomon egy új idea, a pánafrikanizmus kiteljesedését. A nyolcvanas évek kilátástalansága, a már leírt súlyos problémák, a gazdasági nehézségek és a társa-

dalmi elégedetlenség politikájuk újragondolására készítette a vezetőket. Az 1991-ben, a nigériai Abujában megrendezett csúcstalálkozón egyezményt írtak alá az Afrikai Gazdasági Közösség létrehozásáról, és állást foglaltak az „afrikai szintű monetáris unió” távlata, valamint egy 2025-ig létrehozandó kontinentális parlament mellett. Az újabb lökés 1999-ben jött, amikor is a líbiai Sirtében az integráció felgyorsítása mellett döntöttek a résztvevők. Olyan szabályozást hoztak, amely a közös ülésekről kitiltotta a hatalmukat fegyverrel fenntartó vezetőket. Így az addig szőnyeg alá söpört kérdésekről is lehetett beszélni. A változás további jele, hogy 2002-ben az Afrikai Egységszervezet jogutódjaként létrejött az Afrikai Unió. Ezen lépés csak egy hosszú folyamat első momentuma, mely az Afrikai Központi Bank, az Afrikai Monetáris Unió, az Afrikai Bíróság és a Pánafrikai Parlament létrehozásában teljesezhet ki. Távlati cél egy, az Európai Unióhoz hasonló politikai és gazdasági unió létrehozása.

Az etiópiai addisz-abebei székhelyű Afrikai Uniónak jelenleg a kontinensen található összes ország tagja, kivéve Marokkó, mivel megszállás alatt tartja Nyugat-Szaharát. A közösség célja az egységes Afrika érdekeinek hatékonyabb védelme, a kontinensen belüli együttműködés előmozdítása. Az országok egységes fellépése a jövőben a földrész világpolitikai súlyát nagyban növelheti. A közös belső problémákkal szemben is hatékonyabb lenne az együttes fellépés. Például az AIDS visszaszorításához is átgondolt, az egész földrészre kiterjedő megoldás kell.

Az Afrikai Unió a kontinens helyzetét is folyamatosan próbálja erősíteni, például multilaterális egyezmények megkötésével.

Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy az integrációt még mindig nehezítik a Fekete- és Fehér-Afrika országai közötti ellentétek, valamint az is, hogy a közösség lendületét pont a hasonló, de kisebb szerveződések törhetik meg, amelyek szintén politikai és gazdasági unióban gondolkodnak, és amelyeknek a tagországai értelemszerűen az AU-nak is tagjai. Ilyen szerveződés például a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség vagy a Kelet-Afrikai Unió.

A MEGOLDÁSOK KERESÉSE

E téren az Európai Unió (EU) pozitív példának tekinthető. Ezt akár természetesnek is lehetne venni, hiszen Afrika európai országok gyarmata volt, és ebből kifolyólag még ma is szoros kapcsolatok vannak a két kontinens között. Ennek ellenére sokáig tartott felismerni, hogy a látszólag lokális problémák közösek. Ennek megfelelően a segélyezési politika átalakult, már nem annyira gyarmatosító-gyarmatosított felállás jellemzi a két fél helyzetét. Inkább a fejlesztési támogatások a hangsúlyosabbak, melyek hosszú távon is kamatoznak. Európa emberségről is tanúbizonyságot tesz azzal, hogy az egy főre jutó segély ott a legmagasabb. Napjainkban az Afrikába irányuló támogatások 60%-a az EU-ból érkezik.

Kis kitérőnk után tekintsünk vissza a dinamikusan fejlődő európai és afrikai kapcsolatokra. 2007 decemberében kötötte meg az AU és az EU a partnerségi szerződést. Ezzel együtt elfogadták a 2008-2010-ig terjedő időszakra szóló cselekvési tervet, mely a kapcsolatok előmozdítását hivatott elősegíteni. Ezen határozatok a következő területeket fogják át:

- Béke és biztonság; demokratikus kormányzás és emberi jogok; kereskedelem és regionális integráció (ideértve a 2006-ban elindított EU-Afrika infrastruktúrális partnerség végrehajtását); millenniumi fejlesztési célok; energia; éghajlatváltozás; migráció, mobilitás és foglalkoztatás; tudomány, információs társadalom és térség

A tervekre elkülönített források sok probléma megoldását elindíthatják. Továbbá a magánszféra is könnyen bevonható, hiszen Afrika egy több mint 900 milliós piac, bár hátrányként meg kell említeni a vásárlóerő alacsony szintjét.

Az egyik legfontosabb prioritás a politikai stabilitás. Ha egy országban a politikai kockázat magas, akkor a befektetők nem szívesen ruháznak be ott. A béke fenntartása éppen ezért mindenképpen elsődleges cél. Így megelőzhetők a zavargások és a népirítások. A különböző válságócponatok izolálása pedig stratégiaiilag fontos, hogy azok ne terjedhessenek át más országokra. Ugyanakkor járulékos előnyök is származnak a békéből, mint a demokrácia fennmaradása, és az, hogy nem költenek el dollármilliárdokat fegyverkezésre majd újjáépítésre. Ezen okokból kifolyólag szükséges az AU békéért és demokráciáért tett erőfeszítéseit fokozottan támogatni. Ez egyébként az EU Afrika-politikájánál kiemelten fontos.

Az előre tekintés mindenképpen fontos, hogy lássuk, mire kell felkészülni. Sok reménykedésre okot adó tényezőt sajnos nem lehet látni. Például a már napjainkban is sok problémát okozó globális felmelegedés negatív hatásai legerősebben Afrikában fognak jelentkezni.

Úgy gondolom, hogy a többi megoldásra váró kérdéssel, mint például az egészségügyi helyzettel, az AIDS-el, a migrációval, és az ivóvízhiánnyal is kell foglalkozni, de ha a fő problémák terén nincs előrelépés, akkor az ezekből nagyon szorosan következő, előbb felsorolt „al”-problémák sem fognak megoldódni.

Mihalovits Ervin (12. b)

Az ipari forradalom hatásai Magyarországon

Soha Péter (10. b) házi dolgozata

Az ipari forradalom körülbelül 1780 és 1850 között ment végbe legelőször Angliában, majd onnan továbbgyűrűzve a kontinens többi országában, valamint a gyarmatok által más földrészekén is. Az ipari forradalom definíciója: az az ugrásszerű átalakulás, amelyben rohamosan nőtt a mezőgazdaság és az ipar termelése. (Szávay, 17. p) Ez – mint már említettem – legelőször, a XVIII. század végén Angliában jelentkezett, itt ugyanis a lezajlott polgári forradalom után egy békés időszak vette kezdetét, amely a fejlődés alapjául szolgált. Az ipari forradalomnak Anglia földrajzi fekvése is kedvezett, hiszen, mivel szigetország, nem kellett költséges védelmi rendszert kiépíteni és a tenger olcsó szállítási lehetőséget biztosított számára.

Az angliai ipari forradalom kulcsszava a gépesítés és ezzel összefüggően a gőz volt, ugyanis ekkor találták fel a gőzzel meghajtott gépeket és eszközöket. James Watt 1769-ben fejlesztette ki a gőzgépet, amelyet 1781-re tengely meghajtására is alkalmassá tett. Angliában a másik fontos találmány a John Kay nevéhez fűződő repülő gyorsvetelő, amely a fonó- és szövőiparban jelentett újítást. A fonógépet, a „Fonó Jenny”-t 1764-ben találta fel James Hargreaves, ez már 16–20 fonónő munkáját helyettesítette. A későbbiekben ennek továbbfejlesztéseként elkészült a mechanikus (1786), majd a mintás szövetet előállító szövőszék (1799) is. Az angol találmányok közül mindenképpen kiemelendő még a Fulton-féle gőzhajó (1807) és a Stephenson által kifejlesztett gőzmozdony, a Rocket (1825) is (ld a képen).

A hírközlésben jelentős előretörést jelentett az 1832-ben szabadalmaztatott Morse-távíró. A szerszámpiparban kiemelkedő az eszterga megjelenése (1810), a nehéziparban pedig a kokoszítás (1735) és a bányászatban használt Davy-lámpa (1815). A gőzgépek és a vasgyártás Angliát a XIX. század közepére világhatalommá tették, egy találó mondás szerint Anglia a világ műhelye lett. (Bánhegyi, 24. p)

Az előbbieken bemutatott angol példák jól rávilágítanak az ipari forradalom általánosan, minden érintett országra igaz legfontosabb jellemzőire és hatásaira. (8) A legfontosabb jellemzők között említhető az önmagát gerjesztő növekedés beindulása, a gyors és folyamatos gazdagodás, a testi erő helyett a gépi erő alkalmazása, amelynek

során a háziipar gyáriparrá formálódott át. További fontos jellemzők a tömegtermelés megindulása, a nemzetközi piac és az értéktőzsdék kialakulása, valamint az éhség és a szegénység tömeges visszaszorulása. Az ipari forradalomnak közvetlen hatása volt a városi lakosság gyors növekedése, a városiasodás, a középosztály növekvő életszínvonala, ugyanakkor kontrasztként a munkásság rossz helyzetének kialakulása is. A mezőgazdaságban – a gépesítés hatására – egyre kevesebb munkásra volt szükség, őket a városokban a gyáripár tudta foglalkoztatni, így tömegesen a városokba költöztek. A kialakult ipari negyedekben sokszor több ezer ember zsúfolódott össze egészségtelenül kis területen, a munkásszállásokon egy szobában gyakran 10–20 ember is lakott. A rossz városi életkörülmények a munkásság körében elégedetlenséget váltottak ki.

Az előbbi másfél oldal alapján elmondható, hogy Magyarországon hasonló fejlődés érződött az egyes iparágakban, a közlekedésben és a kultúrában is. Országunk azonban mégis különbözött a fejlődésben, mert a Habsburg Birodalom részeként a birodalmi gazdaságpolitika hatást gyakorolt ránk, azaz nem volt gazdasági önrendelkezésünk. A Habsburg célok között szerepelt az egységes birodalmi gazdaságpolitika, amelyet az Angliához való felzárkózás eszközének tekintettek. A Habsburg udvar Magyarországnak elsősorban nem ipari, hanem mezőgazdasági, élelmiszerellátó szerepet szánt, amely által azonban nőtt a magyar agrártermékek szerepe. Az ipari fejlesztés igénye csak a kohászat és a bányászat területén fogalmazódott meg Bécsben. A centralizált gazdaságpolitika miatt az országot ebben az időszakban gyakran nevezték „gyamrat”-nak, amely sugallta a Habsburg gazdasági irányítás árnyoldalát, amelynek legfontosabb hibája az volt, hogy nem biztosította az ország számára a fejlődéshez szükséges kellő anyagi támogatást. (Gergely, 30. p)

Ezt a helyzetet a magyar vezetőréteg egyik szárnya sem nézte jó szemmel és kivétel nélkül egyetértettek abban, hogy az ország számára elengedhetetlen az ipar és a mezőgazdaság fejlesztése. A liberális nemesi ellenzék 1840 körül megfogalmazott céljai között szerepelt az iparosítás, a mezőgazdaság gépesítése, a belső felvevőpiac létrehozása és a nyersanyag-feldolgozás beindítása, illetve a szabad gazdasági partnerválasztás.

Az ipari forradalom hatásai hazánkban elsőként a mezőgazdaságban jelentkeztek, részben azért, mert mint már az előzőekből kiderült, az osztrákok elképzelése is egy „agrárállam” Magyarország létrehozása volt. (Gergely, 47. p) A kétnyomásos rendszert, amelynél a földterület vetett részre és ugarra tagolódott, felváltotta először a háromnyomásos gazdálkodás, ahol már a vetett rész tavaszi és őszi területre bomlott. Ennek a továbbfejlesztése a vetésforgó, ahol már nincs ugar. Ez a földművelési mód legelőször a nyugati vármegyékben, főleg Sopron, Vas és Zala megyékben terjedt el. A legfontosabb újonnan megjelenő és elterjedő növények a kukorica és a burgonya voltak. Előbbi főleg Erdélyben és Kelet-Magyarországon volt népszerű, itt emberi táplálékként is felhasználták, például kukoricakásaként, utóbbi pedig az északi megyékben és szintén Erdélyben terjedt el, ezeken a részeken gyakran szeszfőzéshez is felhasználták. Az új növények közül kiemelkedő még a repce és a cukorrépa. A repce az ét- és gépolaj

alapanyaga, a cukorrépa pedig a cukorgyártás kiindulási növénye volt. Az ország dohánytermesztése is messze kimagaslott, az 1840-es években készült felmérés szerint hazánk Európa legnagyobb dohánytermelőjének számított. Az új növények mellett új állatfajták is megjelentek, legfontosabbak a svájci szarvasmarha, a merinói juh, a francia és angol mén, valamint a mangalica. Az eszközfejlesztés sem maradt el természetesen, a faekét vaseke váltotta fel és munkába álltak a lóval hajtott cséplőgépek is, amelyek nagy része a Vidats-gyárban készült. A vető- és cséplőgép mellett megjelent a gőzeke is. A század végén már elterjedt volt a műtrágya, a legfontosabb termés, a gabona mellett pedig kialakult a gyümölcs- és szőlőkultúra, valamint a zöldségtermelés. A folyók szabályozása – melyek közül legfontosabb a Széchenyi nevéhez fűződő Tisza- és Vaskapu szabályozás volt – és a mocsarak lecsapolása révén közel 2,5 millió hold új termőterületet nyertek. (Bánhegyi, 18. p)

A magyar ipar az 1830-as évek előtt főként a hadsereg igényeinek kielégítésére volt berendezkedve, így meghatározóvá vált a fegyver- és posztógyártás, a vaskohászat és a textilipar. Az 1830-as évektől az ipari forradalom közvetlen hatásai jelentkeztek. (Gergely, 54–55. p) Ezeket a hatásokat még felerősítették, illetve megalapozták az iparpártoló intézkedések. 1840-ben a Deák vezette ellenzék keresztülvitte a parlamenten a szabad gyáralapításra vonatkozó törvényt, illetve a váltótörvényt, valamint a zsidóság emancipációját. Rá két évre Kossuth Lajos megalapította a Védegyletet, melynek tagjai vállalták, hogy 6 éven át – amennyiben ez lehetséges – magyar terméket vásárolnak. 1843-ban, szintén Kossuth ötletére megalakult a Gyáralapító Társaság.

A fejlődés az ipar szinte minden területén megmutatkozott. Az élen a szerszám-, vas- és gépgyártás állt. Ezeknek az élére nagybirtokosok vagy polgári vállalkozók kerültek, de nem egyszer olyan szakemberek, akik saját – kevés munkással és kis kapacitással rendelkező – üzemüket óriás gyárakká fejlesztették, ilyen volt például a Ganz gyár. Az üzemekben nagyméretű technikai fejlődés következett be, megjelent a kokszzsal olvasztás (elsőként Korompa, Resica és Vajdahunyad), megkezdődött a szénvacon feltérképezése és megindult a bányászat. A gőzgépek hazánkban is elterjedtek, 1841-ben csupán 6, 1848-ban azonban már 45 db gőzgép működött az országban, a nyers- és öntöttvas-termelés pedig 1841–46 között a duplájára nőtt. Fontosak továbbá az újonnan megalakult gyárak: a vasúti síneket gyártó ózdi vasmű, a papírgyárak (Fiume, Hermanec), a herendi, hollóházi és városlódi porcelángyárak, a szeszgyárak (Littke, Zwack), a szivar-, cukor-, továbbá a textilgyárak (Valero, Goldberger), a kőbányai téglagyár és a pesti sztearingyertya-gyár, végül nem utolsósorban a gőz- és hengertermelő (Concordaia, Victoria, Pest). Egy 1840-es évekbeli összeírás szerint az ország 4 legnagyobb gyára: 1. Ganz gyár (2814 munkás), 2. Óbudai Hajógyár (1966 munkás), 3. Osztrák Államvasút Társaság gyára (1039 munkás) és 4. a Schlick gyár 819 munkással.

Magyarországon az iparral párhuzamosan fejlődtek a közszolgáltatások, így a közlekedés és a posta is. A XIX. század elején még az elavult közlekedési eszközök, a ritka

úthálózat, a lassúság, a biztonságérzet (rablótámadások) és a vasút hiánya volt a jellemző. Ezeknek az ellenkezőjét váltották ki a következő fejlesztések. Az útépités – állami támogatás hiányában – a vármegyéek irányításával zajlott, a jobbágysok ingyenes közmunkájával. 1827-ben kijelölték azt a 13 fő útvonalat, amelynek megépítését a közeli években megkezdték. A vízi szállítás eleinte lefelé ereszkedéssel, más néven sodródással, felfelé vontatással zajlott. A gőzhajó megjelenése sokat segített az addig meglehetősen nehézkes vízi közlekedésen. 1830-ban megalakult az Első Dunai Gőzhajózási Társaság, majd egy évvel később már megindult a menetrendszerű forgalom Pest és Bécs között. A növekvő igények kielégítésére 1846-ban létrejött az Óbudai Hajógyár.

A vasútépités előzménye az 1832–36-os országgyűlés volt, amelyen elfogadták az első vasúti törvényt és kijelölték – a közutakhoz hasonlóan – a 13 megépítendő fővonalat. A vasútépitést azzal ösztönözték, hogy a magánvállalatok részére az építés adómentes volt, ennek eredményeként 1846-ban átadták Magyarország első vasútvonalát Pest–Vác között. Erről így írtak a korabeli sajtóban: „a civilizáció legújabb fejleménye Hunnia fővárosának is nyújtá azon élvezetet [...] és kikocsikáztatá egy csodaszzerű gőzerőfoggattal a meghívottak százait [...] villámi, azaz vasúti sebességgel, ti. 50 és néhány perc alatt Vác városába...”. (Závodszy, 83. p) A következő évben átadták a Pest–Szolnok, illetve a Bécsújhely–Sopron vonalat, 1848-ban pedig megindult a forgalom a Pozsony–Nagyszombat–Szered vonalon. 1867-re az ország már 2285 km vasúti hálózattal rendelkezett.

A posta két részre tagozódott. A levélposta állami monopólium volt, versenytársa nem lehetett. A kocsiposta azonban az állam magánvállalata volt, amelynek már akadtak versenytársai. Az 1830-as években megkezdődött a levélkézbesítés, valamint kihelyezték az első postaládákat. 1847-ben üzembe helyezték a Bécs–Pozsony táv-íróvonalat a gyorsabb információtovábbítás érdekében. 1824-ben alakult meg az első gyorskocsi vállalat, az elő útvonal Pest–Buda–Bécs között húzódtott, az út hossza 30 óra volt. (Gergely, 38. p)

A dolgozatban felvázolt változások összességében rámutatnak arra, hogy az ipari forradalom lényegében a gazdaság minden ágazatára hatással volt, pozitív előnye az iparban és a mezőgazdaságban egyaránt érződött. A fejlődés azonban nem állt meg, ugyanis az úgynevezett második ipari forradalom (1870–1914 között) alatt az ország további, nagyméretű fejlődésen ment keresztül.

Irodalomjegyzék

Bánhegyi Ferenc: Történelemtkönyv 7. osztály, Apáczai Kiadó, Celldömölk, 2001.

Gergely András (szerk.): Magyarország története a 19. században, Osiris Kiadó, Budapest, 2003.

Száray Miklós: Történelem III., Műszaki Kiadó, Budapest, 2006.

Závodszy Géza: Történelmi olvasókönyv 7. osztály, Korona Kiadó, Budapest, 1999.

www.mek.oszk.hu/02100/02152/html/08/121.html#122

www.studiumgenerale.hu/toriszekcio/letoltes/2003nyar/adam_iparosodas_mo_on.ppt#272,1,1.dia

www.sulinet.hu/életmod/hogyan_tovabb_tovabtanulas/elokeszito/tortenelem/9het/index9.html

www.wikipedia.org/wiki/Ipari_forradalom

Érettségi dolgozatok magyar nyelv és irodalomból

Bárdits Anna (12. a) és Monori Barbara (12. a) középszintű, magyar nyelv és irodalomból megírt érettségi dolgozatai olvashatók itt.

Érvelés

A 20. század eleji művészek, gondolkodók egyfelől üdvözölték a gépek megjelenését a mindennapokban, másfelől már féltették az emberiséget a technika uralmától. Napjainkban az a kérdés, milyen arányban nyerünk vagy veszítünk azáltal, hogy egyre kevesebb tevékenységet végzünk személyesen, egyre több a készen kapott technikai és kulturális elem a hétköznapijainkban. Ön szerint nyerünk vagy veszítünk ezzel? Példákat is tartalmazó érvelésében hivatkozzon az alábbi szövegre!

„Arra kérem a jövőt – bár elkéstem már ezzel is –, hogy könyörüljön legalább az ajtóknak és az ablakoknak; hagyja meg őket kézzel nyithatóknak. Mert milyen világ is az, ahol nem lehet az ablakot mohón kitéárni s úgy nyitni ajtót, hogy annak lendülése – és nyikorgása – helyettünk kimondja: alig győztelek várni.”

(Ancsel Éva Összes bekezdése, 1999)

Nyerünk vagy veszítünk a gépek elterjedésével?

A kérdés, hogy a technika fejlődésével milyen arányban nyerünk vagy veszítünk, nagyon összetett és nehezen megválaszolható.

A technika fejlődésének problematikája nem csupán a 20. századi művészeket foglalkoztatta. A gépek iránti ellenszenv már századokkal ezelőtt megjelent. Az első ipari forradalom idején Angliában gépromboló mozgalom jött létre, amelynek célja a gépek elpusztítása volt. Ennek az agresszív megnyilvánulásnak kézzelfogható oka az volt, hogy a gépek elterjedése miatt egyre több ember munkája vált fölöslegessé, és emiatt sokan elvesztették megélhetési forrásukat. Az ipari forradalomtól kezdve azonban a gépek és technikai eszközök fejlődése megállíthatatlan volt. Nem meglepő tehát, hogy a mesterségesen teremtett ember az irodalomban is hamar megjelent Frankenstein szörnyének képében. A félelem, hogy a gépek az ember fölébe kerekednek, számos műalkotásban megjelenik. Például számos film veti fel ezt a problémát (a Mátrix trilógia vagy Stanley Kubrick 2001. Űrodüsszeiája).

Az utóbbi évszázadban a gépek az élet minden területére beférkőztek. Gépek segítségével végezzük a házimunkát, gépekkel közlekedünk, gépekkel építünk házat, még a művészeknek is sokszor gépekre van szükségük önkifejezésükhöz. Gondoljunk a fény-

képészek digitális gépeire, az írók laptopjára vagy zenészek elektromos gitárjára. A 21. századi élet elképzelhetetlen lenne gépek nélkül. Kérdés, hogy meddig lehet (vagy kell) növelni a gépek szerepét életünkben.

Nagyon sok érv szól a technikai fejlődés, a gépek gyakori használata mellett. A gépek alapvető célja, hogy megkönnyítsék, kényelmesebbé tegyék az emberek életét. Egy mai fiatal már el sem tudja képzelni az életét gépek nélkül, természetesnek tartja őket. Nekem is nehezemre esik elképzelni egy napomat anélkül, hogy bármilyen gép szerepelne benne. Reggel biztosan nem tudnék felkelni a telefonom ébresztése nélkül, és elkésnék az iskolából. Ehhez persze az is hozzájárulna, hogy a lakásom és az iskola közötti tíz kilométeres utat gyalog kellene megtennem. Az iskolában is sokat bosszankodnék a fűtés és a világítás hiánya miatt, és a két percig tartó fénymásolást az órákig tartó körmölés váltaná fel. Televízió, rádió és számítógép hiányában nem tudnék tájékozódni a hírekről, levelezni a külföldi barátaimmal és a kedvenc rajzfilmemet sem tudnám megtekinteni. Telefon híján pedig nem tudnék beszélgetni a barátaimmal esténként. Tehát az élet mindenképpen bonyolultabbá válna, ha semmiféle gépet nem használnánk.

A gépek a tudomány területén is nagy szolgálatot tehetnek az embereknek. Az egyre nagyobb prímuszszámokat ma gépekkel keresik, a tudósok mikroszkópot használnak a vírusok tanulmányozására. Az orvoslásban is elengedhetetlenné vált, hogy éljünk a gépek nyújtotta lehetőségekkel. Belegondolni is szörnyű, hányan haltak volna meg lélegeztető gép vagy defibrillátor hiányában. Úgy gondolom, hogy a gépek életünk fontos és bizonyos szempontból pótolhatatlan részeivé váltak, de figyelniünk kell arra, hogy ne határozzák meg életünk minden egyes részét.

Rengeteg veszélyt is rejt magában, hogy egyre kevesebb tevékenységet végzünk személyesen. A gépek „uralmát” olyan formában nem tartom elképzelhetőnek, ahogy az általam említett filmek. A valódi veszély szerintem nem az, hogy a gépek öntudatra ébrednek és így veszik át az irányítást az emberek felett. Valószínűbb, hogy olyan létfontosságú eszközökké válnak, hogy sok ember életét már csak a gépek fogják befolyásolni. Napjainkban is egyre gyakoribbá válik a gépektől való függőség. Számítalan olyan ember van, aki az internettől, a számítógépes játékoktól vagy a játékgépektől függ. A legtöbb ember életében, még ha nem alakul is beteges függéssé, fontos szerepet játszanak a gépek. Sokszor az emberi kapcsolataink alakulását is gépek befolyásolják. Rengetegen vannak, akik problémáikat már nem személyesen, hanem telefonon, számítógépen keresztül beszélik meg. Én is gyakran erre kényszerülök, pedig fontosnak tartom, hogy egy beszélgetés során lássam a partnerem mozdulatait, arcjátékát. A gépek miatt a kapcsolatok üresebbé, felszínebbé válhatnak. Az Ancsel Évától idézett szöveg is arról árulkodik, hogy írója fél, hogy az ember által elvégzett apró, mindennapi dolgok lassan a gépek feladataivá válnak, elvesztik jelentőségüket és varázsukat. Az ajtó- és ablaknyitás mellett jó példa még erre a kézzel írt levél és az e-mail közötti különbség. Ha valaki levelet ír nekünk, megtisztelőnek

érezzük, kellemesen izgulunk a felnyitás előtt. Egy e-mail megnyitásakor semmiféle szertartást nem kell végigcsinálnunk, és a levél elveszti személyes mivoltát. A gépek a művészetet is képesek rossz irányba befolyásolni, az üres, érzelmeiket kifejezni képtelen techno zene jó példa erre.

Összefoglalva tehát, sokat nyerhetünk, de veszíthetünk is a gépek elterjedésével. Úgy gondolom, a legfontosabb, hogy mindenki megtalálja a helyes egyensúlyt. Élhetünk a gépek nyújtotta előnyökkel, élvezhetjük az általuk nyújtott kényelmet, de nem feledkezhetünk meg arról, hogy ennél sokkal fontosabb dolgok is vannak az életünkben. Hasznos lenne mindenkinek évente egy-két hétre megpróbálni gépek nélkül élni. Én ezt meg is teszem minden nyáron egy táborban. Ilyen alkalmakkor döbbenhethetünk rá, hogy a leglényegesebb elemei az életnek a gépektől és a technikától függetlenek.

Bárdits Anna (12. a)

Egy mű értelmezése

Petelei István A könyörülő asszony c. novellája a szereplőkben lezajló lelki történeteket jeleníti meg. Értelmezze a kibontakozó lélektani folyamatokat, valamint mutassa be azokat az eljárásokat, amelyek a feszültség fokozását szolgálják!

Petelei István: A könyörülő asszony

Petelei István nem tartozik a magyar irodalom legkiemelkedőbb alakjai közé. Kevésbé neves novellista, mint kortársa, Mikszáth Kálmán. Mindketten a klasszikus modernség korszakában alkottak. Mikszáth a kilencvenes években (amikor Petelei A könyörülő asszonyt írta) adta ki a Beszterce ostromát, a Szent Péter esernyőjét és a Gavallérokat. Ezeket a műveket az anekdotikus próza alkotásai közé soroljuk, a dzsentri témába tartoznak. Mikszáthnak azonban az 1880-as években komponált két novelláskötete (már a műfajt tekintve is) közelebb áll Petelei alkotásához.

A jó palócok és a Tót atyafiak, mely utóbbi négy részből áll, s a magányos pásztorok életét helyezi középpontjába, stílusában, hangulatában és a szereplők származását tekintve hasonló világot jelenít meg, mint a könyörülő asszony. Különösen a feszültségkeltésben és a lélektani folyamatok ábrázolásában mester ez a két szerző.

Petelei novellája két időszűdő nőről és kettejük kapcsolatáról szól. Pepi ura halála után visszaköltözik abba a faluba, ahol lánykorát töltötte. Régi barátnője, Kati fogadja be magához, cserébe segítenie kell a bolt körül, melyet Kati vezet. A vénlány próbál

kedvesen bánni a szerencsétlen özvegyasszonnyal, ám egyre több szúrós megjegyzést illeszt mondandójába. Főként kényességéért, előkelőbb ruhái miatt kritizálja Pepit. Ő pedig alig beszél, próbál láthatatlanná válni, szerény, csöndes, alázatos.

A szomszédok egyre több kedvességgel, figyelmességgel árasztják el a vendéget. Ilyenkor azonban Kati rettentően megorrol. Zavarja, hogy Pepi még elesetten is több rokonszenvvel találkozik, mint ő egész életében. Pepi megérkezése után fél évvel Kati „nehéz betegségbe esik”, de a boltot nem zárja be. Az özvegynak kell ellátnia őt is, meg az üzletet is, de nem panaszkodik. Az olvasó csak ekkor tudja meg, hogy Kati monológjából, hogy Pepi férje azért hagyta el a vénlányt évtizedekkel ezelőtt, hogy az ő barátnőjét, Pepit elvehesse. A beteg nő azt állítja, hogy bár nem volt irigy, utálja a barátnőjét. Lázálmában a lakodalmuk emléke kínozza. Pepi az ágyánál ül és sír.

Különös a novella címe, véleményem szerint ugyanis inkább nőre ráillik. Kati akkor könyörül meg Pepin, mikor a nincstelenné vált asszonyt befogadja, Pepi pedig akkor nevezhető könyörülőnek, mikor a rossz bánásmód és a sok bántó szó ellenére ápolja beteg barátnőjét.

Mint már említettem, Kati nem tud kedves lenni – állítólag – szeretett barátnőjével. Álszent vele. Szóvá teszi már az első napon, a megérkezés perceiben, hogy Pepi semmi vagyont nem hozott, de aztán hozzáteszi: „Nem is vártam. Én nem a vagyon miatt hívtalak hozzám, tudtam, hogy nincs is semmid.” Folyamatosan saját nagylelkűségét hangoztatja. Az özvegyet azzal alázza meg, hogy percenként emlékezteti arra, hogy vége az urizálásnak, amihez férjes asszonyként hozzászokhatott hivatalnok ura mellett. Itt nincs szükség úriasszony ruhákra, itt nincs szobalány, aki bekísérje a házba, nincs első szoba, csak egy szoba van és a bolt. A vénlány irigysége, könyörtelensége, az hogy nem könyörült soha senkin, valószínűleg abból fakadt, hogy nem volt családja, szerettei, neki magának kellett megkeresnie a kenyerét. Sejtethető, hogy emiatt utálja a gyerekeket is. Így hát „utálatos nyájassággal simogatta” Pepit, „kéjelgett a pártfogásban.” Jól érezte magát a tudattól, hogy valakinél erősebb.

A jövővény alázatos teremtés. Az egész történet folyamán egyszer szólal meg, akkor is csak egy mondat erejéig. Kati hamar elárulja az olvasónak, hogy Pepi férje meghalt, ezért lett nincstelen Pepi. Régen úri sorban éltek, hiszen a férfi jó fizetést kapott, ám mivel az özvegyasszony életteret, Kati segítségére szorult.

Folyamatosan érezni lehet a feszültséget olvasás közben, ahogy a vénlány egyre bántóbb, az özvegy egyre szerényebb és alázatosabb lett. Sejtteni lehet, hogy valami titok, egy múltbeli ki nem mondott történet irányítja a két nőt, de egészen az utolsó sorokig nem derül fény semmire. Kati úgy tesz, mintha nem is ismerte volna Pepi férjét. Aztán a betegágyán, lázálomban már nem tudja magában tartani azt, ami ennyi éven át bántotta, nyomasztotta. Az olvasó számára is fény derül rá, hogy a halott férfi évekkel ezelőtt Pepi miatt hagyta el Katát. Az eddig kevésbé szimpatikus szereplőt az olvasó hirtelen más megvilágításban kezdi szemlélni. Ez a sérelem volt tetteinek, szavainak mozgatórugója. Egy elkeseredett, ennyi éven át felejteni nem tudó nő keser-

vesen próbál egy kis gonoszszággal fájdalmat okozni Pepinek, amely töredéke annak a fájdalomnak, amit ő élt át, és amely most is kínozza még.

Az özvegy csak meghunyászkodással, csöndességgel, fejét lehajtva reagál a bán-
tásokra, hiszen pontosan tudja, hogy a szerencsétlen vénlánynak van igazsága. Ezért
fakad sírva, amikor betegágyának fejénél ül, s hallgatja Kati szavait. A nagybeteg fél,
hogy lázálmban esetleg olyat mondott, amit nem kellett volna, ezért kéri Pepit, ne
hallgasson rá ilyenkor. Lehet, hogy már a halálán van, de nem akarja megbántani ba-
rátnőjét.

A leginkább feszültségkeltő eszköz a műben az, hogy csak a novella végén ismerjük
meg a két asszony viselkedésének okát. Ekkor derül fény a múltra. Fontos az is, hogy
Pepi alig szólal meg a mű folyamán. Kati megbetegedésekor már türelmetlenül várja
az olvasó, hogy megtudja végre, amit csak az elbeszélő és a szereplők tudnak, de nem
mondanak ki. A késleltetés és a feszültségkeltés eszköze az is, hogy az elbeszélő sza-
bad függő beszéd formájában csak Kati szavait és gondolatait közli. Az elbeszélő nem
magyaráz, nem reflektál, alig „avatkozik bele” a történet menetébe. A novella tér- és
időszerkezete lineáris. Az események egy faluban, Kata házában és boltjában zajlanak
Pepi érkezésétől a következő nyárig, néhány visszautalással a múltra. (A csúcspont is
múltbeli esemény: amikor fény derül a kettőjük közötti feszültség okára).

Nekem nagyon tetszik ez a novella, mert Petelei érzékletesen ábrázolja a két
könyörülő asszony viselkedését, magatartását, lelki vívódását, és hatásosan használja
a feszültségkeltés eszközeit is. Ez a mű nem marad el Mikszáth néhány novellájától,
nagy művészi értékkel bír.

Monori Barbara (12. a)

ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK

Gellér Lóránt és Jakó Géza látogatása

Gellér Lóránt (1922–) okleveles gépészmérnök, aki 1939-ben érettségizett iskolánkban és 1948 óta külföldön (1952 óta Kanadában) él, 2008. március 12-én délután kétórás látogatást tett a Trefortban. Több kanadai mérnök-kamarai, illetve egyetemi kitüntetés tulajdonosa. Számos nemzetközi konferencián volt előadó, és szakterületén igen sokat publikált. Egy világszerte sikeresen alkalmazott, az acélkötelek roncsolásmentes vizsgálataira szerkesztett műszer egyik kifejlesztője. Látogatására elkíserte őt három angliai születésű és Angliában élő rokona, közöttük bátyjának (aki szintén az iskolánkban érettségizett) lánya. Míg 1989 júniusában az ötven éves találkozásukon Gellér Lóránt még hét egykori osztálytársával találkozhatott, és látogathatott el hozzánk a Trefort utcai Mintába, lehet hogy az 1939-ben érettségizett osztályból most már ő az egyetlen, aki még viszontláthatja egykori iskoláját. Látogatása során szívesen emlékezett mindarra, és mesélt mindarról, amit a Mintában tanáraitól kapott. (A képen az osztálya látható az 1934/35-ös tanévben. Ő maga a felső sorban jobbról a második.)

Jakó Géza (1930–) nemzetközi hírű gépész-orvosprofesszor 1948-ban érettségizett a Trefortban. 1956 óta az Egyesült Államokban él. Már több éve – amióta felvette újra a kapcsolatot iskolánkkal, főképpen a fizika munkaközösség vezetőjével, Chikán Éva tanárnővel – rendszeresen adományoz a fizikaszertárnak kísérleti eszközöket, műszereket, amelyeket a tanításban a kísérletek során felhasználhatunk. 2007. májusában is járt az épületben, akkor az osztálya 59 éves érettségi találkozóján. (Egyik osztálytársa, Kapsza Miklós mintegy húsz sorban emlékezik meg róla a 2006/2007-es évkönyv 203. oldalán.)

Gellér Lóránt, aki 1939-ben végzett, és Jakó Géza, aki 1940-ben iratkozott be a Trefort utcai Mintagimnáziumba, diákként nem ismerhették egymást. Nem találkoztak hosszú és tartalmas életük során a tengeren túlön sem. Egy szerencsés véletlen folytán 2008. június 18-án Budapesten mégis megismerkedhettek. Gellér Lóránt néhány hétre, Jakó Géza néhány napra látogatott vissza az óhazába. Egymástól függetlenül mindketten ugyanarra az időpontra, ugyanabba az étterembe hívták meg néhány barátjukat, ismerősüket, hogy őket vendégül lássák. E sorok írója – aki így mindkét meghívásnak egyszerre tudott eleget tenni – örömmel ismertette össze a két öregdiákot, így tanúja volt annak is, hogy a két idős ember – az egyik 86, a másik 78 éves – miként barátkozott össze régi – ha nem is közös, de a közös iskolához köthető – emlékeikből kiindulva. Friss szellemmel, jó humorérzéssel megbeszélhették a nagyvilág dolgait is, hiszen életeik térben és időben igen nagy távlatokat fognak át. Búcsúzáskor telefonszámot és címet cseréltek – mint a diákok, akik hirtelen jó baráttra lelnek – és egyszer talán újra találkoznak valahol a Föld egy másik pontján, akkor azonban már nem a véletlen hozza majd őket össze.

Mohay Péter

Gellér Lóránt, Chikán Éva, Jakó Géza az Ötpacsirta utcai étteremben

Igazgatói beszámoló 1957. márciusában

A 9. a osztály tizenegy tanulója osztályfőnöküknek, Csapodi Zoltán tanár úrnak vezetésével elnyerte a Fővárosi Köznevelési Közalapítvány által kiírt „Az emlékezés kultúrája” pályázat ösztöndíját, amelynek keretében a diákok tanórán kívüli projektmunka keretében felkutatják egy 1956 szeptemberében iskolánkba járt osztály tanulóinak sorsát, s vállalták, hogy kutatásaik eredményét az iskola diák- és felnőtt közössége elé tárják. A választás az 1958-ban érettségizett IV. a osztályra esett.

A projekt érdemi munkája a 2008/2009. iskolai évben zajlik. A diákok így találkoznak az 50 éve érettségizett leányosztály tagjaival, interjúkat készítenek, honlapot működtetnek, korabeli dokumentumokat gyűjtenek stb. A projekthez kötődően az ELTE levéltárából előkerültek olyan dokumentumok, amelyek az iskola irattárában nem maradtak fenn. Ezek közül választottuk ki iskolánk (akkori nevén: Apáczai Csere János Gyakorló Általános Gimnázium és Általános Iskola) tantsabválya 1957. március 8-i ülése jegyzőkönyvének egy részletét, mely nagyon érdekes mementója a forradalom leverése utáni időszak küzdelmes viszonyainak.

1956. október 23-án diákjaink jelentős része (néhány tanárral együtt) a tanítás után nem ment haza, hanem csatlakozott a délutáni felvonulás lelkes tömegéhez. A forradalom másnapjától a diákok számára már nem nyitott ki az iskola, s valószínűleg egészen 1957. január végéig nem is volt tanítás. Ezzel is magyarázható, miért csak március 8-án került sor a félévi osztályozó értekezletre.

Vörös István igazgató (kartárs) hosszú beszámolója a körülményekhez képest meglehetősen nyílt, őszinte feltárását tartalmazza a „tragikus, gyászos eseményekkel” teli időszaknak és következményeinek. (A forradalom leverése után hamar megkezdődött az események „hivatalos” ártértékelése ellenforradalommá, s a kiépülő Kádár-rezsim kíméletlen hajszát indított az „ellenforradalmárok” ellen.) A forradalom időszakát „októberi eseményeknek” nevezi, ami megfelel a korabeli hivatalos szóhasználatnak, bár az iskola felettes szerveitől származó korabeli dokumentumok 56 ösze kapcsán ekkor már részben a „reakció” és az „ellenforradalmi erők” törekvéseiről szólnak. Vörös István őszintén beszél a családi tragédiákról, sőt a gyermekek által átélt lelki traumákról is. Úgy érzi, hogy gyógyírt csak a munka újbóli felvétele jelenthet az iskola gondjaira. A felülről jövő utasításokra adott – nyelvezetében a korabeli osztályharcos szemlélethez igazodó – igazgatói reakciók jelzik, hogy Vörös István mindent megtett a tantsabvály, és általában a pedagógusok védelmében. Mint sok más dokumentumból kiderül, igazgatóként hivatalos megnyilatkozásaiban igyekezett igazodni a felülről jövő elvárásokhoz, de iskolánk volt diákjaival készített interjúkból megtudtunk egy nagyon érdekes történetet, amely valószínűleg hitelesebben tükrözi iskolánk akkori igazgatójának az „eseményekkel” kapcsolatos valódi véleményét.

Vörös István igazgatóként éppen az általunk vizsgált osztály történelem tanára volt, akit a diákok nagyon szerettek. Nyilván a köztük levő bizalmi viszonyra is építve, az igazgató a forradalom leverése utáni első történelem órán arra kérte a diákokat, hogy írásban fejtsék ki a véleményüket arról, mi a forradalom és mi az ellenforradalom. A diákok közül ekkor már sokan tudhatták vagy sejtették, milyen következményekkel járhat, ha valaki nyíltan vállalja a forradalom törekvéseivel egyező véleményét, mégis megbíztak tanárukban, s többségük be is adta a fogalmazását. Az igazgató ott, a tanteremben, az asztalánál ülve csöndben végigolvasta a diákok fogalmazását, majd odalépett az osztályterem fűtését biztosító szeneskályhához, s a diákok szeme láttára elégette a papírokat. Ezt valószínűleg azért tette, nehogy bárkit is bármiféle retorzió érhesen ezen írások illetéktelen kezekbe kerülése esetén, illetve ezzel kívánta talán jelezni, hogy nem fog visszaélni a diákoktól kapott bizalommal...

Csapodi Zoltán

Jegyzőkönyv

felvéve a Bp. VIII., Trefort-u. 8. sz. Apáczai Csere János* gyak. ált gimn. és általános iskola 1957. március 8-án megtartott félévi osztályozó-értekezletén.

Jelen vannak: dr. Vörös István Igazgató kartárs vezetésével a Tantestület teljes létszámában.

Dr. Vörös István igazgató kartárs üdvözlí a Tantestület tagjait és az értekezletet megnyitja, majd megtartja beszámolóját.

Igazgató kartárs beszámolója elején az októberi eseményekről emlékezik meg. Egész pályánkon nem tartottunk nehezebb körülmények között osztályozó-értekezletet, mint ma, amikor olyan félév van mögöttünk, amely nemcsak egy emberi életben, hanem nemzetünk életében is igen súlyos, tragikus, gyászos eseményekkel tele korszakot jelent, amelynek sebeiből még máig sem gyógyultunk fel. Pedig az idei tanévünk lényegesen jobb feltételekkel indult, mint az előzőek. Úgy éreztük, és az év elején tartott megbeszélések ezt igazolták, hogy a testület egységesen áll a vezetőség mögött és ez az egység biztosítani fogja iskolánk felfelé ívelő jó munkáját. A politikai események kerékbe törték minden tervünket. Mérhetetlenül súlyos kieséseket okoztak és olyan hézagokat teremtettek részben a mi munkánkban, részben gyermekeink lelkében, amelyeknek gyógyítása igen óvatos, igen értő kezeket igényel. Az eseményeket már több alkalommal méltattuk, már több alkalommal foglaltunk el egységes álláspontot ezen a téren. Az események tragikumából ezer és ezer következtetést vontunk le és

* Iskolánk 1950-től 1957-ig Apáczai Csere János nevét viselte.

1956-57. 147A-6
II. 81956
977

J e g y z ő k ö n y v,

felvéve a Bp.VIII.,Trefort-u. 8.sz. Apáczai Csere János gyak. ált. gimn. és általános iskola 1957. március 8-án megtartott

f é l é v i o s z t á l y o z ó -

értekezletén.

Jelen vannak: dr. Vörös István igazgató kartárs vezetésével a Tantestület teljes létszámában.

Dr. Vörös István igazgató kartárs üdvözli a Tantestület tagjait és az értekezletet megnyitja, majd megtartja beszámolóját.

I g a z g a t ó i b e s z á m o l ó:

Igazgató kartárs beszámolója elején az októberi eseményekről emlékezik meg. Egész pályánkon nem tartottunk nehezebb körülmények között osztályozó-értekezletet, mint ma, amikor olyan félév van mögöttünk, amely nemcsak egy emberi életben, hanem nemzetünk életében is igen súlyos, tragikus, gyászos eseményekkel tele korszakot jelent, amelynek sebeiből még máig sem gyógyultunk fel. Pedig az idei tanévünk lényegesen jobb feltételekkel indult, mint az előzőek. Ugy éreztük, és az év elején tartott megbeszélések ezt igazolták, hogy a testület egységesen áll a vezetőség mögött és ez az egység biztosítani fogja iskolánk felfelé ívelő jó munkáját. A politikai események kerékbe törték minden tervünket. Márhetetlenül súlyos kieséseket okoztak és olyan házagokat teremtettek részben a mi munkánkban, részben gyermekeink lelkében, amelyeknek gyógyítása igen óvatos, igen ártó kezeket igényel. Az eseményeket már több alkalommal máltattuk, már több alkalommal foglaltunk el egységes álláspontot ezen a téren. Az események tragikumából ezer és ezer következtetést vontunk le és ezer és ezer feladatot állítunk magunk elé. Ahhoz azonban, hogy világosan lássuk feladatainkat, világosan látnunk kell, hogy milyen zökkenőket okozott szeptember elsejétől kezdve egészen a mai napig az elmúlt félév, mi gátolta munkánkat?, mit tudunk szembeállítani a gátló tényezőkkel? - és végül megteremtjük az alkotó színtézet, vagyis megjelöljük feladatainkat!

A tanulást, nevelést elősegítő tényezők:

- 1./ Az első döntő tényező a tanári lelkiismeretes munka, a hivatottság munkája. Nem a harcok napjaira gondolok, amikor telet voltunk kétkedéssel és idegszálaink a pattanásig feszültek, hanem a harcok utánra gondolok, amikor már alig vártuk, hogy hozzákezdhesünk a munkához. Külön megköszönöm a kartársaknak azt a nagy türelmet, megértéssel áthatott szeretetet, ahogyan

ezer és ezer feladatot állítunk magunk elé. Ahhoz azonban, hogy világosan lássuk feladatainkat, világosan látnunk kell, hogy milyen zökkenőket okozott szeptember elsejétől kezdve egészen a mai napig az elmúlt félév, mi gátolta munkánkat, mit tudunk szembeállítani a gátló tényezőkkel – és végül megteremtsük az alkotó szintézist, vagyis megjelöljük feladatainkat!

A tanulást, nevelést elősegítő tényezők

1. Az első döntő tényező a tanári lelkiismeretes munka, a hivatottság munkája. Nem a harcok napjaira gondolok, amikor tele voltunk kétkedvesséssel és idegszállaink a pattanásig feszültek, hanem a harcok utánra gondolok, amikor már alig vártuk, hogy hozzákezdhesünk a munkához. Külön megköszönöm a kartársaknak azt a nagy türelmet, megértéssel áthatott szeretetet, ahogyan hozzákezdtek a nevelői munkához. A mi munkánk nem egyszerű munka, hanem igen komplikált, több szálból tevődik össze. Óvatosan, jól ápolni a gyermeki lelkeket nagy felelősség, különösen akkor, amikor nagy megrázkódtatásokon estünk keresztül. Különösen magasra futott ez a tanári munka februárban, amikor tanárjelöltjeink voltak itt. Az itt-lévő 50 tanárjelölt szinte csorbíthatatlanul ugyanazt a képzést kapta, mint amit évek hosszú gyakorlata alatt eddig is nyújtottunk a tanárjelölteknek.
2. A tanárjelöltekkel való jó munkával egybehangelődött a tanár jó munkája. Ehhez az volt szükséges, hogy a testület jól egybeforrjon. Természetesen voltak nézeteltérések, ami egy ilyen nagy testületnél normális jelenség is, de az egységre való törekvés megvan és megvolt a testületben. Hiszen ha az előző tanév viharos záró-értekezletére gondolok, összehasonlíthatatlanul jobb ma a helyzet. Ma egységesek vagyunk, valamennyiünket megrázott a vihar. A letragikusabb napokban is érződött ez az egység. Megnyilatkozott ez az egység valamennyi értekezletünkön és ez segítette elő azt, hogy a munka zökkenő nélkül megindulhasson.
3. Örömmel hozom fel azt is, hogy a vezetés egysége is szilárd lett. Merem mondani, hogy évek óta nem volt ilyen egységes a vezetés, mint most. Az év elején voltak nehézségeink, tanár-hiánnyal küszködtünk, ez sok energiánkat lefoglalta s így a látogatásokkal nem tudtunk úgy foglalkozni, ahogyan szerettünk volna, de most már ez a nehézség is megoldódott.
4. Munkánk felfelé ívelését elősegítette az is, hogy az új kartársak helyesen illeszkedtek bele a testületbe. Nem olyan könnyű munka ez egy ilyen nagy testületnél, ahol rengeteg probléma adódik. De a kartársak helyesen oldották meg ezt a nehéz feladatot, ezt külön megköszönöm az új kartársaknak, különösen Pechán kartársnak, aki mint vezetőtanár új feladatot kapott és ezt az új feladatot is zökkenőmentesen tudta ellátni.

5. Megszilárdult a helyzet iskolai életünk sok vonalán. Ez összefügg azzal is, hogy pártunk és kormányunk szilárd támogatását is élvezzük. Nap mint nap megfigyelhetjük, hogy amilyen mértékben élvezhetjük pártunk és kormányunk szilárd támogatását, ugyanolyan mértékben stabilizálódik iskolai életünk minden területe.

A tanítás és nevelés munkáját gátló körülmények

Egy beszámoló csak akkor teljes, ha a negatívumokat is felsorolja! Bizony voltak gátló körülmények, amelyek nehéz feladatok elé állítottak bennünket:

1. Az év elején több betegség fordult elő: Balla Margit, Fodor Gellértné huza-mosabb ideig hiányoztak, több hely betöltetlen volt, mindez nagyban gátolta munkánkat, de leküzdöttük a nehézségeket.
2. Természetesen, mint ahogy minden osztályfőnöki beszámoló is kidomborítja, súlyos válságot okoztak a politikai események. Ha életkorok szerint próbáljuk röviden elemezni az események hatásait, akkor a következőket mondhatjuk: a kicsiknél (1-4. osztályig) anyagkiesést okoztak. Nem sikerült a készség-ki-fejlesztése, a begyakorlás, ez az idő rövideje miatt a második félévre marad. A felső-tagozatnál már sok érzelmi momentum jelentkezik, és ez zavarokat okoz. Sok élményük volt: vér, rongálások, pusztulások, majd később a racionalizálások.

Családok mentek tönkre, családi tűzhelyek borultak fel. Szörnyű lelki rombolást okozott a disszidálás tömeghisztériája is. Mindezt nekünk kell helytállnunk, ahogyan csak tudunk. A felső-osztályokban azt látjuk, hogy eszményekben csalódtak. Csalódtak a történelmi, az irodalmi eszményekben és még mindmáig sem tudtak lehiggadni. Itt vár ránk a legtürelemesebb munka. A kicsi sok mindent észrevett, de az első benyomásokat felváltotta egy jótékony feledés, bár az is igaz, hogy egészségi fejlődésüket megzavarták az események, sok gyermek ma is hisztériás félelemmel küzd, de a nehezebb munkát a nagyobbak jelentik. Hiszen be kell vallanunk őszintén, hogy minket is megráztak a viharok még mi magunk sem tudtunk teljesen lehiggadni. Gondoljunk arra a bizonytalanságra, ahogyan végigéltük november, december és január hónapját. Már égtünk a vágytól, hogy lekössük magunkat, hogy meginduljon az élet. S amikor hozzákezdünk a munkához, mindjárt könnyebb lett minden, rendeztük gondolatainkat, érzelmeinket, s ebben a munkában ki előbbre van, ki hátrább. Az a kívánságom, hogy minél hamarabb jöjünk rendbe, mert az életnek, hazánknak, népünknek szüksége van ránk. Gyermekeink nagyon sok rossz tapasztalatot szereztek, sok volt a gyász, kellemetlenség - s mindezek feladatainkat nagyon kényessé, de igen világossá teszik: minél hamarabb gyógyítsuk be ezeket a sebeket.

3. Igen sok kárt okozott munkánknak a sajtó helytelen általánosítása is. Mi vállaljuk az osztályharcot, vállaljuk azt, hogy népi demokráciánkat építsük, de az

volt az érzésünk, elkerülhettük volna azt, hogy éppen a pedagógus-társadalom jusson az osztályharc első vonalába. Ez a helytelen általánosítás nagyon visszavetette munkánkat, főleg saját belső életünk, lelkiismereti válságunk jó megoldását. Ma már sokat enyhült a helyzet és ezért köszönetet kell mondanunk pártunknak és kormányunknak, azoknak a vezetőinknek, akik az egyes értekezleteken ezt a helytelen általánosítást kipellengéreztek. Mi nem félünk az egyéni felelősségre vonástól, de az általánosítás gyötrelmeitől akarunk megszabadulni.

4. Kicsit lassan jöttünk bele a munkafegyelembé, de most már úgy tűnik, ezen a téren sincs hiba. Legyünk példamutatóak növendékeink előtt, ha ők azt látják, hogy mi is pontosan végezzük kötelességünket, ők is erre törekcsenek.
5. Sok törést okozott munkánkban hatóságaink át nem gondolt intézkedései. Hiba volt az is, hogy a legtöbb intézkedést az iskola tudta meg legutoljára, csak akkor közölték velünk, amikor már mindenki tudott róla. Ez a hiba szűnőben van, s úgy tűnik, felsőbb hatóságaink gyakorló pedagógusok bevonásával egyre megfontoltabban intézkednek.
6. A szervezeti hiányosságok is sok kárt okoznak: mint általános iskola a kerületi tanácshoz tartozunk, mint gimnázium a művelődésügyi minisztériumhoz, mint gyakorló gimnázium az összes egyetemhez, s gyakran felettes hatóságaink ellentétes intézkedéseket hoznak s mi magunk sem tudjuk, melyik rendelkezést hajtsuk végre.
7. Iskola-épületünk elégtelenségében sem állt be javulás. Szeptemberben mi voltunk a kerület legrosszabb állapotban lévő iskolája, azóta nálunk sokkal rosszabb helyzetben lévő iskolák is lettek, így megint háttérbe szorultunk, bár mi nem nyugszunk bele ebbe a helyzetbe, mint ahogyan a szülők beadvánnyal is fordultak az Állami Ellenőrzési Minisztériumhoz, hogy vizsgálják felül lehetetlen helyzetünket.
8. Hátráltató motívum nevelőink anyagi helyzete. Ez bizony egy kicsit bánt bennünket. Félreértés ne essék, egyetlen kategóriától sem sajnáljuk a fizetésemelést, mindenkinek szükségesnek tartjuk, de felvetődik bennünk a gondolat, hogy miért éppen a pedagógusnak kell legutolsónak lennie?! Hogyan teljesítse hivatását, hogyan tudjon nyugodtan dolgozni, amikor állandó anyagi gondjai vannak?! A szakszervezettől ígéretet kaptunk a rendezésre, most várjuk az ígéret bevalását.

Igazgató kartárs ezek után rátér a tanulmányi eredmények ismertetésére.

Ismertté vagy híressé vált egykori diákjaink

A 2007/2008-as tanévben több tanár és tucatnyi diák munkájának eredményeképpen állt össze az alábbi, 230 nevet tartalmazó lista. Iskolánk méltán büszke mindazokra, akik életük alkotó évtizedeiben a tudomány, a művészet, a sport vagy a politika terén, vagy bármilyen más szakterületen maradandót alkottak. Az itt olvasható adatok (vas-
tagon szedve az érettségi éve látható) felkutatásához a legfőbb források a következők voltak: Új Magyar Életrajzi Lexikon, Ki kicsoda – 2007, az iskola évkönyvei 1872-től 1949-ig, az iskola anyakönyvei 1950-től napjainkig. Az évkönyv szerkesztői szívesen veszik, ha az itt olvasható évszámokat, rövid életrajzi adatokat hiteles forrásra hivatkozva bárki kiegészíti, illetve az esetleges hibás adatokat, szükséges korrekciókat jelzi.

Az alapítástól (1872) az első világháborúig kétévenként indultak osztályok iskolánkban, ez a magyarázata annak, hogy ezekben az évtizedekben csak a páros években volt végzős osztály. A későbbi évtizedeket tekintve is szinte minden évfolyamból szerepel legalább egy név az összeállításban. A felsorolás végén azok nevei olvashatók, akik tanultak ugyan egy vagy több évet a Trefort utcai gimnáziumban, tanulmányaikat azonban más iskolákban fejezték be.

Léderer Béla (1860–1903) publicista, **1878**

Simonyi Jenő (1860–1920) földrajzi író, **1878**

Apáthy István (1863–1922) biológus professzor, akadémikus, **1880**

Kőrösfői Kriesch Aladár (1863–1920) festő- és iparművész, **1880**

Dáni Balázs (1864–1944) katonatiszt, gyalogsági tábornok, dandárparancsnok, a felsőház tagja, **1882**

Zlinszky Aladár (1864–1941) irodalomtörténész, esztéta, akadémikus, **1882**

Daruváry Géza (1866–1934) diplomata, politikus, igazságügyi miniszter (1922–1923), külügyminiszter (1922–1924), **1884**

Emich Gusztáv (1866–1927) politikus, diplomata, **1884**

Nekám Lajos (1868–1957) orvos, bőrgyógyász, egyetemi tanár, **1884**

Schóber Béla (1864–1946) pénzügyi szakember, a felsőház tagja (1927–1939), államtitkár, a Magyar Nemzeti Bank vezérigazgatója, **1884**

Horváth Mihály (1868–1938) orvos, ortopéd sebész, **1886**

Jankó János (1868–1902) etnográfus, geográfus, **1886**

Sztrókey István (1869–1938) mérnök, a budapesti földalatti egyik társtervezője, **1886**

Bobula János (1871–1922) építészmérnök, **1888**

Kandó Kálmán (1869–1931) gépészmérnök, **1888**

Kármán Géza Aladár (1871–1939) építészmérnök, **1888**

Maksziányi Dezső (1870–1920) művészettörténész, műfordító, kritikus, **1888**

Ráth-Végh István (1870–1959) jogász, **1888**

- Szikszay Ferencz (1870–1908) festő, **1888**
 Vámbéry Rusztem (1872–1948) jogtudós, politikus, publicista, **1888**
 Dáni Nándor (1871–1949) olimpiai érmes atléta, gyorskorcsolyázó, oxigén- és szénsavgyáros, **1890**
 Kétly László (1873–1936) orvos, belgyógyász, dékán, **1890**
 Lévy Béla (1873–1959) ügyvéd, jogi író, **1890**
 Mendlik Oszkár (1881–1963) festőművész, **1890**
 Schulek János (1872–1948) építészmérnök, a Halászbástya építésvezetője, **1890**
 Böckh Hugó (1874–1931) geológus, kőolajkutató, akadémikus, **1892**
 Heim Pál (1875–1929) orvosprofesszor, **1892**
 Lévy Lajos (1875–1961) orvos, belgyógyász, **1892**
 Rhorer László (1874–1937) orvos, fizikus, röntgenológus, **1892**
 Szily Kálmán (1875–1958) mérnök, akadémikus, **1892**
 Brüll Alfréd (1876–1944) a Nemzetközi Úszószövetség alelnöke, a Nemzetközi Amatőr Birkózó Szövetség elnöke, **1894**
 Láng Boldizsár, báró (1877–1943) katonatiszt (altábornagy), politikus, **1894**
 Chorin Ferencz (1879–1964) politikus, nagyiparos, a GyOSz elnöke (1933–1941), a felsőház tagja (1927–1944), **1896**
 Baumgarten Ferenc (1880–1927) esztéta, kritikus, **1898**
 Benczúr Gyula (1879–1961) orvos, reumatológus, **1898**
 Goldziher Károly (1881–1955) matematikus, **1898**
 Kármán Tódor (1881–1963) gépészmérnök, akadémikus, **1898**
 Lobmayer Géza (1880–1940) orvos, sebész, **1898**
 König György (1883–1944) irodalomtörténész, **1900**
 Liebermann Leó (1883–1938) orvos, szemész, **1900**
 Tóth András (1882–1969) irodalomtörténész, pedagógus, **1900**
 Bánóczy László (1884–1945) rendező, színházi író, műfordító, **1902**
 König Dénes (1884–1944) matematikus, **1902**
 Wlassics Gyula (1884–1962) politikus, író, államtitkár, **1902**
 Krisztinkovich Béla (1887–1969) műgyűjtő, kerámia szakértő (mérnök), **1904**
 Polányi (Pollacsek) Károly (1886–1964) gazdaságtörténész, szociálfilozófus, társadalompolitikus, **1904**
 Rusznyák István (1889–1974) belgyógyász, akadémikus, az MTA elnöke (1949–1970), Kossuth-díjas egyetemi tanár, **1906**
 Szilasi Vilmos (1889–1966) filozófus, **1906**
 Szinyei Merse Jenő (1888–1957) vallás- és közoktatásügyi miniszter (1942–1944), **1906**
 Alexander Ferenc (1891–1964) orvos, pszichiáter, **1908**
 Berczeller László (1890–1955) orvos, a táplálkozástudomány kutatója, **1908**
 Hainiss Elemér (1890–1974) orvos, gyermekgyógyász, **1908**

- Polányi Mihály (1891–1976) kémikus, filozófus, szociológus, **1908**
Tóth László (1889–1951) író, újságíró, **1908**
Sebestyén Pál (1893–1973) jogász, diplomata, szakfordító, **1910**
Waldbauer Imre (1892–1953) hegedűművész, **1910**
Delmár Walter (1893–1949) autó- és motorversenyző, sportvezető, gépészmérnök, **1912**
Lumniczer Sándor (1896–1958) sportlövő, olimpikon, orvos, **1914**
Major Róbert (1896–1985) közgazdász, politikai író, **1914**
Bolváry-Zahn Géza (1897–1961) filmrendező, dramaturg, **1915**
Salacz Pál (1897–1971) orvos, szülész, nőgyógyász, **1915**
Sándor Zoltán (1900–1982) vegyészmérnök, dékán, **1917**
Szász István (1899–1976) jogász, egyetemi tanár, akadémikus, **1917**
Sztrókay Pál (1899–1964) gépészmérnök, **1917**
Schay Géza (1900–1991) kémikus, akadémikus, **1918**
Ignotus Pál (1901–1978) publicista, író, szerkesztő, **1919**
Major Ervin (1901–1967) zenetörténész, zeneszerző, **1919**
Erdey-Grúz Tibor (1902–1976) Kossuth-díjas kémikus, akadémikus, az MTA elnöke (1970–1976), **1920**
Ivány Sándor (1903–1998) olimpiai bajnok vízilabdázó, vízilabdaedző, szövetségi kapitány, **1920**
Sebestyén György karnagy, **1920**
Szádeczky Kardos Elemér (1903–1984) geológus, geokémikus, akadémikus, **1920**
Aujeszky László (1903–1978) meteorológus, **1921**
Genthon István (1903–1969) művészettörténész, akadémikus, **1921**
Lossonczy Tamás (1904–) nemzetközi hírű festőművész, **1922**
Nékám Sándor (1905–1982) jogász, egyetemi tanár (1947-től az USA-ban élt), **1922**
Balog Tamás (1905–1985) közgazdász, politikus, akadémikus, **1923**
Róka Gedeon (1906–1974) csillagász, a Magyar Csillagászati Egyesület alelnöke, **1924**
Teller Ede (1908–2003) atomfizikus, **1925**
Végh Pál (1906–1974) orvos, belgyógyász, **1925**
Káldor Miklós (1908–1986) közgazdász, akadémikus, **1926**
Kürti Miklós (1908–1988) fizikus, akadémikus, **1926**
Nékám Lajos (1909–1967) orvos, bőrgyógyász, az orvostudományok doktora, **1926**
Brodsky Dezső (1910–1978) gépészmérnök, motor- és gázturbinatervező, **1927**
Grósz István (1909–1985) orvos, szemész, **1927**
Bartók Béla (1910–1994) mérnök, a nagy zeneszerző fia, **1928**
Vajta Miklós (1911–1981) Kossuth-díjas gépészmérnök, egyetemi tanár, a műszaki tudományok doktora, **1928**

- Kertai György (1912–1971) Kossuth-díjas geológus, akadémikus, **1930**
- Kosáry Domokos (1913–2007) történész, az MTA elnöke (1990–1996), **1931**
- Ságvári Endre (1913–1944) politikus, **1931**
- Elekes Lajos (1914–1982) Kossuth-díjas történész, egyetemi tanár, akadémikus, **1932**
- Ullmann István (1914–1976) nyelvész, filológus, egyetemi tanár (1939-től Nagy-Britanniában élt), **1932**
- Alszeghy Zoltán (1915–1991) teológus, jezsuita szerzetes, **1933**
- Sárai Tibor (1919–1995) Kossuth-díjas zeneszerző, zenepedagógus, **1937**
- Domahidy András (1920–) író, könyvtáros (Ausztráliában élt 1948 óta), **1938**
- Nagy Péter (1920–) irodalomtörténész, akadémikus, **1938**
- Szász Tamás (1920–) pszichiáter, pszichoanalitikus (az USA-ban élt 1938 óta), **1938**
- Vajta László (1920–1979) Kossuth-díjas vegyészmérnök, egyetemi tanár, **1938**
- Gellér Lóránt (1922–) gépészmérnök, több kanadai mérnök-kamarai kitüntetés tulajdonosa (1952 óta Kanadában élt), **1939**
- Rényi Alfréd (1921–1970) matematikus, akadémikus, **1939**
- Tamássy Zdenkó (1921–1987) Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, **1939**
- Kóródy András (1922–1986) Kossuth-díjas karmester, tanár, **1940**
- Bródy András (1924–) közgazdász, **1942**
- Dénes György (1923–) geográfus, történész, jogász, **1942**
- Lukács József (1925–) Kossuth-díjas villamosmérnök, akadémikus, **1943**
- Simonyi János (1925–) orvos, kardiológus, angiológus, **1943**
- Sákovics József (1927–) olimpiai érmes vívó, világbajnok, mesteredző, **1945**
- Szám István (1927–1988) orvos, belgyógyász, kardiológus, **1945**
- Csics Miklós (1928–1985) Ybl-díjas építészmérnök, **1946**
- Hidas Frigyes (1928–2007) zeneszerző, **1946**
- Penkala Tibor (1928–) mérnök, az Erzsébet-híd volt főépítésvezetője, **1946**
- Benczédi László (1929–1984) történész, kandidátus, **1947**
- Berczik Árpád (1929–) biológus, akadémikus, **1947**
- Bokor György (1928–) kosárlabdázó olimpikon, **1947**
- Kókay György (1929–2007) irodalomtörténész, **1947**
- Lánczos Pál (1929–) mérnök, a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetés tulajdonosa, a Pofosz ügyvezető alelnöke, **1947**
- Jakó Géza (1930–) fül-orr-gégész, orvosprofesszor, akadémikus (1956 óta az USA-ban élt), **1948**
- Kiss Csaba (1930–) újságíró, lapok külföldi tudósítója, **1948**
- Papp Ferenc (1930–2001) nyelvész professzor, akadémikus, **1948**
- Abonyi Iván (1932–) fizikus, **1950**
- Almár Iván (1932–) csillagász, **1950**
- Cholnoky Péter (1932–) orvos, gyermekgyógyász, **1950**

- Gerics József (1931–2007) történész, egyetemi tanár, **1950**
Gonda János (1932–) zongoraművész, zeneszerző, zenetörténész, **1950**
Hazai György (1932–) orientalista, turkológus, akadémikus, **1950**
Ungvári Tamás (1930–) író, kritikus, műfordító, **1950**
Fenyvesi Tamás (1933–) orvos, kardiológus, egyetemi tanár, **1951**
Petress István (1933–2002) újságíró, **1951**
Járfás Tamás (1933–1966) hangmérnök, **1952**
Vermes Gábor (1933–) történész, egyetemi tanár (New York), **1952**
Horváth Attila (1935–) régész, **1953**
Nagy István (1935–) oboa és kamarazene professzor (London), **1953**
Nagy Lajos (1935–) sebész, egyetemi tanár, klinika igazgató, **1953**
Schiller Róbert (1935–) Wiegner-díjas vegyész, a kémiai tudományok doktora, **1953**
Sipos Gyula (1935–) kritikus, újságíró, **1953**
Somorjai Gábor Árpád (1935–) kémikus (az USA-ban él 1962 óta), **1953**
Szabó Attila (1935–1998) Balázs Béla-díjas rendező, **1953**
Szarka Ernő (1935–) vegyészmérnök, élelmiszeripari szakmérnök, **1953**
Vásárhelyi Miklós (1935–) közgazdász, a közgazdaságtudományok doktora, bank vezérigazgató (Monte-Carlo), **1953**
Bencze Gyula (1936–) fizikus, egyetemi tanár, **1954**
Gergely Péter (1936–1995) építőmérnök (1956-tól Kanadában élt), **1954**
Hunyadi László (1936–) geográfus, geológus, térképész, teológus, **1954**
Karmos György (1935–) orvos, egyetemi tanár, **1954**
Boócz Endre (1937–) jogász, volt fővárosi főügyész, **1955**
Győri Franciska (1940–) színész, **1958**
Kósáné Kovács Magdolna (1940–) politikus, munkaügyi miniszter (1994–1995), országgyűlési képviselő (1990–2004), az Európai Parlament képviselője, **1958**
Horváth Terézia (1941–) etnográfus, muzeológus, **1959**
Bogsch Ilma (1942–) a Fővárosi Állat- és Növénykert főigazgatója (2003–2007), a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztje kitüntetés tulajdonosa, **1960**
Kajtár Mária (1943–) műfordító, irodalomtörténész, szerkesztő, **1961**
Kovács Judit (1942–) orvos, gyermekgyógyász, gasztroenterológus, oszt. vez. főorvos, **1961**
Kővágó Sarolta (1943–) művelődéstörténész, kandidátus, egyetemi oktató, **1961**
Tarnai Julianna (1943–) mérnök, egyetemi tanár, **1961**
Kővágó Zsuzsanna (1944–) táncszakíró, kritikus, szerkesztő, **1962**
Makray Katalin (1945–) olimpiai érmes és helyezett tornász, **1963**
Kardos Júlianna (1946–) kémikus, az MTA doktora, **1964**
Kovács Annamária (1945–) olimpiai érmes atléta, **1964**
Szűcs Júlia (1946–) művészettörténész, műkritikus, a Mozgó Világ főszerkesztője, **1964**

- Szemkeő Judit (1947–) köztisztviselő, minisztériumi politikai államtitkár, **1965**
- Lévai Júlia (1948–) zeneszociológus, zenei újságíró, publicista, könyvszerkesztő, **1966**
- Nyárasdy Ida (1948–) fogszakorvos, egyetemi tanár, a Semmelweis Egyetem Konzer-váló Fogászati Klinika igazgatója, **1966**
- Tarnói Gizella (1947–2006) újságíró, a Magyar Rádió vezető szerkesztője, az Élet és irodalom főszerkesztő helyettese, **1966**
- Hámori Veronika (1948–) tanár, a budapesti Fazekas Mihály Gimnázium igazgatója, **1967**
- László Ágnes (1948–) újságíró, **1967**
- Varsányi Anikó (1949–) a Magyar Rádió főrendezője, **1967**
- Blázovics Anna (1951–) biokémikus, az MTA doktora, **1969**
- Szerb János (1951–1988) orientalista, költő, tibetológus, **1969**
- Babai Éva (1952–) közgazdász, a Babilon Nyelvstúdió vezetője (1983-tól), a Tessloff és Babilon Kiadó ügyvezető igazgatója, **1970**
- Körös András (1952–) Jogász, a Legfelsőbb Bíróság tanácselnöke, a Nemzetközi Csa-ládügyi Társaság tagja, **1970**
- Magas István (1952–) közgazdász, egyetemi docens, olimpiai érmes és Európa-bajnok vízilabdázó, **1970**
- Bacsó Béla (1952–) Széchenyi-díjas esztéta, egyetemi tanár, az MTA doktora, **1971**
- Hárs Ágnes (1953–) közgazdász, **1971**
- Kardos András (1953–) kritikus, irodalomtörténész, **1971**
- Szabó Gábor (1953–) újságíró (Heti Világgazdaság), **1971**
- Virág Judit (1953–) művészettörténész, Galéria-tulajdonos, **1971**
- Bakonyi Anna (1954–) pedagógus, pedagógiai szakértő, **1972**
- Jásdy Beáta (1954–) újságíró, a Hölgyvilág főszerkesztője, **1972**
- Karbach Erika (1954–) könyvtáros, **1972**
- Lévai Katalin (1954–) szociológus, tárca nélküli miniszter, az Európai Parlament kép-viselője, **1972**
- Hász Erzsébet (1955–) író, terepeauta, **1973**
- Neuman Gábor (1955–) újságíró, **1973**
- Rozgonyi Ádám (1955–) rendező, forgatókönyvíró, **1973**
- Gárdonyi László (1956–) jazz zongoraművész, zeneszerző (1983 óta az USA-ban él), **1974**
- Szigeti Tamás (1956–) sajtófotós, a Magyar Fotóriporterek Társaságának elnöke, **1974**
- Horváth Erzsébet (1957–) matematikus, egyetemi docens, **1975**
- Kovács Gyöngyi (1957–) régész, turkológus, **1975**
- Krakler Judit (1957–) építész, várostervező, a Nemzeti Építészeti Tanács tagja, **1975**
- Szever Pál (1957–) rádiós programigazgató, **1975**
- Szöke Cecília (1957–) a Bartók Rádió szerkesztőségi vezetője, **1975**

- Bogdán Tibor (1958–) ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökségi tagja, **1976**
- Kiss Gábor (1958–) Jogász, a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiumának vezetője, **1976**
- Sipos Pál (1958–) szerkesztő, tv-rendező, a MTV művelődési igazgatója, **1976**
- Sz. Bíró Zoltán (1959–) történész, az MTA Tört. tud. Intézet főmunkatársa, a miniszterelnök kül- és biztonságpolitikai tanácsadó testületének tagja, **1977**
- Kriván Bence (1960–) újságíró, a Magyar Hírlap gazdasági rovatvezetője, a Világgazdaság rovatszerkesztője, a Magyar Tőkepiac felelős szerkesztője, a Népszabadság gazdasági rovatszerkesztője, **1978**
- Major Rita Mária (1960–) táncművész, kritikus, főiskolai docens, **1978**
- Rockenbauer Zoltán (1960–) etnológus, országgyűlési képviselő, kulturális miniszter (2001–2002), **1978**
- Bartha Tibor (1961–) állatorvos, egyetemi tanár, az MTA doktora, **1979**
- Herendi Gábor (1960–) filmrendező, **1979**
- Vitray Tamás (ifj.) (1961–) operatőr, rendező, szerkesztő, **1979**
- Balla Péter (1962–) teológus, egyetemi tanár, **1980**
- Boross Norbert (1963–) villamosmérnök, közgazdász, az ELMŰ kommunikációs igazgatója, **1981**
- Kereszty Éva (1963–) orvos, jogász, minisztériumi helyettes államtitkár, **1981**
- Petrovay Kristóf (1963–) csillagász, egyetemi docens, az MTA doktora, **1981**
- Vági Márton (1962–) közgazdász, az ÁPV Rt. vezérigazgatója (2006-tól), **1981**
- Sóth Sándor (1964–) filmrendező, színész, **1982**
- Szetey Andás (1963–) újságíró, a Délmagyarország és a Délvilág főszerkesztője, vívó, főiskolai világbajnok, **1982**
- Báldi András (1965–) ökológus, a Magyar Ökológusok Tudományos Egyesületének elnöke, **1983**
- Meszleny László (1967–) újságíró, a Duna TV hírigazgatója, a Magyar Rádió rovatvezetője, **1985**
- Szalai Zoltán (1967–) az Európai Parlament Tájékoztatási Irodájának vezetője, **1985**
- Vörös Boldizsár (1967–) történész, az MTA Tört. Tud. Int. főmunkatársa, **1985**
- Szetey Gábor (1968–) közgazdász, államtitkár (2006–2008), **1986**
- Tiszeker Ágnes (1970–) a Magyar Antidopping Csoport vezetője, **1988**
- Martin József (1970–) újságíró, közgazdász, a Figyelő főszerkesztője, **1989**
- Alexa Noémi (1972–) a Transparency International Magyarország igazgatója, **1990**
- Rozgonyi Krisztina (1972–) jogász, a Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának alelnöke, **1991**
- Katona István (1974–) biológus, agykutató, **1992**
- Peer Krisztián (1974–) költő, **1992**
- Berkes Enikő (1975–) műkorcsolyázó olimpikon, **1994**

Halmos Gergely (1976–) a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület igazgatója, **1994**

Gerevich András (1976–) költő, író, műfordító, forgatókönyvíró, **1995**

Oravecz Péter (1977–) író, **1995**

Kőszegi Diána (1984–) profi góversenyző Koreában, Európa-bajnok, **2002**

Máshol érettségiztek:

Berczelly István (1938–) operaénekes

Csathó Kálmán (1881–1964) író, rendező

Erdey László (1910–1970) kémikus, akadémikus

Hevesy György (1885–1966) Nobel-díjas kémikus

Kamuti Jenő (1937–) olimpiai érmes vívó, világbajnok, sebészorvos, a MOB főtitkára (2006-tól)

Kontra György (1925–2007) orvos, biológus, pedagógus

Korányi Sándor ifj. (1866–1944) orvos, belgyógyász, akadémikus

Lax Péter (1926–) matematikus (1941 óta az USA-ban él)

Solt Pál (1937–) jogász, Legfelsőbb Bíróság elnöke (1990–2002), a Magyar Bíróképző Akadémia igazgatója

Középiskolás fokon

Cziráky Zsigmond (közgazdász) 1980-tól 1984-ig volt az iskola tanulója. 2008-ban kelt írásában így emlékezik vissza gimnáziumi éveire.

A múlt század nyolcvanas éveinek elején töltöttem gimnáziumi éveimet a Trefortban, pontosabban az ELTE Ságvári Endréről elnevezett gyakorlógimnáziumában. Ez volt az az időszak, amikor Ronald Reagan és Leonyid Iljics Brezsnyev (akinek halálhíréről egy fizika órán értesültünk) vezetésével két világrendszer vívta ideológiai csatáját, és amikor az iskolákat olyanokról nevezték el, akiknek nevei az azóta felnőtt generációnak nem sokat mondanak, mivel egy másik kort reprezentáltak. Magam a Pálffy György utcai óvodában kezdtem akkor még diadalmasnak ígérkező pályafutásomat, majd a Somogyi Béla utcai általános iskolában folytattam, következett a Ságvári, majd a Marx Károlyról elnevezett egyetemen fejeztem be az iskolai papírok gyűjtését.

A felvételi sokkal egyszerűbb volt akkoriban, a gimnáziumi tanulmányokra áhító ifjú bemutatta az általános iskolai bizonyítványát a kiválasztott iskolában, és ha megfelelt, már fel is vették agyafúrt tesztek kitöltése nélkül is. Tudtuk, hogy egy nagy múltú iskolába érkezünk, ahol többek között Teller Ede világhírű fizikus (akit az amerikaiak a magyar „marslakók” közé soroltak, utalva az akkoriban ott dolgozó magyar tudósok rendkívüli képességeire) tanult, akinek nevét az előbb említett történelmi körülmények miatt kissé pironkodva említették.

Az iskola jellege, célja az alapítása óta bekövetkező történelmi fordulatok ellenére lényegét tekintve nem változott. Tanáraink a maguk területén minket is a szellemi igényességre neveltek, ami minden tevékenység alapja, bármilyen területre sodródtunk is később. Mivel a humán és reáltárgyak oktatása is magas szinten folyt, sokunknak okozott fejtörést utolsó évben eldönteni, hogy milyen irányban induljunk el, hová felvételizzünk.

Nekünk is sokat kellett tanulnunk (tudom ez csekély vigasz a mostaniaknak), de megérte, nem csak azért, mert majdnem mindenkit felvettek oda, ahová készült (az iskola mindig az elsők között volt ezen a téren, ahogy a középiskolai tanulmányi versenyeken elért sikerekben is), hanem azért is, mert utána a felsőfokú tanulmányok elvégzése, majd a munkahelyi feladatok elvégzése sokszor gyerekszínháznak tündek.

Az iskolai órák akkoriban már legkésőbb két órakor befejeződtek, viszont sokkal kevesebb szünidőnk volt, igaz, akkoriban pl. kevésbé volt népszerű a sielés. A gimnáziumi életünket viszont színesítette az iskolaidőben a különböző gazdasági egységeknél folytatott sajátos termelőmunka. Ezen akcióknak eredeti céljukat tekintve a magyar nemzeti jövedelem gyarapodását is szolgálniuk kellett volna, de a ma divatos terminológiával élve inkább csapatépítésre voltak alkalmasak. Az általunk képviselt termelői tevékenység és munkaminőség ugyanis (azzal együtt, hogy nem maradt el lényegesen az ezeket a tevékenységeket hivatásszerűen űzőkétől) nem járult hozzá a létező szocializmus fejlődéséhez, ami a szocializmusnak a zord kapitalista viszonyok feletti, akkortájt gyakran hirdetett magasabbrendűségét igazolhatta volna. Pompásan éreztük azonban

magunkat, és segített minket abban, hogy feltaláljuk magunkat számunkra szokatlan élethelyzetekben is. Erre egy példa a pomázi almaszüret, melynek során többek között arra jöttünk rá, hogy a leszedett alma nem kizárólag arra alkalmas, hogy a kiosztott szütyőnkbe, majd onnan a kijelölt ládába kerüljön, hanem az értékesítési láncot kihagyva helyben elfogyasztható, sőt zsonglőrmutatványokra (egyszerre több példány levegőben tartásával) is kitűnően alkalmas. A közelben tevékenykedő, munkaterápiára fogott értelmi fogyatékosokkal szerencsére nem mérték össze teljesítményünket... Haszonlóan élményszerű volt a csokoládégyárban eltöltött néhány nap, amikor is a pörköltmogyorós konténerből zsákmányolt mogyorók forró csokoládéfolyamba mártása, majd gyors bekebelezése okozott kellemes perceket. Amikor ránk jött a közléskényszer, a boltokba kerülő zselés cukrok dobozának aljára írva közöltük gondolatgazdag észrevételeinket a világról, a világnak.

A nyári szünetben sem lankadt bennünk a munkakedv, ekkor egy másik korra jellemző intézményben, az építőtáborban vezethettük le fölös energiánkat. Lehetőségünk nyílt egy állami gazdaságban a szőlőművelés emberpróbáló, és nem is mindig magától értetődő műveleteivel ismerkedni. A kacsolás nevezetű program keretében kellett volna megszabadítanunk szegény szőlőtőkékét az őket fojtogató gyomnövényektől, de néha olyan nehéz volt ezeket megkülönböztetni a saját leveleitől... Ilyenkor Sztálin elvtárs szavaiból merítettünk erőt: „ahol dolgoznak, ott hullik a forgács!” Persze, a kimerítő munka mellett jutott idő különféle levezető tevékenységekre is, mi a fociversenyben jeleskedtünk. Emlékezetes maradt Máté tanár úr játékvezetői teljesítménye. Ő ugyanis nem elégedett meg a pusztá bírói ítéletekkel, mindegyikhez hosszas kommentárt fűzött, néha még a bedobásokhoz is. Igaz, így menet közben ki tudtuk pihenni az öldöklő küzdelmek fáradalmait. Esténként filmeket nézhettünk, Sándor Pál Szerencsés Dániel című filmjéből kicsit más szemszögből ismerhettük meg az 1956-os eseményeket, mint ahogy a tankönyvekben szerepelt.

Bár még csak a nyolcvanas évek első felében jártunk, a politikai hangulatváltozás már érezhető volt. Az egyik szokásos november 7-i ünnepséget követően egy szovjet filmet vetítettek nekünk (ennek művészi színvonala a legnagyobb jóakarattal sem volt magasnak nevezhető), amely azt kívánta ábrázolni, hogyan lett egy konzervatív orosz tudós a nagy októberi szocialista forradalom híve. A vetítésen a stáblistát egyre hangosabb, hosszú ütemes taps kísérte, amit ezúttal nyilvánvalóan nem lehetett a tomboló tetszés megnyilvánulásának tulajdonítani... A sajnálatos eseményt ugyan tanáraink kérdezősködése követte az iskolában, de nem történt semmilyen retorzió.

Akkor a négy gimnáziumi év rendkívül hosszú időnek tűnt, de Teleki tanár úr – aki a magyart tanította és akinél nem volt kötelező irodalom, csak ajánlott, igaz melegen ajánlott – már az első osztályban (ez most a kilencediknek felel meg) jelezte, hogy gyorsan el fog telni (amin persze akkor neveltünk) és úgy is lett.

Talán a gimnáziumban még nem éreztük az igazi jelentőségét ezeknek az éveknek, de utólag visszagondolva az életre szóló barátságok és az ebben az érzékeny életszakaszban szerzett szemlélet és élmények mindannyiunk számára meghatározóak lettek.

Cziráky Zsigmond

Lossonczy Tamás látogatása

Iskolánk egykori tanulója (1914-től 1922-ig járt a gyakorlógimnáziumba), a 104 esztendőös Lossonczy Tamás nemzetközi hírű festőművész örömmel elfogadta meghívásunkat, és 2008. június 12-én délelőtti feleségével, Pál Édával együtt látogatást tett a Trefortban. Ennek keretében került sor az alábbi beszélgetésre is (lásd a rövid életrajz után), melyen húsz diák és hat tanár vett részt. Hosszú, tartalmas életéről, művészetéről, műveiről és kiállításairól az interneten számtalan helyen olvashatunk. Bár egészsége már törékeny, még mindig alkotó művészettel, a festéssel telnek napjai. A látogatás előtt néhány nappal Lossonczy Tamás egy, a művészetét bemutató terjedelmes albumot, és egy 1956-ban készített tusrajz sorozatot ajándékozott egykori iskolájának, melyek a könyvtárban megtekinthetők.

Lossonczy Tamás 1904. augusztus 12-én született Budapesten. Bár leginkább a rajzolás kötötte le diákkorában, az érettségi után egy éven át jogi tanulmányokat folytatott. 1923-ban a Képzőművészeti Főiskolára felvételizett, ahol Vaszary János tanítványa lett. A húszas években többször látogatott Párizsba, ahol a műkereskedésekben a kor legfrissebb irányzataival ismerkedhetett meg. Sokat utazott, Bodon Sándor építész meghívására Hollandiában is járt, ahol Huszár Vilmos festővel ismerkedett meg. Itthon 1929 és 1931 között Kaesz Gyula tanítványaként belsőépítészetet tanult az Iparművészeti Főiskolán, majd Molnár Farkas építészirodájában dolgozott, az építészet kérdései ekkor ugyanis jobban foglalkoztatták a festészetnél. 1934-től volt tagja a Szocialista Képzőművészek Csoportjának. 1938-ban ismerkedett meg későbbi feleségével. A házaspár 1941-ben rendezte első műterem-kiállítását akkori otthonukban, a Keleti Károly utca 1. szám alatt. Az itt kiállított anyag sok más festménnyel együtt a világháború végén, a házat ért bombatámadáskor elpusztult. Lossonczy Tamás szerepelt az 1943-as, Kállai Ernő rendezte Új romantika kiállításon, az Elvont művészet I. magyar csoportkiállításán, tagja volt az Európai Iskolának, a Dunavölgyi Avantgárdoknak és a Konkrét Művészek magyarországi csoportjának. Feleségével, Lossonczy Ibolyával közösen állított ki 1947-ben a „Galéria a 4 Világtájhoz” termében. 1954-ben kizárták a Magyar Képzőművészek Szövetségéből. 1957 és 1968 között rajztanárként dolgozott egy budapesti szakmunkásképző iskolában. 1970-ben – hosszú szünet után – újra kiállítása volt a Fényes Adolf Teremben, 1979-ben pedig a Műcsarnokban állított ki. Alapító tagja az 1992-ben alakult Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiának. 1994-ben Kossuth-díjat kapott, a következő évben életmű-kiállítása volt látható Budapesten, az Ernst Múzeumban. 1998-ban avatták fel egyik legmonumentálisabb művét a római EUR-Magliana metróállomáson. Tíz évvel felesége 1992-ben bekövetkezett halála után, 2002-ben újra megnősült, azóta is változatlan lendülettel dolgozik. Második felesége, Pál Éda 2003-ban Párizsi Kék Szalon néven életművének szentelt galériát nyitott Budapesten. Lossonczy Tamás – amennyire erejéből telik – jelenleg is aktívan fest, rajzol, papírplasztikákat, kollázsokat készít.

Lossonczy Tamás az autóból kiszállva a meghatódottságtól könnyes szemekkel lépi át az iskola kapuját. Megáll néhány percre az első emeleten, hogy a rajzterem mellett egy-egy pillantást vessen a diákok által készített festményekre. Majd a Kodály teremben összegyűlt diákok és tanárok társaságában kezdjük a beszélgetést.

– Ne várjanak tőlem szónoklatot, én a közvetlen beszélgetést szeretem – kezdi, majd így folytatja:

– Ebben a gimnáziumban tanultam. Ha fölidézem a régi tanárait, akkor azt mondhatom, hogy minden tanáromnak nagyon hálás vagyok. Különösen Staud Jánosnak, aki ennek az intézménynek később – úgy tudom – az igazgatója lett. (L. T. 1922-ben érettségizett, Staud János 1923-tól 1938-ig volt igazgató. – a szerk.) Csodálatos, felkészült tanár volt, igazi filozófiai gondolkodásmódot tanított nekem. Volt görög óra, és görögpótló óra, én nem görögre, hanem görögpótlóra jártam. Staud János gyönyörű előadásokat tartott. A másik Alszegehy Zsolt, akit sintérnek hívtunk. Sin-tér-nek! Szigorú volt, kegyetlenül szigorú. Tehát vigyázzunk, az a tanár, aki most esetleg nagyon haragszik rám, aki nagyon megkínóz, annak később nagyon hálásak lehetünk. Alszegehy Zsolt csodálatos tanár volt. Rengeteget kellett olvasni. Rettenetes mennyiséget kellett olvasni. Mindig csak olvasni kellett. Óra alatt, amikor valamit felolvasott, nagyszerű orrhangon olvasott. Egy katolikus akadémia-ra járt, talán a Szent István Akadémiá-nak volt a tagja. Olyan haladó ember volt, aki Adyt... mindent... mindent végig vett velünk, mindent, az egész világirodalmat. Dosztojevszkijt... mindent! Csodálatos részeket olvasott fel, és órák után rendszeresen kellett hozzá menni referálni. Jön a tanítvány, ott a sintér, felvesz egy kövér könyvet, felüt egy oldalt, elolvas belőle három-négy sort, és megkérdezi, hogy mi áll előtte, mi utána, és azt mindig tudni kellett. De nem nagyon buktatott, hanem tanított. Tanított. A mai napig végtelenül hálás vagyok neki, nagyon köszönöm neki. Isten bocsássa meg bűnömet, hogy sintérnek nevezem, hiszen ő egy nagyszerű tanár volt. Tehát attól ne féljenek, ha egy tanár nagyon szigorú, ha sokat követel, mert a tanulá-snak kell a legkeményebb munká-nak lenni, ezt tudjuk.

Kilencven év elteltével emlékszik így vissza egykori gimnáziumi tanáira Lossonczy Tamás. Különös nyomatékkal ejti ki a legfontosabb szavakat, beszédmódja leköti a hallgatóság figyelmét. Szavaihoz időnként erősen gesztikulál, láthatóan érzelmileg is átéli emlékeit, és talán többet is átél belőlük, mint amennyit ki tud most fejezni. Száz-négy éves, de szellemi frissessége alapján néhány évtizeddel fiatalabbnak gondolhat-nánk. Így folytatja:

– Vajon ki a jó tanár? Az, aki nem felejt el, hogy valamikor ő sem tudott semmit. Semmit! Az, aki – amikor tanít – megszeretteti a tárgyat. Mert amit nem szeretek, azt nem szeretem tanulni. A tárgyat meg kell szeretetni. Aki nem szereti, az utálja, és így azt nem fogja tanulni. Erről sokat lehetne beszélgetni, nagyon sokat.

Egyenként szóba hozzuk néhány akkori tanár nevét az 1910-es évek évkönyveiből, némelyik után el-gondolkodik.

– Császár Ernő? Császár Ernő nagyon normális volt, de nem volt kiemelkedő. Magyar nyelvet és irodalmat tanított. Szabó Dezső... Szabó Dezső történelemtanár volt. Nagyon kedves ember volt, eléggé megszerettette velünk a történelmet. Igen, Szabó Dezső... kitűnő ember volt, kitűnő tanár volt. Cserép József? Nem ismertem, engem nem tanított. Szervánszky Jenő? Szervánszky Jenő... Ő tornatanár volt. Ő a bátyámat tanította, engem egy másik tanár tanított. Waldapfel János, ő egy nagyon kedves, idős ember volt. Ha jól emlékszem, németet tanított. Német nyelvet és irodalmat.

– És hát minden nap reggel latinnal kezdtünk. Az első két óra latin volt. Ez nagyon fontos volt.

Párizsi utazásairól, élményeiről kérdezzük ezután. Láthatóan szívesen gondol vissza mindezekre.

– Sokat tudnék mesélni. Belőlem a család mindenképpen jogászt akart volna farag-ni. De én tiltakoztam, a katonaság és jog teljesen idegen volt számomra. Elkezdtem a jogi tanulmányokat, de közben rajztanfolyamra jártam, aztán sikerült felvételiznem a Képzőművészeti Főiskolára, és felvettek.

Vaszary Jánosról tesz említést, akitől talán a legtöbbet tanulta a főiskolán. Kiemeli, hogy milyen nagyra értékelte azokat a lehetőségeket, amelyeket a főiskolán, illetve Vaszary János munkásságán keresztül kapott. Beszél röviden a francia és a német festészet hatásairól, amit akkor a legerősebbnek érzett oktatói körében.

– Így kerültem ki aztán Párizsba... Párizsba, ahol a műkereskedés olyan volt, mint nálunk a hentes. Úgy vették az emberek a képeket, mint a kenyeret. Az volt a lényeg, hogy közel jött a művészet az emberekhez, akik, mint a kenyeret, úgy vették a képeket. Bement az ember a műkereskedésbe, hogy ott körülnézzen. Minden műkereskedés-nek más karaktere volt, mindegyiknek speciális karaktere volt. Voltak pl. szürrealisták, volt, amelyiket Chagall érdekelt, vagy Picasso, vagy más. Az ember akkor tanulta a legtöbbet, amikor bement a műkereskedésbe.

Ezután elmond egy kissé komikus történetet, amely arról szól, hogy Cézanne miként csábított be egy a festményektől idegenkedő embert egy műkereskedésbe. Majd rátér arra, hogy a művész számára nagyon fontos, hogy egész életében nyitott maradjon.

– Nagyon sokféle művészet van, s nyitottnak kell lenni, akkor lesz boldog az ember. De ez mindenkinél így van, a fizikusnál, a matematikusnál is. Ha bezárkózik egy bizonyos ponton, és onnan nem néz ki, akkor nem lesz boldog ember. Nyitottság kell, nem szabad bezárkózni – ismétli.

Ehhez kapcsolódóan szóba jön a beszélgetés, mint az emberek közötti érintkezés legfontosabb módja. Lossonczy Tamás kiemeli, hogy nagyon oda kell figyelni a beszélgetőtársra. A jó beszélgetést ahhoz hasonlítja, amikor egy virágot gondosan ápol az ember, a beszélgetés gyümölcse így a szépen kinyíló virág lesz. Majd a nyitottság kapcsán egy gondolat erejéig még visszatér az iskolánkra.

– Így van ez az iskolában is nem? Ez a gimnázium mintagimnázium. Itt távlatot nyitottak a tanáraink, az egyik ilyet, a másik olyat... Nagyon hálás mesterség a pedagógus mesterség, bár az eredmények csak később jönnek ki, igaz? Szerintem ennek az iskolának a szelleme jó, és azt hiszem, az is marad.

– A latin háttérbe szorult. Milyen nyelvet tanulnak az orvosok? Orvosi latint, mások más nyelveket tanulnak, franciát, angolt, németet, most pedig be akarják vezetni a kínait, de Kínában annyi nyelvjárás van, hogy az egyik tartományban nem is értik meg a másik nyelvét. Biztos lesz valami központi nyelvük, amit bevezetnek. Ha bevezetik a kínait, akkor azt nagyon át kell gondolni. A feleségemnek van egy unokatestvére, aki időnként kimegy Kínába, és ott továbbképző tanfolyamokat tart.

Saját művészetéről kérdezzük.

– Saját utamra nehéz visszaemlékezni. Vergődés. A művészet mindig egy nagyon nehéz, kemény munka. Az előzménye a közlési vágy. Amit nem ismer fel ma, vagy esetleg holnap az ember, azért meg kell küzdeni. Ez egy olyan kemény dolog, ami teljes embert kíván. Telítődik az ember, amikor megszületik a mű. Száznegy éves vagyok és egész életemben festettem. Az ember hosszan gondolkodik, és aztán lemásolja a természetet, de ez a természetnek csak a külső megjelenése. Van egy más értelmű természet: a természeti törvény, az alapvető belső, az ember természete.

– Telítődéssel indul az alkotás... egy képet nem lehet könnyen feldobni. Mi a festészet? Színekkel és formákkal kifejezett érzésvilág. Van egy másik definíció is: a kép egy meditációs objektum. A képet megnézem, és elmeditálok.

Írókkal, zeneművészekkel való kapcsolatairól mesél ezután néhány szót az idős művész. Kedves személyes emlékeket idéz Weöres Sándorral és Somlyó Györggyel való találkozásaiából. Kihangsúlyozza, hogy a művészeknek egy nagy közösséget kell alkotniuk. Ne egyedül álljanak és éljenek, hanem össze kell barátkozniuk, ismerniük kell egymást, ahogy Kazinczy törekedett erre a maga korában.

A beszélgetés végéhez közeledve egy, a diákok munkáiból álló kis albumot ajándékozunk Lossonczy Tamásnak. A mintegy háromnegyed órás együttlét végén megköszönjük neki, és feleségének, Pál Édának, hogy eljöttek, és az alkotó munkához további sok erőt és jó egészséget kívánunk.

Régi idők nagy tanúja járt az épületben. Akkor iratkozott be az iskolába, amikor az még csak a 43. tanévét kezdte, amikor még ki sem tört az első világháború. Olyan tanárokról vannak személyes emlékei, akik még a XIX. században kezdtek tanítani a Trefort utcában. Alkotóművészetének gazdagsága, életpályája rendkívüli. Nagy tisztelettel tekintünk mindannyian öreá.

Mohay Péter

A tanári testület az iskola századik tanévében (1972-ben)

Felső sor: Skumál András, Varga László, Csipkay József, Nyárády János, Bolla József, Srowsky Istvánné, Székely Tiborné, Ries Ferencné, Szekeres Varsa Vera, Honfi Mária, Keresztury Gyuláné, Zöllner Helga, Gyapjas Ferencné, Eiben Ottóné, Gyurcsik Mária, Nagy Antalné, Janesch László, Teleki László, Ries Ferenc, Vörös László, Dringó László, Bodor Zoltán

Középső sor: Páger Sándorné, Balázs Péterné, Orosz Lászlóné, Pais Istvánné, Lengyel Jenőné, Dombrádi Sándorné, Bíró Béláné, Csohány Endréné, Szoboszlai Miklósné, Timár Györgyné, Reményi Gusztávné, Fodor Endréné, Szemkeő Gáspárné, Lukács Ágnes, Filla Istvánné, Velkei Ferencné, Stéger Hajnal, Damó Elemérné, Kovács Kálmánné, Guoth Jánosné, Süpek Ottóné, Varga Lászlóné

Ülő sor: Majoros János, Kertai Tiborné, Greff Géza, Berzáczy Istvánné, Szávai Nándor, Révész Gáborné igh., Götz Gusztávné igh., Fehérvári Gyula igazgató, Solti Jánosné igh., Kiss Istvánné, Makay Gusztáv, Vidor Pálné, Nagy Ferenc, Körner Miklósné, Tóth Ferenc

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

III. em. 5. 8. a	III. em. 6. 10. a	III. em. 7. 10. c	III. em. 8. 8. c	III. em. 9. 9. c	III. em. 10. Biológia terem	Biológia labor	Biológia szertár
III. em. 4. 7. b	Biológia tanári						
Kémia szertár							
Kémia terem							
Kémia labor		Lépcső		Földrajz tanári	Leány WC		
		Fiú WC		Kémia tanári	Kémia		

HARMADIK EMELET

II. em. 6. 11. c	II. em. 7. Német tanári	II. em. 8. 8. b	II. em. 9. Aula	II. em. 10. 12. b	II. em. 11. 10. b	Test- nev. tanári	Tornaterem
II. em. 5. 12. a							
	Fiú WC		Lépcső	„C” nyelvi terem		Leány WC	
II. em. 4. 7. c	Angol tanári						
	D nyelvi terem						

MÁSODIK EMELET

I. em. 6. 11. a	I. em. 7. Rajz, ének terem	I. em. 8. Rajz, ének tanári	I. em. 9. 11. b	I. em. 10. 7. a	I. em. 11. 12. c	I. em. 12. Szám. techn. I.	I. em. 13. Fizika terem	Fizika labor
I. em. 5. 9. b	I. em. 14.							Szertár
I. em. 4. 9. a								Fiú WC
		Büfé						
		Tört. tanári						
		„B” nyelvi terem						

ELSŐ EMELET

Igazgató	Nagy tanári		Felvételi előkészítő	Bejárat	Matematika tanári	II. nyelv tanári	Pszicho.	Testnevelés tanári	Könyvtár	
Titkárság										
Ig. helyettes										
Másoló	hat-tár									
Ig. helyettes	hat-tár									
Szám. techn. II.		Lépcső								
Magyar tanári										tanári WC
										Gazdasági
		Tanári konyha								

FÖLDSZINT

